Ramtha

DOĞUMUN ve ÖLÜMÜN GİZEMİ

Benliği Yeniden Tanımlamak

AKAŞA®

Ramtha

DOĞUMUN VE ÖLÜMÜN GİZEMİ

Benliği Yeniden Tanımlamak

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı:
The Mystery of Birth and Death: *Redefining the Self*

Copyright © JZ Knight 2000
Bu Kitabın Türkiye'deki Yayın Hakları
Akaşa Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti.*'ne aittir.*

Bu çeviri Ramtha tarafından verilmiş özgün bir öğreti olan İngilizce, gözden geçirilmiş baskıya dayanmaktadır; kaçınılmaz olarak mesajın bir bölümü çeviride kaybolmuş olabilir.
Bu kitabın tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, JZK, Inc'nin bir bölümü olan JZK Publishing'in yazılı izni olmadan fotokopi, ses kaydı ya da herhangi bir bilgi depolama sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir şekilde yeniden üretilemez ya da aktarılamaz.
Bu kitabın içeriği JZ Knight'ın ve JZK, Inc'nin izniyle, ABD Copyright Ofisi tarafından kaydedilmiş bir dizi manyetik kayıt olan Ramtha Diyalogları®'na dayanmaktadır.
Ramtha,® Ramtha Dialogues,® C&E,® Consciousness&Energy,® Fieldwork,® The Tank,® Blue Body,® Twilight®, Torsion Process,® Neighborhood Walk,® Create Your Day,® The Grid,® Become a Remarkable Life,® Conquer Yourself,® Mind As Matter,SM Analogical ArcherySM ve GladysSM JZ Knight'ın tescilli markalarıdır ve onun izniyle kullanılmıştır.
Ramtha'nın öğretileri hakkında daha fazla bilgi için şu adrese başvurabilirsiniz: Ramtha's School of Enlightenment, PO Box 1210, Yelm, WA 98597, USA.
www.ramtha.com

Basım: *Avcı Ofset / Matbaa Sertifika No:12001*
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi No:2/13 Topkapı İstanbul
Kapak Basımı: *Karadeniz Basım Ltd. Şti.*
Cilt: *Evren Ciltevi*
Yayıncılık Sertifika No:10544
ISBN:978-975-6793-81-7

AKAŞA
Yayın Dağıtım Tanıtım Tur. Dış Tic. Ltd. Şti.
Lamartin Cad. No:40 Asma Kat Taksim - İstanbul
Tel: (0212) 235 99 73 Fax: 235 99 70
www.akasa.com.tr

İkinci Basım
İstanbul, 2015

Çalışmaktan yorgun düşmüş, yatıyorum,
Yolculuktan bitkin düşmüş bedenim dinleniyor;
Ama sonra kafamda bir yolculuk başlıyor,
Bedenimin çalışması bittiğinde zihnim çalışmaya başlıyor.
Çünkü o zaman (bulunduğum yerden uzaktaki) düşüncelerim
Sana doğru ateşli bir hac yolculuğuna niyetleniyor,
Ve yorgunluktan kapanan göz kapaklarımı açık tutuyor.
Körün gördüğü karanlığa bakıyorum:
Sadece ruhumun hayali görüşü
Görmeyen bakışıma sunuyor gölgeni,
O, korkutucu gecede asılı bir mücevher gibi,
Karanlık geceyi güzelleştiriyor
Ve onun eski yüzünü yeni kılıyor.
İşte böylece, gündüz bedenim, gece zihnim
Senin ve benim için hiç sükût yok.

William Shakespeare
Sone XXVII

İÇİNDEKİLER

YAYINCININ NOTU / 7

1. GİRİŞ: AYDINLANMA YOLUNA GİRMEK / 19

2. TEKRARDOĞUŞ ÇARKI / 23
Doğmadan Önceki Seçimleriniz / 24
Geçmişte Yaşamak / 28
Benliğin Gölge Veçhesi / 31
Bağsızlık Sanatı ve Koşulsuz Sevgi / 36
Bir Yaşamda Tüm Deneyimi Sahiplenmek Mümkündür / 43
Ramtha'nın Fiziksel Bedeninden Ayrılmayı Öğrenmesi / 45
Mısır'ın Ölüler Kitabı / 49
Ruhun Yolculuğu İçin Değişimin Önemi / 52

3. ZORBALIĞA VE KÖLELİĞE KARŞI SON SAVAŞ / 57
Kişisel Sınırlamalarınızı Aşmak / 58
İnsan Bilincinin Çöküşünün Vizyonu / 61
Tanrısal Mirasımızın Gerçeğini Korumak İçin Strateji / 65
Duygusal Enerjiyi Bir Değişim Aracı Olarak Kullanmak / 70

4. BENLİĞİ SPİRİTÜEL BENLİK OLARAK YENİDEN TANIMLAMAK / 77
Başkalarını Suçlayarak ve Kendini Mağdur Görerek Benliği Yok Etmek / 78
Ruhun Karanlık Gecesi / 83
Yargı Günü ve Geçmiş Yaşamı Gözden Geçirmek / 86
Vecit Katında Yeni Yaşamınızı Plânlamak / 91
Yeni Bir Enkarnasyonu Deneyimlemenin Değeri / 99

İnsanlığın Hayvani Doğası / 105
Spiritüel Doğanızı Seçerek Benliği Yeniden Tanımlamak / 110
Özet: Üstadın Spiritüel Yürüyüşü / 115
Çözüm / 127
Bu Öğretilerin Pratik Uygulamasıyla İlgili Talimatlar / 141

5. ÖLÜM VE GİZLİ GÜDÜNÜZÜN AÇIĞA ÇIKMASI / 145
Gizli Güdünüzün Açığa Çıkması / 146
Geçmişin Aldatmasından Özgürleşmek / 160
Onurlu ve Kusursuz Bir Kişi Olmak /167
Siz Ölmüş Olabilir misiniz? / 170
Boşluk, Sıfır Noktası, Aynı Bilinç ve İnsan Enkarnasyonu / 175
Ölümden Dönme Deneyimleri ve Mısır'ın Geçiş Ritüelleri / 188
Bir Üstat İçin Doğum ve Ölüm Yoktur, Sadece Yaratım Vardır / 194
Kalbinizin Bir Tüye Karşı Tartılması / 207
Olağan Düşünce Günlük Yaşamınızı Yaratan Şeydir / 212
Sizler Tanrılarsınız, Realitenin Yaratıcılarısınız / 218
Büyük Çalışmanın Disiplinlerinde Tutarlı Olmak / 223
Ölümü Yenmek ve Dönüşümün Simyası / 231

6. SONUÇ: LİNEER ZİHNE KARŞI BOYUTSAL ZİHİN / 237

RAMTHA'NIN SÖZLÜĞÜ / 249
KAYNAKÇA / 261

ŞEKİLLER

Şekil 1: Beyin / 176
Şekil 2: İnsan Bedeninde Yedi Bilinç Düzeyini Oluşturan Yedi Mühür / 177
Şekil 3: Bilincin ve Enerjinin Sıfır Noktasından Aşağı İnişi / 178
Şekil 4: Birincil ve İkincil Bilinç / 178
Şekil 5: Mısır Tanrıçası Nut / 193
Şekil 6: Zamanın Yaratılışının Ellerle Tasviri / 196
Şekil 7: Ayna Bilincin Salınım Hareketi / 196
Şekil 8: Enerji Dalgasının Çökerek Bir Parçacığa Dönüşmesi / 223
Şekil 9: Atomik Yapı / 236
Şekil 10: Atom / 240

YAYINCININ NOTU

Ramtha'nın öğretisi benzersiz bir metafiziksel düşünce sistemidir. Onun içeriğinin tüm anlamını ve etkisini kavramak için, bu sistemin çok dikkatle incelenmesi ve üzerinde düşünülmesi gerekir. Ramtha'nın öğretisi metafiziksel bir yapıdadır, çünkü o insan varoluşu ve insan, kaderimiz ve kökenimiz, iyinin ve kötünün doğası, ruh, ölüm ve yaşam, dünya ve diğerleriyle ilişkilerimiz hakkındaki temel sorulara karşılık verir.

Ramtha'nın öğretisinin genel aktarım biçimi mesajın kendisine özgüdür. Bu öğreti belirli konularla ilgili sadece akli bir tez ya da onların sadece akli bir analizi değildir, ifşa edilen ve kör bir imanla kabul edilmesi gereken türde bir gerçek de değildir. Ramtha'nın öğretisi yeni bir din de değildir. Onun öğretisi, realiteye yaklaşımında bireyin Ramtha'nın felsefesini kavramasını ve ilk elden doğrulayıp deneyimlemesini sağlayan unsurlar içeren bir düşünce sistemidir. Bir başka deyişle, onun öğretisinin bu benzersiz veçhesi felsefenin ya da *realite kavramlarının* deneyimlenmesini ve *realitenin doğası hakkında bilgeliğe* dönüşmesini sağlar.

Ramtha'nın düşünce sisteminin bu özel niteliği Yunan, Mısır ve Ortadoğu kadim gizem okullarının yanı sıra, Ortadoğu'nun ve Avrupa'nın kadim gnostik okulları tarafından uygulanan kutsal bilgiye inisiyasyonlara benzer. Bu özellik Ramtha'nın öğretisini batı dünyasının geleneksel felsefi okullarından ayırır.

Nesnel bilginin ve gerçeğin geleneksel batı anlayışında bulduğumuz şey, insanın ve realitenin doğası hakkında temel bir varsayımdır. Bilimsel yöntem onun erişilebilir bilgi alanını

fiziksel duyularla gözlemlenip doğrulanabilen fenomenlerle sınırlar. Bu alanın dışındaki herhangi bir şey efsane ve folklor âlemine gönderilir. Bir başka deyişle, realitenin ve insanın doğası onların fiziksel doğalarından ve maddeselliklerinden başka bir şey değildir. Sigmund Freud'un psikoanalizi ve insan psişesinin portresi bu eğilimin açık bir örneğidir.

Ramtha'nın düşüncesine göre, fiziksel beden ve maddesel dünya gerçek dünyanın sadece bir veçhesidir. Aslında, onlar bilinç ve enerji tarafından oluşturulan gerçek dünyanın ürünü ve sonucudur. İnsan, en iyi şekilde, realitenin doğasını yaratan bilinç ve enerji olarak tarif edilir. Fiziksel dünya, bilinç ve enerjinin yedi ifade düzeyinden sadece biridir. Ramtha, kendi bilinç ve enerji kavramını açıklamak için kuantum teorisinin Gözlemci kavramını kullanır. Ayrıca, insanı bilinç ve enerji olarak tarif ederken, yaratıcı ve en-yüksek olarak Tanrı kavramını kullanır.

Bugün toplumun birçok kesimi için, onun son derece olağandışı aktarılma biçiminden dolayı, Ramtha'nın öğretisini hemen reddetmek kolaydır. Ne yazık ki, bir mesajı, onun içeriği yerine, sunuluş biçimine dayanarak yargılamak çok sık rastlanılan bir tepkidir. Pazarlama, tanıtım, satış ve reklam yöntemleri bunun iyi örnekleridir.

Ramtha'nın öğretisini sunuş biçimi, bu alışılmadık biçim, asla keyfi ve yüzeysel bir biçim değildir. O, bu genel biçimin ardındaki nedenleri açıkça belirtmiş ve onun mesajını kavrayabilmek için düşünce paradigmalarının, önyargılı fikirlerin köklerinin, bilinçsiz önyargıların ve normal olarak realiteyi algılayıp değerlendirdiğimiz kalıpların farkına varmamızın önemli olduğunu açıklamıştır.

Ramtha'nın öğretim yöntemleri sık sık bireye meydan okur ve bizim normal olarak realiteyi algıladığımız sınırları

oluşturan o önyargılı fikirlerin farkına varmamız için gereçler sunar. Bunun amacı, sonuç olarak, bizim realiteyi daha anlamlı, sınırsız, bilinçli ve olağandışı bir biçimde deneyimlememizi mümkün kılacak ve bize deneyimlememiz için öncekinden daha büyük bir olanak yelpazesi sunacak daha geniş bir zihin perspektifinin ortaya çıkmasını sağlamaktır.

Ramtha'nın öğretisinin tartışmalı veçhelerinden biri, onun mesajlarını vermek için seçtiği biçimdir. Ramtha'nın, felsefesini kendi gerçeğinin ve kişisel deneyiminin meyvesi olarak sunması, onun bizzat bu felsefenin tipik örneği olmasını, kendi düşüncesinin canlı temsili ve tezahürü olmasını sağlamaktadır. Böylece o ölümsüz bir Tanrı, bilinç ve enerji olduğunu ve otuz beş bin yıl önce -şimdi var olmayan- Lemurya kıtasında bir kez insan olarak yaşadığını söylemektedir. O, o hayatta insanın varoluşu ve yaşamın anlamı hakkında sorular sorduğunu ve kendi gözlemi, derin düşünüşü sonucunda aydınlandığını ve fiziksel dünyayı ve ölümü aştığını açıklıyor. O, bedenini -bilinç ve enerji olan gerçek özünün tümüyle bilinçli kalabileceği, tamamen özgür olabileceği, yaradılışın tüm veçhelerini sınırsız bir biçimde deneyimleyebileceği ve bilinmeyeni bilinir kılmaya devam edebileceği- bir zihin düzeyine birlikte götürebileceği bir yolu idrak ettiğini söylemiştir. O, bu süreçten kendi yükselişi olarak söz eder.

Artık fiziksel bedeni tarafından sınırlanmaması, Ramtha'nın bilinç ve enerjisinin fiziksel dünya ile başka biçimlerde ilişki kurmasını sağlar. O sık sık kendinden, örneğin, rüzgâr olarak, sabah olarak, bir yabancı olarak ya da sokakta durmuş uygarlıkların ortaya çıkıp kayboluşunu gözlemleyen bir dilenci olarak veya bilincin imgelemeye cüret edebileceği herhangi bir şey olarak söz eder.

Ramtha, öğretilerini kanallık denen fenomen yoluyla ak-

tarır. Aslında, kanallık terimini bilinir kılan da kendisiydi. O, felsefesini kişisel olarak öğretmek için JZ Knight'ın bedenini kanal olarak kullanır.

Bir kanal bir medyumdan farklıdır. Şöyle ki, bir kanal onun vasıtasıyla gelen bilinç ile dinleyiciler arasında bir aracı değildir. Bir kanal, bilgiye kanallık ederken düşünüp kımıldayamaz bir halde, değişmiş bir halde kalmaz; bedenini tamamen terk eder ve o bilincin gelip onun tüm bedensel hareketleri ve işlevleri üzerinde tam bir yetiye sahip olmasına izin verir. Ramtha, JZ Knight'ın bedenini kullanarak bilgi verirken, kendi bedeniymiş gibi yürüyebilir, gülüp konuşabilir ve öğrencilerine kişisel olarak öğretebilir. JZ Knight, onun mesajını aktarmak için kullandığı tek kanaldır.

Ramtha'nın kendi bedenini kullanmak yerine, mesajını bir kadın kanalıyla aktarmayı seçmesi, Tanrı'nın ve tanrısal olanın sadece erkeklerin ayrıcalığı olmadığı ve kadınların da tanrısal olanın değerli ifadeleri oldukları, dehaya ve Tanrı'yı idrak etmeye muktedir oldukları bildiriminde bulunmaktır. Bu, ayrıca, onun felsefesinde önemli olanın -geçmişte birçok aydınlanma çabasının başarısızlığa uğramasına neden olduğu gibi- mesajcıya ya da bir yüze veya imaja tapınmanın değil, mesajın kendisini dinlemek olduğunu kesin bir biçimde belirtmektir. Bu, ayrıca, insanın gerçek özünün fiziksel bedenle ya da belirli bir cinsiyetle sınırlı olmadığı bildiriminde bulunmaktır. Kanallık fenomeni, dolayısıyla, Ramtha'nın düşünce sisteminin çerçevesi içinde mümkün kılınmıştır. Bir başka deyişle, JZ Knight'ta vuku bulduğu şekilde kanallık, sadece, eğer Ramtha'nın öğretisi doğruysa mümkün olabilir.

Bu fenomenin gerçekliği Ramtha'nın mesajının doğruluğunu işaret eder. Bu dikkate alınması gereken önemli bir noktadır, çünkü bilimin ilerlemesi bu fenomeni irdeleyebilecek ve

onu fizyolojik, nörolojik ve psikolojik olarak inceleyebilecek testleri ve donanımı geliştirmiştir. Şimdi JZ Knight tarafından yapılan kanallık fenomenini inceleyecek ve sahtekârlık olasılığını ortadan kaldıracak bilimsel yöntemler mevcuttur. Bu bilimsel incelemeler 1996 yılında yapıldı; bilim adamlarından, psikologlardan, sosyologlardan ve din uzmanlarından oluşan on iki kişilik seçkin bir jüri JZ Knight'ı Ramtha'ya kanallık etmeden önce, kanallık ederken ve daha sonra inceledi.

Onlar, mevcut en yeni teknolojiyi ve donanımı kullanarak bilimsel araştırma çalışmalarını yaptıktan sonra, JZ Knight'ın otonom sinir sisteminin tepkilerinden elde edilen test sonuçlarının çok çarpıcı olduğu ve bunların bilinçli sahtekârlık, şizofreni ya da çoklu-kişilik sendromunu kesinkes olanaksız kıldığı sonucuna vardılar.

Ramtha, dinleyicilerinin aynı anlayış hızında ilerlemesi için mümkün olan her şeyi yapar. O, sürekli olarak, öğrencilerin öğretinin her bölümünü birbirlerine ifade etmelerinin ve açıklamalarının önemini vurgular. Bu tüm dinleyicilerin öğretiyi kavramalarını sağlar ve Ramtha'nın kendisini dinleyen insanların anlayış düzeyine daha güçlü bir biçimde hitap etmesini mümkün kılar. Bazen o, dinleyicileri belirli bir konunun derin felsefi tefekkürüne sokar, diğer zamanlarda ise mesajını güçlendirmek için dramatizasyonu kullanır.

Öğretinin felsefi veçhesi sunulduktan sonra, Ramtha -onun kişisel deneyime ve bilgeliğe dönüşmesi için- öğrenciyi o bilgiye inisiye eder. Bu inisiyasyonlar, onun tasarladığı ve öğrencinin bilgiyi kavrama fırsatı bulduğu çeşitli disiplinler şeklini alır. Ramtha bu bakımdan diğer öğretmenlerden farklıdır. O, konuştuğu ve niyet ettiği şeyi tezahür ettirme gücüne sahip bir Üstat Öğretmen rolünü üstlenir. Bu, öğretilerin, onları gnostik, felsefi harekete ve kadim gizem okullarına benzeten

önemli bir veçhesidir. Yine de, Ramtha'nın düşünce sistemi yakından incelendiğinde, onun geleneksel olarak Gnostisizm ve gizem okullarının felsefesi olarak bilinen şeyden biçim ve içerik olarak açıkça farklı olduğu görülür. Ramtha kendi düşünce sistemini bu terimlerle sunmaz; onu Ramtha'nın Aydınlanma Okulu, Büyük Çalışmaya Adanmış Kadim Bilgelik Okulu olarak adlandırır. Büyük Çalışma, Ramtha'nın öğretisinin pratik uygulamasıdır, bu uygulamada kişi kendini bilme ve aydınlanma fırsatı bulur.

Tüm bunlar göz önünde bulundurularak, okur Ramtha' nın yayınlanan öğretisinin -öğretinin dinamik unsurundan, ses tonlamalarından, sözsüz öğretimden ve pratikte uygulanışından yoksun olduğundan- öğreti sunuşunu ancak kısmen zaptettiğini bilmelidir.

Ramtha yeni sözcükler icat ederek, öğretmek için kullandığı dili yeniden tanımlar. İcat edilen bu sözcüklerin anlamı onun öğretisinin çerçevesi içinde açıkça anlaşılır ve belirli öğreti de böyle alışılmadık sözcüklerin kullanımıyla daha açıklığa kavuşur. Biz, Ramtha'nın öğretisinin doğru yorumlanmasını sağlamak için onun kullandığı terimlerin ve kavramların bir Sözlüğünü oluşturduk. Ramtha Boşluk, bilinç, zaman, enerji, uzay, vb. gibi soyut kavramları öğretmek ve açıklamak için çizimler de kullanır. Bu kitap boyunca böyle çizimleri de kullandık.

Ramtha kendi düşüncesinin sunuşunda çok dikkatli ve titizdir. Onun yaptığı her şey, kullandığı her terim belirli bir anlama, amaca sahiptir ve mesajının bütünü ile uyum içindedir. Ramtha'nın öğretilerini yayına hazırlarken başlıca kaygımız onları, mümkün olduğu kadar, aktarıldıkları içerik ve biçimde sunabilmek oldu. Öğretilerin anlamını -onları içerikten çıkararak ya da anlamı değiştirebilecek bir noktalama sistemi

katarak- değiştirmekten kaçınmak için büyük özen gösterildi. Yine de, algılama ve sınırlı anlayış şeklindeki insan unsurunun kaçınılmaz olduğunun farkındayız. Mesajın saf güzelliği ve özgünlüğü içinde aktarılmasını ve alınmasını sağlamanın tek yolu, onun okur tarafından doğru bir paradigma olarak benimsenmesidir. O zaman o vaat ettiği gerçek ve bilgelik meyvelerini verir.

Bu kitabın içeriği Ramtha'nın öğrencileriyle yaptığı derslerin ses kayıtları olan ve JZ Knight'ın ve JZK, Inc'in izniyle, Birleşik Devletler Telif Hakları Ofisi tarafından tescil edilmiş Ramtha Diyalogları'na dayanmaktadır. Ramtha'nın çeşitli derslerden alınan ve bu kitabın bölümlerinde kullanılan mesajları orijinal diyalog formatında bırakılmıştır. Kaynakça bölümünde bu kitapta kullanılan dersleri içeren bir liste sunulmaktadır.

Ramtha'nın öğretisi birçok konuyu içerir, ancak hepsi onun düşünce sisteminin temel kavramlarını açıklamaya hizmet eder. O, tekrar tekrar, mesajının bütününün "Siz Tanrısınız" bildirimiyle ifade edilebileceğini vurgular. Ama biz bu bildirimi nasıl yorumlayabiliriz? "Tanrı" teriminin, büyük olasılıkla, dünyadaki insan sayısı kadar çok tanımı vardır. Ramtha'nın öğretisini doğru biçimde anlayabilmek için, bizim hem kendi Tanrı kavramımızın hem de onun Ramtha'nın Tanrı ve realitenin doğası hakkındaki açıklamasına ve tanımına ne kadar ters düştüğünün farkına varmamız büyük bir önem taşır.

Her şeyin özü nedir? Her şeyin kaynağı nedir? Doğası nedir? Kaderi nedir? Ramtha'nın bu sorulara yaklaşımı onun Boşluk kavramı ile başlar. Boşluk, var olan her şeyin kaynaklandığı kaynaktır. Ramtha, Boşluğu, "her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama hiçbir şeyin maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik" olarak tarif eder. Boşlukta hiçbir şey var-

dır, onda ne hareket ne de eylem vardır. Tek-tanrıcı dinlerin teolojileri de dahil olmak üzere, Tanrı konusuna birçok felsefi yaklaşım Tanrı'yı her-şeyi-bilen, sonsuz, mutlak, aşkın ve değişmez bir varlık olarak düşünmüştür. Ramtha'nın sisteminde, mutlaklık, sonsuzluk ve değişmezlik nitelikleri Boşluğun tipik özellikleridir. Boşluk kendi kendini kapsar, kendi kendine yeterlidir, hareketsiz haldedir ve hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Boşluğun her-şeyi-kapsayan bir enginlik olarak görülmesine rağmen, asıl halinde o kendisiyle ilgili bir bilgi içermez, çünkü bilgi bir eylemdir.

Aristo'nun felsefesinde ve Thomas Aquinas'ın teolojisinde bulduğumuz yaratıcı, "ilk neden" ve "hareket etmez hareket ettirici" olarak Tanrı kavramı, Ramtha tarafından, Boşluğun kendini düşünüp tasarlaması ve kendini bilmesi olarak ifade edilir. Bu düşünüp tasarlama eylemi Boşlukta -bir farkındalık noktası ve kendini biliş üretmiş- özgün bir hareketi temsil eder. Bu farkındalık noktasından Sıfır Noktası, Gözlemci, birincil bilinç, bilinç ve enerji ve Tanrı olarak söz edilir. Sıfır Noktası, Boşluğun enginliği içinde potansiyel halde bulunan ve bilinmeyen her şeyi bilinir kılma ve deneyimleme ezeli niyetini taşır. Tekâmülün (evolüsyonun) temeli ve çıkış noktası budur. Boşluğun kendini düşünüp tasarlaması insanın kaynağı ve kökenidir. Ramtha'nın "Siz Tanrısınız" bildirimi kişinin Gözlemci, Sıfır Noktasının bedenlenmesi, yaratıcı bilinç ve enerji olduğunu ifade eder.

Sıfır Noktası, Boşluğun düşünüp tasarlama eylemini taklit ederek, bilinmeyeni bilinir kılma ve tekâmül etme doğasını gerçekleştirmiştir. Bunu yaparak, Sıfır Noktası -onun vasıtasıyla kendinin farkına varabileceği bir ayna görevi gören- bir farkındalık başvuru noktası üretmiştir. Ramtha, bu ayna bilinçten ikincil bilinç olarak söz eder. Sıfır Noktası, Boşluğun

yüzeyinde hareketsiz halde bulunur ve onun bilebileceği şeyin bir sınırı yoktur. Sıfır Noktası ile ayna bilinç arasındaki yansıma zaman ve uzayda bir çevre, somut bir varoluş katı üreten şeydir. Öz (Spirit), Sıfır Noktasının dinamik veçhesidir. O, bilinmeyeni bilmeyi ve deneyimlemeyi arzulayan irade ya da niyettir. Boşluğun potansiyellerinin Sıfır Noktası ve ayna bilinç tarafından araştırılışı yedi bilinç düzeyini ve onlara karşılık gelen yedi zaman ve uzay düzeyini, katını ya da frekansını üretmiş olan şeydir. Bu yedi bilinç ve enerji düzeyi boyunca yaradılış yolculuğu ve eyleminden, involüsyon (katlanma) yolculuğu olarak söz edilir. Tanrıya ve Boşluğa geri dönüş yolculuğuna ise evolüsyon (açılma, tekâmül) yolculuğu denir *(bkz. şekil 3)*. Ruh (soul) Öz'den (Spirit) farklıdır. Ramtha, ruhtan Yaşam Ağacı olarak söz eder. Ruh, involüsyon ve evolüsyon yolculuğunda yaşanan tüm deneyimlerin ve kazanılan bilgeliğin kaydedicisidir.

İnsanın kötü ve zor durumu ya da açmazı, onun kökenini ve kaderini unutması ve bu konudaki cehaleti olarak ifade edilir. Yolcu ya da ayna bilinç, kendini en yoğun ve yavaş varoluş katıyla, fiziksel katla o kadar özdeşleştirmiştir ki sonuçta kendi ölümsüzlüğünü ve tanrısallığını unutmuştur. İnsanlık kendi kendisine, içimizde yaşayan ve biz olan Tanrı'ya yabancılaşmış ve dışsal bir kaynaktan yardım, anlam ve kurtuluş aramıştır. Bunu yaparak, insanlık kendi tanrısallığını ret ve inkâr eder ve mevcut durumundan kurtuluş şansını engeller.

Şu nokta da önem taşır ki, Ramtha'nın düşünce sisteminde maddesel dünya, yani en yoğun varoluş katı ve fiziksel beden asla yaradılıştan kötü ya da istenmez olarak görülmez. Tipik biçimde gnostik geleneklerde bulunan -iyi ile kötü, ışık ile karanlık, günah ve doğruluk arasındaki mücadeleyi vurgulayan- realitenin dualistik bir yorumlanışı Ramtha'nın düşün-

ce sisteminde tamamen dışlanır. Arzu edilmez bir durum haline gelen şey, kendi gerçek doğamız ve kaderimizle ilgili olarak bir cehalet ve inkâr hali içinde kalmaktır. Bilinç ve enerji olarak onları yaratmış olan bizken, sınırlılıklarımız hakkında tartışmak saçmadır.

Aydınlanmaya giden yol, Sıfır Noktasına geri dönüşü içeren tekâmül-açılma (evolüsyon) yolculuğudur. Bu görevi başararak, kişi bilinmeyeni bilinir kılma ve deneyimini -ebedi bilgeliğe dönüşmek üzere- Boşluğa getirme emrini yerine getirir.

Ramtha'nın öğrencilerini öğretilere inisiye etmek için tasarlamış olduğu ve kullandığı Büyük Çalışma disiplinleri Boşluğun -realitenin doğasını yaratan bilinci ve enerjiyi doğurmuş olan- kendini düşünüp tasarlama sürecine göre oluşturulmuştur ve bir bakıma onu taklit eder.

Sonuç olarak, Ramtha'nın felsefesinin dört temel taşı Boşluk kavramı, yedi realite düzeyini yaratan bilinç ve enerji, "Siz Tanrısınız" bildirimi ve bilinmeyeni bilinir kılma emridir. Çoğu durumda geriye kalan tüm şey zamanın geçişine ve doğru yorum çerçevesini yitirişe zar zor dayanmış zayıf yankılar olmasına rağmen, kadim geleneklerde Ramtha'nın düşüncesinin birçok izi bulunur. Bu geleneklerin bazıları kadim Mısırlıların ve Firavun Akinaton'un felsefeleri, Buda'nın kendisini uyanmış varlık olarak tanımlayışı, Sokrates'in ruhun erdemi ve ölümsüzlüğü anlayışı, Plato'nun evrensel formlar kavramı, İsa'nın yaşamı ve öğretileri, Havari Aziz Tomas'ın çalışmaları ve İnci Şiiri; Tyanalı Apollonius, Origen, Mani, Katarlar ve Albigensiyanlar, Assisili Fransis, Musevi ve Hıristiyan mistikleri; Haç'ın John'unun çizdiği ve zirvenin insan bedeninin başının tepesine yerleştirildiği Karmel Dağı krokisi, Michelangelo ve Leonardo da Vinci gibi sanatçıların eserleri, Avilalı Azize Teresa'nın yazıları ve mistik deneyimleri, Fray Luis de Leon'

un eserleri, Avrupa'daki Rönesans hareketinin hümanistleri, Gül-haççılar (Rosicrucians), Uzakdoğu'nun Ölümsüz Üstatları ve diğerleridir.

Ramtha'nın öğretisi bize yaşamın gizemini görebileceğimiz benzersiz bir perspektif sunar. Bize felsefe, bilim ve din tarafından yanıtlanmadan kalmış soruların yeni bir anlam bulduğu bir çerçeve sunar. Bu öğreti insan deneyiminin alanını, bugüne dek bilim ve dinler tarafından oluşturulmuş sınırların çok ötesine genişletebilir. Ramtha'nın düşünce sistemi ne bir dindir ne de realitenin felsefi bir yorumudur. O insan ırkının bir üyesinin deneyimi tarafından kazanılmış ve doğrulanmış gerçektir. Bu bakımdan, o Ramtha'nın bilgisidir, onun bilimidir. Şimdi bu yol yürünmüş olduğundan, kapılar onu araştırmayı ve bilinmeyene kendi yolculuklarını yapmayı arzulayanlar için açıktır.

BÖLÜM 1

GİRİŞ: AYDINLANMA YOLUNA GİRMEK

"Eğer yüce bir yaşam görüşüne sahip değilseniz, kaybolmuşsunuz demektir. Bilgisizseniz önemsizsinizdir. Bir yola sahip olun. Nereye gittiğinizi bilin. Kişisel inancınızı berrak bir biçimde görün. Mucizevi olanı daha çok bilmek istedikçe, onu daha çok bilirsiniz. Ben Tanrı olun dediğimde, olağanüstü olun diyorum."

–Ramtha

Aydınlanmak ya da aydınlanma yoluna girmek için nasıl bir kişi olmak gerekir? Tüm geçmişinin, yapmış olduğu her şeyin sorumluluğunu üstlenmeye, onu bilgeliğe dönüştürmeye gönüllü ve hazır bir kişi olmak. Bu o kişi hakkında neyi ifade eder? Bu kişi hiçbir şeyi sahiplenmez ve hiçbir şey de ona sahip olamaz. Böyle bir kişinin geçmişten borçlandığı hiçbir şey yoktur. Bununla parasal borcu değil, ıstırap ve duygusal bağlılık yoluyla borçlanmayı kastediyorum. Bu, geçmişindekinden çok farklı bir tutumu benimsemeye gönüllü olan bir varlıktır.

Birinci madde: Geçmişi artık bu kişiye sahip olamadığında, onu geçmişe çağıran hiçbir şey kalmadığında, ortada hiçbir rüya ve yükümlülük kalmaz; sahiplenilen ve borçlanılan hiçbir şey kalmaz. Bu başarıldığında, kişi artık bakir bir tutuma sahip olur ve o tutum gelişim için hazırdır. Bu da ikinci maddedir. Üçüncü maddeye gelince: Yaşam sonsuzdur. Siz artık ölmekten korkmadığınızda, sonsuz yaşam kavramı daima mevcut olur. Eğer bir kişi artık ölümden korkmuyorsa, o zaman ne'den korkacaktır? O, toplum tarafından dışlanmaktan korkmaz, eleştirilmekten korkmaz. Ünlü olmaktan ya da hiç tanınmamaktan korkmaz. Öyleyse bu üç madde nedir? Geçmiş yok, bakir bir tutum, sonsuz yaşam; böylece ölümün ya da korkunun olmaması. Bu bir Mesih'in yapısıdır.

İnisiyenin bilinci, yeni tutum der ki: "İşte kurtuluşa erişiyorum, meğerse o hep benim içimdeymiş. Hissettiğim bu baskının nereden kaynaklandığını biliyorum." Eğer bilmiyorsanız, gözlerinizi kapatıp, bu baskıyı bir sözcük olarak beyninizin ön lobunda görüp, onu nefesinizle güçlü bir biçimde birkaç kere dışarı üfleyerek yok edersiniz. O zaman tablonun bir sonraki bölümü önünüzde belirir, aynı yöntemi uygulamaya devam edersiniz ve sonunda tek yanıt ortaya çıkar.* Yapmanız gereken tek şey bu yöntemi uygulamaktır. Çünkü bu yöntemi

uyguladığınızda, anlamanız gereken şey geçmişten, günümüzden kişiler olarak, bir nesne olarak, bir mektup olarak, bir sözcük olarak önünüzde belirecektir. O belirecektir ve o zaman o konuda aydınlanacaksınız. Buna yeni bir bilinçle baktığınızda, "En sonunda özgürüm, çünkü artık anlıyorum" diyeceksiniz. O coşkuyla onu bilgelik olarak özümseyeceksiniz ve bilinciniz o sonsuz dramdan ebediyen temizlenmiş olacaktır.

Sizi temin ederim ki, yaşamınızın ve geçmişinizin sorumluluğunu üstlenmeniz basit bir iş değildir ve ne kadar acı verici olursa olsun bunu yapan sizin en cesur spiritüel yanınızdır. Bunu yaparken hissedeceğiniz acının ne olduğunu biliyor musunuz? O, "müsrif oğul" denen enerjinin, geçmişte dışarı saldığınız enerjinin yuvaya geri dönüşüdür. Biz bunu "ruhun karanlık gecesi" olarak adlandırırız. Şimdi tüm o ıstırap üzerinize çöker, çünkü enerji kaynağa geri dönmektedir. Ama o ıstırapla siz arınırsınız; çünkü enerjinin duygusal bedeninizin bariyerini geçmesi, böylece o bedeninizin rahatsız olması, altüst olması, kalbinizin hızla atması, nefesinizin daralması ve gözyaşlarınızın akmaya başlaması enerjinin yuvaya, kaynağa geri dönmekte olduğu anlamına gelir; enerji duygusal bedenin bariyerinden geçmekte ve bir fırtınaya neden olmaktadır. Ve sizin bu fırtınada yaşamanız gerekir. O, yuvaya geri dönmekte olan çocuğun doğasıdır. Fırtına sona erdiğinde, duygusal bedenden geçerek artık arınmış olan enerji böylece tüm-döngüyü tamamlayıp geri dönmüştür ve onun yuvaya dönüşü benliğinizi tanımlamakta gerekli bir unsurdur.

Sizin ondan kurtulma dürtüsü hissetmeden ruhun karanlık gecesinde kalmanız zordur. Ama neden ondan kurtulmak

*Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda, Bilinç ve Enerji disiplininde uygulanan bu nefes tekniği, öğrencinin değiştirmek istediği bir düşünceyi, geçmiş bir olayı ya da tutumu nefesle dışarı atmasını sağlar.

isteyesiniz ki? Ruhun karanlık gecesi, duygusal bedenden geçmesi gereken enerjiyi o acı verici yerlerden geri çekmektedir. Gerçek ıstırap oradadır, ama arınma da oradadır. Onu bulanıklaştırmak, ondan kurtulmaya çalışmak kendinizi arınmadan, dolayısıyla bilgelikten yoksun bırakmaktır.

Ölümden sonra gittiğiniz ışık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken, niyetlerinizin ne kadar önemli olduğunu, eğer eylemlerinizin ardında gizli güdüleriniz varsa, daima o güdülerin ağır basan ve altta yatan suç olduğunu görürsünüz. Gizli güdü, eyleminizin ardındaki saklı, gerçek güdüdür ve siz onunla yargılanırsınız. Siz asla yüzeyde olanla yargılanmazsınız; gizli güdünüzle yargılanır ve tartılırsınız. İşte bu yüzden, kusursuz olmak öğrenci (inisiye) için çok önemli bir sorumluluktur. Kusursuz olun. Gizli bir güdünüz olmasın. Eğer varsa, tüm vitrin süslemesinden kurtulup ona iyice bir bakın. Saflaştırmanız gereken şey o süsleme değil, eylemlerinizin ardındaki gizli güdüdür. Kusursuz olmak, gizli güdünüz açık güdünüz olarak, saydam biçimde yaşamaktır. Çünkü gizli güdü yaşamınızın ve yaptığınız her şeyin ardındaki motordur.

Bu ne kadar ortak bir şeydir? İşte size genel bir örnek: Birisine iyi, özellikle nazik davranmak ve bunu nezaket uğruna değil, gizli bir güdüyle yapmak. Hepiniz bunu yapmışsınızdır ve gizli güdünüz o kişiden bir şey istemektir. Bu ister herhangi düzeyde bir ilişki olsun, isterse elde edeceğiniz bir şey olsun, siz o kişiden bir şey istemektesinizdir. Gizli güdü sizin gerçekten istediğiniz şeydir ve nezaketi onu elde etmekte bir vasıta olarak kullanırsınız. Gizli güdünün ne olduğunu anladınız, değil mi? Ölümden sonra geçmiş yaşamınızı farklı bilinç düzeylerinden ve perspektiflerinden izlerken, gizli güdünüzü kişilik düzeyinde, onun perspektifinden deneyimler ve o aldatmayı, o kusurlu niyeti bizzat hissedersiniz.

BÖLÜM 2

TEKRARDOĞUŞ ÇARKI

"Eğer siz değişiyorsanız, değişim akışı yaşamınızda tezahür edecektir. Eğer önyargıyı ve nefreti aşıp, bu sınavı neden yaşadığınızın bilgeliğine erişmişseniz, eğer 'Tanrım, bunu benim yaratmış olduğumu anlıyorum; buradaki amacımı gözden kaçırmama izin verme' diyebilirseniz, bir gün bu yerden ayrılabileceksiniz; çünkü hapisten çıkmış olacaksınız."

–Ramtha

DOĞMADAN ÖNCEKİ SEÇİMLERİNİZ

Merhaba, güzel varlıklar. Varlığımın Tanrısı varlığınızın Tanrısını selâmlıyor. Şimdi karşılıklı birer bardak su içelim: Her şeyin varlığını sürdürmesini sağlayan, Boşluk denen asıl nedeni temsil eden, yaşam suyu denen sıvı maddeyi...

Sevgili Tanrım,
bugün
spiritüel tekâmülümü
düşündüm.
Bu gece
bu tekâmülün
hangi aşamasında olduğumu
bilmek istiyorum.
Senden bana
tekâmül düzeyimi
ve spiritüel kabullenme düzeyimi
gösterecek bir işaret göndermeni
rica ediyorum.
Öyle olsun.

Bu akşam harika bir akşam yaşayacağız, çünkü o zaten yaşandı. Bu akşamın harika bir şekilde, tümüyle başarılı geçtiğini biliyorum ve bunu söylemekten mutluyum. Siz dağın zirvesindeyken, her şeyi, aşağıda, hiçbir şey göremediğiniz vadide olduğundan farklı bir biçimde görürsünüz; geçmişi, geleceği ve şimdiyi, tüm zaman sarmalını aynı anda görürsünüz.

Bu akşamki sözlerime size bir olayı hatırlatarak başlayacağım. Bu ilginç hatırlatma sizin kimliğiniz hakkında çok şey söyleyecek. Bu gece sona erdikten sonra sizden bunun üze-

rinde derin ve yoğun bir biçimde düşünmenizi istiyorum. Olay şudur: Siz bu dünyada bu kez doğmadan önce, bu dünyaya gelip gelmeme konusunda bir seçeneğe sahiptiniz ve gelmeyi seçtiniz, çünkü bu ruhun yolculuğunun bir parçasıdır. Böylece tarih boyunca tüm kültürlerde, tüm toplumlarda enkarne olan hepinizin tekrar doğmadan önce gelecekteki yaşamınız için bir gündeme sahip olmanız gerekiyordu; aksi takdirde yaşam gelişip gözler önüne serilemezdi. Siz o gündemi hazırlarken, gelip beni bu aydınlanma okulunda bulmayı da seçtiniz.

Şimdi sizden bunun üzerinde düşünmenizi ve şu soruyu sormanızı istiyorum: "Eğer bu okula gelip çalışmak benim ruhumun yolculuğunun bir parçasıysa, o zaman karma'nın ve tekrardoğuşun gereğini yerine getirmek için benim özellikle neyi bilmem gerekiyordu? Bir başka deyişle, bu okula gelmekle -her bir yaşama taşır göründüğüm, sık sık ona çarpıp tökezlediğim, o yaşamda ölürken de hâlâ sahip olduğum- bu sorunu, sürekli kendini hatırlatan bu sorunu çözecek ne elde edeceğim? Bu okulun ve öğretmenin bana sunacağı şey nedir?"

Bilmenizi istediğim şey şudur: Burada öğrendiğiniz her şeyle, size verdiğim tüm derslerle ve öğretilerle, bilgi ve deneyimde bir ömre bedel aşamalar kaydettiniz. Şunu özellikle belirtmeliyim ki, bu kaydedilen aşamaların maddesel formu etkilemekle hiçbir ilgisi yoktur (ki o da gelecektir), ama spiritüel benliğinizin halini etkilemekle, onu bu hayatta bir beyin-beden bağlantısı yoluyla tekâmül ettirerek, Özün ve ruhun enkarnasyonların perdelerini çok çabuk geçmelerini sağlayan bir anlayış düzeyine ulaştırmakla her türlü ilgisi vardır.

Bir başka deyişle, biz sizin ne kazanmış olduğunuzu henüz ölçemeyiz, ama bilgiyi anlamak, yani zenginleşmiş bir deneyim bilgelik yaratır. Size şunu da söylemek isterim ki aranızda benim oturup konuşabileceğim, karşılıklı çok doyum

verici ve aydınlatıcı bir sohbet yapabileceğimiz birçok varlık var, çünkü size bu kadar iyi öğrettim. Aranızda bunu yapamayanlar da var, ama onlar da yapacaklar.

Peki, bu sizin hakkınızda ne söyler? Size fırsat verildiğinde her şeyin üstesinden gelebileceğinizi ve yaşam durumlarını, toplumsal bilincin insanların -özellikle kendinizin- yaşam koşullarından ötürü daima birilerini ya da bir şeyleri suçlayan genel haliyle değil, sizden akan bilgelik karşısında sizin bile huşu duyabileceğiniz bir biçimde ele alabileceğinizi söyler. Bu da sizin daha önce sahip olmadığınız bir öğrenme kapasitesini kazanmış olduğunuzu ifade eder.

Bu neden önemlidir? Bakın, benim gibi, hayatta her şeyi bilmeyi, bilinmeyenin hiçbir sınırının bulunmadığını keşfetmeyi seçmiş ve sadece bizi daima bilinmeyene götürecek olan bir yolda yaşamayı seçmiş olanlara üstatlar denir. Bizlere büyük varlıklar denir, çünkü biz benlik hakkında piyasanın genel güruhunun öğrenmiş olduğundan daha fazla şey öğrenmeye cüret ettik. Maddeyi anında ve tümüyle yönlendirebilme gücünün onlara verilebilmesi için, üstatların önce kendi yaşamlarını anlayabilmeleri, doğayı anlayabilmeleri, doğadaki eylemlerinin sorumluluğunu anlayabilmeleri ve o sorumluluğu üstlenebilmeleri gerekir.

İşte bu yüzden size diyorum ki, hepiniz burada olmak istediğiniz için, bunu yapmayı çok önceden seçtiğiniz için buradasınız. Ve şimdiye kadar öğrenmiş olduklarınız, görünür olmasa da, içinizde muazzam bir bilgi birikimi oluşturuyor. Eğer siz o bilgiyi saflaştırmaya devam edebilirseniz, ondan - aptallık, geçmiş sorunlar, kendini mağdur olarak görme ve başkalarını suçlama gibi- olgunluktan yoksun nitelikleri temizleyebilirseniz, eğer bu anlayışı benliğin Şimdiki anına gelene dek parlatabilirseniz, kendinizin ve yaşamınızın tüm alan-

larının sorumluluğunu üstlenebilirseniz, o zaman yasa-koyucular olarak tamamen ve mutlak bir biçimde muktedir olursunuz. Ama o hale çıplak olarak -geçmişinizden soyunmuş olarak; suçlamalardan, kıskançlıktan, insan bilincine belâ olan ve onu toplumsal bilince itaatkâr kılan her şeyden kurtulmuş olarak ve sadece Şimdide yaşayarak ve böylece Boşluğa* muazzam güçlü kökler salarak- girene dek bu mümkün olmaz.

Siz buraya öğrenmeye geldiğiniz şeyi bilmek istediniz. Hayatta rastlantı diye bir şey yoktur; her şey maksatlıdır. Belki sizin tekrar tekrar enkarne olmanızın nedeni düşünüşünüzde tek bir kusurun bulunmasıdır; bu kusur küçük bir şey, küçük bir tutum olabilir. Peki, o neden bir kusur olsun ve neden sizi aynı sorunu çözmeye çalıştığınız peş peşe enkarnasyonlara bağlayan bir halat gibi olsun? Siz hangi kültürde, hangi zamanda doğmuş, hangi ırktan gelmiş olursanız olun, zengin ya da yoksul olun, fark etmez; bu aynı küçük sorun hâlâ başınıza belâdır, hâlâ onunla uğraşmak zorundasınızdır. Belki sizi buraya getirmiş olan tek şey budur ve belki bu çalışmada siz o küçük sorunun çözümünü bulacaksınız.

Size önce karma* hakkında önemli bir şey söylemek istiyorum. Karma'nın gerçek anlamı şudur: Siz ne düşünüyorsanız osunuz, ne düşünüyorsanız onu yaratırsınız. Bu yüzden, o düşünüş çok saf ve berrak olmalıdır. Çünkü eğer siz kötü düşünüyor ve birisine kötü davranıyorsanız, o kötülük size geri dönecektir; çünkü bu sizin kendi yansıtmakta olduğunuz realiteyi deneyimlemenizdir. Karma öyle baskıcı ve ezici bir kav-

*Ramtha bazı özgün terimleri birkaç kere kullandığı için, onları her seferinde o sayfanın altında bir dip not olarak açıklamak yerine, okuru kitabın arkasındaki Ramtha'nın Sözlüğü'ne yönlendireceğim. Bundan böyle, yanında yıldız işareti gördüğünüz sözcüklerin açıklaması için (eğer o sayfanın altında onu açıklayan bir dip not yoksa), lütfen Ramtha'nın Sözlüğü'ne bakınız. (Ç.N.)

ram olabilir ki, üstatlar yaratmak yerine, yüceliğe doğru çalışmakta olan zihinleri, onlardan yaşamın sunduğu her tatlı şeyi alarak harap edebilir. Onlar adeta bir manastır hayatı yaşar, zihinlerini hiçbir anlamı olmayan ve sonu gelmez mantralarla doldurur, bedenlerini sürekli secde ettirir, aç bırakırlar; yani potansiyel karma ile karşılaşmaktan kaçınmak için mümkün olan her şeyi yaparlar. Evet, bu oldukça aşırı bir durumdur.

Bakın, yaşamınızda sahip olduğunuz ve sizi tekrardoğuş çarkında tutan, ancak siz tutumunuzu saflaştırdığınızda, onu geçmişten, yani insanlardan, yerlerden, şeylerden, olaylardan ve zamandan arındırdığınızda çözülemeyecek tek bir sorun yoktur. Bu bir tutumun merkezine çıplak gitmektir. Sahip olduğunuz her sorunla ilgili olarak, ancak bunu yapabildiğinizde o sorunu çözebilirsiniz. Ebeveynlerinizi suçlamak, geçmiş bir zamanı suçlamak, bir olayın mağduru olduğunuzu düşünmek, tüm bunlar sizin tekrar tekrar enkarne olmanıza neden olan bir etki-tepki zincirini oluşturur. Çözüm ise son derece basittir: Geçmiş de dahil olmak üzere, o tutumu ve o sorunu hiçbir süsleme yapmadan, olduğu gibi görün. Eğer bunu yapabilirseniz, o zaman siz perde kalkana dek kötü büyücünün gözlerine bakabilen ve perde kalktığında aslında o büyücünün bir yüzünün olmadığını gören bağımsız bir varlık olduğunuzu göstermiş olursunuz.

GEÇMİŞTE YAŞAMAK

Siz zorluğunuzun hep ne olageldiğini biliyorsunuz, sevgili varlıklar: Siz geçmiş bir acının içinde yaşıyorsunuz. Bunu kaç kere söylemem gerektiğini bilmiyorum, ama buradaki en ileri grup bile hâlâ davranışlarının nedenlerini geçmişte arıyor; oysa geçmişi kazıp cesetleri ortaya çıkarmak sadece duru-

mu daha da kötüleştirecektir. Bu hiçbir şeyi çözmez. Bu sadece sizi gelecek bir yaşamda o aynı kişilere bağlar. Birlikte çalışan ruh grupları bu yüzden vardır. Bu salonda da ruh grupları var. Elbette daha büyük grup benim binlerce yıl önce bu dünyada geçirdiğim o tek yaşamdan bu yana ruhsal bir bağlantıya sahiptir; çünkü hepimiz o yaşamda birlikteydik. Ama o zamandan bu yana geçen süreçte hepiniz yaşamlarınızda birbirinize küçük dramlar yaşattınız. Bu yaşamınızdaki mutsuzluğunuz için de her kimi suçluyorsanız, sonraki yaşamınızda kesinlikle o kişiyle bir araya geleceksiniz.

Şunun üzerinde düşünün: Bir düşünce kalıbının üç kere tekrarlanması bir alışkanlık yaratmaya ve onu beynin sinir hücresi (sinaps bağlantısı) ağına kaydetmeye yeter. Eğer bilinç ve enerji, beyin ve onun sinir-hücresi-ağı haritalamasıyla realiteyi yaratıyorsa, o zaman, eğer sinir-hücresi-ağınız sizin ebeveynleriniz yüzünden zayıf olduğunuzu söylüyorsa ve bu durum bu yaşamınızda çözülmezse, o zaman bilinç ve enerji onu mutlak bir realite olarak yaratıyor olur. O zaman o realite aynı kişilerle bir başka yaşama taşınır. Çünkü onlar sizin realitenizdedirler. O, ölümden sonra gittiğiniz ışık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken ortaya çıkar ve ruhunuz bu konuda bir çözüm diler; çünkü tüm deneyimlerinizi bilgelik olarak kaydeden ruh bu konuda binlerce yıldır hiçbir şey kaydetmemiştir; çünkü binlerce yıldır siz tek bir küçük tutuma saplanıp kalmışsınızdır. Ruh yoksunluk çekmektedir.

Büyük varlıkların hepsi bunu bilir ve çok yakında siz de bileceksiniz. Bileceksiniz, çünkü ben size bu idraki ve onun gelecekteki Şimdiniz üzerindeki derin etkilerini ısrarla aktaracağım. Bunu yapmak istiyorum, çünkü siz bir kişi, yer, olay ya da zaman yüzünden ıstırap çektiğiniz fikrine saplanıp kaldığınız sürece, siz, o ıstırap ve o varlık sonsuza dek birbirinize

bağlı olacaksınız; ta ki bir gün siz geçmişi bırakana dek...

Bu çok şeyi ima eder, çünkü bu bir kadim bilgelik okulundaki öğrencilerin olgunlaşmamışlık düzeyini gösterir. Çünkü gerçek bir üstat kendi yaşamını suçlamaz. Hiçbir üstat, kendi düşüşünün ya da yükselişinin gücünü bir başka bireyin, herhangi bir olayın veya herhangi bir zamanın ayaklarına sermez, gücünü onlara bağışlamaz. Siz karşınızdakinin Büyük Çalışmanın (kadim bilgelik okullarının öğretilerinin pratik uygulamasının) gerçek bir üstadı olup olmadığını işte böyle anlarsınız.

Öyleyse, bu küçük sorununuz üzerinde -onu, onunla ilişkili kişi, olay, zaman gibi formlara bağlamadan- odaklanarak beyninizin düşünüş biçimini gerçekten değiştirmek mümkün müdür? Kesinlikle mümkündür, çünkü siz sorunu kimin yarattığı, ne zaman yarattığı, o olayı takiben neden gitgide belli bir hale girdiğiniz üzerinde değil de, sadece sorunun üzerinde odaklandığınızda, beyninizdeki çıplak bir kavrama bakıyor olursunuz. Bu, beynin ne yapmasına neden olur? Sinir-hücreleri, aralarında haberleşmeyi sağlayan kısa uzantılarıyla (dendrit' lerle) bağlantılarını keser; çünkü eğer siz onu başka hiçbir şeyle ilişkilendirmeden, sadece olan üzerinde odaklanırsanız, beyin sizin ne yaptığınızı anlayabilmek için size uymak zorundadır; böylece, sinir-hücreleri ilişkilendirme devresini kesmek ve size sadece olanı sunmak zorundadır. Siz, olana, onu herhangi bir şeyle ilişkilendirmeden baktığınızda, o artık varlığını sürdüremez. Çünkü o ilk başta o ilişkilendirme sayesinde var olmuştur. Anladınız mı? Yanınızda oturan kişiye dönüp bunu onun anlayabileceği şekilde açıklayın.*

*Bu, Ramtha'nın öğretme yönteminin bir özelliğidir. Ramtha, derslerinde bazen öğrencilerden verilen öğretiyi yanlarındaki kişiye ifade etmelerini ister. Bu anlarda, okura da öğretiyi kendi sözleriyle ifade etmesini öneririz.

İşte size üzerinde düşüneceğiniz bir şey: Onunla başka şeyler arasında yaptığınız ilişkilendirmeyi kestiğinizde, yoksunluğu hiçbir şekilde sürdüremezsiniz. Tekrar ediyorum: Onunla başka şeyler arasında yaptığınız ilişkilendirmeyi kestiğinizde, yoksunluk fikrini ve duygusunu hiçbir şekilde sürdüremezsiniz. Bunun üzerinde düşünün.

Aydınlanmaya giden en kestirme yol uyuşturucular ve içki yolu değildir, sevgili varlıklar. O kendi dışınızdaki bir şey değildir. Üstatlığa giden en kısa yol "bağsızlık" yoludur. Bu, insanları, olayları, yerleri, zamanları suçlayan tüm zihinsel, sınırlı tutumları bırakmak anlamına gelir; çünkü siz yoksunluğu alıp tek başına tuttuğunuzda, o suçlama olmadan varlığını sürdüremez. Anlıyor musunuz? Ortada bir mağdur olmadıkça nefret de varlığını sürdüremez. Mağduru ayırın, ortada bir nefret kalmaz. Yoksunluktan işinizi, yaşadığınız yeri, kazandığınız parayı ayırın; ondan, algıladığınız ve bolluğa kavuşmanızı önleyecek niteliklerinizi ayırın. Eğer tüm bunları ayırdıktan sonra yoksunluğa bakarsanız, o sizin realitenizde varlığını sürdüremez; çünkü saf bir ayırma ve bağsızlık hali içinde, var olan en huşu verici güç olan saf Şimdiye sahip olursunuz.

BENLİĞİN GÖLGE VEÇHESİ

Şimdi bu konuda biraz daha ileri gidelim. Birçoğunuz benim "karanlık-yanlı bir karakter" olarak ifade ettiğim şeye sahipsiniz. Karanlık-yan, sizin gölge veçheniz anlamına gelir; o kaba ve ham bir ipliktir. Bu ipliği bir sinir-hücresi-ağı haritası olarak nitelendirebilirim. Siz bu yanınızı çok iyi korur, hiçbir şeyin ona nüfuz etmesine izin vermezsiniz, çünkü bu iplik ya da bu gölge benlik mağdurluğun -tepkinin, nefretin, içerlemenin, burukluğun, kıskançlığın, öfkenin, bedenin sağlığını boz-

maktan başka bir şey yapmayan ve sizi gelecek bir yaşamda aynı kişilerle bu sorunları çözebilmek için tekrar enkarne olmak zorunda bırakan tüm o acınacak duyguların- hem yükünü hem de gücünü taşıyan benliktir. Karakterinizin koruduğunuz böyle bir yanı vardır ve siz ondan zevk alır, onu kırbaç ve zehirli iğne olarak kullanırsınız. O sizin gerçekten çirkin bir veçhenizdir ve ben onu sizde görüyorum.

Bu, tümüyle, beyninizde bulunan ve sizin savunduğunuz ve koruduğunuz belirli bir haritadır. O, beynin -insan kişiliğinin temelini oluşturan- sinir hücresi ağıdır. Ve o tatlı yüzünüzün ardında gerçekte neyin bulunduğunu sadece bir üstat görebilir; çünkü çoğu insan, kişiliğinin bu karanlık yanını saklamak için iyi bir yüz ifadesi takınarak çevrede dolaşır. Böylece, herkes bunu yaptığından, hiç kimse herkesin böyle olduğunu görmez. Anlıyor musunuz?

Şimdi bu küçük karakterden söz edelim. Beynin bu inatçı, değişmiş-ego* fasetası, bırakmayı reddettiğiniz o yanınız kendine ait bir yaşama sahip olarak iyi korunur, çünkü o kendi yaşamındaki -kendisini öyle kılmış olan- koşulları işaret edebilir: İhanet, terk edilme, yalanlara maruz kalma, kullanılma, istismar edilme, ihmal edilme, yani birbirinizle konuşmalarınızda ifade ettiğiniz tüm o şeyler... Sahip olduğunuz bu çirkin, küçük değişmiş-ego bu okulda değiştirilmesi en zor varlık olagelmiştir. Neden, biliyor musunuz? Çünkü onu değiştirmek istemiyorsunuz, oysa ben size bunu yapmanızı sağlayacak anahtarları verdim. Peki, onu değiştirmeyi neden istemezsiniz? Çünkü o size, sizi haklamak ya da sizden yararlanmak istediklerini düşündüğünüz insanlara karşı bir koruma bataryası sağlar. O size zehirli iğneyi, zehri, çirkinliği, kendi çıkarlarınız için kullanmayı, içerlemeyi, kurnazlığı ve hayatta kalmak için muhtaç olduğunuzu düşündüğünüz her şeyi sağlar.

Bu karanlık küçük yaratık yüzünden siz bu okuldaki -ruhunuzun sizi öğrenmeniz için buraya getirdiği- büyük bir mesajı kaçırabilirsiniz: Evet, o içsel iblisi, içinizdeki o karanlık yaratığı yok ettiğinizde savunmasız olursunuz, ama sadece böyle yaptığınız için bir misillemeyle karşılaşma korkusu hissettiğiniz ilk anda öyle olursunuz. Ve bilginin karşısında bu anlamsız, boş bir korkudur.

Sizin küçük iblisinizi ne bir arada tutar? Huysuzluğunuz. Siz, "ben şu, şu ve şu yüzden huysuzum" diyebilirsiniz. İnsan kişiliği değişen ruh halleri ve huysuzluğu için daima birçok bahane bulur. Ama ya biz o nedenleri yok etseydik, yine de huysuz olur muydunuz? Hayır, olmazdınız. Öyleyse huysuzluk enerjisinden geriye ne kalırdı? Özgür bir yer.* (*Bkz. Sözlük*)

Siz, "Ben insanlara güvenmiyorum, çünkü ihanete uğradım" diyebilirsiniz. Ben de size derim ki, "Güvenmeniz gereken ilk kişi kendinizsiniz. Ama kendinize herhangi bir kişinin yapabileceğinden daha çok ihanet eden de sizsiniz." Neden? Çünkü siz ondan kurtulmak için o tutumla olan ilişkilendirmeyi yok etmeyi reddettiğiniz savunmacı bir tutuma sahipsiniz. Bakın, insanlara güvenmek sadece siz kendinize güvenmekte zorlandığınızda bir sorun olur. Kendinize güvenmekte hiç sorun yaşamadığınızda, başkalarına güvenmek de asla bir sorun olmaz, çünkü orada tutunacağınız hiçbir ilişkilendirme yoktur. Anlıyor musunuz? Öyleyse yapmanız gereken şey, mutlak gücün çekimiyle yaşamınıza gelebilecek birçok harika şeyi sürekli kaldırdığı kalkanıyla engelleyen o yanınızı silahsızlandırmaktır, ki o kalkan sizin bu anda, Şimdide yaşamanıza asla izin vermez. Nitekim bu gece de gerçekten burada değilsiniz, bir başka zamanda ve bir başka yerdesiniz.

İçinizdeki bu küçük yaratık, bu içsel iblis, neden olduğu gibi olması gerektiği hakkında bir depo bilgiye sahip olan o ki-

şidir. Tüm o bilgi birçok kişiye, birçok yere, birçok şeye ve birçok olaya bağlıdır, ama o birçok kolu olan tek bir iblistir. Ve bu canavarı beslemek yaşamın güzelliğine bir hayli direnmeyi gerektirir. Sizin aranızda da böyle, yaşama karşı direnci ortadan kaldırmak yerine, ona tutunanlar vardır. Onlar size verilen bu öğretiye rağmen, bir soruna onu insanlar, olaylar, şeyler, yerler ve zamanlar ile ilişkilendirmeden bakmak yerine, hâlâ geçmişlerine geri dönerler. Onlar hâlâ geçmişe sıkıca sarılırlar. Geçmişle ilişkilendirme bir bağlılıktır. O, gerçekte var olmayanı destekleyen tek şeydir. Yoksunluk bir illüzyondur. Gerçek olan, o illüzyonu destekleyen tutumdur. Anlıyor musunuz?

Bakın, insanın kendi üzerinde hâkimiyet kurması asil ve değerli bir çabayı içerir, ama bu sizi kendi iç koridorlarınıza götüren ve o zamana dek insanların sizi öyle algıladığı maskenizi oluşturan yanlarınıza gerçekten bakmanızı sağlayan bir çabadır. Ve orada bir korku unsuru vardır; eğer o maskeden kurtulursanız insanların sizi ciddiye almayacaklarına ya da sizin herhangi bir fark yaratacak kadar yeterince büyük ve kötü olmayacağınıza dair bir korku vardır. Ama bu bir yalandır, çünkü siz, bu dünyaya birçok kez gelmenize neden olmuş -birçok ilişkiyi bozmuş, birçok fırsatı yok etmiş, değerli günlerinizi boşa geçirtmiş, yaşamın tüm görünümünü bozmuş- tek bir tutum gibi önemsiz bir sorun üzerinde durduğunuz sürece, o sorun yaşamınızda var olduğu sürece, gelecek yaşamlar için umut çok zayıftır. Ve tam bir üstat olma yeteneğiniz, bırakmanız gereken bir şeye sıkıca sarılmanız yüzünden çok zayıflar. Oysa vazgeçmeniz gereken şey aslında bir hiçtir.

Bu insan bilincindeki bir hastalıktır. Sevgili varlıklar, şunu bilmenizi istiyorum ki, ben sizi meselenin özüne doğru itiyor ve size çok güzel bir şeyi göstermeye çalışıyorum: Sizin

kendinizle ilgili olarak korktuğunuz ve gerçek olduğunu düşündüğünüz tüm o şeyler aslında mevcut bile değildir. Var olan tek şey sizin onlarla yaptığınız ilişkilendirmedir. Anlıyor musunuz? Ve o ilişkilendirme ortadan kaldırılması gereken şeydir. O zaman yetersizlik, nefret, kötülük diye bir şey kalmaz. Istırap diye bir şey kalmaz. Yoksunluk diye bir şey, hatta ölüm diye bir şey kalmaz. Gerçekten kalmaz.

Öyleyse sizin iblisleriniz gerçekte hayatta kalabilmek için tutumlarınızı destekleme ihtiyacınızla ilgilidirler; ancak, onlar aslında hayatınızı tam olarak yaşamanızı engelleyen, sizi yaşamdan koparan tutumlardır. Bunun öbür tarafında ne vardır? Ben cesur bir adamı tanırım. Yapmam gereken tek şey ona bakmaktır ve onda cesareti oluşturan o niteliği görebilirim. Cesaret büyük, kötü ve gözüpek olmakla ilgili değildir. Cesaret, insanın kendisini ve yaşamın her alanındaki performansını zayıf düşüren kanserli düşünceyi kesip atma gücüyle, o kusursuz güçle ilgilidir. Bu hem güç, hem de cesarettir.

Ben bir kadına baktığımda, onun kalbinde içten bir sevgi ve şefkatin olup olmadığını söyleyebilirim, çünkü içten sevgi ve şefkat Tanrı'nın -yaşamın hırsızı değil, besleyicisi; sevginin yok edicisi değil, vericisi olan- tanrıça olarak tam temsilidir ve bir kadında Tanrı'nın en tatlı çiçeğini buluruz. Ben bir kadına baktığımda o sevginin onda olup olmadığını söyleyebilirim. Bir kadını güzel kılan şey onun cildi, gözleri, gençliği değildir. Bir kadını güzel kılan şey, onun son derece kararlı bir biçimde sevme ve koşulsuz sevme kapasitesidir.

Yoksunluğu bir kristal küreye, onunla ilgili yaptığınız ilişkilendirmeleri (onu kişiler, olaylar, zamanlar, yerler ve şeyler ile ilişkilendirmenizi) de o küreyi tutan bir üç-ayağa benzetirsek, siz ona baktığınızda o saydam küreyi değil, onu destekleyen üç-ayağı görürsünüz. Gördüğünüz şey o küreyi ayakta

tutan desteklerdir. İşte sizin yok etmeniz gereken şey o desteklerdir; sizin yoksunluk düşüncesinin ve duygusunun altındaki o ilişkilendirme desteklerini yok etmeniz gerekir. Size tekrar hatırlatayım: İlişkilendirme, küçük bir çocukken başınıza gelen şeyden ötürü bugün böyle olduğunuzu söylemek ve sonra bunu tüm yaşamınız boyunca taşımak ve yaşamınızın her gününü onunla renklendirmektir; çünkü sizin bildiğiniz tek yaşam biçimi budur. O olay, o zaman, o insanlar ve o yer yoksunluğun destekleridir. O ilişkilendirme desteklerini ortadan kaldırdığınızda, kristal küre de yok olur. Çünkü aslında ortada sadece ilişkilendirme vardı. Yoksunluk aslında yoktur. O bir mutlak bolluk âleminde var olamaz.

Kendinizi neden güvenlikten yoksun hissettiğinizi biliyor musunuz? Çünkü birisinin -ismini siz koyun- size söylediği şeyler kendinizi öyle hissetmenize neden olmuştur. Ve siz geçmişe, o zamana gitmeye devam edersiniz; o anı yüzünden acı çekmeye devam edersiniz. Güvensizliğe altındaki destek olmadan baksanız ne olurdu? Güvensizlik diye bir şey kalmazdı. Anlıyor musunuz? Peki, ondan geriye kalan boşlukta neyin var olduğunu biliyor musunuz? Sevgi. Sevgi nedir? Her şeyi bir arada tutan zamktır. Gücün ta kendisidir.

BAĞSIZLIK SANATI VE KOŞULSUZ SEVGİ

Koşulsuz sevgi tanrıçanın bağrında bulunur. Ben neden onu en güzel şey olarak görürüm? Çünkü bu o kadının ilişkilendirmeden daha çok sevgiye sahip olduğu anlamına gelir ve ilişkilendirmenin yerinde sevgiden başka bir şey yaşamaz; çünkü siz yaşamınızın her düzeyinde mağdurluk desteklerini ortadan kaldırdığınızda geride kalan şey sevgidir. Tanrıça gibi olan bir kadının bağrından sevgiden başka bir şey akmaz. O

tasarlanmış, yapay bir şey değildir, çünkü orada sevgiden başka bir şey yoktur. Bu neden çok önemlidir? Çünkü bu bir Mesihi oluşturan niteliktir. O iyileştiren, birleştiren, besleyip yaşatan sevgidir. Ve sevgi bir bağlılık hali içinde var olamaz. Anlıyor musunuz? Yanınızdaki kişiye dönüp bunu açıklayın.

Sizin, şimdi biraz daha anlamaya başladığınız bu gölge benliği, bu iblisi sağlam bırakmanızın nedenlerinden biri, eğer onu etkisiz hale getirirseniz, onsuz ne olacağınızdan korkmanızdır. Bir başka deyişle, o zaman sohbetlerinizin ardındaki uyarıcı unsur, dürtü ne olacaktır? Siz ayrıca her sabah kalkıp kan, ter ve gözyaşı ile -siniriniz bozulmadan- günü geçirmek için bir nedeninizin kalmayacağından da korkarsınız. Bunun üzerinde düşünün. İnsanlar bağsızlığa erişene dek soyunup çıplak kalmaktan korkarlar, çünkü ne hale geleceklerinden korkarlar, çünkü gölge benlikleriyle gerçek ve verimli bir eşliği paylaşmışlardır. Onlar bağlılıklara bağlanmışlardır. Anlıyor musunuz?

Öyleyse neden şöyle düşünmüyorsunuz: Belki geçmişinizi bırakmaya gönüllü olmamanızın nedeni, onun şimdi size önemli bir refakatçi olmasıdır ve geçmişi bırakmak sizin için farklı bir kişi olmak zorunda olmak anlamına gelecektir ve daima bağlılıklarının kontrolünü elinde tutmak isteyen bir kişi olarak, bu sizi biraz kontrolsüz bırakacaktır. Anlıyor musunuz? Bakın, azizler, üstatlar, binlerce yıldır ilerlemelerini engellemiş olan o tek kusuru bulmayı içeren ilahi bir misyonu üstlenmiş olan samimi insanlar gerçekten bu ateşten doğarlar. Onlar gerçekten o tek kusurun peşindedirler. Onu bulmayı gerçekten isterler.

Bakın, sizin de bir sürü karma'nız yoktur. Sizinki sahiplenilebilecek tek bir kusurdur ve o yaşamınızdaki en aşikâr kusurdur. Siz bir palayı alıp onun altındaki koltuk değnekleri-

ni kesip attığınızda, onu sahiplenebilirsiniz ve o zaman onun boş olduğunu görürsünüz. Onlar sizi yaşamlar boyunca bu dünyaya getirip duran koltuk değnekleridir. Anlıyor musunuz?

Ben böyle bir öğretiyi sunarken, aranızda beni işitmeyenler vardır. Siz seçici bir işitmeye sahipsiniz, bu yüzden söylediğim birçok şeyi işitmiyorsunuz. Ben iyi bir hatip olabilirim, ama siz söylediğim birçok şeyi hatırlamıyorsunuz. Size söylediğim şeyi işitmek istemediğinizde seçici işitme devreye giriyor, ama burada onu işitmek için bulunduğunuzu bilin. Siz daha önce işitmeyi istemediğiniz şeyleri duymak için buraya geldiniz.

Bu çözümdeki ilk adım olarak sizi boş inancın ve fanatizmin ötesindeki bir bilgi noktasına eriştirmek, bu konunun özünü histeri olmadan ele alabileceğimiz bir noktaya eriştirmek tüm bu yılları almıştır. Yine de histerik kişiler olacaktır, çünkü onlar dinlemiyorlar. Onlar tüm öğretiyi işitmiyor, onun üzerinde adamakıllı düşünmüyor, tüm bu engellerin gerçekten boş olduğunu ve onlarla ilgili tek gerçek şeyin suçlama olduğunu görmüyorlar. Siz o suçlamadan kurtulduğunuzda, geriye kalan tüm şey sevgidir. Bizim burada peşinde olduğumuz şey bu Tanrı niteliğidir. O, dağları yerinden oynatan güçtür. Sizi bu basit mesajı duyacağınız bu yere eriştirmek tüm bu zamanı almıştır. Oysa o bu kadar basittir.

Öyleyse bağlılığınızdan kurtulmak ne kadar zordur? Hiç de zor değildir, çünkü yoksunluğa, onu insanlar, yerler, zamanlar ve olaylar ile ilişkilendirmeden odaklandığınızda, yoksunluk varlığını sürdüremez; o aslında mevcut değildir. Bu aydınlanma meydana geldiğinde, beyin hemen devresini tam olarak bu anlayışa bağlayacaktır. Peki, sizde yoksunluk, korku, hastalık, kötülük ve cehalet gibi bir şeyin bulunmadığını idrak ettiğinizde ne olur? O düşünüşün bütün alanı yok olur, çünkü

o kendini sürdüremez. O yok olur ve onun yerini bir güç alır. Bu özgür-yerin* gücüdür, bu sevgidir. Ve orada mucizevi olan meydana gelir. Mucizevi-olan geçmişte ya da gelecekte meydana gelmez. İçinde bulunduğunuz anda, Şimdide düşünüp tasarlama içinde meydana gelir; işte o zaman mucize gerçekleşir. Onun meydana gelebileceği tek yer orasıdır. Mucize nedir? Mucize yoksunluk yalanını yok etmektir ve onun yerinde bolluk belirir. O hep oradaydı, daima orada olmuştur.

Bu öğretiyi pek iyi işitmeyenleriniz, kirli küçük bilinçlerini ve düşünüşlerini korumaya ve geçmişlerini sahiplenmeye devam edecekler. Çünkü o onlara yakınmak için bir neden ve uğrunda çalışmak için bir şey verir; çünkü onlar bana değil, yoksunluğa inanıyorlar.

Istırabına -hayali ıstırabına, ihanete uğramışlığına, kötü muamele görmüşlüğüne- tutunanlarınız şunu bilsinler ki, yaşamları sadece bu enkarnasyonda değil, gelecek tüm enkarnasyonlarda da bir cehennem gibi olabilir. Bu gölge benliğe bağlı olmanın bedeli nedir? Bu yanlış varlığın sevgisi yaşam sevgisinden daha ayartıcı hale gelir. Bu canavarın sevgisi yaşam sevgisinden, yaşamın her gün size sunduğu fırsatlardan ve o sevgiye her eyleminizle, her düşüncenizle -gerçekten yaşadığınızı söyleyebileceğiniz şekilde- katılmanızdan daha önemli olur. Sizin yanlış küçük düşünüşünüz yaşamı deneyimlemenize asla izin vermeyecektir. Çok yazık!

Eğer bunu başaramazsanız, bu okulda bir üstat olamazsınız, çünkü üstatlığın bedeli çok kesindir. Bu bedel kendiniyenmeyi gerektirir; dahası, içinizdeki tanrısallığın özgürleşmesini gerektirir. O tanrısallık nerededir? O tam da yoksunluğunuzun bulunduğunu düşündüğünüz yerdedir. Tanrısallığınız iradedir. O, sizin yasa-koyucu olarak ne tür bir yaşam istediğinizi belirlemenizi sağlayan irade kılıcıdır. Bakın, yaşamını-

zı sizden çalacak kadar, sizi yaşamınızı istediğiniz gibi oluşturma gücünden yoksun bırakacak kadar büyük bir düşman, bunu yapacak kadar büyük bir erkek, bir kadın ve bir ebeveyn yoktur. Benim yaşamımda hiç kimse bu kadar büyük değildi. Neden sizin yaşamınızda böyle olsun?

Öyleyse kulağı olanlar söylemiş olduğum şeyi işitsinler ve onu söylediğimden farklı bir biçimde yorumlamasınlar. Bilmek isteyenler, sizin özgürleşeceğiniz zaman yakındır; mutlak bir varoluş hafifliğine kavuşacağınız zaman yakındır. Sizin kim olduğunuz, hangi dili konuştuğunuz, okur-yazar olup olmamanız önemli değildir, çünkü hepimiz Tanrı'nın huzurunda eşitiz. Hepiniz kendinize ve sınırlamalarınıza dikkatle bakıp, "yoksunluğunuzun" desteklerini saptadığınızda ve onları yok ettiğinizde, o zaman tanrısal olanı uygulamış olursunuz ve hepiniz bunu yapacak kapasiteye sahipsiniz. Sevgi bir mıknatıstır. Manyetiktir ve güçlüdür. Yoksunluk ise yapaydır, sınırlıdır, yıkıcıdır. Gerçekten harika olan şey bu okulda henüz öğrenilmemiştir, ama öğrettiğim bu ders uygulanana ve sahiplenilene dek o harika şey öğrenilemez. Anlıyor musunuz?

Sizin bu dersi öğrenip uygulama konusundaki ilk adımınız, doğmadan önce, bu yaşamınızı tasarlarken atılmış ve bu okulda bir araya gelmemiz o zaman plânlanmıştı. Siz ilk adım olarak, ruhunuzun gereksindiği gibi, bu yaşamınızda o ikileminize, o küçük sorununuza anlamlı bir çözüm bulmayı istemiş ve talep etmiştiniz. Siz ruhunuzu tatmin ettiğinizde, kendi yolunuza gitmekte özgür olursunuz. Bu gece ben -onun bilinçli taşıyıcısına, o tek küçük tutum hakkında karar vermek ve ondan kurtulmak için ihtiyaç duyduğu bilgiyi vererek- ruhunuzu tatmin ettim. Ben o tutumu sizin adınıza yok edemem, bu benim yolculuğum değil, ama sizin öğretmeniniz olarak, bunun uygulayabileceğiniz en hızlı, en kısa süreli disiplin

olduğunu söyleyebilirim. O sizi, şimdiye dek size öğrettiğim başka her şeyden daha hızlı olarak özgür-yere* sokacaktır. O, onu atmaya gönüllü olanlar için hazır olan bir adımdır.

Bu çok büyük bir şey gibi görünmez, ama size kesinlikle söyleyebilirim ki gururunuzu, kibrinizi bırakmak gerçekten çok zordur. Alçakgönüllü olmak insanlar için çok zordur. Bağışlamak ve bağışlarken secde etmek -yüzükoyun yere uzanıp bir kartal gibi kollarınızı açarak, kendinizi sizden daha büyük bir şeyin insafına bırakmak, sizden daha büyük bir şeyin önünde secde etmek- işte, sergilemeniz gereken görüntü budur. Bu, daha büyük bir şey için olduğunuz halden vazgeçmeye gönüllü olmak ve onu kurban etmek anlamına gelir. Bu kolay değildir, ama yine de kolaydır.

Siz o küçük sorun ya da o tutum üzerinde -onu geçmişle, bir kişiyle, bir olayla ve bir zamanla herhangi bir biçimde ilişkilendirmeden- odaklandığınız anda, onun bir hiç olduğunu göreceksiniz. Şimdi sırrı öğreniyorsunuz. Yapmanız gereken tüm şey önce bilgiyi bilmektir ve şimdi bilgiyi biliyorsunuz. Yapmanız gereken ikinci şey ise o bilgiyi uygulamaktır.

Öyleyse onu nasıl uygulayabilirsiniz? Kendi içinizde o küçük sorunu ya da tutumu bulun ve size garanti ederim ki, yakın arkadaşlarınızın da küçük bir yardımıyla o ortaya çıkacaktır. Ortaya çıktığında, o konuda bir şey yapıp yapmamaya karar vermeniz gerekir. Eğer bir şey yapmaya karar verirseniz, yapmanız gereken tüm şey şudur:

Bir yerde tek başınıza oturun, gözlerinizi kapayın, hatta gözlerinizi bir örtüyle bağlayın. Tam sessizleşin, o mavi yıldızı* bedeninizin yedi mührünün üzerine koyun. Gözlerinizi yukarıya, beynin ön lobuna doğru çevirin, kurtulmak istediğiniz tutumu ya da sorunu tek bir sözcük olarak ön loba* yerleştirin; onu başka hiçbir şeyle ilişkilendirmeden, onun üzerinde

odaklanın. O sözcüğü orada net olarak gördüğünüzde, gerilip, karnınızdan gelen çok güçlü bir nefesle o sözcüğü birleştirin, nefesinizi dışarı doğru (şşşş diye) kuvvetle üfleyerek enerjiyi harekete geçirin, nefesle birlikte o sözcüğü dışarı itin. Tekrar o sözcüğü ön lopta görün ve tekrar nefesle dışarı itin. Bunu o sözcüğü ön lopta göremez hale gelene dek (en az üç-dört kere) tekrarlamalısınız. Bunu yaptığınızda, sizin dünyanız -yaşamınız, enerji akışınız ve özgürlük düzeyiniz- değişecektir ve tekrar bir araya geldiğimizde siz ruhen daha yaşlı ve daha bilge olacaksınız. Anlıyor musunuz?

Çağlar boyunca birçok kişi koşulsuz sevginin ne olduğunu sormuştur. Koşulsuz sevgi daima var olan şeydir. İlişkilendirme ve bağlılık yok edildiğinde, koşulsuz sevgi en parlak şekilde görülür. O sizin olmak zorunda olduğunuz bir şey değildir, siz zaten osunuz. Koşulsuz sevginin yerini desteklenen illüzyonlar ve yalanlar almıştır, onlar yok olduğunda sevgi ortaya çıkar. Onun üzerinde çalışılması gerekmez. O bizim varlığımızın doğasıdır, sevgili varlıklar. Biz onun içinde yaratıldık; dolayısıyla onun içindeyiz. Sıfır Noktası odur. Tüm boyutları ve tüm katları oluşturmuş olan güç bu güçtür. Dolayısıyla, eğer biz böylesine bir gücün rahminde döllenmişsek, o zaman o bizim gerçek doğamızın veçhesi olmalıdır. Ondan başka bir şey olmak o doğaya sadık olmamaktır, yapay olmaktır. İşte bu yüzden siz tekrardoğuş çarkı denen şeye sahipsiniz.

---

*Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun Bilinç ve Enerji disiplininde bedenin yedi mührünün her birinin üzerine (hayali olarak) mavi yıldız çizmek genel bir uygulamadır. Bu disiplin, öğrencinin yedi mührünün farkına varmasına ve onlar üzerinde odaklanmasına yardımcı olur. Bkz. Şekil 2.

*Beynin ön lobu, bir düşünceye -onu realitede tezahür ettirebilecek kadar- odaklanılan, böylece o düşüncenin güçlendirildiği yerdir. Bkz. Şekil 1.

TEK BİR YAŞAMDA TÜM DENEYİMİ SAHİPLENMEK MÜMKÜNDÜR

Tek bir yaşamda tüm deneyimi sahiplenmek mümkün müdür? Evet, mümkündür. Eğer bir insan hayatını bir fatih olarak yaşayabilir; kendini, sınırlamalarını ve cehaletini yenebilirse, geçmişe bağlılıktan ve ilişkilendirmeden kurtulmanın bilgeliğini ve mantığını görebilecek kadar bilgeliğe doğal olarak ulaşabilir. Geçmişe bağlılıktan ve ilişkilendirmeden kurtulduğunda ise onda hiçbir eğilim, dolayısıyla onu başka bir yaşama bağlayacak hiçbir küçük tutum kalmaz.

Tek bir yaşamda, güneşin yükselerek şafağı pembe, mor ve kızıl renklere büründürdüğü tüm sabahları içine sindirmek mümkün müdür? Tek bir yaşamda, ayın şafağa dek büyüyüp küçülmesini içine sindirmek mümkün müdür? Tek bir yaşamda deneyimi, onu daimi kılacak biçimde sahiplenmek mümkün müdür? Tek bir yaşamda -bir daha istemeyecek kadar- yeterince yemek yemiş olmak mümkün müdür? Tek bir yaşamda yeterince şarap içmiş olmak mümkün müdür? Tek bir yaşamda, yaşamın kendisine bile bağlılık duymayacak kadar gelişmiş olmak mümkün müdür? Evet, bunların hepsi mümkündür.

Ben asla tekrardoğuş çarkında bulunmak istemezdim, çünkü o zaman o çark beni esir ederdi. Sevgili varlıklar, başınıza gelmiş olan en korkunç şey, daha önce kim olduğunuzu hiç hatırlamadan doğmuş olmanızdır. Bir zamanlar görmüş, bilmiş ve deneyimlemiş olduğunuz şeyleri hatırlamamanızdır. Çünkü yeni bedeniniz, geçmişte yaşamamış olan yeni beyniniz geçmiş yaşamınızı hatırlayamaz. Ben yaşadığım o sabahları, akşamları; katıldığım savaşları, savaştığım askerleri; kanın ve katliamın keskin kokusunu ve yaseminlerin, zeytin ağaçlarının kokusunu; yeşil sazlı nehirlerin kıyısındaki gümüş yap-

raklı ağaçların rengini ve parlak tüylü, güzel yaban kazlarını hatırlamamayı düşünemiyorum. Ama ben sizin birçok enkarnasyon boyunca yeniden başlayışınızı izledim. Benim için, bu düşünülemez bir şeydi. Siz ise onun hakkında hiç düşünmediniz. Bu benim düşünebildiğim en korkunç şey, çünkü cehaletinizin ve sinir-hücresi-belleğinden yoksunluğunuzun karanlığında yolunuzu aydınlatabilecek -içgüdüsel olarak takip ettiğiniz, ama bunu neden yaptığınızı mevcut beyninizle anlayamadığınız bir yolu aydınlatabilecek- bir fenere sahip olmadıkça, siz gerçekten kaybolmuşsunuzdur. Bu ağır bir hapistir. Ve onun dışına çıkmak kolay değildir.

Bunu tümüyle tek bir yaşamda yapmak mümkündür. İçine düştüğünüz tuzakları anlayacak kadar bilgeleştiğinizde, çocuklarınıza da bunu tümüyle tek bir yaşamda yapmayı, düştükleri o tuzaklardan kurtulmayı öğretmeniz de mümkündür. Çocuklarınıza bunu öğrettiğinizde, onları uzun vadede -hatırlayamadıkları hayatlar yaşamaktan, tekrar tekrar aynı küçük sorunu çözmek için geri gelmekten- kurtaracak, yaşam verici bir spiritüel bilgi aktarmış olursunuz. Bu bilgiyle sizin sorunu halletmek üzere ele almamanız mümkün değildir, çünkü o size işkence çektiren şeydir. Böğrünüze batmış olan bir dikendir ve siz onu iyi bilirsiniz. Yapmanız gereken tüm şey ona bakmaktır. Anlıyor musunuz?

Gelecek günlerde sizin için yapacağım bir şey var: Sizin o küçük tutumlarınızla ilgili farkındalığınızı yükseltecek, o tutumları daha iyi görmenizi sağlayacak durumlar yaratacağım. Bunlar iyi ya da kötü durumlar değil, sadece fırsatlar olacak. Böyle bir fırsatı gördüğünüzde, onu size kullanmanız için sunduğumu, sizi buna zorladığımı anlamalısınız. Onu istediğiniz gibi kullanabilirsiniz ya da eski felsefenize, eski yıldız fallarınıza, kendi uyuşturucularınıza, kontrolsüz içki içişlerinize ge-

ri dönebilirsiniz. Tüm bunlara geri dönebilirsiniz, ama o zaman o sorunu asla çözemezsiniz. Bu sizin seçiminizdir. Ya da çıplak, bağsız, tümüyle ve olağanüstü bir biçimde güçlü hale gelebilirsiniz. Ben yuvaya giden yolu biliyorum. Sizin kontrolden çok fazla çıkmayacağınızı da biliyorum.

RAMTHA'NIN FİZİKSEL BEDENİNDEN AYRILMAYI ÖĞRENMESİ

Öğrenci: Şunu öğrenmek istiyorum: Sen binlerce yıl önceki o tek yaşamında bedeninden istediğin zaman çıkıp gittiğinde, nereye gittiğini nasıl biliyordun? Ayrıca, diğer düzeylere, yani dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci katlara* da gittin mi? Eğer gittinse, sana orada bir şeyler öğretildi mi? O yaşamında halkının gözleri önünde yükseldiğinde, nereye gideceğini biliyor muydun? Senin geçmişini unutmak zorunda kalmadığını biliyorum, ama sen de, insanların öldükten sonra ışık katında yaptıkları gibi, geçmiş yaşamını gözden geçirmek zorunda kalıp, sonra gitmek istediğine karar verdiğin yere mi gittin? Sana hep bunu sormak istemiştim.

Önce ilk sorumu yanıtlamanı rica ediyorum. O zamanlar, nihai yükselişinden önce, bedeninden istediğin zaman çıkıp gittiğinde, bedenini uzun bir süre adeta bir ölü gibi geride bıraktığında, nereye gittiğini, nerede olduğunu nasıl biliyordun? Sadece bu madde katında bedeninin dışına mı çıkıyordun? Yoksa mor-ötesi mavi, gamma ve x-ışını katlarını (dördüncü, beşinci ve altıncı katları) keşfetmiştin de, onlara gidip sonra geri mi gelebiliyordun? Yoksa bu senin daha sonra keşfettiğin bir şey miydi?

Ramtha: Daha ileri gitmeden önce bunu yanıtlayabilir miyim?

Öğrenci: Evet.

Ramtha: Bedenimden ilk kez ayrıldığımda, bunu bilerek ve isteyerek yapmamıştım.* Rüzgârla ilgili öyküyü, ona nasıl öykündüğümü hatırlıyorsun, değil mi? Bedenimden ayrıldığımı anlamamın nedeni, kendimi birden, alışık olmadığım yüksek bir atmosferde bulmamdı. Dahası, aşağıda yatan bedenimi görebiliyordum. Ama bedenimden ayrılışımı hiç hissetmemiştim, sadece onun üzerinde bulunduğumu fark etmiştim ki bir insan bedeninden ayrıldığında genellikle böyle olur.

Daha önce, bir savaşçı olarak birçok kişiyi fiziksel bedeninden ayırmış olsam da, o güne dek kendi fiziksel bedenimden hiç ayrılmamıştım; yani, bu benim için yeni bir deneyimdi. Aşağıda yatan bedenimi, üzerindeki cübbeyi ve bulunduğu yaylayı tanıyıp da, ona kendi bedenim olarak sahip çıktığım anda, bedenime geri döndüm. Çünkü bilinç ve enerji realiteyi yaratır. Anlıyor musun?

Sonra, yedi yıl boyunca dışarı çıkıp her şeyi yeniden sahneledim. Yedi yıl boyunca... ben çok sabırlıydım. Başka nereye gidecektim ki? Yedi yıl boyunca dışarı çıkıp düşündüm, tasarladım, plânladım, merak ettim, değerlendirdim. Yaptığım şey bir beklenti oluşturmaktı, ki o bu dersin öğretisine gelip dayanabilir. Ben hiçbir bağlılık içermeyen bir olaya bağlanmıştım. Benim bu olayı aklî olarak analiz ederek, onunla ilgili dinî bir dogma oluşturmuş olduğumu söyleyebiliriz. Bu aklî analiz, aynı harika şeyi tekrar yapabilmemi yedi yıl boyunca engelledi. Sonunda beklentiyi bırakınca, onunla ilgili aklî algıma olan bağlılığı da bıraktım ve bu beni özgürleştirerek tekrar harekete geçmemi sağladı. Anlıyor musun?

Yedi yıl sonra tekrar bedenimden ayrıldım ve yaklaşık,

---

*Bu öyküyü tüm ayrıntılarıyla yine Akaşa Yayınları tarafından yayınlanan Ramtha, Beyaz Kitap'ta bulabilirsiniz. (Ç.N.)

yedi yıl önceki yüksekliğe çıktım. Ama aşağıdakinin benim bedenim olduğunu düşündüğüm anda yine bedenime geri döndüm. O zaman anladım ki, o bedene bakıp ona benim bedenim dediğim her seferinde, ona geri dönecektim. Anlıyor musun? Bu dersi daha sonra bazı harika dersler izledi. Ben teslimiyet noktasına erişmiştim; artık bedenimden istediğim zaman ayrılabileceğim noktaya erişmiştim. Bedenimden ayrıldığımda bunu hemen fark ediyordum, çünkü aşağıdaki kulübemi ya da bedenimi bıraktığım diğer yerleri bir anda yüksek bir perspektiften görüyordum. Bedenime geri dönmek, onun benim bedenim olduğunu fark etmekti. Böylece, uzun bir süre sonra şunu idrak ettim: Bedenimden ayrıldığımı anlamak için bir referans noktasına ihtiyacım vardı. Ama nereden çıkıp geldiğimi fark ettiğim, bedenimi tanıdığım anda, ona geri dönüyordum. Öyleyse, özgürlüğe giden bir sonraki adım, artık bedenimi tanımamak ve onu düşünmemekti. Bu biraz ustalaşmayı gerektirdi. Bu sanatta ustalaşmaya çalıştığım ilk yılda başka boyutlara ve katlara gitmedim. Ben, bedeninden uzakta bulunan ve onu çok iyi yapabilmek için bu işlemi öğrenmeye çalışan bir varlıktım.

Bu çıkış yoluna girdikten ya da Yakup'un merdivenine* adım attıktan sonra gittiğim boyutlar ve katlar benim için bilinmeyen yerler değildi. Çünkü size daha önce söylemiş olduğum gibi, hepimiz başlangıçta o basamaklardan ve düzeylerden (*bkz. şekil 3*) aşağı inmiştik ve onlara tekrar girdiğimiz anda, girdiğimiz katın giysisine, o titreşim frekansındaki bedene bürünürüz. Böylece, ben fiziksel bedenimden ayrılıp kızıl

*Yakup Peygamber, rüyasında yeryüzünden cennete kadar uzanan bir merdiven görür. Tanrı'nın melekleri o merdivenden inip çıkmaktadırlar. Tanrı o merdivenin tepesinde durmaktadır ve Yakup'la konuşur. Yakup rüyadan uyanınca huşu ile "Tanrı bu yerde de varmış ve ben bunu bilmiyordum. Bu dünya da Tanrı'nın evi ve cennetin kapısıymış" der. (Ç.N.)

ötesine (ikinci kata) girdiğimde, kızıl-ötesi bedene bürünmüştüm. Fiziksel bedenimden ayrılıp görünür-ışığa (üçüncü kata) girdiğimde, ışığı anladım, çünkü daha önce de orada bulunmuştum. Bedenime geri dönmeyi seçmem, ışığın ne anlama geldiğinin ve orada ne gördüğümün tümüyle farkında olarak bedenime dönmemi sağladı. Benim ışıkta anladığım şey, ondan önce gelen âlemlerin, katların bulunduğuydu. Böylece ışığı ziyaret ettiğim bir sonraki seferde, onun ötesine geçtim ve orada Şiva'nın* (dördüncü katın) bedenine büründüm. Eğer ben o zaman Şiva'nın bedenine bürünmüşsem, o benim bir zamanlar tanıdığım bedendir; o hâlâ yaşamaktadır. O beden dördüncü düzeyde yaşayan bir zihnin sağladığı tüm bilgiyi içerir, böylece ben nerede bulunduğumu bilirim. Anlıyor musun?

Öğrenci: Evet.

Ramtha: Öyleyse devam edeyim. Tüm o katları araştırmak ve tüm o bedenlere bürünmek bu madde katından ayrılana dek geçen tüm zamanımı aldı. Fiziksel bedenime geri döndüğüm her seferinde tüm o bilgiyi de birlikte getirdim. O bilgiyi orada bırakmadım, onu fiziksel enkarnasyonuma taşıdım. Böylece, neokorteks-beyin (analitik ve duygusal düşünce) perspektifli Ramtha, değişim geçirerek, daha-derin-beyin perspektifli Ramtha oldu; çünkü belleği ancak daha-derin-beyne (beyinciğe) yerleştirebilir ve onu dikkatle neokorteks-beyne sokabilirdim.

Sonunda, diğer her katı ziyaret ettikten sonra, yükselerek bu birinci kattan ayrıldım. O zamana dek her kata gitmiştim. Bu madde katında bir gece bedenimden ayrılır ve sadece o gece boyunca bir başka yerin, örneğin, beşinci katın zamanında çok uzun bir vakit geçirir ve o zaman çerçevesinin zenginliğini birlikte getirerek, o gecenin sabahında uyanan fiziksel bedenime geri dönerdim. Anlıyor musun?

Böylece, bana başka katlarda bilgi kazanıp kazanmadığımı ve nerede olduğumu bilip bilmediğimi sormak bu gerçeği olduğundan hafif gösteren bir ifadedir. Sonunda, yükselerek, yani fiziksel bedenimin titreşimini yükseltip onu da birlikte götürerek bu kattan ayrılmadan önce, halkımla yüz yirmi gün geçirerek onlarla konuştum. Benim sergilediğim örneği asla unutmamaları, anlamlı bir hayatı nasıl yaşayacaklarını ve varoluş âleminin bu kattaki herkesin paylaşabileceği sınırsız bir fırsat içerdiğini anlamaları için, onlara bildiğim öğretileri ve kendi gerçeğimi sade bir biçimde aktardım. Tabii, bu fırsattan yararlanabilmek için onlarda tutku olmalıydı, kendini adama olmalıydı ve sabır olmalıydı. Ama yine de, bu kattan ölmeden ayrılmam halkım için unutulmaz bir olaydı.

Böylece, yükseldiğim o gün, sabah bedenimi ayağa kaldırıp ona eski cübbesini giydirdim, onu halkımın arasından geçirdim. Sonra o bedende yedinci-düzey zihnimi ortaya çıkardım ve o zihin bedenimin titreşimini yükselterek onu bir sonraki varoluş katına yükseltti.

MISIR'IN ÖLÜLER KİTABI

Öğrenci: Babam geçen yıl Nisan ayında vefat etti ve ben o sırada bir seminere katılmak için burada bulunuyordum. Ailem Hindistan'da yaşıyor ve ben babamın ölüm haberini bir arkadaşımın evindeyken öğrendim. Haberi duyduğumda adeta uyuştum, ama duygusallaşmadım.

Babamın ölüm haberini sabah almıştım ve o akşam buradaki bir çalışmaya katıldım. Bu bir odaklanma çalışmasıydı. Ben de odaklandım ve neredeyse anında bedenimden ayrılıp babamın yatak odasına gittim. Bedeni yatakta yatıyordu, ama babamı odanın bir köşesinde dikilirken gördüm. Onun gerçek-

ten korktuğunu hissettim. Daha sonra tüm yaşadıklarımın sadece hayal ürünü olabileceğine hükmettim, ama yine de anlatacağım.

Babamı görünce, ondan benimle birlikte gelmesini istedim. Ardından, benimle geldiğini hissettim. Buradaki odaklanma çalışmasında ondan sonra ne olduğunu hatırlamıyorum. Ama üç günlük o seminer boyunca zaman zaman babamın mevcudiyetini yanımda hissettim. Otomobil sürerken ya da başka bir şey yaparken bile onun mevcudiyetinin farkındaydım.

Tüm o süreçte ben zaman zaman odaklanarak babamla konuşuyor ve ona yaşarken anlatamadığım şeyleri, burada öğrenmiş olduğum şeyleri anlatıyordum. Çünkü eğer bu bilgiden yararlanıp benim yardımımla mor-ötesi mavi ışına (dördüncü kata) ulaşabilirse ya da en azından onun hakkında bilgilenirse, bunun bir sonraki yaşamında ona yararlı olabileceğini hissetmiştim.

Böylece, sonuçta şunu yaptığımı hissettim: Ben babam için mor-ötesi mavi ışığa kadar mavi ağlardan* oluşan bir tünel oluşturdum. Babama, kendisinin geçebilmesi için bu tüneli elimden geldiği kadar açık tutacağımı, böylece onun öbür tarafın neye benzediğini görüp, eğer isterse orada kalabileceğini söyledim. Ama babamda bana karşı bir direnç ve güvensizlik hissettim, bilmediği için bana güvenmediğini algıladım. Kendi bilincinde böyle bir şeye maruz kalmamış, bu öğretilerle daha önce hiç karşılaşmamıştı. Sonuçta, fiziksel beynine sahip olmadığı halde, bilinci, içinde bulunduğu zihin, mor-ötesi mavi kat kavramına sahip oldu. Ancak, babamın o tünelden geçebildiğinden emin değilim.

Sorum şu: Eğer aileniz ya da arkadaşlarınız bu öğretileri almamışlarsa, siz bu işlemi onlar için yapabilir misiniz?

Ramtha: *Mısır'ın Ölüler Kitabı* adlı bir kitaptan söz edildiğini duydun mu?

Öğrenci: Hayır.

Ramtha: Bu kitap, merhumları öbür tarafta doğru yönlendirecek dualarla ilgilidir. Eski zamanlarda merhumlar Mısır hanedanlarının en büyük varlıklarıydı. Bunlar, insanın Özünün* kızıl-ötesinin (ikinci katın) geçitlerinden geçerek görünür-ışığa (üçüncü kata) erişmesine yardımcı olan kutsal dualardı. Bu, bilimi anlayan varlıklar tarafından bu gezegene getirilmiş olan bir bilimdi. Böylece, şu apaçık ki, senin baban için yapmış olduğun şeyde ilahi bir gerçek sergilenmiştir.

Bedeninizin dışına çıktığınızda, gördüğünüz şeyi bedenin sunabileceğinden daha büyük bir aydınlanma ve berraklıkla algılarsınız. Öz'ün (Spirit) son derece ince, süptil bir bedendeki algılaması, insan bedeninde olduğundan çok daha dinamiktir. İnsan, spiritüel benlik tarafından işletilen bir araç olarak temas kurmaya çalıştığında, bedeninden ayrılmış spiritüel bir varlığa talimatlar verdiğinde, bu talimatlar o varlığın öbür tarafa geçebileceği muazzam bir yol, bir geçit sağlayabilir ve bu uygulama ihmal edilmemelidir.

Evet, yaptığın şey işe yaradı, ama hissettiğin direnç babandan değil, senden kaynaklanıyordu.

Öğrenci: Bunun nedeni neydi?

Ramtha: Çünkü sen yaptığın şeye inanmıyordun.

Öğrenci: Bunun nedeni bunu yapmaya lâyık olmadığımı, bunu yapacak kadar bilgili olmadığımı düşünmem miydi, yoksa yaptığım şeye inanmamam mıydı?

Ramtha: Sen bir fark yaratacak kadar önemli ve değerli olduğunu bildiğin bir şeye güvenmiyordun sadece.

Öğrenci: Anladım. Teşekkür ederim.

Ramtha: Bir daha güvenmezlik yapma.

RUHUN YOLCULUĞU İÇİN DEĞİŞİMİN ÖNEMİ

Bu akşamki dersi bitirmeden önce, size değişim konusundan, herkesin geçirmekte olduğu değişimden söz etmek istiyorum. Değişim bir hastalık ya da bir virüs değildir. O, bir kişinin gelişmeye devam edebilmesi ve o gelişimi tüm yaşamına yayabilmesi, yaşam üzerinde bir etkiye sahip olabilmesi için gereklidir. Değişmeniz ruh için önemlidir ve siz bir yaşamda ne kadar çok değişebilirseniz, başka bir yaşamda değil, o yaşamda tekâmül (evolüsyon) merdiveninden yukarı doğru, Sıfır Noktasına doğru ilerleme şansınız o kadar büyüktür. Siz değişerek, bunu başarma fırsatınızı artırırsınız. Ancak, birçoğunuz yaşamınızda, onu değiştirecek kadar olgunlaşmadığınız alanlarda değişimi zorluyorsunuz. Ben bir olgunluk düzeyinden söz ederken, yaşamınızda bazı durumları bilerek yarattığınızı ve henüz o yaratımları deneyimlemeyi bitirmediğinizi kastediyorum.

Bilerek yaratılan bir deneyimin hiçbir zaman-sınırlaması yoktur. Örneğin, siz bir ilişkinin içinde bulunuyor olabilirsiniz ve o ilişki size hâlâ, sizi gelişmeye -ki bu gelişme sevgiyle karşılık verme yeteneğine sahip olmak bile olabilir- zorlayan bir meydan okuma sunmaktadır; yani o ilişki henüz olgunluk düzeyine erişmemiştir. Eğer o ilişki artık bir meydan okuma sunmuyorsa, o zaman o bir olgunluk düzeyine erişmiştir ve onu bitirmenin zamanı gelmiştir. Bazılarınızın o olgunluk düzeyine erişmeleri yıllar alacaktır.

Ben size değişmenizi söylediğimde, bu, yaşamınızda henüz sahip olmadığınız şeyden kurtulmanız anlamına gelmez. Bir şeye sahip olduğunuzu bilmek kolay ve basittir: O şey sizin için sıkıcı, tahmin edilebilir ve usandırıcı hale gelir. Onun ödülleri başınızı sokacak bir yerinizin, yiyeceğiniz bir lokma-

nın bulunması kadar küçük olabilir ve bu yüzden o duruma katlanmak taviz vermektir. Onu bitirmenin zamanının artık geldiğini bilmek, bunu sezmek kolaydır. Can sıkıntısı değişim zamanının geldiğinin işaretidir.

Birçoğunuzun deneyimleriyle işi henüz bitmemiştir ve olgun değillerken onları değiştirmeye çalışmaya hakkınız yoktur. Olgunlaştıkları zaman, sizin bilerek yarattığınız o deneyimlerden elde etmeniz gereken her şeyi elde ettiğiniz zamandır. Anlıyor musunuz? Daha büyük ve daha iyi bir şey uğruna sevgiyi bırakmak, onu bir kenara atmak istemezsiniz -ve bunu yapamazsınız- çünkü sevgi mevcutken, deneyim asla sıkıcı değildir. O süreklidir ve besleyicidir.

Şunu anlamanızı istiyorum: Bir üstat olmanın önkoşulu, bunun bağsızlık anlamına geldiğini düşündüğünüz için, yaşamınızdaki her şeyi terk etmeniz değildir. Siz sadece ıstırabınızdan, yoksunluğunuzdan ve mağdurluğunuzdan ayrılmalısınız. Yaşama odaklanmış girişimciliğinizin meyvelerinin tadını çıkarmalı ve onu olgunluk düzeyine erişinceye dek deneyimlemelisiniz. O olgunluğa erişildiğinde, o sizden vazgeçecektir; siz bir şey yapmak zorunda olmayacaksınız. O vazgeçecektir, çünkü o zaman artık onun devam etmesi için gerekli manyetizma (çekicilik) ve dinamikler var olmayacaktır. Anlıyor musunuz?

Öyleyse, öğretiyi yanlış yorumlayarak, yaşamınızda gerçek olan şeyleri aceleyle yok etmeyin ya da yok etmeye çalışmayın. Yapmış olduğunuz şeyin tadını çıkaracağınız bir zaman vardır ve bu yaşamdaki üstadın güzelliğidir. Yaşamdaki üstat, bir dağdan aşağı inip, daha önce boş olan sofrada kendisinin yarattığı ziyafetin tadını çıkarabilir. Odaklanmayı, hayalinde canlandırmayı bırakıp, yiyip içmeye başlamanın bir zamanı vardır. Anlıyor musunuz?

Odaklanma çalışması yapmak, yani gerçekleştirmek istediğiniz bir şeyin görüntüsünü beyninizin ön lobunda bilinçli olarak tutmak istemeyeceğiniz günler olacaktır. Belki o sabah uyandığınızda yapmanız gereken tek şey, harika bir sabaha gözlerinizi açtığınız, hayatta odaklandığınız şey gerçekleşmekte olduğu için Tanrı'ya şükretmek ve "Tanrım, bana bu günün tadını tam olarak çıkartacak bir zihin genişliği ve tutku ver" demek olacaktır. O zaman disiplin yaşamın kendisi, iyi yaşanan gün olacaktır. Tekrar dağa çıkıp, çalışmaya geri döneceğiniz ve aşağıdaki görüntüyü değiştirmeye başlayacağınız günler olacaktır. Sonra aşağı inip, çalışmanızın ürününün tadını çıkaracağınız bir zaman gelecektir. Anlıyor musunuz?

Evet, değişmeniz önemlidir. Bu derslere ilk kez katıldığınız zamanki halinizle şimdiki haliniz aynı olmamalıdır, siz aynı kişi olmamalısınız. Eğer aynı kişiyseniz, bir sorunumuz var demektir. Yaşamınız kim bilir hangi yönde, ne kadar uzunlukta ve hangi renklerde ışık saçarak dans eden bir yıldız gibi olmalıdır. Siz değişiyor ve zihin halinizi geliştiriyor olmalısınız; geçmiş bir durumu -sizi bir soruna sahip olmamanın zenginliğinden yoksun bırakacak şekilde- düşünmek için duraklamadan, o merkezi bulma yeteneğinizi geliştiriyor ve keskinleştiriyor olmalısınız. Her gün eylemlerinizi parlatmalı, onların sorumluluğunu üstlenmeli ve sorumluluğu başkalarına yüklememelisiniz. Ve siz artık eylemi destekleyecek bir bağlılık bulamadığınızda, o eylem ve onun yaşamınızdaki etkisi ortadan kalkacaktır. Anlıyor musunuz?

İçinizde olağanüstü bir benlik var, ama onun normal tekâmül yolunda geliştirilmesi, o sırf küçük bir ıstırap sorununa kafayı taktığı için, çok daha fazla enkarnasyon alacaktı. Oysa biz biliyoruz ki o ıstırabın altındaki destekleri yıkmak, o ıstırabı geçmişle, yani kişilerle, olaylarla, şeylerle yerlerle ve za-

manlarla ilişkilendirmeyi bırakmak kolaydır. Bunun bu kadar kolay olduğunu bildiğinizde, o artık yaşamınızda yer alamaz. Bunu yapacak kadar cesur olduğunuzda, artık geçmişteki şeylerden ve kişilerden etkilenmeyen, dolayısıyla ıstırap çekmeyen parlak bir varlık olmayı hak edersiniz. Parlak bir varlık olmayı ve o parlak benlikte güçlü olmayı hak edersiniz. En az iki yüzyıl yaşamayı hak edenler sadece bu insanlardır, çünkü onlar bundan daha önce ölmeye ayarlanmamışlardır, çünkü onlar yaşam güçlerini yok edecek kadar ıstırap çekmemişlerdir. Anlıyor musunuz? Benliğinizi parlatın ve sızlanıp yakınmayı kesin. Neden sızlanıp yakındığınıza, onun özüne iyice bir bakın ve ondan kurtulun. Bu büyük bir çabayı gerektirmez. O zaman sihirli hâkimiyet bilimini ve onun uzun ömürlülük denen etkisini anlayacaksınız.

Son olarak da şunu söyleyeceğim: Evet, siz bu kez doğmadan önce benden haberdardınız, ben sizi tanıyordum ve burada bir araya gelmemiz siz doğmadan önce mukadder kılınmıştı. Böylece, bu okul -onları hayatlar boyunca tekrardoğuş çarkına bağlı tutan- sorunlu davranışlarının nedeninin kökündeki bilgiyi bulmayı ruhen seçmiş olanlara yardım etmek için kurulmalıydı. Ve bu bilgi bu okulda sunulmuştur.

Böylece biz ruhsal bir düzeyde plânlanan ve size bilgi sunmayı ve o bilgiyi uygulamayı telkin etmeyi içeren bir kaderi gerçekleştirmiş olduk. Ben bu konuda çok ciddiyim. Ama siz onu uygulamadıkça, bu bilgi asla işinize yaramayacaktır. Bu bilgiyi uygulamayanlarınız, bu yaşamınız sona erdiğinde kendinizi yine, geçmiş yaşamınızı gözden geçireceğiniz o ışık katında bulacak ve aslında aşağılık ve onursuz olan bir tutuma tutunmayı içeren aptalca davranışınıza bakacaksınız. Gelecek yaşamlarda özgür olabilmek için o tutumu bırakmak yerine, ona tutunmuş olduğunuzu göreceksiniz. Ona bakacak ve o tu-

tuma tutunmaktaki kibriniz ve öfkeniz karşısında inanılmaz derecede üzüleceksiniz. Siz o küçük tutumu düzelttikten sonra, size çok şey gösterebilirim ve birlikte çok şey yapabiliriz. Ama siz benim yaşadığım merkeze gelene dek size çevreyi yeterince gösteremem.

Bu akşam buraya size sadece harika bir öğreti vermek için gelmedim. Ben ayrıca bir yasa-koyucu olarak konuşuyorum, böylece söylediğim her şey ve verdiğim her yanıt tam tezahürün gücünü taşımalıdır ve bu gece de bunu yaptım. Bu sizin için şu anlama gelir: Size öğrettiğim şey yaşamınızda tezahür edecektir ve bu konuda birçok fırsat karşınıza gelecektir. Çünkü size bu gece göstermeye çalıştığım şeyi görme ve ruhunuzu özgürleştirme şansına sahip olmanızı istiyorum. Böylece, sözcüklerle birlikte güç de gelir. Öyle olsun.

Sizi seviyorum. Hepsi bu kadar.

BÖLÜM 3

ZORBALIĞA VE KÖLELİĞE KARŞI SON SAVAŞ

"Siz buraya bilinçli çöküşün ortasında geldiniz. Kişiliğin programlaması çok sağlam ve çok kökleşmiş olduğunda, doğru ve yanlış sizin günlük besininiz olur: Çok yanlış olduğunuzu düşündüğünüz için doğruyu yapmaya çalışmak; daha büyük düşünceye yabancı olan kimlikler oluşturmak."

–Ramtha

KİŞİSEL SINIRLAMALARINIZI AŞMAK

Merhaba, sevgili üstatlar. Sizleri varlığımın Tanrısından selâmlıyorum. Bu akşam burada toplandığınız için memnunum. Çünkü yeniden öğrenmeniz gereken şeyler var.

Sevgili Tanrım,
bugün gelişiyorum.
Bu gün açılıp genişliyorum.
Sevgili Tanrım,
değişim benim için
acı bir meyve olageldi.
Ama o sadece benim korkumdu.
Beni açıp genişlet, Tanrım,
beni açıp genişlet.
Bana anlayacak güç
ve seçecek bilgelik ver.
Varlığımın Tanrısından,
ebediyen ve ilelebet
böyle diyorum.
Öyle olsun.

Bu derslere başlangıçta katılan az sayıdaki varlıktan şimdiki yoğun katılım sayısına erişmek çok uzun bir zaman almıştır. Bu, Tanrı'nın kişiselleştirilme, bireyselleştirilme ve birleştirilme olasılığının takdir edilmesidir. Bu, gerçeğin takdir edilmesidir. Sizi bu akşam bulunduğunuz yere getirebilmek bile benim için anlamsız olan bir dilde birçok zorluk yaşamayı ve birçok zor sözcüğü kullanabilmeyi gerektirmiştir. Ama şimdi, bana ait olmayan bir bedende durmuş, bu zaman çerçevesindeki böylesine yetersiz bir başlangıçtan bu noktaya kadar gel-

me cesaretini göstermiş varlıklar olarak sizleri saygıyla selâmlıyorum.

Bu beden (JZ Knight'ın bedeni) benim için gerçekten saygın bir beden, potansiyel olarak harika bir beden, sınırlılığa meydan okuyabilecek bir beden. Ama bunu ben değil, sadece o yapabilir; sadece o kendi sınırlılığına meydan okuyabilir. Herhangi bir varlığa musallat olarak onun gelişimini engelleyen şey asla Özün* ve bedenin zayıflığının yarattığı atalet değildir; bu neden, varlığın doğru ve yanlış (dualite) üzerinde ısrar etmesi ve böyle bir kapana kısılmasıdır.

Bundan farklı düşünmek varlığın yabancı olduğu bir olasılıktır, ama farklı düşünmek sınırsız bir deneyim ödülüne sahip olmaktır. Bu deneyim sizi karışıklıktan ve kapandan kurtarıp, tekâmüle, kanatların açılmasına, Özün gelişmesine ve bedenin uçmasına izin veren bir varoluş anlayışına ulaştırabilir. Bulunduğunuz bilinç aşamasında siz bu harikaları sadece hayal edebilirsiniz. Sizin buraya gelmeniz ne kadar zaman almıştır? Ama hepinizi saygıyla selâmlamamın nedeni, bu çalışmaya katılma konusunda gösterdiğiniz kararlılık, içinizde -doğruların, yanlışların, bu dünyadaki dualist düşünüşün ötesinde- çınlayarak sizi bilmeye zorlayan o küçük sestir. Sizi, aramaya, bulmaya ve idrak etmeye zorlayan o küçük ses...

Bu çalışma giderek daha zor hale gelecektir. Ama akıllı -bilge, onurlu ve çok sevecen- bir ebeveyne sahip her çocuk gibi, çocuk gelişecektir. Sadece bedenen değil, anlamlılık, amaç, -sıradanın yerini alan, yüceliğe erişen- ahlâk yönünde zihnen de gelişecektir. Çocuğun anlayış inceliği gelişecek ve o asla korku ya da tehditler tarafından engellenemeyecek, kendi yolculuğunda doğru ve adil bir biçimde zorlanacaktır. İşte siz orada bulunuyor, doğruluğu, erdemliliği öğreniyorsunuz, sevgili çocuklar ve bu gece daha fazla şeyi anlamak için burada bu-

lunmanızdan ötürü çok memnunum.

Ben otuz beş bin yıl önce, Atlantis döneminde bu dünyada yaşarken savaş bilinen bir bilim değildi. Çekişme, kardeş rekabeti, mahalle kıskançlıkları vardı, ama savaş bilinmiyordu. Zorbalık ve kölelik o zamanın düzeniydi ve ne yazık ki o zamandan bu yana çok az şey değişmiştir. Bana gelince: O zamanlar, aklıma koyduğum her şeyi yapma konusunda hissettiğim yoğun dürtü ve güçlü irade yüzünden, bende eskinin çökmesini ve yeninin başlamasını sağlayacak destekler gelişmişti. Yaşam öyküm bunu çok iyi bir biçimde ifade eder.

Halkı düşmanlarımdan -ki başlangıçta, benim tarafımda olmayan herkes düşmanımdı- kurtarma cehaletim içinde, yasanın kılıç olduğu, son sözü silahın söylediği benim için açıkça belirlenmişti. Hiç kimse ona karşı çıkamazdı. Ben karar-verme konusuna keskin bir yaklaşımı daima takdir etmiştim. Çok küçük yaşta bir erkek olmak zorunda kalan ve bedensel, zihinsel, bilinçsel, ruhsal savaşlar veren -ve elbette düşmanlarıyla gerçekten savaşan- biri olarak, ben bir hayli değişmiştim. Bu değişimde hormonların yardımı olmuştu, cahil olmanın yardımı olmuştu, korkusuz olmanın yardımı olmuştu. Ben değiştim ve halkımla birlikte düşmanlarımı yendim. Yapmış olduğum şeyi yaptım ve düşmanlarımı yok etmiş olduğumu düşündüm, ama onların yerini alan şeyin, zorbalığın bir başka biçimi olan ruhban sınıf olduğunu tiksintiyle gördüm.

Hayatımın ikinci yarısında, bu konuda ebediyen kalıcı olacak bir şeyin, gerçek bir şeyin yapılmasının gerektiğini de idrak ettim. Bir kez siz bir strateji uzmanı ve savaşçı olduğunuzda, daima acı veren yaraları ve anıları taşıdığınızda, taze kan ile çürümüş kan kokusu arasındaki farkı anladığınızda, bilinciniz ebediyen yaşamı daha iyileştirmenin, cehaleti, boş inançları ve değersizliği -bu büyük etkenleri- ortadan kaldır-

manın peşine düşerdi. Ama şunu da anladım ki, insanlık kölo olarak kaldıkça -sokaktaki köpekten ya da pazar yerindeki çöpten daha iyi durumda olmadıkça- o bilince sahip oldukça, o ebediyen mahkûm olacaktı; çünkü benim halkımla birlikte zorba yönetimlerle savaşarak ilerlememin ardından, tapınma ve boş putperestlik tahta geçmiş, insanlığa hâkim olmuştu.

İNSAN BİLİNCİNİN ÇÖKÜŞÜNÜN VİZYONU

Böylece, bu tür bir yaşama yönelmiş, daha büyük bir bilinci benimsemiş bir savaşçı olarak, geleceğe dair büyük bir vizyon oluşturdum. Bunu yapmayı iş edindim. Ben daima büyük bir vizyona ve uzak görüşlülüğe sahiptim. Korkusuzluk size bunu yapar. İnsanlara önderlik etmek sizde bunu geliştirir. Ailenizin reisi olmak sizde bunu geliştirir. Bir baba, bir anne olmak sizde bunu geliştirir. Ben, iki milyonu aşkın -ve gitgide artan sayıda- insanın babasıydım. Ben onların babalarıydım.

O zamanlar, bu kattan yükselmeden önce, ben nereye gitmekte olduğumu, neye dönüşeceğimi biliyordum. Ama bu kattan ayrılmadan önce, henüz doğmamış olan -tekrar tekrar doğacak olan- nesilleri de biliyordum. Ve tarihin hangi noktasında bir değişimin meydana gelmeye başlayacağını da biliyordum.

Eğer insanlar iradeye sahiplerse, siz o iradeyi yok edemezsiniz. Eğer insanlar iradeye sahiplerse, siz o iradeyi yasaklayıp engelleyemezsiniz. Eğer sahip değillerse, o zaman siz onlar adına yönetirsiniz. Bu, devlet yönetiminin temelidir. Bu, rahipliğin, ruhban sınıfın temelidir. Bu, Tanrı adına konuşan, halk adına konuşan tüm varlıkların temelidir. Ve siz ona sahip olma hakkını kazanana dek iradeyi asla anlayamayacaksınız. İrade kolayca gelmez. İnatçılığı, nefreti, kabullenmeyi ve

reddetmeyi irade ile karıştırmayın. Onlar er ya da geç iradeye götüren ilkel eylemlerdir. İradeyi anladığınızda, size ne söylediğimi de anlayacaksınız. İrade çocuklar ile yetişkinler arasındaki farktır. İnsanlar arasındaki farktır, ölümlüler ile ölümsüz Tanrılar arasındaki farktır. İradeyi anladığınızda, onun bu gösteri katının, bu madde katının döngülerinde yok edilemeyecek bir değerli fırsat olduğunu görürsünüz. O, eğer gerekiyorsa, dinî bir inanç gibi kökleşmelidir.

Ben ta o zaman ve orada bu yaşama bakıyor ve uzakları, çok uzak bir geleceği, hatta bu geceyi görüyordum. Bu gece size hitap edenin benim ta o zamanki düşüncelerim olmadığını kim söyleyebilir ki? Belki ben o sırada, büyük bir dağın yamacındaki bir kulübede tüm bunları düşünüyordum.

Evet, işte ben o zaman ve orada, bir yerlerden olağanüstü -basit ve olağanüstü- insanların gelip bu tekâmül gobleninde parlayacak ve asla sönmeyecek altın iplikler olmalarına, gelip geçen her krallığın tüm güzel renkleri solabilse de, altın ipliklerin sonuna dek parlak kalmalarına güçlü bir iradeyle niyet ettim ve bu niyeti uygulamaya koydum.* Ve bu niyetle dünyaya gönderilen varlıklar kesin bir kararlılıkla yola çıkmışlardı; bunlar inatçılar, yalancılar, sahtekârlar, iddiacılar, eğitimsel olarak bilgililer, seçilmiş olduklarını düşünen varlıklar değillerdi; bunlar nadir bir bilince sahip olan büyük varlıklardı. Bunların amacı o kadar asildi ki, insanlık tarihinde çok kritik noktalarda daima bir araya gelip harekete geçeceklerdi. Bunlar, tanrısallığın her insanın ilahi hakkı olduğu kavramını sür-

*Ramtha, burada kadim bilgelik okullarından söz etmektedir. Bu, tarih boyunca Büyük Çalışmanın kutsal bilgisinin öğretildiği çeşitli okullara verilen bir ünvandır. Ramtha, tüm bu okullardan büyük ölçüde sorumlu olmuştur. Kadim bilgelik, çağların bilgeliğini, bu dünyada yaşayıp aydınlanmış her büyük üstadın bilgisini ifade eder. O, Büyük Çalışmanın disiplinlerinin ve Ramtha'nın öğretilerinin içeriğinin ardındaki gerçektir. (Ç.N.)

düren küçük bir insan grubuydu; çünkü geldikleri dünyada her insan, sadece bir insan olarak, üreme organlarından kaynaklanan; et, kemik, kas, sinir ve saçlardan oluşan genç ya da yaşlı bir bedene sahip bir yaratık olarak tanımlanırdı. Bu bir insandır, ama bir Tanrı bir insan olarak var olabilir. Ve bu Tanrılar, bilinçli çöküşün kritik zamanlarında bu dünyaya gönderilmiş olan büyük öğretmenlerdi.

Bilinçli çöküşe neden olan şey nedir? Siz buraya bilinçli çöküşün ortasında geldiniz. Kişiliğin programlaması çok sağlam ve çok kökleşmiş olduğunda, doğru ve yanlış (dualite) sizin günlük besininiz olur: Çok yanlış olduğunuzu düşündüğünüz için doğruyu yapmaya çalışmak; daha büyük düşünceye yabancı olan kimlikler oluşturmak. Bu dünyada bilinç çökmektedir. Hiç kimse kim olduğunu, gerçek kimliğini bilmemektedir; onlar size sadece aile geleneklerini, büyürken yaşadıkları acıları ve aldıkları yaraları, başarılarını ve başarısızlıklarını anlatabilirler. Her biriniz onlara sahipsiniz ve bu sizin kimliğiniz olmuştur. Bu, toplumsal bilincin işaretidir ve o öyle bir derecede çökmektedir ki bir sonraki kuşağınız kişisel seçimi, daha büyük düşünceyi anlayamayacaktır. Oysa büyük okullar, yani kadim bilgelik okulları bu kavram üzerinde geliştirilmişti.

Böyle bir kavramı kim düşünür? Uzak görüşlü ne tür bir varlık, bir Mesih'ten gelen kurtuluş değil, "Tanrı olduğunu bil. Sen çok seviliyorsun" sözleriyle başlayan, deneyimden yana zengin bilgiden kaynaklanan kurtuluş olasılığını kesinleştirir ve devreye sokardı? Bu sözler tek başına bir şey ifade etmezdi, onlar bir başlangıçtı. Böylece kadim bilgelik okulları gelişti; bilgi gelişti. Bilgi bu okullarda açıkça konuşuluyordu, çünkü bilginin açıkça gelişinden önce onur öğreniliyordu.

Onurun, çok onurlu olmanın, kusursuzluğun, deneyimini

onurlu ve kusursuz bir biçimde yaşamanın ne olduğunu biliyor musunuz? Başlangıçta çok azınız bunu biliyordu; çok azınız bunu öğrenmişti. Onur öğrenildikten sonra bilgi geldi. Bu karşılıksız olarak verilen bir bilgiydi. Bu bilgi sizin gerçek kimliğiniz, nereden gelmiş olduğunuz, geçmişi -büyük zihindegörebilme yeteneği, insanları iyileştirebilmek, adeta sonsuzluktan kaynaklanan bir bollukla krallara lâyık sofralar tezahür ettirebilmek ve daha birçok mucize yaratabilmek ile ilgiliydi. (Bu okullar yedi yıl sürüyordu ve her bir yıl bir tekâmül ya da evolüsyon* düzeyine adanmıştı; yedi yılın sonunda öğrencilerin titreşimlerini saydamlaşacak düzeye, yedinci düzeye çıkarmaları bekleniyordu.) Siz ışıkta yürümüştünüz. Şimdi ise çağlara, zamana aitsiniz. Siz burada şunları öğrenmek için bulunuyorsunuz: Siz kütledeki bir uzay gemisisiniz. Bir kâşifsiniz. Bir yaratıcısınız ve türünüz gelişecektir. Ama burada görülecek her şeyi görene ve sizi ölümsüzlüğe götürecek bu erdem bilgeliğini edinene dek türünüzü geliştirmeyin, onları bu dünyaya getirmeyin. Bu erdem bilgeliğini edindikten sonra karşı cinsle ilişki kurup bu dünyaya çocuklar getirin, çünkü ancak o zaman bir Tanrıyı bu dünyaya getirip yetiştirebilecek ve bir gün ona kendi potansiyellerini gösterebilecek kadar sorumluluk sahibi olacaksınız.

Sözünü ettiğim o kadim insanlar, zamana ait olmalarına, zamanda kıstırılmış olmalarına rağmen bilgiyi öğrendiler, öğrenecek sabrı gösterdiler. Onların Özü* özgürdü, ama bedenleri yavaştı. Bu insanlar, zihinlerini ilerideki bir tepenin ardına odaklayıp oradaki ferahlatıcı dereyi, yeşil sazları ve beyaz tenli, yeşil gözlü, güzel bir kadını tarif edebilirlerdi. Ve birden, bedenleri de tepenin ardına gitme dürtüsü hissederdi. Gizem şuydu: Eğer onu biliyorsanız, neden orada değilsiniz? Şu aşikâr oldu ki, çağların, zamanın kapanına kısılmak; kütleye, fi-

fiziksel kabullenme katına kısılmaktı. Fiziksel katın, "Tepenin ardındaki yeşil sazlı o derenin güzelliğinin tadını çıkarmak ve oradaki sevgiline kavuşmak için ayağa kalkıp bozkırı koşarak geçmeli ve tepeye tırmanmalısın" diyen kendi yasaları, kendi kuralları vardı.

Bu neden gerekliydi? Bu neden aşikâr değil mi? Eğer siz tepenin ardında neyin bulunduğunu biliyorsanız, neden anında orada olamıyorsunuz? Olabiliyordunuz; olabilirsiniz, ama siz çağlara, zamana aitsiniz. Siz şimdi kütlenin ortasında ve onun -bir zarar ya da büyük bir yarar olarak görülebilecek- kontrolü altındasınız. Aptal kişi bedenini suçlar, canına kıyar, kendini bir hapishaneye kapatır, kendini hor görür. Bilge kişi ise der ki: "Böyle olmak, cinsel organa sahip biri olmak, durmadan çarpan bir kalbe sahip olmak, nabız gibi atan terli şakaklara sahip olmak, hiç fark etmez, hepsi bir ve aynı şey." O öğrenciler bunu öğrenmişlerdi. Onlar, sizin öğrenmeye hazır olduğunuzu söylediğiniz, ama öğrenmekte zayıf olduğunuz tüm bilgiyi öğrenmişlerdi. Onur, yani öğrendiği bilgi üzerine deneyim inşa etme onuru sizin tarafınızdan henüz oluşturulmamıştır.

TANRISAL MİRASIMIZIN GERÇEĞİNİ KORUMAK İÇİN STRATEJİ

Böylece kadim bilgelik okulları gelişti, ama sonunda, ölümsüzlüğün altın iplikleri olan o varlıklar sınırlı bilinçteki rahipler ve yöneticiler tarafından eziyet gördüler, reddedildiler, kovuldular ve sonuçta ortadan kayboldular. İnsanları kontrolleri altında tutmak isteyenler böyle bir bilginin yüzeye çıkmasına izin veremezlerdi, çünkü çok fazla bilgiye sahip olan insanlar "tehlikeliydiler," çünkü aydınlanmış insanlar

kontrol edilemez ve köleleştirilemezlerdi. Böylece, onlar bir daha asla zincirlenmemek, kırbaçlanmamak, kötü muamele görmemek ya da tanımlanmamak üzere sırra kadem bastılar. Bu okullar yeraltına indiler ve gizli okullar oldular. Bu varlıklar bugün de yaşıyorlar. Asla ölmediler, yaşamaya devam ettiler. Her çağda büyük tekâmüllerini sürdürdüler, çünkü yaşadıkları her çağda onlar ezelden ebede önlerine kurulmuş olan sofradan besleniyorlar. Onlar her çağda altın ipliğin bir başka altın ipliği üretebilmesi için bilgiyi korumak, gerçeği korumak, güçlü bir bilinçli çağrı yayınlamak, desteklemek adına çalışan sessiz kuvvettir. Bu bir başarıydı ve ben öyle olacağını biliyordum. Sonra hâkim güçler bu okulların üzerine geldiler, bu okullara sızdılar. Bunun üzerine, bu okullar bilgilerini sembolizme, sanata, dansa soktular. Öğretilerini taşlara ve harçlara soktular. Ama bu arada, zayıf olanlar, korkak olanlar ortadan kaldırıldılar. İşte böyle oldu.

Siz bu varlıkların çok azından haberdar olmuşsunuzdur. Onların bazıları birkaç isimle bilinir ve belki içlerinden bir isim hatırlanır. Ama onları hatırlayan bir kuşak ölüp toprak olduktan sonra bu varlıkları kim hatırlayacaktı ki? O zaman onlar kimler olacaklardı? Ama öğretileri hep hatırlanacaktı ve bu kritik bir öneme sahip olagelmiştir.

Böylece şimdiki bu okul (Ramtha'nın Aydınlanma Okulu) binlerce yıl önce basit bir kulübede, ocakta kuvvetli bir ateş yanıp çevreyi aydınlatırken bu okulu, bu anı düşünen, bunun stratejisini tasarlayan Ram'ın* bilincinden kaynaklanmıştır. Ve bu an yaşanmaktadır. Bu an o zaman yaşanmaktadır; şimdi yaşanmaktadır. Ben bu okulun kurulacağını ve benim tarafımdan kurulacağını bildiren "ulaklar" göndermiştim geçmişte. Bunun gerçekleşeceğini bildiren titreşimleri o altın iplikler vasıtasıyla göndermiştim.

Peki, kim benimle rezonansa girecekti? Binlerce yıl önceki o anda, dışarıda kamp kurmuş, Babanın çocuklarından ayrılacağını düşünen halkımın -sizlerin- üzerine üzüntü ve karanlığı çökerken, benim görüşüm uzaklara, gelecekteki kuşaklara yönelmişti. Ama otuz beş bin yıl önce yaşadığınız o üzüntünün gücü, o duygunun gücü, o enerji yolu Babanın çocuklarını, savaşçının halkına, insanın tanrılığına geri döneceği bir zamanı getirecekti.

Bu an, zamana yayılan -zamanda ileri ve geri giden ve onu geçmişe ya da geleceğe yakalanmadan, Şimdide, içinde bulunulan harika anda gören- büyük bir andır. Böylece siz şimdi aynı anda hem (otuz beş bin yıl önceki siz olarak) üzülüyorsunuz, hem de (şimdiki siz olarak) buradasınız ve o zamanın gücüyle bu zamandaki beni yarattınız. Peki, neden şimdi? Çünkü ben altın ipliklerin sonuncusuyum. Ben onları taktik ve stratejik olarak harekete geçirmiş olanım. Biliyor musunuz, bu benim en büyük deneyimimdi. Ve bilincin bilgeliğiyle, ben enerjiyi bilincin bir tezahürü, bir emri olarak anlıyorum; yani tezahür eden her enerji onu harekete geçiren bilinçten kaynaklanır. Ben zaman'sızlığı, zaman sarmalında geçmişin, şimdinin ve geleceğin aynı anda mevcut olduğunu anlıyorum ve Şimdi sizin kritik kütle olarak başvurmakta olduğunuz bir noktadır.

Bu zamanda savaş çığırtkanlıkları, insan katliamı, salgın hastalıklar, Tek Dünya Düzeni, canavarın damgası buradadır. Ve daima olduğu gibi, bu tüm insanları değil, dünyanın zirvelerinde toplantılar yapıp kararlar alan az sayıda insanı gerektirir. Hırs ve açgözlülük dünyadır. Bizim ona ihtiyacımız yoktur; sadece az sayıda insanın ona ihtiyacı vardır.

Öyleyse neden herkes seçilmiş varlıklar olduklarını söyler? Neden her dinin üyeleri kendilerinin Tanrı'nın seçilmiş

kulları olduklarını ve başka herkesin ebediyen cehennem azabına mahkûm olduğunu söylerler? Neden her devlet kendini dünyanın en seçkini olarak görür? Neden insanlar komşularından daha iyi olduklarını düşünürler? Neden daha-iyilik şeylerle ilgilidir? Oysa onun tutumlarla ilgili olması gerekir. Böylece, ben size aynı şeyi söylüyorum. Siz seçilmiş misiniz? Nasıl seçildiğinizi söyleyeyim: Ben sizin burada olmanızı arzu ettiğim için buradasınız. Arzu etmek, bir şeye henüz sahip olmasanız da, o iradeyi hatırlamak, onurlandırmak, ona sahip olacağınızı kabul etmektir. Ben binlerce yıl önce bu anda, halkımın bir kısmının ya da çoğunun bugün bu dünyada olmasını ve bu öğretiye çekilmesini arzu etmiştim. O anda dışarıda soğuk bir rüzgâr, berrak bir gökyüzü ve ay ışığı vardı ve o sırada büyük bir dağın yamacındaki geçici konak yerlerinde bulunan halkım onları terk edeceğimi bildiği için çok üzülüyordu.

Eğer ben bu akşam size, "Artık buraya gelmeyeceğim; beni unutmayın" desem, bazılarınız da aynı şekilde çok üzülürdünüz, çünkü beni çok özleyeceğinizi bilirdiniz. Bunu biliyorum. Ben binlerce yıl önceki halkım derken sizlerden, şu anda burada bulunan ya da bulunmayan, ama ismimi duyup bu öğretiye çekilmiş olanlardan söz ediyorum. Bu güçlü bir hatırlayıştı. O, irade içeren güçlü bir duygunun gerçekliği üzerine inşa edilmedikçe, siz tüm sonsuzluğa bir tezahürü sokamazsınız. Ve çok uzun zaman önceki bu gecede en büyük duygusal an yaşanmıştı. Benim gibi çok garip bir varlığın anısını sizin içinize yerleştiren şey işte o büyük duygusal andı. İşte bu yüzden siz buradasınız; işte bu yüzden siz bu bilgiye ve öğretiye çekiliyorsunuz. Bir şey, güçlü bir duygu bugünkü unutkan varlıkları, yani sizleri hatırlanamayacak derecede eski bir şeye, hatıralarınızın ta başlangıcına bağlamalıydı ve o şey büyük üzüntüydü. Aksi takdirde, güzel olan, taklit edilen ve alay konusu

olan her şey gibi, o da giderek sönüp yok olacaktı.

Sizinle benim aramda derin ve yoğun bir bağ var. Sizin için, bu birçok anda kafa karışıklığı ve diğer anlarda derin bir hayranlık ve sevgi içeren açıklanamaz bir karışık histir. Ve haklı olduğumu biliyorsunuz. Benim için siz ağlayan kadınlar, duygulu erkekler, kamp ateşleriniz, geçmişe tutunmanız, savaş çığlıklarınız ve tüm o öykülerdiniz. Benim için siz, başlangıçta nefret ettiğim, ama sonra tüm anlayışı aşan, sonsuzluğa erişen bir sevgiyle sevdiğim insanlardınız. Ve şimdi tekrar bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Ben bu öğretilere kanallık etmesi için bir kadını seçeceğimi biliyordum. O zamanlar da kadınları sever, onlara saygı duyar, gelecekteki kötü ve zor durumlarını anlar, yüksek duygusal enerjilerini taktik biçimde, güç olarak kullanma konusundaki -yeterince takdir edilmemiş- zekâlarını anlardım. En büyük ve asil sevgi ise bu bilincin otuz beş bin yıl boyunca yankılanabileceği bir kadını seçmekti. Ve ben sonuçta iyi bir seçim yaptım

Binlerce yıl önceki yaşamımda, bir gün, düşmanlarıma ait olan, beyaz mermer duvarlarla çevrili, büyük ve güzel bir kente gitmiştim. O duvarlar kilometreler boyunca uzanıyordu. Orada acımasız insanlar yaşıyorlardı ve pazar yerinde bugünkü insanın bile gözlerini kamaştıracak eşya ile dolu ipekli çadırlar vardı. Ben oraya tunçtan yapılmış göğüs zırhımla, kalkanımla ve saç bandımla değil, farklı bir kılıkla gitmiştim. Biraz iri yarı olsam da kendimi gizleyebilmiş ve yapmam gereken işi başarmıştım.

Ben burada da gözlerden tamamen gizliyim ve bu çalışmayı bu şekilde, size tapınmanıza yol açacak bir görüntü sunmayarak gerçekleştiriyorum. Peki, ben neden buradayım? Benim bu noktadaki işim, sizi insan aşamasının ötesindeki yüce

bir bilince ve ölümsüz düşünceye götürmektir; bir köle olarak kalmanıza yol açan küçüklüğü, küçük şeylerle uğraşma halini aşmanızı sağlamaktır. Ne yazık ki bu dünyadaki insanlığın büyük bölümü düşük bir bilinç düzeyindedir ve cahildir; onların tüm düşündükleri şey bu gece kiminle yatacakları, yarın gece ne kadar çok içki içecekleri ve nasıl göründükleridir.

Benim düşüncem ve hayalim, bu zamanda sizi zihnen eriştiğiniz aşamanın daha ilerisine, mitosun ve hipnotizmanın ötesine götürmek, sizi gelişimsel sonsuz bilinç süreçlerine - yüzyıllardır herhangi bir insanın yapabildiğinden- daha fazla sokmaktı. Bu, benim binlerce yıl önce hissedilip bu anı yaratmış olan duyguyla ilgili işimdir.

DUYGUSAL ENERJİYİ BİR DEĞİŞİM ARACI OLARAK KULLANMAK

Bu okulda bir Üstat Öğretmenin (öğrencilerini kutsal bilginin gizemlerine inisiye etme yeteneğine sahip yükselmiş bir üstadın) gözetimi altında toplanmış olan az sayıda varlığın burada bulunmasının tek nedeni, bir şeylerin onları derinden etkilemiş olmasıdır. Sizler birçok nedenle beni reddedip gidebilirdiniz, ama büyük bir kararlılıkla kaldınız ve bu çalışmaya sıkıca sarıldınız. Eğer bu tek neden olsaydı, bu gizemli içsel adanmışlık tüm bunları yapmanızın tek nedeni olsaydı bile yeterli olurdu. Çünkü sevgi kıvılcımı ya da duygu kıvılcımı –nefretin zirvesi, sevincin zirvesi, şefkatin zirvesi, özgürlüğün zirvesi- tüm bu duygulardan birinin yaşandığı an, uzun zamandır beklenen andır; çünkü bir insan o enerjiyle harekete geçer, ondan önce değil.

Böylece, eğer bu gizemli adanmışlık sizin disiplininizin nedeni olduysa, bu okula bağlılığınızın nedeni olduysa, bu böl-

geye taşınmanızın nedeni olduysa, değişmenizin nedeni olduysa, o zaman bunları yapmak için ondan başka bir nedeniniz olmamıştır. Siz bu kararı vermek için gerekli duygusal bilgeliğe sahip değildiniz, çünkü size söylediğim her şeyi bu dünya yadsır. Böylece, bu duygusal enerjiyi gerektirir. Bu, duygusal enerjiyi nasıl inşa edeceğinizi öğrenmeyi ve sonra onu gelişim sağlayacak kritik zamanlarda kullanmayı gerektirir. Eğer, sizin tüm bunları yapmanızın tek nedeni, uzun bir geçmişe dayanan, bu kirlenmemiş, sağlam adanmışlık idiyse, bu, buraya gelip süreci başlatmanız için yeterli nedendi, çünkü çoğunuzun ben otuz beş bin yıl önce aranızdan ayrıldığımda duyduğunuz o büyük üzüntünün dışında buraya gelmenizi sağlayacak başka bir nedeniniz yoktu. Böylece, ben buraya geri dönerek o zaman verdiğim bir sözü yerine getiriyorum ki bu sözlü bir vaat değil, derin bir sevginin, bir bağlılığın vaadiydi.

Ben olağanüstü, adeta gerçek-üstü bir varlıktım ve hâlâ öyleyim. Burada bunu kullanmak, sizi bulunduğunuz yerden almak, size sistemli ve düzenli olarak öğretmek, öğretiyi sabırla tekrarlamak, üzerinizde çalışmak için buradayım, ta ki bir noktada siz bir başka duygusal kurtuluş zirvesi bulana dek... Siz bunu yaptığınız anda, ben sizi yeni bir gerçeğe taşıyacağım. Sizinle bir işim var ve bu iş -belki büyük üzüntüyü, derin duyguyu iradeye dönüştürdükleri için seçilmiş- az sayıdaki varlığı alıp korumak, onlara şu anda olup bitenin karanlığından ve bataklığından geçerken kendilerini bilgece korumayı öğretmek, onları tehlikelerden korumak ve onların yürümeye devam etmelerini, öğrenmeye devam etmelerini, odaklanmayı sürdürmelerini sağlamaktır.

Otuz beş bin yıl önceki o yaşamımda benim düşmanlarım tarafından saldırılacak bir kentim hiç olmadı. Biz hep tüm halk ve ordu olarak yürüyerek ilerliyor, bir yerden bir

başka yere gidiyorduk. Halkım -kadınlar, çocuklar, yaşlılar- benimle birlikte yürüyordu ve onlar şimdiye dek görülen en güçlü yaya ordunun ortasında yer alıyor, o ordu tarafından korunuyorlardı, çünkü onlar ödüldü. Sizin işiniz de kendinizi korumaktır; benim işimse sizin köleliği ve ölümlülüğü aşmanızı sağlamaktır. Bir gün geriye kalanlarınız, size öğretmenlik yapanı göreceksiniz. Ve bazı çok düşünceli anlarınızda neden bu varlığın sizi ve sizin türünüzü ele almayı ve bu konuşma ve dil düzeylerine gelmeyi kendine iş edindiğini gerçekten merak edeceksiniz. Ve adeta huşu duyacaksınız, çünkü sonsuz evrende dünya gerçekten bir toz zerresine benzer ve siz benim tüm bunları neden yaptığımı merak edeceksiniz.

Böylece ben bu anda (binlerce yıl önceki) o kulübede oturmuş, bir ateşin büyük bir kılıcın yüzeyine yansıyan alevlerini, eğik çatıda dans eden gölgeleri, geçmişin hayaletlerini izliyorum. Siz o anda ne yapıyorsunuz? Kadınlar, bal likörünüzü hazırladınız mı; zeytinleri, keçi peynirini, tüm o lezzetli nimetleri sofraya koydunuz mu? Ve bu gece kamptaki sohbetlerinizde, üzücü bir şeyin vuku bulacağını hissettiğinizi mi söylüyorsunuz? Lideriniz bir yere gitmek üzere olduğu için mi ağlıyorsunuz? Havada garip bir şeyler mi var?

Ya erkekler, genç ve yaşlı erkekler, siz üzüntünüzü ve zayıflığınızı ailelerinize göstermek istemediğiniz için kulübelerinizin dışına mı çıktınız? Hatırlıyor musunuz? O şimdi vuku buluyor mu? Siz hem orada (otuz beş bin yıl öncede), hem burada mısınız? O anın kokusunu duyabiliyor musunuz? Tadını alabiliyor musunuz? Aslında (zaman sarmalında) bir noktadan başka bir noktayı uzaktan-görüş yöntemiyle görebildiğinizde, zaman diye bir şey yoktur.

Öyleyse, benim o zaman, otuz beş bin yıl önce o kulübede yanan ateşi seyreden iri siyah gözlerim sizlerin şimdiki yüzle-

rinizi görüyor mu? Bulunduğunuz bu salon o gözlere nasıl görünüyor? Gerçek gibi mi, yoksa rüya gibi mi görünüyor? O gözler uzak bir geçmişten bu günü görüyor mu? Peki, ne görüyor ve gördüklerini tanıyor mu? Neler söylendiğini anlıyor mu? Tepkileri anlıyor mu?

Bu anda (zaman sarmalında) hem o zamanın hem şimdinin var olması mümkün müdür? Bu mümkün müdür? Eğer mümkünse, bu sözlerle anlatılamaz bir bilginin ilk örneği olacaktır.

Aranızda bu konuşmaya olan ilgisini kaybetmiş olanlar var, çünkü söylediğim şey öyle garip ve alışılmadık ki onlar onu anlamadılar. Ama sözlerimi dinlemiş ve kendini duygusal dalgaya kaptırmış olanlarınız, otuz beş bin yıl önceki gecenin şimdi de yaşandığını, onun şimdi dönüşmüş formuyla var olduğunu hissetmiş olanlarınız, boyutsal (çok-boyutlu) zihnin neyle ilgili olacağını anlayacaklardır. Size az önce söylediğim şey büyük bir parçalı-bulmacadır. Eğer o parçaları bir araya getirebilirseniz, o zaman benim buradaki işim gerçekten verimli olur.

Daha büyük bir anlayışla, benim kulübemde oturmuş halkımın üzgün seslerini işittiğim, rüzgârın getirdiği tütsü kokusunu duyduğum, ay ışığının çevreyi aydınlattığı o andan bu ana aradan bir zaman geçmemiştir, hepsi şu anda mevcuttur. Ve siz buradasınız. Duyguya sahipsiniz. Anıya sahipsiniz. Benim işim sizinledir.

Eğer bu gece size söylediklerimin üzerinde samimiyetle tefekküre dalarsanız, belki daha büyük bir duygu -istediğiniz şeyi tezahür ettirmenizi, kendi kaderinizi tayin etmenizi sağlayacak güçlendirici bir duygu- ortaya çıkacaktır; çünkü o duygu olmadan, az önce size sunduğum bulmacayı tam olarak anlayamayacaksınız, çünkü siz hâlâ lineer zamana ait olan ve

söylemiş olduğum şeyi derinlemesine kavrayamayan, üç-boyutlu, tutuk, programlanmış bir insan olacaksınız.

Eğer bu konuda kararlıysanız -ve bu sizin çok çaba göstermenizi ve çok güçlü bir iradeye sahip olmanızı gerektirecektir- ben sizi sıkı bir çalışma içinde bu boyutun ötesine götürebilirim ve bu size kendi realitenizi değiştirme ve kişisel kaderinizi etkileme iradesini verecektir. Ama sizin sorumlu olmanız, uyanmanız ve zamanın tükenmekte olduğunu anlamanız gerekiyor. Sizin gereken şeyi yapıp yapmama özgürlüğünüzün zamanı tükeniyor. Ve sizin bunu yapma sorumluluğuna sahip olmanız gerekiyor. Şimdi eğer bu size biraz külfetli bir şey gibi görünüyorsa, o zaman size önerim dünyaya ve onun geçici rahatlığına geri dönmenizdir, çünkü sizi otuz beş bin yıl önce bıraktığım o dağa tırmanmak için gerekli şeye sahip değilsinizdir. O dağın zirvesine çıkmak için gereken şeye sahip değilsinizdir.

Sizi her şeyi kapsayan bir tutkuyla seviyorum. Siz benim halkımsınız ve ben sizin Ram'ınızım. Geçmişte görmüş olduğum an, görmüş olduğum halde gelmiştir. Bilgeliğimi alıp dosdoğru uygulayın, çünkü bunu size başka hiçbir nedenle söylemiyorum. Bir gün bu yabancı zamanı ziyaret etmekten kaynaklanan pelerin çıkacaktır ve siz benliğinizi tutkuyla seçmiş olduğunuz için, bu yeri bugün gördüğünüzden çok farklı bir biçimde miras alacaksınız. O zaman her şeyi onarma ve iyileştirme becerilerine ve bilincine sahip olacaksınız. Ve yeraltında yaşayan bir canlının uyanışı gibi, bir gün canlanacak ve bir hayali gerçekleştirme fırsatına sahip olacaksınız.

Peki, o hayal nedir? Bu yaşamınızda acımasızlığın, zulmün, vahşetin tamamen yok olduğunu görmek; bu yaşamınızda sizin gibi düşünen küçük bir insan kuşağının ortaya çıktığını görmek; düşünce özgürlüğünün verdiği vecit halini yaşa-

mak; insanların artık hiç hasta edilmedikleri, baskıyla sindirilmedikleri, bir dokunuşla her şeyi iyileştirebildiğiniz, bir tohumu bir anda bir ağaca dönüştürebildiğiniz bir cennette yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bilmek. Siz tüm bunları yapacaksınız. Ama önce tüm bu şeylerin kendi eliyle dize getirilmesi ve onun tapındığı şeyin geri dönüp onu hak ettiği gibi ödüllendirmesi gerekecektir. Ve o zaman büyük bir semavi ordu pozisyon alacaktır.*

Bu süre içerisinde, o hayal gerçekleştirilmiş olacaktır: Dünyada barış ve insanlar arasında iyi niyet; yaşam sevinci ve uzun ömür; ilkel dürtülerin günah dolabına ebediyen kapatılıp, belki sadece bir ateşin karşısında otururken görülmüş hayaller olarak hatırlanması. Öyle olsun.

Şimdi bu harika akşamın geriye kalanında -geçmişin kampındaki o ateş yavaşça sönüp kora dönüşürken ve halkım huzursuz bir uykuya dalarken ve ben kendimi hiç olmadığı kadar muhteşem hissederken- siz bu gece öğrendiğiniz şeyin duygusunu alın ve onu Boşluğa götürün. (Enerjiyi karından aldığınız güçlü nefeslerle üst mühürlere çıkarın. Bunu yaparken adeta o nefes olun. Bu uygulama analojik zihin hali yaratır, yüksek mühürleri açar. Enerji yedinci mühre çıkınca kendinizi Boşluğa bırakmalısınız. Eriyip hiçliğe karışmanıza izin vermelisiniz.) Peki, o duyguyla orada ne yapacaksınız? O olun. O, tekâmül yoluyla, kendini fırsatlar olarak sunacaktır. Lineer zamanının dışına çıkıp, boyutsal zihnin başlangıç öğretisine girmek isteyenlerinize ben bunu yapma ve başka bir şey olma

*Ramtha, burada geçmişte yüksek boyutlardan gelip insan ırkının tekâmülünü hızlandırmak için ona kendi DNA'larını vermiş, binlerce yıl boyunca insan ırkının kendi sonunu getirmemesi için onu gözlemlemiş ve gözetmiş ve bugün dünyanın üst boyutlarında ana gemileriyle bulunan yüksek uygarlıklardan söz etmektedir. (Ç.N.)

fırsatı vermiş bulunuyorum. Bunu yapmak için en güçlü an, bunu yapmak için duygunun zirvesini bulmaktır.

Siz müziğin ritmiyle dans ettiniz ve hiçbir yere gitmediniz. Küçük ve büyük tutkulara sahip oldunuz. Siz önce müziktiniz, sonra diğer yaşam formlarına ve bilince dönüşmeye başladınız ve bunu başardınız. Ama her durumda, burada oturup kardeşlerinizin boyutsal zihin dansını yapmasını ya da Boşluğa gitmesini izlemeyeceksiniz. Siz ya katılırsınız ya da gidersiniz. Siz burada gözleriniz kapalı oturup, söylemiş olduğum her şey üzerinde tefekküre dalabilirsiniz -kuşkusuz size çok şey söyledim, ama yeterince şey söylemedim- ve bunu yaparken, bırakın şu düşünce size gelsin: Bugün siz hangi gözlere sahipsiniz, dünün gözlerine ya da dünün izdüşümüne mi, yoksa bugünün gözlerine mi?

Sizi seviyorum. Sizin büyük ağacınız az sayıda asil ruhtan kaynaklanıyor. Siz o ruhların ağacının meyvesisiniz. Buradan ağır bir kalple değil, bilgelik potansiyeliyle dolu ve onunla büyük şeyler yapabileceğiniz bir kalple gidin. Öyle olsun. Bu kadar.

BÖLÜM 4

BENLİĞİ SPİRİTÜEL BENLİK OLARAK YENİDEN TANIMLAMAK

"Neden spiritüel insanların başına zor şeyler gelir? Onlar ruhun üstesinden gelmesi ve sahiplenip bilgeliğe dönüştürmesi gereken şeyleri seçerler. Ruhun ihtiyaç duyduğu şeylerin tezahür etmesine izin verirler. Savaşlar insafsızdır, ama ışığı daha parlaklaştırır. Eğer içsel olarak acı çekiyorsanız, bunun nedeni ödün vermiş olmanızdır. Siz ışığınızı gizlemiş, benliğin ışık saçmasına izin vermemişsinizdir."

–Ramtha

BAŞKALARINI SUÇLAYARAK VE KENDİNİ MAĞDUR GÖREREK BENLİĞİ YOK ETMEK

Sevgili Tanrım,
bu gece başka her şeyden çok
yaşamım için minnettarım.
Başka her şey illüzyondur.
Bu yaşam,
damarlarımda akan kan,
sensin, Kutsal Özüm,
başka her şey illüzyondur.
Bu gece kendimi
Tanrı'nın tezahürü
olarak kutluyorum.
Sevgili Babam,
Sevgili Annem,
bu gün beni karışıklıktan çıkar
ve senin varlığının
zeminine yerleştir.
Öyle olsun.

Sizi izlemek, düşüncelerinizi dinlemek çok güzel. Bu gece cennetten, yani Vecit Katından söz edeceğiz. Vecit Katı, ruhların geçmiş yaşamlarını ışık katı olan üçüncü katta gözden geçirdikten sonra gidip bir sonraki enkarnasyonlarını plânladıkları dinlenme katıdır. Bu ayrıca ıstırabın, acının, ihtiyacın ya da yoksunluğun bulunmadığı, her dileğin anında tezahür ettiği cennet katı olarak da bilinir. Burası, süper-bilinç katı olarak da bilinen beşinci kattır.

Bu geceki öğretiye önce size önemli bir veçhenizi anlatarak başlayacağım. Siz bu yaşamda spiritüel (kutsal özünüze

uygun) bir yolculuk yapmak istediniz. Bunu siz istediniz. Siz buradasınız, çünkü ben bu zamanı ve hepinizi -hatta burada bulunmayanları, başka yerlerde toplanmış olanları- binlerce yıllık insan deneyimindeki bu olgunluk zamanını hayal etmiştim. Ama bunun dışında, sizin de hazır olmanız gerekiyordu. Buradaki herkesin bunu anlaması önemlidir, çünkü bu sizin daha sonra söylenecekleri ve buradaki yolculuğunuzu anlamanızı sağlayacaktır. Her karar sizinle başlar. Örneğin, burada bulunmanızın esas nedeni benim size bu merkezi sağlamış olmamdır ve siz de geldiniz. Ama gelmeye (ya da bu bilgiyi okuyup anlamaya) hazır olmanız gerekiyordu.

Böylece, şunu anlamanızı istiyorum ki, bu topluluktaki herkes bu yaşamında spiritüel olarak tekâmül etmeyi seçmiştir. Bunu anlamanız önemlidir, çünkü bu, bu yaşamın anlamını, bu yaşam yolculuğunu ve özellikle şunu anlamanızı sağlayabilir: Gerçek yaşam kaderiniz ve özellikle bu yaşamınız neyi başardığınız ile ilgili değildir; ne olmakta olduğunuzla ilgilidir. Bu yaşamda önemli olan budur.

Hiç kimse bu dünyada iradesine aykırı olarak bulunduğunu söyleyemez, çünkü bu böyle değildir. Burada herkes bilgiyi almayı ve uygulamayı özgürce seçer. Bazılarınız bu enkarnasyonda burada bulunmayı seçmiş olduklarını kabullenmekte zorlanabilirler. Örneğin, siz buradayken ve her şey iyi giderken, bu yolculuktan memnunsunuzdur, ama buradan ayrılıp dışarıdaki hayata daldığınızda, sürekli tekrarladığınız fiziksel realite ile burada bulunmanızın gerçek nedeni olan, kaderiniz olan spiritüel realite arasında bir çatışma yaşarsınız. Böylece, kader ile o kaderin insan yaşamında gerçekleştirilmesi arasında bir gedik vardır. Ve bu daima aşikâr olmuştur.

Bunu göz önüne alarak, hepinizin bu kez enkarne olmadan önce bu yaşamınızı sadece spiritüel benliğin gelişimine

adamayı seçmiş olduğunuzu anlamanızı istiyorum. Eğer bu sizin kaderiniz olmasaydı bu gece burada bulunmaz ya da bu öğretilerle ilgilenmezdiniz.

Eğer insan ve spiritüel olgunluk halini anlayabilir ve onu bir gerçek olarak kavrayabilirseniz, o zaman o gerçek sizi muktedir kılar. Bunu kavramadığınızda ve burada neden bulunduğunuzu hâlâ merak ettiğinizde, öğrendiğiniz şey sizi muktedir kılmaz. Önce, muktedir kılınabilecek tanrısal bir benliğin bulunduğunu fark ederek kendinizi muktedir kılmalısınız. İşte bu yüzden, bir varlığın eylemlerini kendi eylemleri olarak kabul etmesi, onların sorumluluğunu üstlenmesi, başkalarını suçlamaması önemlidir; çünkü bu yaklaşım daima benliği tanımlar ve onu muktedir kılar.

Sorumluluğu başkalarının üzerine atmak, başkalarını suçlamak spiritüel kişinin doğal olmayan bir niteliğidir. Çünkü başkalarını suçlamak, benliğin yapma gücünü başkalarına vererek, benliği gayri-muktedir kılmaktır. Bir başkasını suçladığınızda, benliğin güçlü kaynaklarını tüketiyor olursunuz. O zaman benlik yanlış-anlayış sisinin altına gizlenmeye başlar. Bu spiritüel yolda benliğin daima merkez olması, gücün daima o merkezden üretilmesi ve o merkezden gelen gücün hiçbir zaman başka bir kişiye bağışlanmaması önemlidir. Başkalarını suçlamak ve kendini mağdur görmek -insan özelliklerinin bu veçheleri- gücü benlikten çıkarıp başkalarına bağışlamanın en önemli vasıtalarıdır.

Buradaki bu spiritüel yolculuğu bitirebilmek için benlik tanımlanmalıdır ve o sadece spiritüel benlik olarak tanımlanmakla kalmamalı, spiritüel benlik insan benliğin içinde tanımlanabilir olmalıdır. İşte tüm bu tanımlama ve parlatma sizi kusursuz yaşama, muktedir yaşama götürür.

Eğer bu yaşamı bu spiritüel yolculuk için seçmişseniz, o

zaman o sizi muktedir kılar. Çünkü o kaderinizi belirleme yetkisini ait olması gereken varlığa, yani size verir. Bu, özgür iradeye sahip bir Tanrı olarak size uygun da olur; bu, hayal-edilemez olanı hayal edebilecek kadar özgür olan bir iradedir ve hayal-edilemez olan tüm gücüyle benliğin merkezinden kaynaklanmaktadır. Eğer başkalarını suçlayarak, kendinizi mağdur görerek ve geçmişte yaşayarak benliği ortadan kaldırırsanız, o zaman spiritüel yolun en önemli veçhesini mevkiinden atmış olursunuz. Mutsuz, perişan ve başarısız varoluşunuzdan ötürü suçlayabileceğiniz bir geçmiş uğruna içinizdeki Tanrı'yı tahttan indirmiş olursunuz. Bu, tanımlanmamış bir benliktir, tümüyle başkalarına bağışlanmış bir güçtür. Böyle bir varlık bir şeyleri tezahür ettirmeye çalıştığında, benliğin merkezinden onu tezahür ettirecek itme gücü gelmez. Eğer tahtta kimse yoksa, hayal-edilemez olan hayal edilemez. Anlıyor musunuz? Dahası, ortada herhangi bir şey yapacak bir güç yoktur.

İlk kez burada belirip size Tanrı olduğunuzu, hepinizin kendini unutmuş Tanrı olduğunuzu söylediğim andan itibaren, benim işim sizin bunu hatırlamanıza yardımcı olmaktı. Spiritüel yolculuğun nüvesi, özü budur ve siz bu yolculuğun bir parçası olmayı seçtiniz. Bu yolculuk Tanrı'yı tanımlamak ve o tanrısallığı benliğinize yerleştirmektir; bunu yaptığınızda, benlik tanımlanabilir hale gelir. Ancak benliğinizi tanımladığınızda, onu işgal edebilirsiniz. Ancak onu işgal ettiğinizde, hayal-edilemez olan için tamamen muktedir olursunuz. O noktaya dek, başka bir şey işe yaramaz; asla yaramayacaktır. Bu kader, siz bu kez enkarne olmadan önce, Vecit Katında hepinizin üstlenmeye hazır olduğunuzun görüldüğü bir seçenekti. Bu derste bunu daha derin bir biçimde anlayacaksınız.

Ama bu noktada şunu anlamanızı istiyorum: Benlik tam

olarak muktedir kılınmadıkça, buraya deneyimlemeye geldiğiniz spiritüel yaşam asla gerçekleşmeyecektir. Siz, geçmişte hiçbir ayak izi bırakmayana dek, asla bir üstat gibi yürüyemezsiniz. Anlıyor musunuz? Çünkü geçmiş aslında gücün daha büyük otorite unsurlarına bağışlanması anlamına gelen gelişimin üretilmesiydi. O otorite, sadece, toplumsal bilincin başlangıcı olan birinci sınıftaki arkadaşlarınız olabilir ya da ebeveynleriniz olabilir; yani siz gücünüzü arkadaşlarınıza, ebeveynlerinize ve yetiştirilme tarzınıza bağışlamış olabilirsiniz. O zaman bu, parçalanmış olan ve görünüşte ancak kıyı kıyı gitmekten, idare etmekten, durumu kurtarmaktan başka bir amacı olmayan bir yaşamın kanamasını başlatır. Bu, hayal-edilemez olanı değil, sadece genel eğilime ait (trend) olanı ve kolay olanı içeren bir yaşamdır. Anlıyor musunuz?

Üstadın spiritüel yürüyüşü şu anlama gelir: Siz geçmişteki kimliğinizin anılarını asla yok edemezsiniz, ama yapmanız gereken şey, o kimliğin -benliği arayan, tahtından indirilmiş o varlığın- enerjisini dönüştürmektir. Bunun için, onun beynin sinir-hücresi-ağındaki enerjisini oradan çıkarmalı, o ağın sürekli olarak geçmişinizdeki o durumları tekrarlama gücünü geri almalısınız.* Çünkü sinir-hücresi-ağının işlemi gücü alıp onu geçmişi tekrarlayacak şekilde dağıtır. Bu, spiritüel çalışmadaki bir öğrenci için kabul edilemez, çünkü bir: Güç olmadan hiçbir spiritüel çalışma olmaz ve iki: Bir benlik duygusu olmadan hiçbir güç olmaz. Eğer benliğe yeniden sahip çıkılmamışsa ve o yeniden tanımlanmamışsa, o zaman hayal-edilemez diye bir şey, insanın realitenin hâkimi, üstadı olması diye bir şey olamaz. Hiçbir zaman da olmamıştır.

Böylece, geçmişin enerjisini dönüştürmek mağduriyeti yok

*Bunun için 44. sayfadaki uygulamayı yapabilirsiniz. (Ç.N.)

etmek; kıskançlığı, nefreti, kötü niyeti yok etmek; spiritüel benliği alçaltan, onun güzel gücünü elinden alan ve zihninizin iblislerini bir arada tutan veçheleri yok etmektir. Tüm bunların yok edilmesi o eylemlerin sorumluluğunu üstlenmek, onlardan benliği sorumlu kılmaktır. Bunu yaptığınızda, o zaman zavallı ebeveynlerinizi ya da birinci sınıftaki arkadaşlarınızı suçlamazsınız. O zaman ihtiyaç duyulmaya ihtiyaç duymazsınız.

Siz, "Bunu ben yarattım" dediğinizde, "Bunu neden yarattığımı bilemiyorum, ama bunu ben yaptım, aksi takdirde o asla meydana gelmeyecekti" dediğinizde, yaşamınızda başka varlıklara odaklanan sürekli suçlama çıkışına sahip olmayacaksınız. Böylece, birden ip kopacak, zincirler kırılacak ve benlik tanımlanmaya başlayacaktır.

RUHUN KARANLIK GECESİ

Bu acıklı bir andır. Çünkü insanlar doğaları gereği korkaktırlar. Onlar kendi seçimleriyle yüzleşmekten korkarlar. Böylece, o yüzleşmeden korkuyla kaçarak başkalarını suçlarlar. Başkalarını suçlamak, insanın mevcut durumu mazur göstermek için kullandığı korkakça bir yoldur. Oysa başkalarını suçladığınızda, bu, güç-zihninin enerjiyi bir başkasına odaklaması, bir başkasına yansıtması anlamına gelir ve böylece siz tahttan indirilmiş olursunuz. Sizi temin ederim ki, yaşamınızın sorumluğunu üstlenmek basit bir iş değildir ve ne kadar acı verici olursa olsun bunu yapan sizin en cesur spiritüel yanınızdır. Bunu yaptığınızda hissettiğiniz acının ne olduğunu biliyor musunuz? O, müsrif oğlun, müsrif enerji oğlun, yani başkalarını suçlayarak onlara aktardığınız kendi enerjinizin yuvaya geri dönüşüdür.

Biz buna "ruhun karanlık gecesi" deriz. Tüm o ıstırap şimdi üzerinize çöker, çünkü bu enerjinin çıktığı kaynağa geri dönüşüdür. Ama o ıstırapla siz arınırsınız. Çünkü enerjinin duygusal bedeninizin bariyerini geçmesi -böylece o bedenin rahatsız olması, altüst olması, kalbinizin hızla atması, nefesinizin daralması ve gözyaşlarınızın akmaya başlaması- enerjinin yuvaya, kaynağa geri dönmekte olduğu anlamına gelir; enerji duygusal bedenin bariyerinden geçmekte ve bir fırtınaya neden olmaktadır. Ve sizin bu fırtınada yaşamanız gerekir. O, yuvaya geri dönmekte olan çocuğun doğasıdır. Fırtına sona erdiğinde, duygusal bedenden geçerek artık arınmış olan enerji tüm-döngüyü tamamlayıp geri dönmüştür ve onun yuvaya dönüşü benliği tanımlamakta gerekli bir unsurdur.

Hiç kimse sizin yaşamınızın sorumluluğunu üstlenmenizi sağlamayacaktır. Siz bu işe sahte bir bağlılık gösterebilirsiniz, ama gerçek savaşçı onu gerçekten ve çok iyi yapandır ve o bunu geçmişte üretmiş-yaymış olduğu şeyin şimdi birçok şekilde kendisine, yuvaya geri dönmekte olduğunu iyi bilerek yapar. İşte bunu yapan bir varlık sonunda özgürleşir.

Vecit Katında bu dünyada yaşayacağı yeni hayatı plânlarken spiritüel yaşamı seçen tüm varlıklar, bu seçimi yaparken bunun kolay bir yol olmadığını, bunun benliği tanımlama ve parlatma yolu olduğunu ve onun içine girene dek, onun yaşamlarında ne anlama geleceğini hayal bile edemeyeceklerini bilirler. İşte o noktada, çoğu varlık cesaretini yitirip gerisin geriye kaçar. Çünkü bu kolay bir yol değildir. Çünkü içinizdeki Tanrı bu dünyevi bedenin tahtına oturmadıkça, tanrısallık kendiniz olarak tanımlanmadıkça, o asla harikalar yaratamaz. O zaman, ne hayal-edilemez olan, ne de doğru olan sizin başınıza gelecektir.

O zaman o harikalar ve o hayal-edilemez şeyler kronik

mağdur için daima mitos, hayal ve efsane olarak kalacaktır. Onlar öyle kaldığında, siz hedefe ulaşıp, görünüşte mucizevî olanı başarabilenlere şaşkınlık ve hayranlıkla bakacaksınız. Bu yolculuğu yapmış, gücü benliğe geri çağırmış ve geri kazanmış olanlara hayranlık duyacaksınız. Bu yolculuğu yapmaktan korkup kaçanlar bir daha asla bir üstat olarak hareket etme açıklık, berraklık ve yeteneği ile muktedir olamazlar, çünkü ancak benlik tanımlandığında bir üstat doğabilir. O, asla ayırt edilmemiş, farklılaştırılmamış bir benlikten doğamaz. Söylediğim şeyi anladınız mı? Merkezin benliği ve onun gücünü tanımladığını anlıyor musunuz? Bu gücü başkalarına bağışlamanın merkezin gücünü tükettiğini anlıyor musunuz?

Artık benim geçmişten söz ettiğimde, aslında sizin en büyük engellerinizden söz ettiğimi fark etmiş olmalısınız. Ancak, bu size, sanki ben geçmişin tümüyle berbat bir şey olduğunu düşünüyormuşum gibi görünebilir. Hayır, geçmiş tümüyle maksatlıydı.

Anlamanızı istediğim şey şudur: Yaşamınızdaki tüm güzel şeyler, sizin yapmış olduğunuz ve size yapılmış olan tüm o güzel şeyler ancak bir benliği-tanımlama anında meydana gelebilirdi; bu yüzden onlar daima sizinle birliktedir, çünkü onlar benliğinizin esası ve merkezidir. Dinlerde Tanrı'nın insanlardan daima iyi olmalarını, iyi amellerde bulunmalarını, ahlâki ve kusursuz değerlere sahip olmalarını istemesinin nedeni budur; çünkü bunda bir gerçek vardır. Çünkü siz öyle olmayı seçtiğinizde, gücünüzü başkalarına bağışlamamış olursunuz, tam tersine muktedir olursunuz. Anlıyor musunuz? Bu muktedirlik daha çok gerçekleştikçe, varlığın realitesi daha huşu verici olur; bu süreç böyle işler. Hepinizin geçmişinde yaşanmış güzel anlar vardır. O anların fırlatılıp atılması gerekmez, çünkü onlar benliği tanımlamanın ayrılmaz bir parçasıdır.

O tanımlayıcı anlar yaşamınızdaki yüce anlardır ve onlar tüm yaşamınız boyunca idraksel-bilişsel bellekle yaptığınız en basit şeylerin anları olarak görülebilir. Onlar muktedirlik anlarıdır. Benliğin doğru ifade edildiği anlardır. Ama siz, genelde, imaj* uğruna başkalarını suçlama ve korkaklığın bir yaşam biçimi olduğu bir toplumda yaşıyorsunuz. Bu acımasız, güçlünün güçsüzü ezdiği bir toplumdur. Bu başarı-amaçlı, başarısızlıktan aşırı derecede korkulan bir toplumdur. Bunlar acı verici bir geçmişteki -gücün başkalarına bağışlandığı, kendini mağdur görmenin, başkalarını suçlamanın genellikle çok küçük bir yaşta başladığı bir geçmişteki- dinamik haline gelir. O zaman, geçmişi enerji açısından, enerjiyi başkalarına bağışlamak ve -ebediyen ıstırap çekme ve mağdur olma sinir hücresi ağına sahip- bir bilinç hali içine hapsolmak açısından ele almanın neden önemli olduğunu görürsünüz.

Hiçbir üstat böyle değildir ve siz böyle olmayı seçtiğinizde hiçbir üstattan anlayış ve sempati göremezsiniz. Çünkü her üstat her yaşamın eyleminin kişisel bir seçim olduğunu ve o kişisel seçimin özgür-iradeli bir seçim olduğunu bilir. Her üstat, herhangi bir sempati ve empati duymadan bunu bilir ve burada çok net bir ayrım vardır. Bu ayrım şudur: Üstat artık, benliği tanrısal odasına sağlam bir biçimde yerleştirmiştir ve o noktadan itibaren o tanrısallığı, tamamıyla enerjinin dikkatle tasarlanarak tezahür ettirildiği bir yaşama doğru götürür. Üstat budur.

YARGI GÜNÜ VE GEÇMİŞ YAŞAMI GÖZDEN GEÇİRMEK

Böylece, hepinize burada kendi seçiminiz doğrultusunda bulunduğunuzu, bu yaşamı sizin seçtiğinizi söyleyerek sizi

muktedir kılıyoruz; siz onu spiritüel-olanın size ifşa edileceği bir yaşam olarak seçtiniz. Buradan geri giderek, şimdi, bazılarının cennet dedikleri Vecit Katından söz edeceğiz.

Yıllardır size bu enkarnasyondan önce içinde bulunduğunuz o geçici varoluş halinden söz ederim. Ancak, ne o varoluşun, ne de geçmiş yaşamlarınızın üzerinde fazla durmamamın, o konuya derinlemesine girmememin geçerli bir nedeni vardır. Çünkü ben, spiritüel olgunluğa sahip olmayanların bu konuya da -tıpkı kendi mağdurlukları, kendi zorbalıkları ve kendilerine acıma konusunda yaptıkları gibi- sıkıca sarılacaklarını biliyordum. Bu konunun üzerinde derinlemesine durmak, spiritüel benliğe kudret helvası vermekten çok, insanın içindeki hayvana daha fazla ot vermektir. Oysa bizim Tanrı olmak üzerinde odaklanmamız gerekiyordu. Bizim odağımız hep bu olagelmiştir. Önemli olan budur ve daima da öyle olacaktır, ama bu gece hepinizin doğmadan önce bulunduğunuz o ara yerden, o geçici varoluş halinden söz edeceğim.

Siz doğmadan önce ebeveynlerinizi varlık olarak seçmezsiniz, ama bu dünyaya gelmeden önceki halinize denk olan bir genetik havuza çekilirsiniz. Böylece, o anlamda, bilinçaltı olarak, siz ancak olmaya muktedir olduğunuz şey olabilirsiniz. Siz asla olmaya muktedir olmadığınız şey olamazsınız. Anlıyor musunuz? Bir başka deyişle, siz olduğunuz şeyden daha büyük bir şey olamazsınız. Ve bu seçim de sözünü ettiğim bu ara yerde gerçekleşir. Bu ara yer üçüncü, dördüncü ve beşinci düzeylerde bulunur. Onlar dinlenme ve onarım katlarıdır.

Fiziksel beden öldüğünde, ona yaşam veren ruh enerjisi ondan ayrılıp gider. Böylece, beden yavaş bir çürüme hali içine girer. Modern teknoloji ve mumyalama sanatı olmasa, beden iki hafta içinde hızla çürürdü. Tüm bu çürüme, katı maddenin parçalanıp dağılması ve bilinçli kalıbın bırakılmasıdır.

Böylece, biz burada benlikten söz ediyoruz. Bu görünmeyen, spiritüel benlik, fiziksel bedenden ayrılınca kızıl-ötesinden (ikinci kattan) geçerek büyük ışık tüneline girer ve tünelin sonunda (üçüncü katta) ışık varlıklar tarafından karşılanır. Bu benlik orada, ışıkta geçmiş yaşamını gözden geçirir. Hepiniz bunu deneyimlediniz. Eski çağlarda buna Yargı Günü denirdi. O, Yargı Günüdür, ama gerçekten bir yargıyı içermez; bu sürecin amacı, geçmiş yaşamınızda yaptığınız şeylerle ilgili olarak belleğinizi tazelemektir.

Önce şunu anlamanız önemlidir: Siz o süreçte hem kişisel-ötesi (aşkın), hem de kişisel bir varlıksınızdır. Siz fiziksel bir bedenden ayrılmışsınızdır. Bu dünyada, Özünüzün bir realiteyi yaratmak için fiziksel beden vasıtasıyla çalışması gerekir, bu yüzden o istediği şeyi anında yaratamaz, aradan bir zamanın geçmesi gerekir, oysa şimdi spiritüel bir varlık olarak kendi nüfuz alanınızda bulunmaktasınızdır. Siz aslında, bu dünyaya kıyasla kendi doğanıza daha uygun olan bir âlemde titreşmektesinizdir.

Böylece, orada yaşamınızı izlersiniz. Bu nasıl mümkün olur? Çünkü sizi oluşturan, annenizin rahminde sizin yaşamınızı destekleyip beslemiş olan bantlar (aura alanı), kendileriyle birlikte sizin yapmış olduğunuz her şeyi zihin olarak geri götürürler; çünkü yapmak bir eylemdir, eylem de enerjidir. Ve o enerjinin odağı zihnin kalıplarıdır. Yani siz bütün bir ömrün çabasıyla bir araya gelen zihin kalıplarını izlemeye başlarsınız.

Burada bir an durup bir şeyi özellikle belirtmek istiyorum: Bu dünyadaki yaşamınızın her anı orada, tüm sonsuzluğun ışığında bir tüye karşı tartılır.* Her an önemlidir. Yapmış

*Burada kadim Mısır kültüründe yer alan, ölmüş bir insanın ruhunun bir terazide bir tüye karşı tartılması inancına atıfta bulunmaktadır. Buna göre, ruhun o tüyden ağır gelmemesi, o kadar hafif ve günahsız olması gerekir.(Ç.N.)

olduğunuz her şey görülür. Ve her şey hem Gözlemci* hem de katılımcı olarak, hem yapan hem de yapılana maruz kalan olarak görülür. İşte bu yüzden ona Yargı Günü denir. Çoğu cahil kişi düşüncelerinin şeyler olmadığını düşünür, böyle bir yanılgıya kapılır. Oysa onların düşünceleri şeylerdir. Onlar kapalı kapıların ardında yaptıkları şeyleri onlardan başka kimsenin bilmediğini sanırlar. Bu bir yanılgıdır. Her şey bilinir ve her şey gösterilir. Ancak, bu yoğunlaşmış hal içinde hiçbir varlığın size bakmaması ve sizi suçlamaması gereklidir; gördüklerinizi kendiniz görmeniz yeterli olacaktır. Yargı Gününde ruhunuzdan daha sert bir yargıç yoktur.

Peki, tüm bu sürecin sonunda anlamlı olan neyi görür, neyi anlarsınız? Bitmemiş işlerle ne kadar yüklü olduğunuzu. Bitmemiş deneyimlerle ne kadar yüklü olduğunuzu. Eğer siz özünüzde Tanrı'ysanız, o zaman bu yaşam tümüyle o tanrılığı geliştirmelidir. Öyleyse siz kaç deneyimi sahiplenmediniz ve bilgeliğe dönüştürmediniz? Siz orada geçmiş yaşamınızı izlerken, o yaşamda acımasız davrandığınız her kişi, kurnazca davrandığınız, zarar verdiğiniz her kişi, hakkında yalancı tanıklık yaptığınız her kişi, fiziksel olarak yaraladığınız her kişi, intikam duygusuyla suçladığınız her kişi, karşılıksız sevginiz yüzünden öfkenizi kusarak zarar verdiğiniz her kişi, her şey siz olursunuz. Herkesi kendiniz olarak algılarsınız. Siz her şey olduğunuzu biliyor musunuz?

Böylece, siz kendi hainliğinizin saldırısına uğrar ve onun nasıl bir his verdiğini hissedersiniz. Dövmüş olduğunuz o çocuk olur ve onun savunmasız acısını hissedersiniz. Kötü davrandığınız o masum kişi olur ve onun öfkeli bir saldırı karşısındaki aczini hissedersiniz. İftiraya uğramanın, adınızın kötüye çıkarılmasının, onurunuzun lekelenmesinin nasıl bir şey olduğunu hissedersiniz. Bunu hissedersiniz, çünkü siz özünde

Tanrı'sınız; siz her şeysiniz.

Evet, o süreçte siz hiçbir şeyden ayrı değilsinizdir. Bütünsünüzdür. Bu bütünlüğü başka her zamankinden daha fazla anlarsınız; bu izleme sırasında tüm yaşam ağı olduğunuzu idrak edersiniz. Terk edilmenin nasıl bir acı verdiğini hissedersiniz. Size yalan söylenmesinin nasıl bir şey olduğunu hissedersiniz. Kendinizi haksız yere suçlamalarınızı da hissedersiniz. Karşılıksız sevginin kederini hissedersiniz, o suçlamanın zincirlerini de siz taşırsınız. Onurlandırılırsınız ve onurunuz lekelenir. Değerlerinizi nasıl alçalttığınızı görürsünüz. Acı çektirilmiş ve istismar edilmiş beden olursunuz. Taciz eden ve taciz edilen olursunuz. Bu yargılamadır ve onu tümüyle hissedersiniz. Beş yaşındayken hayal kurmaktan ve onun verdiği ilhamdan zevk alır, yirmi üç yaşında o hayali yitirmekten ötürü umutsuzluğa kapılırsınız. O hayal olur ve sonra o hayalin kayboluşu olursunuz. Hayranlık duyduğunuz bir ilham olur ve sonra eylemsizlikten dolayı can sıkıntısı olursunuz. Bulduğunuz yeni fikirlerin ve kavramların teşvikini görür, sonra o fikir, o düşünce formu olur ve sonra onu asla civciv çıkarmamış, beslenmemiş ve sevilmemiş bir yumurta olarak görürsünüz. Asla gerçekleşmeyen fikri ve bu yüzden çektiğiniz acıyı görürsünüz. Hepsini görürsünüz, çünkü hepiniz özünüzde Tanrısınız.

Tüm bunlardaki öznellik, yani gördüğünüz her şeyi kendiniz olarak algılamanız çok önemlidir; çünkü benliğin esası özneldir, çünkü o her şeydir. Böylece, bu geçmiş yaşamı izleme sürecinde benlik daha zenginleşir ve daha çok tanımlanır.

Orada, birisinden sizi bağışlamasını kaç kez istemeye ihtiyaç duyduğunuzu, ama bunu kendinizden hiç istemediğinizi görürsünüz. Bir başkasını sevebileceğiniz, ama bencilliğiniz yüzünden bundan kaçtığınız tüm o zamanları görürsünüz;

sonra, sevginin yaşamadığı ve umutsuzlukla sürüklendiğiniz o boş ve anlamsız yeri görürsünüz. Hepsini görürsünüz.

Bu sergilemede, o yüksek anda, ıstırapta bile bütünlüğü bulursunuz. Bir beden olmadan ıstırap çekmeyi size nasıl tarif edebilirim? Duygu, beyindeki sinir-hücresi-ağından gelen elektriksel uyarımlarla üretilse ve sonra bedende hormonların salınmasıyla tamamlansa da, sonuçta canlı bir şey haline gelir. O bir enerji alanıdır. İşte siz orada bu enerji alanıyla durur ve sonra tüm o enerjinin içine dalarsınız. Onu yok edemezsiniz. O yaratılmıştır. Zarlar atılmıştır.

Bu kötü bir şey değildir; bu cahil bir varlık için gerekli bir şeydir, çünkü siz böyle bir vizyonda gördüğünüz zorlukları yüklenirsiniz. "Yüklenmek" harika bir terimdir, çünkü o yapmış olduğunuz tüm o şeyleri kendinize yapmış olduğunuzu ifade eder. Sonuçta, bu ifşaatla siz yüklerinizden kurtulmalı ve tüm benliğe sevgi vermelisiniz. Çünkü Tanrı vermektir.

VECİT KATINDA YENİ YAŞAMINIZI PLÂNLAMAK

Işık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirdikten sonra, yeni yaşamınızı düşünüp tasarlamak için Vecit Katına gidersiniz. Orada, içinde düşünmeniz için size istediğiniz her türlü görüntü sunulur. Bazıları yüksek bir dağın üzerinde derin düşünceye dalarlar. Bazıları büyük ve ulu ağaçların ardında düşünceye dalarlar. Bazıları güzel ormanların çevrelediği göl kıyılarında düşünürler. Bazıları büyük kütüphanelerde düşünürler. Bazıları ise hiçliğin ortasında yüzerek düşünürler, çünkü onlar çevrelerinde herhangi bir şeyin bulunmasına dayanamazlar. Ama geçmiş yaşamınızı gözden geçirme sürecini daima bu derinlemesine düşünme ve tasarlama süreci takip eder. Ve kaçınılmaz olarak, sonuçta, ne yapmışsanız kendinize

yapmış olduğunuzu, çünkü sizin tüm benlik olduğunuzu anlarsınız.

Ancak, ortada sorun yaratan bir şey vardır: Geçmiş eylemleriniz, geçmiş yaşamız çok yavaş bir zamandan kaynaklanmıştı ve o yaşamın tüm odak noktası insan bedeniydi. Bu yüzden, Vecit Katında her ne yaparsanız yapın, orada, madde katında yapmış olduğunuz şeylerle asla uzlaşamazsınız. Vecit Katında fiziksel duygu yaratacak deneyimleri tezahür ettiremezsiniz, çünkü o deneyimlerden yoksunsunuzdur. Anlıyor musunuz?

Siz o katta düşünür, tasarlar ve sonra imgelersiniz. Bir şeyi hayal ettiğinizde, imgelediğiniz tüm formlar ve sahneler anında belirir. Düşünüp tasarlarken, geçmişteki eylemlerinizi şimdiki farkındalığınızla yeniden tasarlarsınız. Bunu imgelersiniz. Madde katındaki gibi kütlenin kütleye karşı bulunmadığı Vecit Katında olduğunuzdan, (yedinci kata ait olan ve her şeyin anında gerçekleştiği) zaman'sız denilen hale daha benzer bir haldesinizdir. Yani orada, bir şeyi hayal ettiğiniz anda, o aynen imgelediğiniz gibi belirir. Böylece, çevreniz sürekli olarak değişir.

Düşünüp tasarlama sürecinde bu idealdir, çünkü siz belli bir sahneyi, olmasını istediğiniz gibi, görsel olarak görebilirsiniz. Bunun size sağladığı şey tanrısallığınızdır. İmgeleme yeteneğiniz sizin geçmişi yeniden oluşturarak, o noktadan ileri doğru gitmenizi sağlar. Ancak Vecit Katında yapılan bu ayrıntılı tasarlama ve plânlama, adamakıllı araştırılıp yapılsa da, çok uzun bir zaman alabilir. O katta düşünüp tasarlamak, burada düşünüp tasarlamaktan çok farklıdır.

Siz orada kalıp plân yapabilir ve bunun için o katları araştırabilirsiniz. Bu bilgeliğe sahip büyük varlıkların bulunduğu fikri aklınıza geldiği anda, onlar karşınızda belirirler.

Onlar gelip size öğretmenlik yaparlar. İmgeleme modelinize yardım ederler. Onlar sizin düşünüp tasarladığınız modeli değiştirmezler. Size bilgelik düşüncelerini aktarırlar ve siz o bilgeliği imgelediğiniz tasarıma dâhil edersiniz. Bu süreç böyle işler, çünkü bu onların değil, sizin tasarımınızdır.

Bilgi: Eğer bilgi sizin için bir bilgisayardan akan bir bilgi deposu anlamına geliyorsa, karşınızda bir bilgisayar belirecek, onun kordonları size bağlanacak ve sonra bilgisayardan size bilgi akacaktır. Bilgi size akacaktır, ama nihayetinde siz onu birleştirip bütünleştiren program olmalısınız. Anlıyor musunuz? Ya da bilgiyi büyük öğrenim salonlarında, büyük akademi salonlarında aldığınızı hayal edebilirsiniz. Veya bilgiyi bir dizi nadir kitaptan aldığınızı imgeleyebilirsiniz ve o anda karşınızda uçsuz bucaksız büyüklükte bir kütüphane belirecek ve oradaki eski ve kadim raflarda tüm büyük metinler yer alacaktır. Eğer sizin için eski solgun ve tozla kaplı demekse, o zaman o kitaplar öyle olacaktır. Ve siz orada bulabileceğiniz en tozlu, en solgun, örümcek ağı kaplı elkitabını arayacaksınız, çünkü tüm bilgiyi onun içerdiğini düşüneceksiniz ve onu bulacaksınız. Ve önünüzde oturabileceğiniz bir masa olacak. Masanın üzerinde sizin hayal ettiğiniz türde bir aydınlatma bulunacak: Bir elektrik lambası, bir mum, bir gaz lambası ya da bir floresan lamba... Ve masaya oturup o kitabı okuyacaksınız. Ancak, okuduğunuz her sayfa yumuşak bir ışık gibi görünecek, harfler çok-boyutlu olacak ve onlar kitabın sayfalarından sizin içinize akacak ve siz kitabı okuduğunuzu düşüneceksiniz. Ve o, bilgisayardan gelir gibi görünen ile aynı bilgi olacaktır.

Bu kütüphanede uzun bir zaman geçirerek elde edeceğiniz şey, bitmemiş işlerinizin ya da başkalarına yaptığınız yanlışların yükünden kurtulmak için bundan sonra nasıl davrana-

cağınızla ilgili bilgidir. O hataları, o yanlışları nasıl temize çıkarabileceksiniz? Bununla ilgili yaşam plânını nasıl oluşturacaksınız? Orada tüm bunları düşünüp tasarlayarak bir sonucu varırsınız.

Bu kat size bir kuantum potansiyel alanı gibi görünmüş olabilir. Öyledir de. Vecit Katı kuantum düzeydedir. Yani orada ruhsal, bedensiz bir varlık yüksek bir zihin halinde olduğundan, onun düşündüğü şey anında meydana gelir.

Öyleyse o varlık o katta ne yapmaktadır? Bu varlık maksatlı kader yollarını seçmekte, onları yardım alarak ya da almayarak lineer bir biçimde yaratmakta, sonuç olarak bir çözüm bulmaya çalışmaktadır. Çünkü hiç kimse cezalandırılmış ve cezalandırılabilir her şey olarak yaşamak istemez. O âlem cehennem olarak da görülebilir, ama bir varlık onun içinde çözülmemiş, yüklü, bitmemiş iş olarak yaşar.

Bu katta size doğru ya da yanlış, haklı ya da haksız olduğunuzu söyleyecek kimsenin bulunmadığını aklınızda tutun. Bunu yapan sizsiniz. Doğru ya da yanlış diye bir şey yoktur. Ama orada, sizin melekler âleminden olduğunuz, burada yabancı bir dünyada yabancı gezginler olduğunuz ve bu dünyayı en büyük kaynağınız olan hayal gücünüze göre yeniden yaratmaya muktedir olduğunuz size aşikâr olur. Ve orada bunun doğru ya da yanlış olduğunu söyleyecek kimse yoktur. Siz ışık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken ne kadar çok Tanrı'ysanız, o yaşamda kendinizden ayrı görmüş ve öyle davranmış olduğunuz her şeyin darbesini o kadar çok hissedersiniz, çünkü Tanrı nasıl olur da her şeyden başka bir şey olabilir?

Size önemli bir şey söylemek istiyorum: Tasarlama yerinde, potansiyel bir enkarnasyonu çok dikkatli biçimde plânlayan ve bunun için çok uzun bir zamandır orada olan varlıklar vardır. Onlar, o katın zamanıyla binlerce yıldır orada bir en-

karnasyonu plânlamaktadırlar. Ve onlar o kata gelen herkesi izleyen kapı-nöbetçileri gibidirler. Bu varlıklar cennetin, yani Vecit Katının büyük kapısının önüne yerleşir ve kendi yükleriyle gelen herkesi izleyerek onlardan bir şeyler öğrenirler. Ama önemli olan şey şu ki, onu bilgeliğin üretildiği düzeyde, yani enkarnasyon esnasında uygulamadıkça, bu anlamlı bir öğrenim olmaz. Anlıyor musunuz?

Şimdi, ben size bu basit konuşmanın ifade edebileceğinden çok daha hayranlık uyandırıcı, çok daha dinamik, çok daha harika ve güzel olan bir kattan sıradan bir dille söz ediyorum. Burada, olağanüstü benlik hakkında öğreneceğiniz ve bu dünyaya gelmeyi neden seçtiğinizi anlamanızı sağlayacak çok değerli bir dersi sizin için anlaşılır kılmaya çalışıyorum.

Bakın, burada bir sürü bitmemiş işi olan yüklü bir varlık, gereken zamanda fiziksel bir bedene sahip olmadıkça, o işleri bitiremez. Bu varlık bu işleri bitirdiğini başka bir katta hayal edebilir, ama doğması gereken zamanda bu katta doğmadıkça o hayalleri asla deneyimleyemez. Beni işittiniz mi? Bitmemiş işlerle yüklü bir varlık o katta bu yaşamdaki lineer yolunu tasarlar; bu süreçte, istemeyi bildiği ölçüde çok yardım alır. Geri dönmeye hazır olduğunda da, fiziksel bedene kavuşmak için, ölürken bıraktığına denk olan bir genetik havuza doğru çekilir.

Bazılarının cennet dedikleri bu Vecit Katında bulunmaktan dolayı bir üzüntü duyulmaz. Şunu bilmenizi isterim ki, oradan daha canlı ve daha güzel bir yer asla yoktur, çünkü o hayal-edilemez olanın hayal edilmiş halidir. O katta olduğu gibi, yavaş zamanın ve yavaş maddenin yüklerinden tamamen özgür olan başka bir varoluş hali yoktur. Orada olduğu gibi, fiziksel güzelliğin en önemli şey olmadığı başka bir yer yoktur, çünkü orada istediğiniz her görünüme bürünebilirsiniz; bu

yüzden görünümün bir önemi yoktur. Görünüm bu dünyada, bu madde katında önemlidir. Orada önemli değildir, çünkü o değişebilir bir niteliktir. Anlıyor musunuz? Orada herkes bundan özgürdür, böylece siz Tanrı'ya daha yakın bir haldesinizdir. İçinde bulunduğunuz halin sonsuz bir gündüz ya da sonsuz bir gece olabileceği bir haldesinizdir. Orada çok sayıda varlık vardır, ama herkese yer varmış gibi görünür. Gerçekten de vardır. Orası bulunulmaya lâyık bir yerdir. O, bir sonraki savaştan önceki dinlenme yeridir.

Her ne olursa olsun ıstırap çekme eğiliminde olanlarınızın orayı, düşünüp-tasarlama ormanında kalınıp ıstırap çekilen bir yer olarak görmeleri olasıdır. Hayır, ama Tanrı'nın öznel veçhesi olarak, geçmişte yapmış olduğunuz şeyi hissedebilmeniz önemlidir. Anlıyor musunuz? Ama siz aynı zamanda nesnelsinizdir. Bu yüzden, bu dünyadan ayrıldığınızda ailenizi geride bıraktığınız için üzülmezsiniz; çocuklarınızı, eşinizi, arkadaşlarınızı terk ettiğiniz için üzülmezsiniz. Sizin o tür bir duygunuz yoktur, çünkü hepsinden özgürleşmişsinizdir.

O katlara nüfuz eden -dünya katında olup bitenin büyük bir dram (oyun) olduğunu ve sizin onda bir rol oynamış olduğunuzu içeren- bir biliş vardır. Önemli olan şu ki, siz sözlerinizi, oyundaki repliğinizi asla bitirmezsiniz ve bu dünyada yaşanan yoğun rüyadan uyandığınızda, aslında çocuklarınızı geride bırakmamış olduğunuzu, onların daima var olacaklarını bilirsiniz. Bu rüyadan uyandığınızda, sevginizi geride bırakmamışsınızdır. Sevginiz sizinle birliktedir, daima da olacaktır. Çünkü siz öznel Tanrı haline geldiğinizde tüm yaşamla etkileşime girersiniz, öyleyse nasıl olur da ondan ayrılmış olabilirsiniz? Böyle bir halde bunu anlamak zordur, ama hepiniz orada bulundunuz. Hepiniz orada bulundunuz; aksi takdirde şimdi burada olamazdınız.

Öyleyse üzülüp kederlenmeyi bırakın ve bu bitmemiş işle yüklü halin sizi daha büyük gücünüze doğru yönlendirdiğini anlayın. Orada siz bir yaşamı tasarlamak, ayrıntısıyla plânlamak, imgelemek, kalıpları ve oyuncuları değiştirmek istersiniz. Bunu gönüllü olarak isteyen herhangi bir varlık bu plâna dâhil olabilir. Siz bu dünyaya geri dönüp, bıraktığınız yerden devam etmeden önce bunu yapmak istersiniz. Bu uygulama çok önemlidir.

Şimdi, gelecek dram oyununa katılacak olan oyunculardan söz etmek istiyorum. Bu yaşamda karşılaştıklarında birbirlerine yakınlık duyan insanların geçmiş bir yaşamda karşılaşmış oldukları düşünülür hep. Bu böyle değildir. Onun yerine şunu düşünün: Daha önce hiç karşılaşmamış olup da, ilk kez, bu dünyaya gelmeden önce Vecit Katında karşılaşmış olmanıza ne dersiniz? Çünkü her ikiniz de o kata aynı yükle gelmişsinizdir, her ikiniz de aynı şeyi düşünüp tasarlamak için aynı ormana gelmişsinizdir. Bu yerlerin bazıları çok kalabalıktır ve siz daima size benzeyen, sizin durumunuzda olan varlıklara çekilirsiniz.

Öyleyse, gelecek yaşamınızda önemli bir rol oynayacak olan oyuncuların daha önce birlikte olduğunuz varlıklar olmaları gerekmez. Sizin bunun aksini düşünmeniz spiritüel yaşamla ilgili cehaletinizi gösterir, çünkü bu dünya ve dünya yaşamları her şey değildir. Aynı tasarlama yerinde karşılaşacağınız varlıklar, geçmiş yaşamlarında dâhi ya da büyük lider olan, olağanüstü gelişmiş varlıklar olabilirler, ama onların bir kusurları vardır ve o kusur onları sizinle temasa geçirmiştir. Ya da onlar başka bir gezegenden gelmiştir ve bir kusurlarını ancak bu dünyada düzeltebilecektirler. Siz orada onlarla bitmemiş-iş yüklerinizin ilintisinden dolayı karşılaşırsınız. Anlıyor musunuz?

Şunu anlamakta biraz zorlanabilirsiniz: Orada bir varlık la oturup konuşurken, onunla bir bağ oluşturur ve çok geçme den o varlığın zihninin labirentinde ilerliyor ve onun size ne söylediğini anlıyor olursunuz. Buna karşılık, o varlık da sizin zihninizin labirentinde ilerleyerek, sizin ne dediğinizi anlar. İşte bizim sohbet dediğimiz şey budur. Orada sizin yüklerinizin ilintisi benzeri benzere çeker ve o yüksek atmosferde bunlar konuşularak paylaşılmaz. Siz orada konuşmazsınız, düşünceleriniz kendilerini duyururlar. Böylece, siz birbirinizin düşünceleriyle meşgul olursunuz.

Birbirinizin düşünceleriyle meşgul olduğunuz o anlarda merhamet denen harika bir şeyin ortaya çıktığını görürsünüz. O harika katta geçmiş yaşamınızı kendiniz için gözler önüne serdiğinizde, aynı yüke sahip olan bir varlığı bulmuşsunuzdur, ama o yük sizin geçmiş yaşamınızda o varlığa kabul edilemez bir şey yapmanızdan kaynaklanmış olabilir. Ve bu tasarlama yerinde biriniz haksızlığa uğramış, diğeriniz haksızlık yapmış konumunda olmanıza rağmen, zihinleriniz bir araya gelip, yeni yaşamınızda aranızda oluşacak olan ilişkiyi tasarlar.

Öyleyse bu iki bin ya da dört bin yıl önce kimi tanıdığınızla ilgili bir şey değildir. En anlamlı karşılaşmalar Vecit Katında yaşadıklarınızdır, çünkü o varlıklar da sizinle aynı yere varmışlardır. Bu insanlar buraya oynamaya geldiğiniz dramı icra etmek için, çoğu kez, yaşamınıza girip çıkacaklardır. Peki, onlar şimdi hangi rolü oynamaktadırlar? O, tasarlama yerinde en sonunda seçilmiş olan roldür. Siz, tasarlama yerinde geçmiş yaşamınızı gözden geçirdiğinizde ve bir başkasına kabul edilemez bir şey yaptığınızı idrak ettiğinizde, aynı kabul edilemez şeyin size yapılacağı bir yaşamı plânlayabilirsiniz. Ve bu plâna dâhil olacak olan oyuncu, geçmiş yaşamdaki mağdurdur. Anlıyor musunuz? Sizler dengeyi öğrenmektesinizdir. Ancak,

onlar yaşamınızda sadece kısa bir süre için belirip sonra kaybolabilirler, ama siz de bunun için buradasınızdır.

Rastlantı diye bir şey yoktur. Her şey bilinçle yaratılır ve bilinç sadece bu katı içermez, o tüm katlardır. Ve siz Sıfır Noktasına ne kadar yaklaşırsanız *(bkz. şekil 3)*, bilinçli varlıklar olarak o kadar saflaşırsınız. Öyleyse, düşündüğünüz şeyin anında tezahür ettiği bu kat, bu büyük ve harika âlem sizin gerçek doğanızdır, sevgili varlıklar. O sizin gerçek doğanızdır. Sizin alışık olduğunuz şey odur. Siz yavaş zaman ve fiziksel bedenin mekaniği yüzünden engellenmeye, saplanıp kalmaya ve ağır yük yüklenmeye alışık değilsinizdir. Çünkü Vecit Katında tüm bunlardan ve onların temsil ettiği her şeyden özgürsünüzdür.

Böylece, o katta diğer varlıklarla unutulmaz bir bağ kurduğunuzda ve gelecekle ilgili ortaklaşa bir plân tasarladığınızda, potansiyel bir kaderi kararlaştırdığınızda, artık bu dünyaya geri dönmeye hazır olursunuz. Daha önce kaynaştığınız bu varlıklarla tekrar karşılaşacaksınızdır. Karşılaştığınızda onları hatırlamayacaksınız, ama ruhunuz bilecektir, çünkü Özünüz onlarla aranızda geçen "konuşma"yı hatırlayacaktır. Ruhunuz o yolculuğu hatırlayacaktır. Sadece bedensel zihin, yani insanın o konuşma sırasında var olmayan fiziksel beyni bu olayı hatırlamayacaktır.

YENİ BİR ENKARNASYONU DENEYİMLEMENİN DEĞERİ

Böylece, hazır olduğunuzda geri dönersiniz. Çünkü buraya geri dönüp, o bitmemiş işi bitirmedikçe daha ileri gidemezsiniz; ta ki sonuçta Tanrı'nın bir olduğunu ve siz ancak bir olduğunuzda -bir olmaya karar verdiğinizde- spiritüel yolculu-

ğu, o yolculukla dolu bir yaşamı seçmiş olduğunuzu tamamen anlayana dek...

Şunu da anlamalısınız ki, o katta, yüklerle yüklü olmalarına rağmen en büyük yükleri başarısızlık olan varlıklar vardır; çünkü onlar geçmiş yaşamlarında asla başarılı olamamışlardır ve o katta, doğal olarak, başarılı olacakları bir yaşamı plânlayacak, öyle bir potansiyel kader oluşturacaklardır. Bu plâna göre, onlar geri kalmış bir bölgede, olumsuz koşullar içinde doğarlar ve yaşamlarında her türlü zorluğu ve engeli aşıp başarıya ulaşmaları gerekir. Onların dramı bu şekilde oynanacaktır. Bu onlar için çok önemlidir. Ve bu oyunda birileri günah keçisi olmalı, kurban olmalı, mağdur olmalıdır. Neden? Çünkü onlar önceki yaşamlarında başarıya erişmek için başkalarını ezmiş olan varlıklardır. Anlıyor musunuz? Böylece, amaçlı zihinler bu harika oyunu sergilemek için bir araya gelirler.

Öyleyse yükleri başarısızlık olan varlıklar başarıya erişecekleri bir yaşamın -kısa sürecek bir şan ve şöhret anı için oynayacakları büyük oyunun- potansiyelini oluşturacaklardır ve o yaşamın tüm değeri o kısa süren an olacaktır. Ve sonra o an canlılığını yitirecektir, çünkü geçmiş olacak, geçmişte kalacaktır. Anlıyor musunuz?

Taşıdığınız o yükleri şimdi biraz daha iyi anladığınıza göre, bu yaşamınızda karşılaşmış olduğunuz varlıklarla tesadüfen karşılaşmadığınızı, yol boyunca karşılaştığınız her bir kişinin aslında Vecit Katında yarattığınız potansiyel kaderin bir parçası olduğunu da anlayabilirsiniz.

Vecit Katında gelecek yaşamınızı plânlamayla ilgili ilginç şey şudur ki, bu plân dünyada nadiren o katta tasarlandığı gibi gerçekleşir. Siz orada her şeyi çok neşeli resmetme eğilimindesinizdir. Bir şeyi çok sıkı tuttuğunuzda ellerinizin su topla-

masının nasıl bir his verdiğini unutmuşsunuzdur. Bir şeyi çok sıkı tutmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşsunuzdur. İşte bu yüzden, maddesel âlemde bu olağanüstü bir serüvendir, çünkü onun gelişimi, daha önce plânladığınızdan çok farklıdır. Bir de, bu dünyaya gelirken geçtiğiniz unutma perdesi vardır; siz orada yaptığınız plânı burada unutursunuz. O da bu süreçte rol oynar ve oynaması da gerekir.

Böylece, bu yaşamda bir araya gelen tüm varlıkların ille de daha önceki yaşamlardan tanınmaları gerekmez ve sizin bunu yapmaya çalışmamanız gerekir. Çünkü bunu yapmaya çalıştığınızda, bazen, burada bulmaya çalıştığınız potansiyelin resmini bulanıklaştırabilirsiniz. Siz benliği bulmaya çalışıyorsunuz. Bunu berraklık ve saflıkla, herhangi bir kirlilik olmadan, güzel doğanızın en ham haliyle yapmaya çalışmalısınız. Siz benliği ne kadar çok gizemden arındırıp açıklığa kavuşturabilirseniz, o, o kadar çok gerçek hale gelecektir.

Siz her durumu bağdaştırmak için, o durumları kozmik temayla çerçevelemeye çalıştığınızda, çoğu kez resmi bulanıklaştırır, anlaşılması zor hale getirirsiniz. İlişkilerin ille de kozmik olmaları gerekmez; bu bir şakadır. Onların sadece ilişki olmaları gerekir. O ham ve dinamik merkezden, plâna -onu bağlamının dışına çıkarmaya ve asla olmadığı bir şey yapmaya çalıştığınızda, böylece sizi rahatsız edecek hayaletler yaratma yükünü üstlendiğinizde olduğundan- daha çok yaklaşırsınız.

Öyleyse yarattığınız o -kısa, uzun ya da karmaşık- tasarlama yerini dolduran her varlık, sizin o gerçek ve iyi dostlarınız asla geçmişten değil, gelecekten doğru bir ortaya çıkıştır; çünkü Vecit Katı geleceğin doğduğu yerdir. Anlıyor musunuz?

Böylece, çoğu birey burada iyi niyetlerle başlar, ama geçmişe saplanıp kaldıkları için plânları asla gerçekleşmez. Bu geçmişle ilgili önemli bir mesajdır. Siz geçmişe saplanıp kaldı-

ğınızda, kendinizi gelecekteki potansiyelinizden yoksun bırakırsınız ve mağdurluğunuza, ıstırabınıza, acınıza, ebeveynlerinizin size yapmış oldukları şeylere tutunmanızın en büyük zararı, en üzücü yanı budur. Neden, Vecit Katında yaratılmış olan şeyi bu dünyada geçici olan şeylere tutunmak için feda etmeli ki?

Siz gücünüzü dünün esir edici etkenlerine bağışladığınızda, Vecit Katında potansiyeli onun için ve ondan yarattığınız benliği dağıtmış olursunuz. Onu acı, ıstırap, mutsuzluk ve endişe ile gayri-muktedir kıldığınız için artık bir benliğiniz olmadığında, gerçek kaderinizin akışını durdurmuş olursunuz ve elde ettiğiniz tüm şey kimliğiniz uğruna tutunduğunuz o süprüntü olur. Eh, bunu neden yapmayasınız ki? Sonuçta tutunduğunuz o şeyler, o tutumunuz şimdiye dek size iyi hizmet etmiştir. O, sevgililerinizi esir etmiştir. İnsanların sizin için üzülmelerini sağlamıştır. Onu, istediklerinizi yaptırmak için kullanmışsınızdır. Başkalarına karşı kullanmışsınızdır. Kendinize karşı kullanmışsınızdır. O tutum size hizmet etmiştir. Ondan neden kurtulmak isteyesiniz ki? Çünkü bunu yapmadıkça, kendiniz için yarattığınız harika geleceği elde edemezsiniz. O geleceğin yaratımına katılan ve yaşamınızı -geçmişinizde hiç kimsenin yapamadığı şekilde- hayal edilemez biçimlerde etkileyecek, ruhunuzu asla bilmediğiniz ateş dalgalarında ilerletecek, sizi doğal benliğinize doğru yönlendirecek olan tüm o harika varlıklarla karşılaşamazsınız.

Siz, sizi yüklerinizden arındıracak bir kader plânlarsınız, çünkü büyük zihinler o plânın yapımına katılırlar. Sözünü ettiğim o tutumu bıraktığınızda, yoldan çekilip o plânın akışına izin vermiş olursunuz. Geçmişe tutunan yanınız sizi bu süreçten geri çeker ve siz karşılaşmamış olduğunuz şeyin yükünü de yüklenirsiniz. Böylece, kendinizi cennette yaratılmış olan

büyüklükten yoksun bırakırsınız. Bir başka deyişle, birçok enkarnasyon tekrarlarla doludur; ruhta doğmuş aynı döngüsel devinimleri, insan unsurunun korkaklığının geri çekildiği ve ruhun saf deviniminin işi bitirmesine, gücünü geri almasına ve harika bir kadere yer açmasına izin vermediği aynı deneyimleri tekrarlar.

Peki, tüm bunları neden yaparsınız, tüm bu sürecin nedeni nedir? Bu "neden," anlaşılması birçok yaşam alacak çok geniş bir anlayıştır, ama onu size ilk Bilinç ve Enerji dersinde öğretmiştim: Biz, Sıfır Noktasından gelen kâşifleriz. Biz bilinmeyeni bilinir kılıyoruz. Bizim için önemli olan, bir hayali imgelemek ve onu zor bir âlemde gerçekleştirmektir. Hayal-eden tarafından tamamıyla gerçekleştirilebilmesi için, bir hayalin yedi düzeyin ya da katın *(bkz. şekil 3)* hepsinde bulunması gerekir. Biz burada, yoğun zamanda hayaller imgelerken, bu uygulamayı alışık olmadığımız yoğun bir zamanda yapıyor oluruz. Biz sonsuz bir hayal gücünün, sonsuz bir imgelemin yaratıklarıyız. Biz bilinç ve enerjiyiz. Biz düşünce arketiplerini oluşturanlarız ki enerji sonra o düşünceleri oluşturacak şekilde davranır, yani onların devinimi haline gelir.

Siz bedensel yaratıklar değilsiniz, et ve kemik değilsiniz. Asla da olmadınız. Ama bedeninizin sizi başka şeylere bağışlamasına ve tanrısallığınızı parçalayıp, çözülmemiş, direngen eski ateşleri, eski acıları barındıran kişiliklere ayırmasına izin verdiğinizde, parçalanmış olursunuz. Beni dikkatle dinleyin, siz Tanrı denen benliksiniz ve bedeninizin sizi parçalamasına izin verdiğinizde, o zaman gücünüz kardeşin kardeşe karşı olacağı şekilde bölünür. Siz kendi doğanızla savaş halinde olursunuz. Artık bütün, saf ve bozulmamış olamazsınız. Siz hayal edilemez olanı bilinir kılmak için buradasınız; zaten bilineni yeniden sunmak ve onun olgunluk duygusunu çarpıtıp sizi bi-

le alçaltan bir hale sokmak için burada değilsiniz.

Vecit Katında siz son yaşamınızdaki görünümünüzü taşırsınız. Çoğu kez bu çok yardımcı olur, çünkü o size hangi yükten kurtulmanız gerektiğini hatırlatır. Anlıyor musunuz? Belirsiz bir formda kalmayı da seçebilirsiniz. Kendinizi nasıl sunmak isterseniz, o şekilde sunabilirsiniz. Ama siz Vecit Katındayken, tam bir mutluluk, yani vecit hali içinde olursunuz. En yüksek yaşam düzeyleriyle, katlarıyla bir birlik hali içinde olursunuz ve hepsinin asıl kaynağına, ebedi Sıfır Noktasına, bütünün Boşluk ile birleşmesine çok yaklaşmış olursunuz. Birbirinizin varlığından zevk alırsınız. Bir zihnin vecdinden, uyumundan ve sihrinden zevk alırsınız. Siz o zihinsinizdir. Hayal gücünün, imgelemin en tanrısal biçimde ortaya çıkışısınızdır. Her düşünceniz, imgelediğiniz her şey anında gözlerinizin önünde belirir ve o her düşüncenizle birlikte değişir. İşte siz gerçekte busunuz, sevgili varlıklar, daima öyle oldunuz.

Siz, "Bir şeyleri halledebilmek amacıyla kısa bir süre yaşamak için bu dünyaya neden gelelim? Buna gerçekten değer mi?" diye sorabilirsiniz. Elbette değer. Siz ebedi olduğunuzu bildiğinizde, bir rolü sadece bir yıl oynamaya, bu dünyada o kadar kısa yaşamaya bile değer. Neden değmesin ki? Buradaki amaç şudur: Siz fiziksel bedenin kapanına kısılmış Tanrılarsınız ve bu bedenin doğası sizin gerçek doğanızdan son derece geridir. O, sizi bütününüze yabancılaştırmış olan bu yavaş-devinen, yavaş-zamanlı ve zorlayıcı varoluşta var olmak zorunda olan bir bedendir. Sizin yuvaya geri dönebilmek için değil, insan bedeninin korkak doğasının engelinden kurtulabilmek için, insan doğasının yapamadığı şeyi yapabilmek için buradaki işinizi bitirmeniz gerekiyor.

İNSANLIĞIN HAYVANİ DOĞASI

İnsanın bir hayvan olduğu söylenir. Gerçekten de, insanın hayvani bir doğası vardır: Bu, güçlü bir hayatta-kalma, üreme ve kendi bölgesini koruma güdüsü içeren bir doğadır. Bazı hayvanlar yalnız yaşar. Yırtıcı hayvanlar kurnazdır ve arkadan saldırır; onlar cesur değildir. Zayıf olanlar bir araya toplanarak sınırlarını korumaya çalışır; kendilerinin değil, bir başkasının yıkılacağını umut eder. Bu hayvan doğasıdır.

Siz bu doğaya ne kadar yakınsınız? Ne kadar yakın olduğunuzu ben söyleyebilirim. Siz masum birine saldırdığınızda, borçlularınızın boğazlarını sıktığınızda, vermekten nefret ettiğinizde, sınırlarınızı korumak istediğiniz için bölgeci olduğunuzda ve çiftleşme fırsatlarının üzerine atladığınızda, spiritüel doğanız işlemiyordur. Bu hayvani doğadır. Beden onu çok iyi yapar, çünkü bedenin türediği âlemin doğası budur. Büyüklük içeren bir rol oynayan cesur insanlar asla arkadan saldırmazlar. Sadece bir korkak ve bir yırtıcı hayvan -ki her ikisi de aynıdır- bunu yapar. Eğer bu böyleyse, siz, iyi sofra görgüsüne sahip olmanızın, giysi giymenizin ve düzlüğe değil de tuvalete dışkılamanızın dışında, hayvani doğanızdan ne kadar uzaksınız? O kadar da uzak değilsiniz. İlk üç mühür* hayvani doğadır. İnsan başına buyruk olabildiğinde, kendi istediğini yaptırabildiğinde daima bir hayvan gibi davranacaktır, çünkü o bir korkaktır. Yükleri gerçekten ele alabilen ve onları halledebilecek donanıma sahip bulunan, bu enkarnasyonun tek gelişebilir veçhesi ve sizin gerçek kimliğiniz olan spiritüel benliktir. İnsan değildir. Siz donuklaşmış bir ıstıraplı geçmişte yaşamış olan bir korkaksınız; bu sizin korkaklığınızdır. Hayvani doğanız böyledir.

Eğer ondan kurtulmamışsanız, kendinizi ondan kurtara-

cak kadar güçlü olmamışsanız, o zaman henüz spiritüel bir kişi olmamışsınızdır, çünkü Öz* (Spirit) bunu yapacak en iyi donanıma sahiptir, çünkü o bunun peşindedir. Öz, yüklerinizin peşindedir; çünkü o benlik bütünlüğünü yeniden kazanmak için gücünü geri almak zorundadır. Bunu yaptığında, "Tamam. Bu iş bitti. Bunu ben yarattım. Onun sorumlusu benim. Seni bağışlıyorum. Özgürsün" diyen de Özdür. Bu spiritüel bir kişidir. Peki, hayvani doğanız bu konuda ne yapar? O, "Sen bana borçlusun ve artık savunmasız olduğuna göre, senin canına okuyabilirim" der. Bu hayvani doğanızdır.

Öyleyse, bir değişmiş-ego* olmanın size yararı olmayacaktır. Sırf bu dünyada doğdunuz diye genetikleriniz sizin lehinize değildir, çünkü onlar aynı şeyi yapmaya çalışmış olan genetiklerden kaynaklandılar. Ve sizin bu dünyaya gelirken, önceki yaşamanızda sahip olduğunuza en yakın olan fiziksel bedene (genetik havuza) çekilmiş olduğunuzu hatırlayın. Bu devam eden bir öyküdür. Anlıyor musunuz?

Siz bu dünyaya herhangi bir varlık sizi yolladı diye gelmediniz; siz kendi kendinizi gönderdiniz. Dünyayı değiştirmek için değil, kendinizi değiştirmek için geri döndünüz. Tanrısallığınızı yeniden unutmak için değil, idrak edip gerçekleştirmek için geri döndünüz. Bu işi bitirmek için geri döndünüz.

Öyleyse şimdi size şunu sormak istiyorum: Vecit Katı hakkında verdiğim bilginin ışığında, kişiliğin küçük kalp çarpıntılarının bilebileceğinizden daha fazla ağırlık taşıdığı aşikâr olmuyor mu? Vecit Katında hatırlanan şey bu dünyada elde ettiğiniz başarı değildir. Ne kadar çok para kazanmış olduğunuz değildir. Burada ne kadar iyi ya da kötü bir üne sahip olmuş olduğunuz değildir. Burada güzel mi, çirkin mi göründüğünüz değildir. Bunların hiçbiri o kadar önemli değildir. Burada spiritüel olarak ne yapmış olduğunuz önemlidir.

Bakın, sizin gündeminiz insan hayvanınkinden farklıdır. Sizin gündeminiz yüklerinizden kurtulmak ve sonra hayal edilemez olanı yaratmaktır. Mesele budur. Sizden önce bunu yapabilen başka insanlar olmuş mudur? Elbette olmuştur. Deneyimlerini temizleyip bitiren ve onlardan kurtulan insanlar olmuştur. Peki, onlar kimlerdi? Onlar tarih boyunca zaman zaman ortaya çıkmış olan harika insanlardı, dâhilerdi, çünkü hayal edilemez olanı bu dünyaya getirmişlerdi. Onlar bunu yapacak güce sahiplerdi, çünkü benliği tekrar tahta çıkarmışlardı. Benliği tekrar bir araya getirmiş, parçalarını birleştirmiş ve tahta yerleştirmişlerdi.

Tarihinizde kahramanlar olan bu bireylerin çok azı o noktaya mutlulukla erişmiştir. Çoğuna dehası pahalıya mal olmuştur. Bir başka deyişle, onlar ıstırap çekmiş, dayanmış ve başarmışlardır. O çalkantılı yaşam onları burada enkarne olmadan önce bildikleri, burada başarmak istedikleri tek şeye, hayal-edilemez olana götürmüştür. Onlar insan dramının üstüne çıkmış ve bir kez daha Tanrı olmuşlar ve bu dünyada yıldızları bir an parlamıştır ve bu iş bitmiştir. Bitmiştir ve bu bizi bu dersin başlangıcında söylediğim şeye getirir.

Siz bu dünyaya gelmeyi ve bu yaşamda spiritüel öğrenimi seçtiniz. Ben temeli oluşturdum ve siz geldiniz. Biz geçmişte çalkantılı, çetin, huşu verici ve büyük bir yaşamı paylaşmıştık. Ve siz olağanüstü şeylere tanık olmuştunuz: Eski bir dünyanın sona erişine, yeni bir dünyanın başlayışına tanık olmuştunuz. Tanrıların ölümüne, insanların doğumuna tanık olmuştunuz ve hep birlikte ülkeleri aşan uzun bir yürüyüş yapmıştınız. Bu yürüyüş boyunca doğmuş olan sevgi bu ana dek varlığını sürdürmüş, bu da bu anın Tanrı'nın zihninde, Boşlukta bir yere sahip olmasını sağlamıştır. Böylece, siz daha fazla bilmeyi seçtiğinizde, gelecek bir yeriniz vardı. Ve bu kaçınılmazdı.

Peki, eğer Vecit Katında bir şeyi zaten idrak etmişseniz, onu dünya katında da idrak etmeyi neden seçesiniz? İyi soru, değil mi? Çünkü Vecit Katında idrak edilen şey, tam olarak bilinebilmesi için, Tanrı'nın derinliklerine indirilmeli, bu katta bilinir kılınmalıdır. Çünkü bu birinci kat eritme kazanıdır, yani simyacının potasıdır. Bu yüzden, gece mavisinde dans eden parlak yıldız tekrar maddeye bürünerek kazanın dibindeki bu küçük dünyaya iner. Böylece, işte buradasınız. Siz bu işi burada, ilk katta yapmak zorundasınız.

Siz tüm o süreçte yüklere sahiptiniz, ama hepinizin içinde girip çıkabileceğiniz bir sevgi yeri vardı. Ve sizin başınıza çok şaşırtıcı bir şey geldi. Siz benim bu kattan ölmeden, yükselerek ayrıldığımı gördünüz. Bunu asla unutmadınız. Ben ölümden nasıl kurtulmuş ve bedenimi alıp nereye gitmiştim? Bunu nasıl yapabilmiştim? Bunu görmeniz gerekiyordu. İşte bu yüzden Mesih'in yeniden dirilişi efsanesi bugün Hıristiyanların zihinlerinde bu kadar güçlüdür. O bir özlemi temsil ettiği için bu kadar etkileyicidir. O bir hayal-edilemezin hayal edilmesidir ve tohumunu birçok insanın zihnine ekmiştir. Siz bunu tüm dinî öğretide bulabilirsiniz.

Tüm bunlardan çok önce, ben halkımın gözleri önünde yükselerek bu kattan ayrıldım ve siz buna tanık oldunuz. Böylece, bu olaya dikkatinizi çektim ve ayrılıp gittim. Siz benim nereye gittiğimi merak ettiniz. Ben Vecit Katındaydım. Siz o kata geldiğinizde beni ve gittiğim yeri hatırladınız. Ve sevgi unutulmazdır. O çok tatlıdır; unutulmazdır, çünkü hiçbir şeyden yoksun değildir. Böylece, orada siz esas soruyu sordunuz: "Benim için hayal-edilemez olan nedir?"

Bugün Vecit Katında aynı soruyu soran başka bir grup var. Bu, bilgisayarları icat etmiş olan gruptur. Bu grup, eğer o süper varoluş katında bir fikir yaratabilirlerse, onu enkarne

olduklarında bu dünyada gerçekleştirebileceklerini ancak şimdi keşfediyor. Bu teknolojik dâhiler sizin çoktan öğrenmekte olduğunuz şeye ancak uyanmaya başlıyorlar. Bir başka deyişle, onlar sizin gerinizdeler. Sizin önünüzdeymiş gibi görünürler, ama aslında gerinizdeler, çünkü onlar yaratmayı daha yeni öğreniyorlar.

Böylece, siz, "Benim neyi bilmem gerekiyor?" diye soruyorsunuz. "Hangi yüklerden kurtulmam gerekiyor?" Böyle bir sürü soru soruyorsunuz. Ama sonuçta, hepinizin istediği şey bitmemiş işleri bitirebilmektir. Peki, bitmemiş işinizi bitirdiğinizde, ne yapmak istiyorsunuz? "Daha önce hiçbir insanın gitmediği yere gitmek istiyorum. Bilmek istiyorum, Tanrılar'ın bulundukları yere gitmek istiyorum. Bir üstat olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum." Ve bir üstadın nasıl olduğunu imgelerken, beni düşünüyorsunuz. Tanrılar'ın vadisini düşündüğünüzde, beni düşünüyor ve benim gittiğimi düşündüğünüz yeri zihninizde yaratıyorsunuz. Hayalinizde yarattığınız bu büyüleyici yolculuk, bu büyüleyici parçalı-bulmaca, bu alıştırma sizi spiritüel olmaya aşık etmiştir; çünkü gördüğünüz gibi, onu istemedikçe, elde edemezsiniz. Anlıyor musunuz? Evet, yol boyunca bir yerlerde, insan bilincine gelen ve onun gelişimini hızlandıran bir ideal olmalıdır.

Tüm tarihiniz boyunca gelip sistemin tekerine çomak sokmuş, sıradan insandan çok daha cesur, pervasız ve saf olan harika varlıklar olmuştur. Onları bu kadar farklı kılan neydi? Onlar, hayvani güç yerine, Kutsal Özün gücüyle doluydular. Onları farklı kılan buydu. Onlar neden geri dönmüşlerdi? Şunu size tekrar hatırlatmak için: "Beni asla unutmayın. Sizin üzerinizde öyle bir etki yapacağım ki beni asla unutamayacaksınız, böylece bir gün benim ne olduğumu bilmek ve benim gibi olmak isteyeceksiniz."

SPİRİTÜEL DOĞANIZI SEÇEREK BENLİĞİ YENİDEN TANIMLAMAK

Ben de bir idealim. Tarih boyunca tüm uygarlıkların ç küşünü önlemek için bu dünyaya idealler serpiştirmek gerel olmuştur. Bu idealler insanları şaşkına çeviren şeylerin vul bulması, bir fenomenin belirmesi ya da tekrar belirmesi olal lir. Böyle fenomenlerin neden ortaya çıktığını artık anlama başlıyorsunuz. Onlar insanları bu rüyadan, bedensel yaşam ağır melatonin rüyasından uyandırmak için ortaya çıkar onları uyandırır. Siz spiritüel varlıklar olarak uyanır, insanl olarak uyursunuz. Anlıyor musunuz? Ben sizin uyanışını hızlandıran katalizörünüzdüm.

Tüm sonsuzluğun ışığında, bu yaşamınızı spiritüel ben ğinizi geliştirerek geçirmek istiyorsanız, önce yüklerinizd kurtulmalı, geçmişinizi sahiplenmelisiniz (geçmişinizin s rumluluğunu üstlenerek, başkalarına -onları suçlayarak- b ğışladığınız gücünüzü geri almalı, geçmişi bilgeliğe dönüştü melisiniz). Çünkü bu sizin insan bilincindeki her şeyi zat yapmış olduğunuzu gerçekten anladığınızı gösterir. Siz tü yaşamlarınız boyunca kim olmadınız ki? Neye sahip olmadır ki? Kimden nefret etmediniz ve kaç kişiyi sevmediniz ki? Da kaç kere ölmek zorundasınız? Daha kaç kere hasta olmak z rundasınız? Asla başarısız olmadığınızı idrak etmek için da kaç kere başarılı olmanız gerekiyor? Daha kaç kere tüm bu ları yapmanız gerekiyor? Buraya geri dönen bir varlık, bu g dönüşün tek nedeninin bitmemiş işini bitirmek olduğunu lir. Ama sizin hayal-edilemez hayaliniz süper-varlık olmakt Tanrı olmaktan daha büyük bir hayal olabilir mi? Olamaz.

Böylece, siz bunu potansiyel kaderinize dâhil ettiniz beni birlikte yaşadığımız bir olaydan ötürü hatırladınız.

sonucu yaratan o olaydı ve siz bir seçim yaptınız. Neyin siz olmadığını anlamak, yükünüzden kurtulmak ve bütünlüğe kavuşmak istiyorsunuz. O, benliğin bütünlüğüdür ve benlik o bütünlüğe eriştiğinde, Vecit Katında yaratılmış olan geleceğin ortaya çıkışına hazır olacaktır.

Herkesin karakter kusurları vardır; buradaki herkesin vardır. Ama o nedir? Hangi kusursuzluk ölçeğine göre kusurlar buluyoruz? Kusursuz insan diye bir şey yoktur. Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, ona asla ulaşamayacaksınız, çünkü kusursuz olabilmek için sizin herhangi bir hayvan kadar bu tekâmül yolculuğunun başlangıcında olmanız gerekir ki siz o aşamayı çoktan geçtiniz.

Siz, Vecit Katında yarattığınız ve bu dünyada olanı değil, olabilecek olanı öğrenmeyi içeren potansiyel bir kaderle buraya geldiniz. Tamamlamanız gereken deneyimleri gündeme getirip size hatırlatacak bir şeye sahip olmak için buraya geldiniz. O deneyimleri dilediğiniz kadar kolay ya da zor biçimde tamamlayabilir ve sonra, Vecit Katında potansiyel olarak yarattığınız şeyi, hayal-edilemez bir güzelliği içermekte tamamen özgür olursunuz. Size yemin ederim ki, yüklerinden kurtulduğunda kimse geriye doğru gitmez. Onlar gerçekten özgürleşirler. Hayvani doğalarından kurtulurlar, Istıraplarından kurtulurlar. Bütün olurlar. Gerçek varlıklarını, benliği bulurlar.

Doğal yaratma biçiminizin, düşündüğünüz ve hayal ettiğiniz şeyi anında yaratmak olduğunu söylemiştim. Bir Tanrı'nın insanda neden bu kadar parçalanmış hale geldiğini anlamaya başlıyorsunuz, çünkü bir Tanrı'nın anında elde ettiği şey, insan için işlemden geçerek maddeye dönüşmelidir. Ancak, daima sınırlarını koruyan, daima kendini mağdur olarak görüp başkalarını suçlayan, daima varlığını sürdürebilmenin

peşinde olan ve daima çiftleşmeye ihtiyaç duyan insan bu yaratma işlemine odaklanamayacak kadar sabırsızdır. Doğa, en güçlü olanın hayatta kalmasıdır. Ve insan denilen hayvan tüm bu kategorilere en güçlü olarak uymalıdır. Siz gerçekten insan olduğunuzda, kendinizdeki kutsalı gerçekten parçalarsınız. Çünkü eğer bir hayal onun kendi güvenliği, egemenliği, ömrünün uzunluğu, çiftleşme kaynağı ve eşit-olmayanlar arasındaki üstünlüğü ile doğrudan ilgili değilse, sabırsız insan o hayali -onu gerçekleştirebilecek kadar uzun bir süre- tutamaz. İnsan hayvani doğasına yardımcı olmayan bir hayali asla barındırmayacaktır. İşte bu yüzden, iş gelip yaratmak istediği şeyi imgelemeye dayandığında, insan sabırsızlık gösterir ve bunun gerçekleştirilebileceği konusunda daima kuşku duyar.

İşte siz, insan denen bu yaratığı yaratmış olan Tanrılar' sınız. Siz, Vecit Katında imgelediğiniz şeyi gerçek realite olarak yaşarsınız, ama bu katta o imgelemeyi Tanrı'nın kökenine erişinceye dek uygulayamazsınız. Çünkü içinde bulunduğunuz beden onu tutamaz ve reddeder, dolayısıyla sizin o deneyime erişmenizi engellemiş olur. Beden bir hayal-kurucu değildir. O, düşünceler yaratabilir. O bir bilgisayardır. Düşünceleri holografik olarak tutabilir, ama onları tutmayı yorucu bulur. Tanrı, yaşanan andır. O hayal kurar. Ama bir hayali yaratabilmek için O'nun bedende yeterince güçlü olması gerekir.

Bu bir savaştır; bu savaşı çoğunlukla beden kazanır ve Öz kaybeder. Böylece siz yine başaramaz, yine bir başka anlamsız yaşama geçersiniz. Öldüğünüzde yapacağınız tek şey, gidip aynı programı tekrar görmek ve onu aynı tasarlamadu tekrar ele almak olacaktır. Evet, orada mutlu ve ferahlamış olacaksınız, ama orada bile size yönelik daha büyük bir çağrıyı hissedeceksiniz.

Sizin bu dünyadaki işiniz bitmemiştir. İnsanın doğası ve

Özün doğası, kader, kaderin hem insani hem de spiritüel olarak nasıl algılandığı gibi çok acı verici sorunlar ele alınmaya başlandığında, spiritüel yolculuk ve üstadın yürüyüşü başlar. İnsan için önemli olan, Öz için önemli olmayacaktır. İnsanın öznel ve kişisel bulduğu şeyi, Öz nesnel ve gayri-kişisel bulacaktır. Sizin ayrıca hayalleri tutamayan bedenleriniz vardır ve onlar bu işten vazgeçerler, çünkü onların kendi bölgelerinde gösterişli şekilde yürümeleri gerekir. Sınırlarını güvende tutmak için yürümeye devam etmeleri gerekir. Ve sizin bu deneyimi bitirmeye çalışan bir Tanrı'nız vardır.

Siz yaşamınızı spiritüel keşif ve aydınlanmaya adamayı seçtiğinizde, bedensel-duyusal benlik atlarının dizginlerini sıkı tutmanız gereken bir yaşamı istiyor olursunuz. Ve o yaşamda Öz geliştirilmelidir. Bir insanın gücünü geri almasıyla ilgili acı verici süreç çoğu kez, bedenin, onun aile köklerinin yanlışını yakalamak -ve onun altından suçlama ve kıskançlık (aile durumlarının dinamikleri) halısını, cinsellik halısını, önyargı halısını çekmek- ve ona kesin bir tonla şöyle demek anlamına gelir: "Bunu ben yarattım. Bu asla senin hatan değildi. Senin hatan olduğunu düşünmene ben neden oldum, içimdeki korkak buna neden oldu. Seninle hiçbir ilgisi olmadığı halde, kendimle ilgili hissettiğim eksiklikten ötürü seni suçladım. Ben kendime sevgi göstermedim, ben kendimi ret ve tecrit ettim. Seni terk etmiş olan benim; sen beni asla terk etmedin. Kendine acıyıp durmuş ve hep geçmişe dalmış olan benim. Sen asla benim huzurumda bulunmadın, çünkü ben asla orada değildim. Ben gitmiştim. Ben dündeydim. Bu senin hatan değildi. Bu sadece benim sahip olduğum bir alışkanlıktı."

Onurlu bir insan olmak büyük bir spiritüel derinlik gerektirir. Ve bu süreç derin bir biçimde acıtır. Ama ben, asla bütün olamamaktansa, geçmişte dışarı saldığım (başkalarını

suçlayarak onlara bağışladığım) enerjilerin bana geri dönüşünü, duygusal bedenimden geçerek arınışını, böylece beni tekrar bütün kılışını hissetmeyi -ve o süreçte canımın acımasını- tercih ederdim.

Sizin saf ve yoğun bir berraklığa erişmeniz ve her düşüncenizin değerini kesin olarak belirlemeniz gereklidir. Asla gelişigüzel düşünmemeli, düşünüşünüzü dikkatle incelemelisiniz, ta ki olağanüstü ve yüksek düşünme sizin olağan düşünme biçiminiz haline gelene dek. Bunu yapmak zordur, özellikle bedeniniz size çok şey kaçırdığınızı söylediğinde... Ve sizin ondan kurtulma dürtüsü hissetmeden ruhun karanlık gecesinde kalmanız zordur. Ama neden ondan kurtulmak isteyesiniz ki? O, enerjinin geri dönüp duygusal bedenden geçmesi için, o enerjiyi geçmişte dağılmış olduğu o acı verici yerlerden geri çekmektedir. Gerçek ıstırap oradadır, ama arınma da oradadır. Onu bulanıklaştırmak, ondan kurtulmaya çalışmak kendinizi arınmadan, dolayısıyla bilgelikten yoksun bırakmaktır.

Enerjiyi işlemden geçirmekte ne yanlış vardır? Bunu yapacak kadar güçlü olduğunuzu düşünmüyor musunuz? Evet, insan sabırsız bir yaratıktır. Köşeye kıstırıldığında nahoş bir yaratık da olabilir. Ama siz geçmişte bizzat yaratmış olduğunuz sorunların üstesinden gelemeyecek kadar korkak mısınız? Sonuçta, onlar asla sizden daha büyük olmayacak, çünkü onlar sizden kaynaklandılar. Yoksa siz onları dağıtabilir, ama geri döndüklerinde alıp kabul edemez misiniz? Bir uyuşturucu madde, aslında sizin dağıttığınız enerjinin geri dönüşünün sizde yarattığı hissi, acıyı uyuşturmak için kullanılan bir şey midir? Yerinizde olsaydım bunun üzerinde düşünürdüm.

ÖZET: ÜSTADIN SPİRİTÜEL YÜRÜYÜŞÜ

Sevgili Tanrım,
bu gün bana gel,
Kutsal Özüm olarak davran,
beni kendi âlemine çek
ve orada tut.
Sevgili Tanrım,
bırak Özüm
yüksüz olarak
varlığımdan aksın.
Bu bilgiyi
özgürce kabul ediyorum.
Onun bana ifşa edilmesini
arzu ediyorum.
Sevgili Tanrım,
yaşamım için şükrediyorum.
Sevgili Tanrım,
bedenim için şükrediyorum.
Sevgili Tanrım,
beni ebediyen sevginle doldur
ve yaşamımı kutsa.
Öyle olsun.

Oturabilirsiniz. Geçen akşam burada olmayanlarınız için söylüyorum: O derse katılanlar benlik ve cennet, yani Vecit Katı hakkında harika bir öğreti aldılar. Şimdi bu öğretiyi kısaca gözden geçirelim. Buna doğru bilinç çerçevesiyle başlayacağız. Bu gün daha derin bir bilgi edinmenizi istiyorum. Öyleyse öğrendiğiniz bilgiyle başlayalım ve zihinlerinizi anlayışa yönelik doğru bir yola koyalım.

Dün akşam size verdiğim ilk öğreti neydi? Siz bu dünyaya gelmeyi, buraya gelip spiritüel bir anlayış edinmeyi seçtiniz. Hiç kimse sizi buraya zorla yollamadı. Ve buradasınız, çünkü öğrenmek istediğiniz şey budur. Kişisel seçim kendini muktedir kılmanın ya da benliği yeniden tanımlamanın başlangıcıdır.

Geçen akşam öğrendiğiniz ikinci şey neydi? Benliği tanımlamak. Benlik sizin için hâlâ biraz belirsiz bir şeydir ve o sadece bir terimdir. Benim kullandığım bu sözcükler de sadece sözcüklerdir. Daha önce size işitmeyi öğrenmekten ve bir üstadın size öğretmesinin neden önemli olduğundan söz etmiştim. Çünkü bir üstat size öğretirken, eğer onu dinliyorsanız, onun sözleri sizin beyninizde görüntülerin, hologramların oluşmasına neden olur. İşitmenin yolu budur. O sözler beyninizi uyararak, onun görüntüler yaratmasını sağlar. Ve geçen gece öğrendiğiniz gibi, gerçek benlik imgelemedir; o imgeleme eylemidir. Bu sizin kaderinizdir. Yapmanız gereken şey odur. Böylece, eğer bugün beni dinlerseniz, söyleyeceğim sözler eski tanımları yeniden tanımlamanıza yardımcı olabilir, çünkü ben konuşurken beyniniz benim sözlerimin uyandırdığı görüntüleri üretecektir. O zaman siz spiritüel düşünüyor olursunuz.

Benliği tanımlamak için ta Sıfır Noktasına, size ilk öğrettiğim şeye geri dönmeliyiz: Siz Tanrı'sınız. Tabii, bu noktada Tanrı'nın ne olduğunu da yeniden tanımlamalı, onu sınırlılık ve dogma prangalarından kurtarmalıyız. Biz, involüsyon* ve evolüsyon* başkalaşımının realitesini açıklamak için fiziği kullanırız. Benlik; saf, yaratıcı bir bilinç hali ile o bilincin hizmetkârı ve ayrılamaz parçası olan enerjinin birleşimidir. Biz gerçekte buyuz. Ve o yaratıcı benlik bizzat tanrılıktan başka bir şey değildir. Biz gerçekte buyuz.

Eğer gerçekte, büründüğünüz o bedenler ve tanımladığı-

nız o bölgeler olmadığınızı anlarsanız; benliğin, içinde bulunduğunuz öznel beden değil, bir ve tüm realitenin nesnel zihni olduğunu anlarsanız, o zaman benliği en saf kökeniyle görmeye başlarsınız. Kendi sınırlı biçiminde olsa bile, sonsuzu düşünme yeteneğine sahip olan bu beyinle, spiritüel benliğinizin kendi yarattığı deneyimlerin bir toplamı olageldiğini görebilirsiniz. Evet, Özünüz, binlerce yıl boyunca yaratmış olduğu deneyimlerin bir toplamıdır. Bu şu anlama gelir: Benlik esasen engin bir zihindir; o, yaratmış olduğu tüm bilinç ve enerjiden oluşan bir zihindir ve bir yaratımın içinden geçip, onu bitirmemek, o benliğin parçalanmasına yol açar. Anlıyor musunuz? Biz buyuz. Bilinç ve enerji olarak, bizzat Tanrı olarak, bizim tek bir gerçek kaderimiz vardır ve o da bilinmeyeni bilinir kılmaktır. Biz hayal-edilemez olanı hayal etmek için bilinmeyeni daha çok bilinir kıldıkça, Tanrı olarak, bir'lik olarak bütünlüğümüz daha büyük olur. Yapmamız gereken şey budur. Biz, Boşluğun* kıyılarına sızan bir okyanusuz ve benliğimizi genişletmeliyiz. İşte benlik budur.

Eğer biz bilinç ve enerji denen bir gizem, anlaşılması güç bir eterik niteliksek, o zaman ruh nihai deneyimi, o deneyimin sonucunda elde edilen bilgeliği kaydedip ebediyen taşıyan şeydir. Bilincin bu kadar geniş olmasını sağlayan şey bu ruhtur, onun deneyimlerin kesin sonuçlarını barındırmasıdır. Ruh zihni tanımlamaya yardım etmese, biz sadece yaratıyor, yaratımın içinden geçiyor oluruz ve onun içinden geçer geçmez, başlangıçta bulunduğumuz noktaya geri döneriz; çünkü o durumda bizim sabit bir realite sınırımız yoktur, oradan devam ederek başka kavramlar inşa edebileceğimiz bir sınır yaratmamışızdır.

Böylece, biz bilinçli-enerji benliğin içinde, hatırlanmayadeğer deneyimleri içeren bir ruha sahibiz. Ruh, zihnimizin ge-

lişip genişlemesini sağlayan niteliktir. O bize, bir sonraki hayal-edilemezi yaratmak için sıçrama-tahtası olarak kullandığımız bitmiş-işimizi sunar. İşte bu benliktir; o huşu vericidir ve çok güçlüdür.

Varlığınız hakkında bunu bildiğinizde, o zaman arayışı, kaderi ve hedefi karanlıktan ve bataklıktan çıkıp gerçek kimliğinizi bulmak olan bir hayatın yaşayacağınız en yüce hayat olduğunu açıkça görebilirsiniz. Çünkü siz kendinizi insanlığın gözleriyle değil de, çok daha geniş biçimde, hayal-edilemez biçimde görüp tanımlamaya başladığınızda, ne olduğunuzu kavramaya başlarsınız. Bu gerçek kimliğinizi keşfetmektir. Artık kendinizle ilgili neyin doğru ve gerçek olduğuna bakmanızın zamanı gelmiştir. İşte biz buna spiritüel yaşam deriz.

Kendinizi tanımlama konusunda dün gece şunu da öğrendiniz: Benlik her enkarnasyondan sonra ışık katında sizin Yargı Günü dediğiniz süreci yaşar. Oradaki büyük gündem, bu dünyada enerjiyi nasıl kullandığınızı ve sonuçta varlığınızın merkezini nasıl etkilediğinizi öznel ve nesnel olarak görmenizdir ve buna "geçmiş yaşamı gözden geçirme" denir. Bu olguyla ilgili önemli şey, o yargılama sürecinde orada sizden başka bir yargıcın bulunmamasıdır. Orada sizden başkası yoktur. Ve o zaman benliği örten şeyin bitmemiş iş olduğunu görürsünüz.

Dün gece bunu, bitmemiş işlerle yüklü olma konusunu da öğrendiniz. O katta geçmiş yaşamınızı gözden geçirdiğinizde her şeyi gördüğünüzü öğrendiniz. Enerjide hiçbir şey unutulmaz, çünkü her eylemden önce, onu başlatan bir düşünce gelmiştir ve gerçek olan da odur. Düşünce gerçektir, çünkü benlik odur; benlik bilinç ve enerjidir. Böylece, siz gerçek olanı gözden geçirirsiniz. Ve hiçbir şey kaybolmamıştır.

Siz yapmış olduğunuz her şeyi, kapalı kapıların ardında yaptığınızı düşündüğünüz veya takındığınız sahte bir ifadenin

ardında yaptığınız her şeyi görürsünüz. Onu sadece, onu yapmış ve onu düşünen siz olarak değil, bilinç ve enerji olarak da görürsünüz, çünkü benlik her ikisidir de. Böylece siz düşünmüş olduğunuz şeyi öznel olarak görmekle kalmaz, ayrıca onu enerji olarak ve enerjinin yöneldiği diğer kişi olarak öznel biçimde hissedersiniz, çünkü siz bir'siniz; Tanrı tek zihindir. Öyleyse yaptığınız şeyi, oyuncular her kim olursa olsun, her kime yapmış olursanız olun, aslında kendinize yaparsınız. Oyuncular sizsiniz, çünkü benlik o kadar geniştir.

Evet, bir başkasına yaptığınız haksızlığı, acımasızlığı, umursamazlığı, ayartıcılığı, esir ediciliği, ahlâksızlığı, kabalığı, bağışlamazlığı kendinize yapmışsınızdır. Böylece, ışık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken, başkalarına yaptığınız şeylerin onlara neler hissettirdiğini -kendinize yapılmış gibi- hissedersiniz. Anlıyor musunuz? Her şey enerjidir ve dolayısıyla siz o enerjinin yaratıcılarısınız. Öyleyse sizden çıkmış olan enerji o katta size geri döner. Bu Yargı Günüdür.

Peki, o neden acı verici bir süreçtir? Çünkü siz orada her fasetanızı ve o fasetanın dinamiklerini gerçekten görürsünüz. Orada, yaraladığınız kişi olursunuz, tutsak ettiğiniz kişi olursunuz; kötü davrandığınız, istismar ettiğiniz kişi olursunuz. Bu neden önemlidir? Çünkü sizin, bir yaşamda bu eylemlerden herhangi birini yapmak için, sahip olduğunuz ilahi bir niteliği kullanmanız gerekir. Bir başka deyişle, her eylemden önce mutlaka o eylemin düşüncesi oluşur ve düşünce içinizdeki ilahi kaynaktan gelir. Yani, eylem sizsiniz. Öyleyse yükleriniz sizin gücünüzü başkalarına bağışlamakta, içinizdeki Tanrı'yı parçalamakta ve bütün olmanızı engellemektedir.

Spiritüel yaşamda benliği tanımlamak, yüklerinizden kurtulmanızı sağlayan bilgiyi aramakla ilgilidir. Spiritüel yaşamda bu bilgi sizin gerçek kimliğinizi bulmanızı sağlar. Bunu

yapmanız önemlidir. Bu spiritüel yolculuğun başlangıcında siz asla melekler olarak yürümezsiniz. Size musallat olan şeylerle -hayaletlerinizle, ıstıraplarınızla, endişelerinizle- gelirsiniz ve birlikte getirdiğiniz şeytan değişmiş-egonuzdur.*

Spiritüel yaşamın gücünüzü geri almakla ilgili olduğunu öğrendiniz. Size öğrettiğim her şeyin içinde esas mesaj, paramparça ettiğiniz gücünüzü tutarlı bir biçimde yeniden kazanmanızdır, aksi takdirde içinizdeki tapınağı, içinizdeki tanrılığı paramparça etmiş olursunuz. Ve benlik tapınağını oluşturan her altın taş, aşırı derecede ıstırap oluşturan o alanlara dağıtılmıştır. Çünkü siz Tanrınız'dan ayrılmışsınızdır, çünkü Tanrınız paramparça olup çevreye dağılmıştır. Bu bir yüktür.

O halde, hayal-edilemez olanı yapabilmek için, bu tapınağı yeniden inşa etmeniz gerekir. Kendinizi yeniden tanımlamanız gerekir ve bu kolay değildir. Birçoğunuz, gücünüzü nereye, kimlere bağışlamış olduğunuzu ve bunun ne anlama geldiğini dün gece içten bir biçimde düşündünüz. Bu, gücünüzü -yaşamınızı yönetmesi için- birilerine vermeniz anlamına gelmez. O daha ince, daha mistik bir anlama gelir. O, geçmişinize tutunmanız, geçmişi bırakmamanız anlamına gelir.

Gördüğünüz gibi, Tanrı'nın yükler olarak parçalanışı, o parçalar geçmişe hapsolmuştur. Biz bundan, geçmiş deneyimlerinizin mağdurlarından söz etmiştik. Bu topluluktaki kronik bir deneyim, örneğin, ebeveynlerinizden kötü muamele görmüş olmanız ya da onlar tarafından ihmal edilmiş olmanız veya terk edilmiş olmanız ve bu hasta edici yoksunluk tutumuyla yaşayıp, sürekli ebeveynlerinizi suçlamanızdır. Ya da bir arkadaşınızın veya başka birinin size kötü davranmış olması ya da sizi istismar etmiş olması veya ayağınızı kaydırmış olması ve bu yüzden sürekli onları suçlamanızdır. Siz yaşamınızı başkalarını suçlayarak geçirirsiniz: "Ben onlar yüzünden böyle ol-

dum. Bu onların yanlışı." İşte bu, benliğin parçalanmasıdır, çünkü siz mevcut durumu yaratmanın sorumluluğunu üstlenmek, böylece benliği Tanrı olarak tanımlamak yerine -çünkü gerçek benliğiniz olan Tanrı yaratıcıdır- başkalarını suçlayarak ve "Bunu bana onlar yaptı, ben masumdum" diyerek benliği parçalarsınız. Hiç kimse masum değildir. Böyle yapıp yaşamınızda zorbalar yarattığınız anda, benlik tapınağının bir kısmını alıp karşı tarafa devretmiş olursunuz.

Şunu da öğrendiniz: İnsanın bakış açısından, bir mağdur, bir kurban olmak çok çekicidir, çünkü herkes öyledir. Kapitalizmin toplumsal bilinci "haksız yere mağdur edilmek"tir ki böylece onlar sizi o durumdan geçici olarak kurtarmanın yollarını bulabilsinler. Anlıyor musunuz? O kolaydır, çünkü "Ben şu kişiler, şeyler, olaylar, zamanlar ve yerler yüzünden bugün böyleyim" demek çok daha kolaydır. Böyle yaptığınızda, bu bir süre işe yarar. Onu nasıl kullanmış olduğunuza bir bakın. Onu güçsüzlüğünüzü mazur göstermek için kullandınız. Hastalığınızı mazur göstermek için kullandınız. İnsanları kendinize -empatileri ve sempatileri vasıtasıyla- kurnazca bağlamak için kullandınız. İstediğinizi yaptırmak için kullandınız. O size hizmet etmiştir. Anlıyor musunuz? Siz böylesiniz.

Ve hiç kimse ondan vazgeçmeyi gerçekten istemez, çünkü insanın hayvani yanı, yani tanımlanabilir sınırlara sahip, hayatta-kalma güdülü ve sürü bilincindeki yaratık varlığını sürdürmek ister. Siz sürüye hizmet etmeyi bıraktığınız ve "Bunu ben yarattım. Ben Tanrı'yım. Bu benim yaratımımdır" dediğiniz anda, gücünüzü ebeveynlerinizden, diğer insanlardan, yerlerden, şeylerden, zamanlardan ve olaylardan geri alırsınız. O gücü dışarıdan geri alır ve tapınağı kendi içinizde yeniden inşa etmeye başlarsınız. Daha önce de belirttiğim gibi, bu çok acı verici bir süreçtir.

Siz eylemlerinizin sorumluluğunu nihayet üstlendiğinizde ruhun karanlık gecesini yaşarsınız. Sorumluluk üstlenmeye başladığınızda, bilinç -işleyişi gereği- enerjinin kontrolüne sahip olduğundan, siz başkalarına -ebeveynlerinize, kardeşlerinize, eşlerinize veya sevgililerinize- devrettiğiniz sorumluluğu ve yapma gücünü tekrar üstlendiğinizde, enerji o kişilerden ayrılıp size geri dönmeye başlar. Enerji, bedeninizi kuşatan bantlardan, yani zihin süreçlerini sağlayan aura alanından geçerek yuvaya geri döner.

Ruhun karanlık gecesi, enerji duygusal bedeninizden hızla geçerken yaşanır. Geçmişte, enerji duygusal beden vasıtasıyla yaratıcı his olarak dışarı gönderilmiştir. Böylece şimdi o yuvaya geri dönerken size aynı hissi yaşatacaktır; yani enerji ancak duygusal bedenin fiziksel âlemine tekrar girdiğinde anlaşılır. Basitçe söylemek gerekirse, siz başka birini zorbanız yapma gücünü geri aldığınızda, enerji size bir zorba formunda geri dönmeye başlar. O enerji bir düşünce formudur. O, zorbacadır, gelip duygusal bedene çarpan bir geri şarj gibidir. Enerji, kendi içinizden gelmek ve hormonal olarak etkilenmek yerine, dışarıdan gelmekte, enerji bandından geçmekte ve bedene direkt bir şarj gibi çarpmaktadır. Bu, beyne bir geri şarjdır. Anlıyor musunuz? Bu geri şarj, alanı aktive eder ve ıstıraba neden olur. İşte gözyaşları oradan gelir. Feryat figan oradan gelir. Istırap oradan gelir. Eğer birisi size "Neyin var?" diye sorduğunda, "Bilmiyorum" diyorsanız, eh, olan işte budur: Ettiğinizi bulmaktasınızdır. Geçmişte dışarı salmış olduğunuz o enerji yuvaya geri dönerken acısını çıkarmaktadır.

Bunu yapmak çok zordur. Üstelik ben size hep sevinç içinde yaşamanızı öğütlemiştim ve bunu yapmaya devam edeceğim, ama bunun için önce yüklerinizden kurtulmanız gerekir. Başlatmış olduğunuz şeyi, enerjinin döngüsünü tamamla-

malı ve enerjiyi içinizdeki tapınağa geri getirmelisiniz. O tapınağı kendi içinizde inşa etmelisiniz. İşte o benliktir. Bu süreç benliği yeniden tanımlamaktır ve acı vericidir. Hiç kimse onca yıl kendisine çok iyi hizmet etmiş olan bir şeyin sorumluluğunu üstlenmek istemez. Bir durumun geçmişinde yaşayanın kendisi olduğunu, o durumla bağlantılı kişilerin çoktan gitmiş olduklarını kabullenmek ve bunun sorumluluğunu üstlenmek istemez. Hiç kimse hayatını böyle yaşamış olduğunu kabul etmek istemez. Bu zordur.

Ama enerji ruhun karanlık gecesinden geçtiğinde, yuvaya dönmüş olur ve benlik tanımlanmaya başlar. Bu saf yargıdır. Spiritüel yol arınma yoludur.

İki bilinç noktası arasındaki enerji zamanı, zamanın hızını, devinirliğini tanımlar. Siz bu bedende iki bilinç düzeyine sahipsiniz. Bunlar, beden/zihin bilinci ve Tanrı bilincidir; dolayısıyla, zaman bu iki bilinç arasında ileri geri seker. Ama eğer bunu bir devinirlik olarak anlarsanız, beden sürekli olarak duygusal baskı altında demektir.* Bu da, bedenin içinde devinen duyguların hormonların depolarını ve onları yöneten enerjiyi tüketmekte olduğu anlamına gelir. Ve fiziksel bedenin bu temel yapı taşları her gün tüketilirler; bu, gençliğinizde yanınıza kâr kalabilir, ama orta yaşta olumsuz etkisini gösterir. Böylece, her gün geçmişinizin duygusal travması fiziksel bedeninizi yavaş yavaş tüketir. İşte bu yüzden, geçmişin yüklerini sahiplenip, geçmişin sorumluluğunu üstlenip gücünüzü geri aldığınızda, bu yıpratıcı geçmiş-tepkisi sona erer. Bunu anlıyor

*Zaman sadece bilinçte vardır. Tanrı şimdidedir. Fiziksel beden şimdide yaşar, ama bilincimiz geçmişi düşünüp geçmişe gidince, beden bilincin emrinde olduğu için, ona ayak uydurmaya çalışır, geçmişe uyum sağlamak için kendini o anı tekrar yaşamaya, o duyguları hissetmeye, tekrar genç olmaya zorlar, ama bunu yapamaz ve bu stres hücrelerin protein yerine asit üretmesine neden olur, bu da hastalıkların ve yaşlanmanın yolunu açar.

musunuz? Yükseliş, insanın yüklerini sahiplenmesinin doğal zirvesi olur. Bu noktada, üstat dünya üzerinde gerçekten yürümektedir.

Öyleyse gerçek spiritüel yaşam, benliği anlayıp iyileştirmeye adanmış, bu iyileştirme sanatına adanmış bir yaşamdır. Bu, bu dünyada önemli şeyler yaratmaktan, örneğin bilgisayarlar icat etmekten çok farklı bir şey olacaktır. Çünkü spiritüel yaşam sonsuz bir yaşamdır; benliği iyileştirdiğinizde siz artık zamana değil, sonsuzluğa ait olursunuz. Size yaşam vermiş olan ve gerçek siz olan şey üzerinde odaklandığınızda -o olmaya çalıştığınızda, onun yöntembilimini, bilimini ve işleyiş mekaniğini anlamaya çalıştığınızda- yaşamınızı bunu yapmaya adadığınızda, o zaman o Öz asla bitmeyen bir varoluştaki ödülünüz olur. Anlıyor musunuz?

Bu aydınlanma okulu o benliği tanımlamaktadır. Peki, dün akşam öğrendiğiniz üçüncü şey neydi? Işık katında, Yargı Gününde, geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken, her şey olduğunuzu, hem özne hem de Gözlemci* olduğunuzu öğrendiniz. Ne kadar rahatsız edici olursa olsun, ışıkta yaptığınız bu gözden geçirmeden sonra, gittiğiniz Vecit Katında gerçek doğanıza -bu yabancı dünyadakinden- daha çok yaklaştığınızı ve orada düşünüp yeni yaşamınızı tasarlayabileceğiniz bir yerinizin olduğunu öğrendiniz. Orada farklı tasarlama bölgeleri bulunduğunu; bu ister bir kütüphane, ister güzel bir göl kıyısı, isterse Boşluğun ortası olsun, imgelediğiniz yerin anında tezahür ettiğini öğrendiniz. Bunlar, içinde tasarlama yeteneğine sahip olduğunuz tasarlama yerleridir. Orada siz değişmiş-egonuzun, yani sınırlı kişiliğinizin dışına çıkarsınız.

Eğer ne yapmanız gerektiğini hatırlamanıza yardımcı olmasını istiyorsanız, orada eski bedeninizin görüntüsüne bürünebilirsiniz, ama o bedenden ayrılmışsınızdır. Artık, geride

kimleri bıraktığınızı gerçekten umursamazsınız. Ölümünüzden sonra kişisel mülkünüze ne olduğunu da umursamazsınız. Bunları gerçekten umursamazsınız. Orada insanken olduğunuzdan çok farklısınızdır, ama o varoluşa yakınsınızdır, çünkü şimdi o varoluştan öğrendiğiniz şeyle yeni yaşamınızı tasarlamanız gerekir ve -asıl doğanız gereği- siz bir şeyi düşünüp tasarladığınız anda, o karşınızda belirir. Böylece, orada, geçmiş yaşamınızda bitiremediğiniz işi nasıl bitireceğinizi tasarlamanız gerekir.

O tasarlama yerindeyken, hepiniz bedenin, insanın ne kadar korkak olduğunu bilirsiniz. Ancak o deneyim dünyasına tekrar nasıl girebilir ve hiçbir şeyi hatırlamayacak olan bir beyne hatırlamasını istediğiniz şeyi nasıl sokabilirsiniz? Bu konuda birliği, yani Tanrı'nın bir olduğunu anlamalısınız; dolayısıyla, yaşamınızın tatlı, hoş şeyleri genetik olarak sürdürülecektir. Eğer geçmiş yaşamınızda çocuklarınız olmuşsa, o zaman siz bir soyu başlatmışsınızdır ve şimdi bundan yararlanabilirsiniz. Tutumlarınızın bir sonraki kuşakta ortaya çıktığını biliyorsunuz; öyleyse aynı zamanda düzeltmeye çalıştığınız bir genetik havuza inip (sizinle aynı -ve geliştirilmeye muhtaç- genetiğe sahip olan çocuğunuzun çocuğu olarak doğup) bitmemiş işiniz üzerinde çalışmaktan daha iyi bir olanak olabilir mi? Anlıyor musunuz?

Böylece, o tasarlama yerinde, siz bitmemiş işinizi bitirebilmek için bir potansiyel kader plânlamaya, geleceğinizi yaratmaya çalışmaktasınızdır; ancak, bunun iyi ya da kötü bir kişi olmanızla ilgisi yoktur; bu, karşınıza çıkan fırsatları nasıl kullandığınız ve onlara hangi bilinç düzeyinden yaklaştığınızla ilgilidir. O fırsatlara, içgüdüsel olarak korkak olan insanla mı, yoksa her şeye hâkim olan Özle mi yaklaşacaksınız? Bu, yaratmakla ve deneyimlemekle ilgilidir, ki böylece ruh o bilge-

liğe dayalı başka bir realiteyi inşa edecek bir yapı taşına, bir gerece daha sahip olsun. İşte bu yüzden bu çok önemlidir.

Tüm bunları biliyorsunuz, ama dün gece öğrendiğiniz gibi, bitmemiş işinizi Vecit Katında asla bitiremeyeceğinizi de biliyorsunuz. Siz orada o işin sonunu görebilirsiniz. Evet, diğer âlemlerde ne olduğunuzu görebilirsiniz. Orada oynama fırsatını bulursunuz. Eğer şu ya da bu yaşamda olsaydınız ne olabileceğinizi hemen görme fırsatını bulursunuz. Anlıyor musunuz? Siz orada sadece bildiğiniz şeyle sınırlı olursunuz. Ve tüm o şeyleri yapabilirsiniz. Bir sonraki enkarnasyonunuzu alıp sonuna dek tasarlayabilirsiniz. Kendiniz için en idealist yaşamı hayal edebilirsiniz, ama o sizin tarafınızdan gerçekten yaşanmayacaktır. Onun başlangıç noktasına, bu dünyaya, bu gösteri katına -bu yoğun, ağdalı kata- geri dönmeden, bilgeliğin özünü elde edemeyeceksiniz. Siz burada tanımlanmalı ve bunu burada bilinir kılmalısınız.

Öyleyse orada hayal ettiği şey anında tezahür eden yüce ve parlak bilincinizi bu dünyaya nasıl aktarırsınız? O sihri bu bedene nasıl aktarırsınız? Onu buraya aktarmanın tek yolu, bu dünyada başarmak istediğiniz şeyi Vecit Katında önceden plânlamaktır. Peki, bunu yapmak için bu dünyaya nasıl gireceksiniz? Ana rahmindeki bebeğin tüm dokusunu kuşatan bantlara, o aura alanına nüfuz edeceksiniz. Rahimdeki bebek o bantlardan beslenecektir. Ama daha önemlisi, plânladığınız programı, onu hatırlayacak olan ruhunuza yerleştirmenizdir. Ruh, rahimdeki bebeğe yaşam verecek olandır. Ruh, kalbin ritmik atışını yaratacaktır. O ayrıca, bedenin efendisi olduğundan, genlerin bedeni üretmekte nasıl bir rol oynayacağını belirleyecektir. Ama o, beynin tanık olmadığı şeyi hatırlamasını sağlamayacaktır. Bunu anlıyor musunuz? Ruh o anıları ancak (kafatasının arkasında ve alt kısmında yer alan) beyincik-

te depolayabilir (*bkz. şekil 1*). Orası onun o anıları depolamasına izin verilen tek yerdir. Siz Vecit Katındayken bunu bilirsiniz.

Öyleyse spiritüel bir kişi olmak neyle ilgilidir? O tamamen benlik olmakla ilgilidir; benliğin tüm şeyler ve tüm varlıklar olması ve hiç kimseye, asla kin beslememesidir, çünkü eğer bunu -anında tezahür ettirebileceğiniz- Vecit Katında yapmıyorsanız, neden burada yapmakta ısrar edesiniz ki? İkincisi, herkesi bağışlamalısınız, çünkü böyle yaparak kendinizi de bağışlarsınız. Kendinizi bağışladığınızda, sırtınızdaki yükü atmış olur ve gücünüzü geri kazanırsınız. Herkesin aslında siz olduğunu öğrendiğinizde, o zaman spiritüel olursunuz; çünkü o zaman dünyada da cennette olduğunuz gibi olursunuz. Neden öyle olamayasınız ki? Sadece öyle olmayı seçmeniz ve öyle olmanın koşullarını incelemeniz gerekir. Eğer cennette hiç aldatma yoksa, onu burada neden yapıyorsunuz? Eğer cennette hiç kuşkulanma yoksa, neden onu burada yapmakta ısrar ediyorsunuz? Eğer cennette hiç kötülük yoksa, onu burada yapmakta neden ısrar ediyorsunuz? Anlamaya başlıyor musunuz?

Gelin buna içelim. Daha fazla özgürlüğe... Gerçek sizi özgürleştirmez mi? Özgürleştirir. Tanrım, daima bu özgürlüğü istememize izin ver. Öyle olsun. Yaşama! (*Suyu içer.*)

ÇÖZÜM

Peki, dün gece öğrendiğiniz son şey neydi? Çözüm. Bugün, bitmemiş işin ne olduğunu gözden geçirdik. Bu konuda bazı sert örnekler vermiş olmama rağmen, ironi şu ki, yaşamınızla ilgili daima sizinle olacak olan iyi şeyler de vardır. Onlar güzel şeylerdir; onlar gerçek tanrılıktır. Onlar sizin yaptığınız ve normal iş seyrini gerçekten aşan büyük işlerdir. Sizin onlar

ile tanımlanma hakkını kazandığınız veçheleriniz vardır. Bunlar gerçekten iyi ve güzel şeylerdir. Erdemli şeylerdir. Erdemli işlerdir. Hepinizin veçhelerinde, aura renklerinde, bilinç ve enerji boyutlarında gerçekten görülmeye değer şeyler vardır ve siz onları barındırma hakkını kazanmış bulunuyorsunuz. Onlar gerçek doğanıza yabancı olmayan, onun için çok doğal olan şeylerdir. Ve onların hakkında konuşmamız gerekmez, çünkü siz o işleri yaptığınızda, o eylemlerde bulunduğunuzda, öyle olağanüstü biçimlerde davrandığınızda, parçalanıyor olmazsınız; tam tersine, benliği tanımlıyor olursunuz. Ve hepiniz o niteliklere sahipsiniz.

Hepinizin yaşamının bir noktasında bir dostunuz ya da çaresiz bir komşunuz sizden yardım istediğinde veya bir karmaşa, bir felaket anında içinizden her zamankinden daha büyük bir şey yükselmiş ve siz ona uygun davranarak yardıma koşmuşsunuzdur. Bunlar yaşamınızda ortaya çıkan, sizden asla geri alınmayacak büyük tanımlayıcı niteliklerdir, çünkü onlar Tanrı'yı yansıtır.

Bu yaşamda, doğal afetler ya da insanın kasıtlı yıkımı sonucunda meydana gelen ve hepinizin bir biçimde katılmış olduğunuz olaylar vardır. Siz böyle bir olaydan sadece günler önce komşularınızla kapışmış ve onlardan yakınmış olabilirsiniz. (Çünkü insan yanınız kendinde olan şeyi başkalarında görünce hemen tanır ve başkalarını suçlayarak enerjisini onlara bağışlar ve böylece parçalanır.) Ve sonra, belki de ertesi gün o komşularınızın başına korkunç bir olay, belki yaşamlarını tehdit eden bir olay gelir ve siz birden, hiç düşünmeden, kibir ve küstahlık içeren konfor kuşağınızdan çıkıp, içinizin derinliklerinden kaynaklanan bir düşünce alanına girer ve koşarak komşularınıza yardım etmeye gidersiniz. Sel sularının onların evlerine girişini engellemeye çalışırsınız, onlara yiyecek götü-

rürsünüz. Pejmürde kılıklı, pis kokan çocukları kucağınıza alırsınız; daha iki gün önce kan görmeye dayanamazken, şimdi o insanların yaralarını temizler, onları ruhunuzun bulunduğu yere, bağrınıza basarsınız. Herkese yardım edersiniz. Ve daha iki gün önce parasızlıktan yakınırken, birden parasızlık sizin için bir sorun olmaktan çıkar. Cüzdanınızdaki tüm parayı çıkarıp verirsiniz ve bunun sonuçlarını düşünmezsiniz bile.

Evet, bu sizin gerçek doğanızdır, bunlar benliği doğru tanımladığınız anlardır. Başkalarına ne pahasına olursa olsun yardım ettiğinizde -ki bazen, ihtiyaç ne kadar büyükse, o sizden o kadar büyük bir bedel ve çaba talep eder- işte o anlarda siz Tanrı olarak tanımlanırsınız. Gerçekten öylesinizdir. Ya da bazı tarihçilerin diyecekleri gibi, onlar insan varoluşunun tanımlayıcı ve taçlandırıcı anlarıdır. Bunlar sizinle ilgili büyük noktalardır. Aranızda hiç kimse yoktur ki, küçük ya da büyük bir biçimde, birkaç saniye içinde ikiyüzlülükten Tanrı'lığa geçmiş olmasın. Size neye mal olacağını düşünmeden iyilikler, fedakârlıklar, cömertlikler yaptığınızda, siz Tanrı'sınızdır. Duraksayıp düşündüğünüzde ise sınırlarınızı yeniden tanımlıyor olursunuz ve sonra o an geçer, böylece Tanrı'yı tanımlama fırsatını kaçırmış olursunuz.

Doğru karşılık verdiğiniz bu acil durumlar sadece benliği tanımlamaya yardımcı olmakla kalmaz, sizi ebedi ve ezeli benliğe de bağlar. Bunlar yapmış olduğunuz büyük işlerdir. Birisi biriktirdiği tüm paranın içinde bulunduğu çantasını kaybedip de, büyük bir servet kazanmak için imgeleme çalışması yapan siz onu bulduğunuzda, o parayı sizin tezahür ettirdiğinizi söylemek için büyük bir ayartı hissedebilirsiniz. Bu, değişmiş insanın hayatta kalma içgüdüsüdür. Onurlu Tanrı ise, hiç kuşku duymadan, gerçek sahibini bulup çantayı ona teslim eder. O anda siz tekrar Vecit Katındasınızdır, çünkü o katta hiçbir

ihtiyaç yoktur; orada sadece daha büyük varoluş formları yaratmak için bilginin genişlemesi vardır. Evet, bu Tanrı'nın olaya katıldığı andır. Bu en iyi halinizde olduğunuz andır. Bu en asil olduğunuz, en yüceldiğiniz andır.

Bu güne dek, beden/zihin'in kurnazlığı yerine, Kutsal Özün gerçeğini ifade edebileceğiniz kaç fırsatla karşılaştınız? Bakın, siz her gün o fırsatlarla karşılaşıyorsunuz. Saklanmak, korkup kaçmak daha kolay olacakken, varlığınızın ışığını asilce yaymak için birçok fırsatla karşılaşıyorsunuz. Hepiniz bunu başardınız ve bu sizin güzelliğinizdir. Tüm sonsuzluğun ışığında bundan asla utanmak zorunda kalmayacaksınız. Ve bu sizin bu yaşamınızda -geçmişinize ait diğer şeyler gibi- sahiplenmek zorunda olduğunuz bir şey değildir; o benlik yapısının dokusudur. Ve hepiniz için o bir kıvanç kaynağıdır. Toplumsal bilincin içinde bulunup da, birden, körleştirici bir anda doğru yolu bilmek ve onu seçmek gerçekten olağanüstü bir insan olmayı gerektirir.

O halde, çözüm, o harika anları alıp bitmemiş işlerle yüklü olduğunuz alanlara uygulamaktır. Ama onları insan mantığıyla uygulamayın, çünkü o mantık daima gizli bir güdüye sahip olacaktır; onları doğrudan, o anları başka yerlerde de yaratmış olan spiritüel benlikle uygulayın.

Bakın, sizi parçalayan duygulardan uzaklaşmanız daha iyi bir şeydir. Çöktüğü yerden ayağa kalkıp, üstünü silkeleyip oradan uzaklaşabilen daha iyi bir varlıktır. O böyle yaptığında hiçbir şeye sahip olmayabilir, ama o anda -kimin haklı kimin haksız olduğu tartışmasında olacağından- daha iyi, daha asil ve daha spiritüeldir. Bunu yapmak için çok güçlü bir kişi olmak gerekir, ama onlar size Tanrı'yı tanımlama niteliğini veren eylemlerdir.

Siz spiritüel öğrenimi seçtiniz. Bu yüzden buradasınız ya

da bu öğretiyle ilgileniyorsunuz. Ben bu öğrenimin formatını oluşturdum. Siz tamamen somut olmayan bir şeyi öğrenmek için burada olmayı ya da bu bilgiyi almayı seçtiniz. Siz, peş peşe hayatlar boyunca sis içinde yaşamak yerine, enkarne olmadan önce bulunduğunuz o katta bu dünyada yapılması gereken bir şeyin özünü buldunuz ve böylece bu hayatta benliğinizi tanımlamaya yardımcı olmayı öğrendiniz. Sizin bunun üzerinde o katta çalışmanız gerekiyordu. Aynı anlamsız deneyimleri tekrarlamak ve onlara asla çözüm bulamamak yerine, unutulmuş olan şeyin ne olduğunu tanımlamanız gerekiyordu. Böylece o katta lineer sürecinizin bir parçasını seçtiniz ki bunu yapmasaydınız, burada olmaz ya da bu öğretiyle ilgilenmezdiniz.

Evet, siz kendi plânınız ve seçiminiz doğrultusunda bu öğretiyi alıyorsunuz. Ruhunuzun yolunu takip ediyorsunuz. Bir insan, Tanrı'yı tanımlayan bir hayattan daha yüksek bir hayat yaşayamaz, çünkü esasen ve nihai olarak her şey O'dur. Bu öğrenim potansiyelini siz yarattınız; onun değerini gördünüz ve benim, başlangıçta, sizin seçmiş olduğunuzdan farklı bir yol seçtiğimi hatırladınız. Şimdi kendinizi bu bilgiye adamak için buradasınız ve ben size nasıl düşünmeniz gerektiğini açıklıyor; parçalanmış bir Tanrı olarak değil, bütün bir Tanrı olarak düşünmeyi öğretiyor ve bunu aslında kolay bir biçimde yapabileceğinizi göstermeyi sürdürüyorum.

Spiritüel aydınlanma her şeyin çözümüdür, çünkü bu süreçte gerçek benliği öğrendiğinizde, o artık gizemle örtülü olmaz. O, ortaya koyabileceğim herhangi bir tablodan çok daha büyük ve geniş olsa da, yine de onun mevcudiyetini duyumsamaya başlayabilirsiniz. Takip ettiğiniz yolları ve bırakmış olduğunuz izleri incelemeye başlarsınız. Bunu yaptığınızda, onları yapmış olan görünmez mevcudiyetin etrafını çeviriyor

olursunuz. Bunu yaptığınızda, başa çıkmaya çalıştığınız yükleri yok edecek tüm yanıtları bulacaksınız. Sizin bir türlü kurtulamadığınız ağır yükleriniz var ve bu yüzden, onlardan kurtulup özgürleşmek için bu dünyada sorunun asıl kaynağına gittiniz.

Öyleyse çözüme nasıl erişebilirsiniz? Çözüm o kadar basittir ki bir anda gerçekleşebilir. Siz nihayet geçmişinizi bıraktığınızda, artık ona odaklanmadığınızda, o berraklık anında çözüm gerçekleşir. Yapmanız gereken tüm şey geçmişinizi aşmak ve artık ona bağlı olmamaktır. Siz insan olarak üzerinize düşeni yapmalı, geçmişi, geçmişteki her şeyi tümüyle bağışlamalısınız ki kendiniz de bağışlanabilesiniz; çünkü ancak o zaman bağışlanırsınız. O bağışlama kendinizden gelmelidir. Onu burada yapmak, Tanrı'nın parçalarının veya müsrif oğlun (geçmişte dışarı yaydığınız enerji parçalarınızın) yuvaya geri dönmesine ve sevinç gözyaşlarıyla o duygusal bariyerden geçmesine izin verir. Yaşamınızın her alanına bakıp sizi neyin rahatsız ettiğini, huzurunuzu neyi bozduğunu, sizi neyin ve kimin yönlendirdiğini ve neden şimdiyi değil de geçmişi düşünüp durduğunuzu anlamalısınız. Ve enerjinizi ondan geri alarak ondan kurtulmalısınız. Bunu yaptığınızda, bütünlüğe kavuşursunuz.

Bu, somut, fiziksel realitenin dramının oynamaya devam etmeyeceği anlamına gelmez; o bir süre daha devam eder. Bu, masaya bakıp, o gözünüze boş görünse de, onu dolu olarak görme öğretisine uygun yaşamayı gerektirir. Bağışlayın, bağışlayın, bağışlayın; bırakın, bırakın, bırakın; izin verin, izin verin, izin verin. Bu yol boyunca her eyleminiz sizi daha muktedir kılar. Unutmayın ki siz tüm gücünüzü, parçalanmış tüm enerjinizi geri almak istiyorsunuz ve o geçmişe hapsolmuştur. Siz onu tümüyle geri istemelisiniz.

Şimdi, bunu yapmanın korku verici anından söz edelim. Siz bunu yaptığınızda, bazen kendi egemenliğinize uzanan cankurtaran halatını kesersiniz. Bir başka deyişle, sizin egemenliğiniz, sizin sınırlarınız, sizin sevgi ve arkadaşlık tanımınız, hepsi altınızdan kesip çıkarmak üzere olduğunuz o yerlere dayanır. Siz gerçekten bedensel-dünyevi yaşamınızın altındaki halıyı çekmektesinizdir. Eh, spiritüel yolculuk da zaten budur. Siz bunu yapmak istersiniz. Kutuyu* alıp sallamak ve fırlatıp atmak istersiniz. Evet, yüzüstü düşeceksiniz. Evet, her şey bir süreliğine kesilecek. Evet, bu olacak. Başka ne bekliyorsunuz ki? Raflar boşalmıştır, ama siz muktedirsinizdir. Evet, öylesinizdir. Ama eğer raflar boş olduğu için hayıflanırsanız, muktedir değilsiniz demektir, çünkü pişmanlık da tanrılığın gayri-muktedir kılınmasıdır. Öyle değil mi? Siz pişmanlık duymayı bırakmalısınız. Çünkü eğer pişmanlık duyarsanız, parçalanmışsınız demektir. Sizin istediğiniz şey görünüşü kurtarmak değil, yeniden muktedir olmaktır. Anlıyor musunuz?

Benim sözünü ettiğim anlamıyla, bu sizi görünüşte çıplak ve savunmasız yapar; titremeye başlarsınız ve sinirleriniz gerilir. Ama yine de o saf hali sürdürmelisiniz ki o sizin en nihayet çözülüp bir aptala gerçeği söylediğinizde oluşan hale benzer. Biliyorsunuz, o durumda artık gelecek tepkileri umursamazsınız. O tepkiler sizin deneyimleyegeldiğiniz şeyden daha kötü olamaz. Çoğunuz bu durumları yaşamışsınızdır. Ve onu en nihayet yaptığınızda, kendinizi çok hafif hissedersiniz, öyle değil mi? Dünya yıkılsa umurunuzda olmaz, kendinizi o kadar hafif hissedersiniz. Bu spiritüel olandır; bu Kutsal Özdür. Öz, o zaman uçmaya başlar. O tekrar bir araya gelmektedir. İşte o zaman, yaptığınız şeye nasıl saf güç uygulayacağınızla ilgili eğitim çok önemli olmaya başlar.

Çözümü bulduğunuzda, yaşamınızda o çözüm üzerinde

çalışmanın en iyi yolu nedir? Her şeyden önce, bilinçli kalmalısınız. Günün sekiz saati bilinçsizce çalışabilirsiniz, ama günün en az iki saatini bilinçli olmaya -diğer sekiz saati etkileyecek kadar bilinçli ve farkında olmaya- adayın. Siz gerçekten bir etki yapabileceğinizi anlıyor musunuz?

O bilinçli çalışma saatinde önce enerjiyi sizi bu kata bağlayan ilk üç mühürden üstteki dört mühre (bilinç ve enerji merkezine) doğru, kasılıp karnınızdan çok güçlü nefesler alarak çekmelisiniz. Enerjiyi yukarı çekmek, burada uygulamayı öğrendiğiniz ilk disiplindir. Ben size bu disiplini öğrettim ve onun işe yaradığı bilim tarafından kanıtlandı. Böylece, önce bu birinci katın dışına çıkmanız ve Öz olarak devingen olabilmeniz gerekiyor. Enerjiyi karından aldığınız güçlü nefeslerle üst mühürlere çıkarmanız gerekiyor. Bunu yaparken nefesten başka bir şey düşünmeyin, adeta o nefes olun. O zaman enerji beyne ve üst merkezlere çıkacaktır. Bu uygulama analojik* zihin hali yaratır, yüksek mühürleri açar. Enerji yedinci mühre çıkınca kendinizi Boşluğa bırakmalısınız. Eriyip hiçliğe karışmanıza izin vermelisiniz. Hatırlayın, bilinç ve enerji realiteyi yaratır. Bu sizin Vecit Katındaki doğal halinizdir. Siz imgelemesiniz, hayal gücüsünüz. Böylece siz doğal benliğinize, imgeleme üretkenliğinize dönmelisiniz ve Boşluk sizin temizlenip arınmak, bağlılıklarınızdan kurtulmak için daldığınız yerdir. Ve sonra, hazır olduğunuzda, bağlılıklarınızdan kurtulduğunuzda, Boşluktan tekrar Sıfır Noktasına geri dönebilirsiniz (*bkz. şekil 3*). Yani hiçlikten Tanrı'ya geri dönebilirsiniz ve o zaman spiritüel benliğinizin zirvesinde olabilirsiniz. Bu ne kadar zaman alır? Bu size bağlıdır. Bazılarınız bir saat boyunca güçlü nefes alıp yine de oraya ulaşamazsınız, bazılarınız ise iki nefeste orada olursunuz. Bunun hiçbir ölçüsü yoktur, tümüyle bireysel bir şeydir. Bu sizin ilk üç mühürde ne kadar derin bir

biçimde yerleşmiş olduğunuz ve onlardan çıkmak isteyip istemediğinize bağlıdır. Bazıları onlardan çıkmak istemezler. Böylece, onların istekleri her neredeyse onlar oradadırlar.

Böylece siz spiritüel çalışmaya daha çok yakınlaştıkça, bu sizin önkoşulunuz olur; o zaman bu bedenden çıkıp gidip hiçlikte yüzmek ve sonra tanrılığa çok saf olarak dönmek istersiniz. Böylece, hiçlikten spiritüel zirveye dönersiniz. O zaman Gözlemcinin (Tanrı'nın, Özün) görüş noktasında olursunuz. Her şeyi o noktadan görürsünüz. Sıfır Noktasından aşağı düşmeye başladığınızda; beşinci, dördüncü ve üçüncü düzeylere düştüğünüzde (imgelemeye başladığınızda öyle olur), size çok aşina gelen bir yere geri dönersiniz. O, bu yaşamda karşılaştığınız fırsatları yarattığınız yerdir. O düzeyler, o katlar size çok aşina gelir ve Gözlemci olarak, bu yaşamınızın ve başarmak istediğiniz şeyin gözlerinizin önünden geçmesine izin verirsiniz. O potansiyel kader zaten oluşturulmuştur, o yüzden bunu yapmanız kolaydır.

Öyleyse siz neyin üzerinde çalışmak istiyorsunuz? Diyelim ki pişmanlık yükünden kurtulmak istiyorsunuz. Yapmanız gereken şey, gözlerinizi kapatıp, "pişmanlık" sözcüğünü beyninizin ön lobunda net bir biçimde yazılı görüp, onu en az üç kere, karından gelen güçlü nefesle birleştirip kuvvetle dışarı üflemektir, ta ki onu göremez hale gelene kadar. (Sözcüğü nefesle dışarı üfledikten sonra, onu tekrar ön lopta yazılı olarak görmelisiniz. Ve onu tekrar kuvvetle dışarı üflemelisiniz. Sözcük giderek silikleşecektir. Onu göremez hale geldiğinizde işlem tamamlanmıştır.) Ve siz onu ne zaman etkilediğinizi bileceksiniz, çünkü o zaman dördüncü mühürde (kalp bölgesinde) harika bir hafiflik hissedeceksiniz. Sonra, pişmanlık duygusunun bağlı olduğu tüm insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar önünüzden geçmeye başlayacaklar ve onların her

birine aynı şeyi yapacak, aynı yöntemi kullanacaksınız. Böylece, şimdi onları bilinçli olarak ele alıyor olacaksınız.

Bu pişmanlık değil de, bağışlama da olabilir. Bu dünyada yaşarken Vecit Katından kime rastlamış olduğunuzu anlayabileceğinizi söylemiştim. O katta bir anlaşma yaptığınız kişi bu dünyada bağışlamanızın en zor olduğu kişi olacaktır ve o karşılıklı olarak bu rolleri oynama konusunda anlaştığınız birisidir. Sizin bağışlamayla ilgili engellerinizi de aynı yöntemle bulup, kökünden söküp atmanız gerekecektir. Siz artık başkalarını yargılayıp bağışlayamayan biri olarak bu yolda yürümeye devam edemezsiniz. Sıra ebeveynlerinizi bağışlamaya geldiğinde önce şunu görmelisiniz ki, aslında bu güne kadar kendinizi mağdur görerek onlara eziyet eden siz olmuşsunuzdur. Siz artık o güç koltuğunda oturup da onları yaşamınızdaki her şeyden sorumlu tutup suçlayamazsınız. Onları özgür bırakmak zorunda olacaksınız, çünkü ancak bunu yaparak -suçlamaya bağladığınız- gücünüzü geri alabilirsiniz. O zaman özgür olursunuz. Gerçekten özgürleşirsiniz. Ve o özgürlük duygusunun sizi yıkayıp arındırmaya başladığını hissedebilirsiniz.

Sonraki altı ayı aynı işlemi yaparak geçirebilirsiniz, ta ki bir gün geriye hiçbir şey kalana dek... Bir sabah uyanıp o pencereden dışarı bakacak ve artık orada bir şey göremeyeceksiniz. Dilerim, bu kadar muktedir olabilirsiniz. Bunu yapmaya karar verdiğiniz anda gerçek spiritüel yola girmiş olursunuz, çünkü bu daha düşük düzeninizden sakınmak için daha yüksek ve daha yüce bir düzene uzanmakta olduğunuz anlamına gelir. Anlıyor musunuz?

Şimdi, burada öğrenmiş olduğunuz her şeyi kendi seçiminizle almanın değerini görüyor musunuz? Bunu hatırlayın. Bu sizi muktedir kılan bir şeydir. Siz bu bilgiyi öğrenmeyi kendiniz seçtiniz, böylece adeta avantajlı bir başlangıç yapmış bulu-

nuyorsunuz. Gücünüzü geri alma çalışmasının değerini görüyor musunuz? Ve gücünüzün, hepsi geçmişe dayanan tutumlara hapsolduğunu açıkça görebiliyor musunuz? Ve bu disiplini, bu yöntemi her gün bilinçli bir düzeyde uygulamanın değerini görebiliyor musunuz? Bu disiplinin yaşamınıza olgunlaşmış meyve olarak ne getireceğini ve onun değerini görebiliyor musunuz? Bunları anlıyor musunuz?

Yöntem budur. Bu işi böyle başarabilirsiniz. İşin zor kısmı şudur ki, siz içinizde derinlemesine kök salmamış şeyleri temizleyebilirsiniz, ama içinizdeki Tanrı'yı parçalayan o sorunları bulup temizlemek için derinlere uzanmalısınız. İşte o zaman, ölümden sonra ışık katında gözden geçireceğiniz hiçbir şey kalmaz. Bunu anlıyor musunuz? Ve böylece, benliğin daha fazla tanımlanabilir hale geldiğini görürsünüz.

Bir varlık bir kez yüklerinden kurtulduğunda, yaratımlarını tamamlayıp bitirdiğinde gerçekten bir Tanrı olur ve onun önünde yaratılabilecek muazzam bir realite zenginliği durmaktadır. Ve o varlık artık geçmişin yükleriyle dolu olmadığından, istediği şeyi uzun bir bekleme döneminden sonra değil, çabucak yaratır.

İstediğiniz her şeyi elde edememiş olmanızın tek nedeni, onun yolunu kesen çok fazla şeye sahip olmanızdır. Sizin istediğiniz şey gelecektir; onun yolunu kesen, gelişini engelleyen şey ise geçmiştir. Geçmişle doluyken geleceğe nasıl yer açabilirsiniz? Ve onu sadece istemeniz yeterli değildir. Onu tahrik ve teşvik etme gücünü, imgeleme gücünü de kullanmalısınız. Düşünceleriniz daima, hissetmekte olduğunuz küçük bir duygusal travmaya konsantre olmuşken, hayal-edilemez olanı nasıl hayal edebilirsiniz? Eğer sadece yemeyi içmeyi düşünüyorsanız, hayal-edilemez olanı hayal edemezsiniz. Eğer orada oturmuş ıstırap çekiyorsanız, pişmanlık duyuyorsanız, başka

bir yerde olabilmeyi arzu ediyorsanız, hayal-edilemez olanı hayal edemezsiniz. Orada onun için yer yoktur. Orada onun meydana gelmesini sağlayacak bir Tanrı yoktur. İşte bu yüzden, bunu tamamen kendi seçiminizle yapmanız önemlidir, çünkü o zaman kendinize öğrendiğiniz şeyin gereğini yapacak, bu işin sonunu getirecek kadar yeterince güç verirsiniz. Sizin bunun için açık olmanız gerekir. Bu çözüm sürecinde, siz geçmişinizden temizlenirsiniz, geçmiş artık orada değildir ve sizin enerjiniz ona takılı değildir. Bir üstat onu yakalayıncaya dek peşini bırakmaz, onu kazıp ortaya çıkarır, kökünden söker ve onunla yüzleşir; onunla benlik uğruna yüzleşir.

Başka herkesin yaptığı şey gerçekten ikinci derecededir, önemsizdir. Eğer siz enerjinizi geri almak için harekete geçmişseniz, eğer o kişileri tamamen bırakamadıkları bir şeyden ötürü bağışlamışsanız, o zaman lastik bant onların yüzüne geri çarpar. Ve onun enerjisi size geri döner. Anlıyor musunuz? Bu onların sorunudur. Böylece onun artık sizinle bir ilgisi yoktur. Bunu bilmenizin yolu, onların, ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar sizde bir tepki uyandıramamalarıdır, çünkü orada tahrik olacak bir şey yoktur. Sanki o olay hiç vuku bulmamış gibidir.

Siz çözüme ulaşmayı sürdürdüğünüzde, bu süreç ilginç bir noktaya doğru ilerler. Siz her konuda çözüme ulaştığınızda, o zaman başkalarıyla ne hakkında konuşacaksınız? Hakkında konuşacağınız ne olacak? Bu bir üstadın önünde masaya getirdiğiniz şeyle bir tür aynı şeydir. Siz üstatların huzurunda olmayı, onlarla konuşmayı hak ettiğinizi düşünüyor musunuz? Siz eğer birisiyle, bir yerle, bir şeyle, bir olayla olan geçmişinizi halletmişseniz, o konuda çözüme ulaşmışsanız, o konuda konuşacağınız ne vardır ki? Hiçbir şey yoktur, öyle değil mi? Burada ne söylediğimi anlıyor musunuz? İşte o zaman

geçmişten kurtulduğunuzu, özgürleştiğinizi bilirsiniz. Sizin geriye dönüp geçmişi yeniden ele almak için üstatlarla buluşmanız gerekmez. Bazen insanlar geçmişi deşmekten hoşlanırlar, çünkü bu onları şimdiki andan geriye doğru götürür, çünkü bunu yapmaları gerektiğini düşünürler. Oysa hakkında konuşulacak hiçbir şey yoktur, öyle değil mi? İşte o zaman onun bitmiş olduğunu bilirsiniz.

Öyleyse neden bir üstadın sizinle oturup sizin hakkınızda konuşmak isteyeceğinden daha fazla geçmişte oyalanmalı? O üstatlar bunu yapmayı neden istesinler ki? Siz bir üstat olmak istemiyor musunuz? O zaman, eğer bir sohbet daima pişmanlık, kızgınlık, başarısızlık, büyük acı, kayıp, kıskançlık, ihanet dinamiklerine dayalıysa, neden geri dönüp sohbet etmek isteyesiniz ya da o ihtiyacı duyasınız? Eğer onu kendi içinizde çözmüşseniz, hakkında konuşacak hiçbir şey yoktur, öyle değil mi? Öyleyse ne tür bir sohbet yapacaksınız? Karşınızdaki insanla eşit bir oyun alanına sahip olmak için geçmişi tekrar ortaya çıkarmaya, tekrar dile getirmeye mi çalışacaksınız?

Bu süreçte siz olayı berrak bir biçimde görmeye, aydınlanmaya başlarsınız. Neden yıpratıcı ilişkilere sahip olduğunuzu görmeye başlarsınız. Çünkü o ilişki ya da o dostluk aslında bitmiştir ve sahip olduğunuz tek buluşma noktası o geçmiştir. Siz ne zaman ayrılacağınızı bilmezsiniz. Burada yükümlülük konusunda kafanız biraz karışmıştır. Ondan ne zaman vazgeçeceğinizi bilmezsiniz, oysa onun size vermekte olduğu tek şey o sürtüşmedir. Siz gelişmişsinizdir. Artık o ilişkiye uygun değilsinizdir. Bu konuda aydınlandığınızda, o ilişkiden uzaklaşırsınız, çünkü o rol oynanmıştır ve artık bitirilmelidir. Bu durumda, insan zekânız bana bunun dostlarınızı defetmeniz anlamına geldiğini mi söyleyecek? Onlar sadece bir dost değiller; onlar birer Tanrı'dır. Sizin herhangi bir Tanrı'ya kar-

şı, ona özgürlük vermekten başka bir yükümlülüğünüz yoktur. Bu böyledir.

Gerçek dostluk yıpratmaz. Gerçek dostlukta iki kişi birlikte gelişir. Onlar, en büyük özgürlük içinde birlikte gelişen Tanrılar'dır. İşte bu yüzden onda hiçbir eksiklik ve yoksunluk yoktur. Öyleyse, sırf karşınızdaki insanla üzerinde eşit olarak buluşabileceğiniz tek yer olduğu için, geri dönüp geçmişi yeniden ele almayı neden sürdüresiniz? Söyleyin bana, sevgili varlıklar, çözüm o mu? Hayır, o parçalanmanın yenilenmesidir; o budur. Ondan uzaklaşmalısınız. Artık hakkında konuşacağınız bir şey yoktur. Her günkü sohbetleriniz neye dayanır? Kişilere, yerlere, şeylere, olaylara dayanır, değil mi? Öyleyse neden onları tekrar tekrar dile getirmeli? Onlar bitmiştir.

Gerçek dostluk bir lütuftur. Aile olarak bir bireyler topluluğuna sahip olmak, ama o daha büyük spiritüel ailede kimsenin kimseye hükmetmemesi ve birlikte geçmişe dönülmemesi, bireysel Tanrılar'dan oluşan bu ailenin bir orman gibi birlikte büyümesi, birinde enerji gelişip değiştiğinde, bunun diğer herkese yayılması bir lütuftur. Bizim istediğimiz şey budur.

Sizin dostluk hakkında kafanız biraz karışık. Siz Vecit Katında dostlar edinirsiniz. Çünkü onlar buradaki yolculuğunuzda ayrılmaz parçalar olarak sizinle yakından ilişkili olacaklardır ve yaşamlarınız boyunca onlarla karşılaşmışsınızdır. Ayrıca, henüz karşılaşmadığınız, siz benliği iyileştirdiğinizde ortaya çıkıp rollerini oynamayı bekleyen daha birçok varlık vardır. Onlar da geleceklerdir.

Tanrı'da hepimiz biriz. Siz komşularınıza yardım ederken onların dostunuz olup olmadıklarını düşünmediniz. Onlara yardım ettiniz, çünkü içinizden gelen bir dürtü sizi buna zorladı. Benim sözünü ettiğim bu tür bir ilişkidir. Anlıyor musunuz? Öyle olsun.

BU ÖĞRETİLERİN PRATİK UYGULAMASIYLA İLGİLİ TALİMATLAR

Şimdi sizden bir uygulama yapmanızı istiyorum. Burada dört şey içeren bir liste var: Özgür irade ve seçim, benliği tanımlamak, bitmemiş-iş ve çözüm. Bu dört şeyin her birini ayrı ayrı tasvir etmenizi istiyorum. Örneğin, çözüm biraz zor olacaktır. Onun resmini çizmenizi istiyorum. Burada olma seçimini çizmenizi istiyorum. O size beyninizin ön lobunda nasıl görünüyor? Bir başka deyişle, tezahür ettirmek istediğiniz şeyi beyninizin ön lobunda nasıl resmedersiniz? Özgür irade ve seçim nasıl görünüyor? Çünkü eğer onun hakkında düşünmek zorundaysanız, o zaman onun anlamı ve performansı ile ilgili yeni bir tanıma sahip olacaksınız.

Benliği tanımlamaya gelince... onu nasıl çizersiniz? Bunun için en sevimli sembollerden birini, mavi yıldızı kullanabilirsiniz. Ama ben kalp sembolünü yeğlerim, çünkü Tanrı sevgidir ve kalp ayrıca bedeninizde dördüncü mührün yanında yer alır. Öyleyse benliği bir kalp olarak kabul ederek bu uygulamaya başlamaya ne dersiniz? Bu kavramla başlayın ve sonra o kalbi paramparça edin. O kalbi kırıp parçalayın ve parçaları etrafa dağıtın. Kalbinizin parçaları, Tanrınız'ın parçaları olan bu parçalardan biri mağdurluğunuzu, diğeri zorbalığınızı, bir diğeri açgözlülüğünüzü vb. muktedir kılıyor olsun. Sonra geçmişinizi, enerjinizin nereye hapsolduğunu, hiçbir şeyi dışlamadan, ayrıntılı bir biçimde yaratmak size kalmıştır. Ve geçmişin mevcut olmasının tek nedeninin, onun tanrısal enerji tarafından onaylanmış olması olduğunu unutmayın.

Eğer bunu bir çizimde etkili bir biçimde gösterebilirseniz, o zaman -büyük ve derin bir öğretide üstat tarafından ilham edilmiş ve öğrenci tarafından gerçekleştirilmiş- büyük bir gör-

sel araç elde edersiniz. Eğer onu resmedebilirseniz, o yapabileceğiniz en büyük mandalalardan (grafik mistik sembollerden) biri olur, çünkü o sizin mandalanızdır. O gerçektir, sizinle ve yolculuğunuzla ilgilidir.

Sonra benliği tanımlamayla ilgili bir başka çizim yapın. Onu tanımlamak iki veçheyi kapsayacaktır. Önce dağıttığınız enerjiyi geri almalısınız, böylece kalbinizin parçalarını tekrar bir araya getirip kusursuz bir bütünlüğe kavuşturmak için ne yapmanız gerektiğini peş peşe resimlerle görmeye başlamalısınız. Böylece, enerjinizi geri almak için ne yapmanız gerektiğini derece derece görmelisiniz. Ve onun resimlerini çizmelisiniz.

O resimler sonra üçüncü şeyi, bitmemiş-işi de içerecektir. Çünkü bitmemiş-iş yüklü benliktir. O, geçmiş benliktir; bitmemiş geçmiştir. Ve onların resimlerini çizmeniz gerekecektir. Sizin için bitmemiş olan nedir? Başlatmış olduğunuz, ortasında bulunduğunuz ve dışına çıkamadığınız şeydir. Hâlâ insan olduğunuz, Tanrı olmadığınız yerdir. Bu yaşamda sizin büyük öğrenimleriniz gibi görünen şeydir. Zayıflıklarınızın bulunduğu yerdir. Bunlar bitmemiş işi ve yüklü benliği işaret edecektir. Ve sizden hayali bir varlığın karikatürünü değil, kendinizin ve bitmemiş işinizin karikatürünü çizmenizi istiyorum. Onu nasıl tasvir ederseniz edin, pekâlâ olacaktır.

Son olarak çözümü çizmenizi istiyorum. Belki çözümü çizmenin en harika yolu kalbi yeniden çizmektir. Normalden daha küçük bir bedenin içinde bulunan, normalden daha büyük, parlak, ışık yayan ve bir spiritüel huzur yerini ifade eden bir kalp. Ya da bedeni bir tapınak gibi çizebilir ve spiritüel gücün parlak ışığının onun kulelerinden ve pencerelerinden dışarı yayıldığını gösterebilirsiniz. Veya çözümü, uzun zamandır çözük duran kadim bir parşömenin dürülüp tomar haline geti-

rilmesi olarak görebilirsiniz. Ya da bir kafesin açılıp bir güvercinin kafesten çıkıp uçtuğunu görebilirsiniz. Onu nasıl resmederseniz edin, o sizin için anlamlı olan bir resim olmalıdır. Onu doğru biçimde yaptığınızda, o zaman kendi yolculuğunuzu anlayacaksınız. Mandalalar hep birlikte yapılmamalıdır. Onlar insanın kendi yolculuğunun kişiselleştirilmiş veçheleridir. Onlar kendiniz tarafından yaratılmalıdır.

Bir üstadın göz korkutucu olmaması önemlidir. En büyük fenomeni sonsuz bilgelik gösterisi olan -ki bu onun doğal yeteneğidir- bir üstadın göz korkutmaması, cesaret vermesi ve teşvik etmesi önemlidir. Sizden, bugün öğrendiğiniz şey tarafından teşvik edildiğinizi hissetmenizi, bu konuyu ele alacak kadar güvenli bir yerde bulunduğunuzu, değişmek isteyecek kadar cesaretlendirildiğinizi hissetmenizi istiyorum, çünkü siz beni asla hayal kırıklığına uğratmayacaksınız. Ben bu çalışmanın hayalimi yeniden şekillendirmesine ve onun boyutunu küçültmesine izin verdim, ama siz beni asla hayal kırıklığına uğratmayacaksınız, çünkü ben hayal kırıklığına uğratılabileceğim bir düzeyde bulunmuyorum. Gördüğünüz gibi, siz kendiniz olma özgürlüğüne ve değişme özgürlüğüne sahipsiniz ve bu yüzden size olan sevgim değişmeyecektir. Benimki gelgit gibi yükselip alçalan, kararsız bir sevgi değildir. Sizi seviyorum. Beni göremeseniz de -çünkü ben Özün âleminde bulunuyorum- varlığımdan ve kimliğimden ilham alacak kadar kendinizi yeterince rahat hissetmenizi arzu ediyorum. Karşınızda parlayan ve çok güzel olan şey bu Özdür ve belki bu ideal karşısında siz bu işi yapmayı isteyecek kadar tutku ve coşku hissedebilirsiniz.

Eğer siz tamamen muktedirseniz, başkalarının sizin hakkınızda söyledikleri şeyler sizi asla merkezinizden kaydırmayacak ve paramparça etmeyecektir. O zaman bu sadece sevgi

yayan bir hal olacaktır. Sizinle ilgili kanılarına karşın onları hâlâ sevip kutsayabildiğinizde, o zaman siz en yüksek düzeyde bir dost olursunuz. Ama dostluk uğruna onların düzeyine inmemelisiniz. Onlara rağmen ve onlar için aralarında çiçek açmalısınız. Size garanti ederim ki, onlar tatlı bir anda size başvurup yardım isteyecekler ve siz o ihtiyaç anında harika şeyler yapacak güce sahip olacaksınız. Ve orada kendi kendinizin üstadı olma yeteneği yatar.

Burada öğrenmiş olduğunuz şeyi gayretle ve sebatla uygulamanızı bekliyorum, çünkü o bildiğiniz bu yerden daha büyük ve daha paha biçilmez bir yerden verilmiştir. Onu kullanın. Eğer kullanmazsanız, yaşamınız öğretilerin bir sonucu olarak daha büyük hale geleceğine, onlar tarafından küçültülüyor gibi göründüğünde yakınmaya hakkınız olmaz.

BÖLÜM 5

ÖLÜM VE GİZLİ GÜDÜNÜZÜN AÇIĞA ÇIKMASI

"Siz normalin sınırlarını aşan şeyi, olağanüstü olanı yaratmıyorsanız, yaşlanıp öleceksiniz. Sizin hayaliniz özgür olmaktır, sevgili varlıklar, gerçekten özgürleşmektir. Bu özgürlük sizin gerçek güdünüz olmalıdır."

-Ramtha

GİZLİ GÜDÜNÜZÜN AÇIĞA ÇIKMASI

Sevgili Tanrım,
şimdi senin
mevcudiyetine uyanıyorum.
Sevgili Tanrım,
beni geçmişimden kurtar
ve krallığımı bana geri ver.
Sevgili Tanrım,
bende hak edeceğim
büyük erdemleri ortaya çıkar.
Sevgili Tanrım,
bedenimi kutsa
ve yaşamımı değiştir.
Öyle olsun.

Öğrenmiş olduğunuz gibi, siz fiziksel bedeninizden ayrıldıktan sonra ışık katına gider ve orada ana rahmine düştüğünüz günden öldüğünüz güne dek olup biten her şeyi görürsünüz, çünkü tüm eylemler bilinçli niyetin direkt sonucudur. Yani eylem aslında bilinçli niyetin enerjisidir. Böylece, bilinçli niyet eylem, yani enerji yoluyla canlı, uygulanabilir bir kavram haline gelir. Bilinç ve enerji ayrılamaz derecede kaynaşıp birleşmiştir, çünkü yaptığınız şey bildiğinizi yapmaktır ve biz ona realite deneyimini yapmak deriz.

Tüm o deneyimler sinir-hücresi-ağınıza ve bedeninizi kuşatan o bantlara* kaydolur. Bedeninizi kuşatan o bantlar ruh tarafından yönetilir ki bugün bu konuda daha çok şey öğreneceksiniz. Işık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken ruh size kaydetmiş olduğu bilgiyi sunmaktadır. Bir başka deyişle, Yaşam Kitabı açılır ve varlık lineer zaman referanslarıyla sö-

zünü edemeyeceğimiz şeyi görür; ama onu görmenin hem kısa bir an, hem de çok uzun bir zaman aldığını ve geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken sizin hem Gözlemci, hem katılımcı, hem de alıcı (o yaşamda yaptıklarınızın hedefi olan kişi) olduğunuzu söylemeliyim. Bu bildirim, sizin realitenizdeki tüm insanlar olduğunuzu ve onlara duyduğunuz yakınlığın, hissettiğiniz çekimin, onlarda gördüğünüz kendi veçhelerinize karşı hissettiğiniz bir çekim olduğunu söylemeye kadar uzanır. Sizi onlara bağlayan şey budur. Tıpkı realitenizdeki şeylerin sizin yansımalarınız olması gibi, nerede bulunduğunuz da sizin realitenizin bir yansımasıdır. Böylece, çevrenizdeki her şey aslında beyninizin sinir-hücresi-ağındaki düşüncelerin gerçekleşmiş halidir.

İnsanların bu konudaki sorunları şudur: Onlar kendilerini yaşamlarındaki şeylerden ayrı görürler. Kendilerini yaşamlarındaki insanlardan ayrı görürler. Bir başka deyişle, birinin iyi bir birey olduğunu söylersiniz, ama o bireyde gördüğünüz iyilik sizdeki iyiliğe eşittir. Böylece, o kişinin yaşamınızda olmasının nedeni, sizin bir veçhenizi tam ve kusursuz bir biçimde yansıtmasıdır.

Kusursuzluğa giden asil yol, yaşamınızı kusurlardan arındırmak ve onu sadece kendinizde olmasını dilediğiniz en yüksek niteliklerle doldurmaktır. Başka türlü yapmak, ikiyüzlü bir yalanı yaşamaktır ya da sırf kabul edilebilmek veya hayatta kalmak için yüksek veçhelerinizi onlara lâyık olmayan biçimlerde kullandığınız bir hayat yaşamaktır ki bu ilk üç mühürde yaşanan insan dramıdır: Cinsel faaliyet, doğum, acı, güç ve mağduriyet. Eğer siz burada yaşamak uğruna yoldan çıkar ve yüceliğinizi aşağılatırsanız, bunu ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken kesinlikle görürsünüz. Bir üstat, yaşamını kusurlardan ve değersiz şeylerden arındırır. O, yaşamını ayartma-

dan, yalandan, ikiyüzlülükten, mağdurluktan, zorbalıktan arındırır ve yaşamına sadece, realiteyi yaratma yeteneğinin zirvesini yansıtan tek bir parlak ve güzel şeyi sokar; bu aynen onun beyninin sinir-hücresi-ağında bulunan şeydir.

Hepiniz bunu yapmayı öğreniyorsunuz. Dün geceki konuşmam da bununla, değişimle ilgiliydi, ama bununla verimli bir değişimi kastediyorum ki bu, yaşamınızı gereksiz şeylerden, ağırlıktan, size sevinç vermeyen bir şeyi bir arada tutmaya çalışmaktan arındırmaktır. Ancak siz onu sinir-hücresi-ağınızda bir araya getirdiğinizde, o realitenizde bir çatlak oluşturur. Anlıyor musunuz?

Işıkta geçmiş yaşamınızı gözden geçirme konusuna geri dönersek, orada üstün bir şey ortaya çıkar: Ruhunuz geçmiş yaşamınızı enerji ile sergilediğinden, o dram üç boyuttan daha fazlasını içerir. O aslında yedi boyutludur, çünkü siz onu - dramdaki her oyuncu olan- tanrılık düzeyinden görmektesinizdir. Onu, dramdaki Öz olan Gözlemci düzeyinden görmektesinizdir. Onu, dramdaki kişilik-birey olan ve kendisinin bir birey olduğunu düşünen ruh düzeyinden, onun algısıyla görmektesinizdir. Yani dramı tüm düzeylerdeki kutsal bir yerden görmektesinizdir. Böylece, tüm yaşamınız gözlerinizin önünde oynanmaya başlar. Her düşünce bir eylem yaratır. Siz düşünce olursunuz. Kişilik olarak, eylemi hissedersiniz. Ama sonra tanrılık olarak, Öz olarak, o eylemin, o etkinin tüm çevrede uyandırdığı tepki olursunuz; böylece onu her düzeyde deneyimlemektesinizdir. Gerçek öğrenim de bu değil midir? Gerçek öğrenim, düşüncelerinizin ve eylemlerinizin diğerlerine, diğer yaşam formlarına ne yaptığını gerçekten bilmek değil midir?

Bu acı verici bir süreçtir, ama içinizdeki Tanrı, yaratmış olduğu dramı görmeye başlayan bireyselliğinize kapılıp yıkılmamanız için sizi sevgiyle yatıştırıp sakinleştirir ve tüm o çok-

fasetalı vizyonu sürdürür. Bireyselliğiniz, bir başka bireyde, bir başka yaşam formunda yaratmış olduğu ıstırabı görür. Bencilce nedenlerle, sırf bir birey olarak kabul ve tasdik edilmek istediği için çevrede neden olduğu zorluğu görür. Kendi gücünü ve o gücün nasıl doğru yoldan saptığını görür. Ama o Tanrı, çok sevecen bir biçimde, tüm perspektifinizi bir arada tutar. O, bu gözden geçirmede Özü ve -bu gözden geçirmede kişilik olan- ruhu ve Kendini sağlam tutar; böylece hepsi birlikte kalır.

Böylece, siz bir an ağlar ve izlediklerinizi görmeye zor dayanırsınız. Ama sonra, her şey olan Tanrı'nın sevgisi size akar ve izlemeyi, farklı bakış açılarından izlemeyi sürdürecek gücü verir. Aksi takdirde, geçmiş yaşamınızdan kaynaklanan pişmanlık yüzünden bu işi sonuna kadar götüremezsiniz. Yaşamınızı gözden geçirirken, orada başkalarıyla, doğal çevreyle ve yaşam formlarıyla ilgili niyetlerinizi görmeniz çok zor bir sorun olacaktır. Peki, tüm bunların sonucunda, aslında kim sakatlanmış olacaktır? Siz. Ve bu her birinizin başına gelmiştir.

Büyük benliğin gerçekte ne olduğunu bir kez geniş kapsamlı ve çok yönlü olarak anladığınızda, olduğunuzu sandığınız ayrı-yalnız insandan çok daha olağanüstü bir şey olursunuz. Siz gerçekten daha fazlasısınız. Ayrı ve yalnız görünen bireysel beden sizin gerçek varlığınızın sadece bir kıymığıdır, çünkü büyük benlik esasen her şeydir.

Bu öğretiyi çok fanatik ve talihsiz bir biçimde, değersiz amaçlarla kullanan insanlar vardır. Herkes birdir ve bir herkestir. Bu, birilerinin çıkarlarına hizmet ettiği noktaya dek olan dışında, gerçekleştirilmemiş olan bir felsefedir. Bunu anlıyor musunuz? Eğer o birilerinin çıkarlarına hizmet ediyorsa, gerçekleştirilir; etmiyorsa, felsefî olarak kalır. Bir başka deyişle, insanlar spiritüel bir yaşamla oynarlar, çünkü belli zaman-

larda bu onlar için yararlı ve kârlıdır. Bu onlara bir yarar ve çıkar sağlar, ama onlar istikrarlı ve sürekli biçimde spiritüel bir yaşamın gereklerine göre yaşamazlar. Onların ondan daha büyük bir anlayışa sahip olmaları gerekmektedir. Böylece, ışıkta geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken, niyetlerinizin ne kadar önemli olduğunu ve eğer eylemlerinizin ardında gizli güdüleriniz varsa, daima o gizli güdülerin ağır basan ve altta yatan suç olduğunu görmeye başlarsınız.

Işıkta geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken, gizli güdünüzle, yani eyleminizin ardındaki gerçek güdünüzle yargılanırsınız. Asla dış görünüşle yargılanmazsınız; gizli güdünüzle yargılanır ve tartılırsınız. İşte bu yüzden kusursuz olmak öğrenci (inisiye) için çok önemli bir yükümlülüktür. Kusursuz olun. Gizli bir güdünüz olmasın. Eğer varsa, o süslü dış görünüşü sıyırıp o güdüyü görün. Arıtıp saflaştırmanız gereken şey o süslü dış görünüş değil, eylemlerinizin ardındaki gizli güdüdür. Kusursuz olmak, güdünüz gizli olmadan, gerçek güdünüz ortada olarak yaşamaktır, çünkü o güdü yaşamınızın motorudur; o yaptığınız her şeyin ardındaki motordur.

Peki, bu ne kadar ortak ve yaygın bir şeydir? İşte size yaygın bir örnek: Birisine iyi, özellikle nazik davranmak ve bunu nezaket uğruna değil, gizli bir güdüyle yapmak. Hepiniz bunu yapmışsınızdır ve gizli güdünüz o kişiden bir şey istemektir. Bu ister herhangi düzeyde bir ilişki olsun, isterse elde edeceğiniz bir şey olsun, siz o kişiden bir şey istemektesinizdir. Genelde, gizli güdü sizin gerçekten istediğiniz şeydir ve nezaketi onu elde etmek için bir vasıta olarak kullanırsınız. Öyleyse artık gizli güdünün ne olduğunu anlıyorsunuz, değil mi?

Arıtıp saflaştırmanız gereken şey gizli güdünüzdür ve o duygusuz bir biçimde saflaştırılmalıdır. Bir başka deyişle, ona karşı bir duygusal bağlılığa zaten sahipsinizdir. Öyleyse onun

duygusu olmak, tekrar o olmaktır. Siz onu insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar ile ilişkilendirmeden arıtıp saflaştırmalısınız. Bunu yaptığınızda, varlığınızın asli doğasını, özünü değiştirmiş olursunuz. Kusursuz bir kişi olursunuz. Tam olarak gerçek güdünüzün dediğini yaparsınız. Siz gerçek güdünüz olursunuz. Karışık işaretler vermezsiniz. Siz her neyseniz, osunuzdur.

Işık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken bu konuda ortaya çıkan karmaşıklık şudur: Siz orada gizli güdünüzü bir kişilik olarak deneyimlersiniz. Kendinizi aldattığınız kişi olarak deneyimler ve o aldatmanın, o kusurlu niyetin hedefi olursunuz. Bir başka deyişle, siz gizli bir güdüyle nazik davrandığınız o kişi olursunuz: Bir şeyleri vermeye zorlanırsınız; böylece kullanıldığınızı hissedersiniz; ihanete uğradığınızı hissedersiniz; siz gerçek bir iyilikseverlikle verirken, karşı tarafın onu elde etmek için sizi piyon gibi kullandığını, onun iyilik ve nezaketinin samimiyetsiz, sahte olduğunu fark edersiniz. Böylece, samimiyetsiz bir davranışın ihanetini deneyimlersiniz. Siz şimdi de bunu anlayabilirsiniz. Çünkü birçoğunuz sizden bir şey elde etmek için size istediğiniz şeyi veren kişilerin o samimiyetsiz davranışının muhatabı olmuşsunuzdur.

Bu konuda temele, birinci mühür düzeyine inip, kadınların erkekler üzerinde sahip oldukları güçten söz edebiliriz. Kadınlar erkekler üzerinde mutlak bir güce sahiptirler, çünkü onlar erkeklerin üreme organlarını yönetirler. Kadınlar bunu yaparlar ve bu onların gücüdür. Bu sevgi midir? Hayır, bu ayartmaktır. Peki, ayartmak nedir? Bir başka şeyi elde etmeye yönelik bir gizli güdüdür; ayartıcılık, erkek enerjiyi tamamen farklı bir gündeme sahip bir yönetici kuvvete boyun eğdirecek bir güç olarak sunulur. Bu o gücü en ham, en hayvani haliyle gördüğünüz yerdir ve o gücün kötüye kullanılışını görürsü-

nüz. Ve ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken onların hepsi olursunuz. Kullanılmanın ne olduğunu anlarsınız.

Bu örneği ikinci ve üçüncü mühür düzeylerine, yani acı, ıstırap, güç ve zorbalık düzeyine de çıkarabiliriz. Istırap çeken bir kişi, iyi bir kişi üzerinde güce sahiptir. Gösterişli ve güçlü bir kişi daha zayıf kişiler üzerinde güce sahiptir. İşte bu yüzden siz krallıklara, devletlere ve yerel cemaatlere sahipsiniz. Politikacılar ve yöneticiler halk üzerinde güce sahiptirler.

Bu, erkeklere ve kadınlara kadar dayanan aynı ayartmadır. Bu neden olur? Çünkü bir erkek bir içgüdüye sahiptir. İçgüdü, başlangıçtaki ilk kutuplaşmanın duyarlılığının evrimleşmiş halidir: Siz olmadığınız şeye karşı duyarlısınızdır, çünkü onu elde ettiğinizde bütün olursunuz ve bütünlük içinde çocuk yaparsınız. Siz gayri-bütünlük içinde çocuk yapamazsınız. Doğada yasa çok basittir: Siz olmadığınız şeye çekilirsiniz ve onunla bir araya geldiğinizde bir bir'lik ve bütünlük oluşturursunuz. Bir'likte hiçbir kutuplaşma yoktur. Bir'likte hiçbir kutuplaşmanız olmadığında, analojik zihne (tek bir zihne) sahip olursunuz. Analojik zihin hali içinde tohum rahme ekilir, döllenme meydana gelir. Deneyimin esrime, kendinden geçme hali tümüyle bununla ilgilidir. O anda zihniniz öyle bir çırpınma içindedir, sinirleriniz sizi öyle bir esrime içine sokmuştur ki, o orgazmik deneyim anında zaman yoktur; sadece deneyim vardır. Deneyim kendi içinde ve kendi başına güçlü, enerjik, analojik (şimdide yaşanan) bir deneyimdir. O analojik deneyim bütünlüktür, ancak o halde doğal yasayla rahim döllenir.

Evet, erkekler olmadıkları şeye karşı duyarlıdırlar ve onların cinsel organlarındaki kundalini gücü huşu vericidir ve duyarlılıkları insan türünü çoğaltan bir içgüdüye yol açmıştır. Erkekler, güdülerinin temelinde üreme içgüdüsüne sahiptirler. Bu üreme içgüdüsü, kadınları çocuk doğurmaları için uy-

gun zamanda döllemektir. O, ilk mühürde birlik için, döllenmenin meydana gelebilmesi için verilen bir mücadeledir. Döllenme birinci mühürde meydana gelir. Siz böyle yaratırsınız: Kutupluluklar analojik olarak bir araya gelir. Onların içerdiği fikir realiteye dönüşür. O yaratıcı fikir en yüksek düzendir. O tüm doğanın asıl kaynağıdır.

Kadınlar orgazmik deneyim için içgüdüsel olarak erkekler kadar hevesli değildirler. Onları harekete geçiren asıl güdü orgazmik deneyim değildir; onların asıl orgazmik deneyimleri eşlerinin onlara mutlak biçimde teslim olmalarıdır. Bu onlar için gerçek orgazmdır. Kadınlar orgazmik olarak tatmin olabilseler de, onların asıl içgüdüleri eşlerini teslim almaktır. Bu onların aldıkları en büyük hazdır. İşte bu yüzden dünyanın en eski mesleği (fahişelik) hâlâ sürebilmektedir. İşte bu yüzden kibar fahişelik işi o kadar başarılı olmuştur. O kadınlar erkeklerle sürekli bir ilişkiye asla girmezler, ama onları nasıl dize getireceklerini ve onlardan istedikleri şeyi nasıl alacaklarını bilirler. Onlardan ne isterler? Para, altın, hayatta kalma gücü, lüks, bir geçim yolu. Anlıyor musunuz?

İster kadın, ister erkek olmuş olun, ışık katında yaşamınızı gözden geçirirken tüm bunları görürsünüz. Orada tüm yaşamınızı kesintisiz ve sansürsüz olarak görürsünüz. Kapalı kapıların ardında cinsel ilişki kurduğunuz tüm o anları görürsünüz. Bunu yapmak için kullandığınız tüm fantezileri görürsünüz, çünkü onlar bir öykü anlatır; onlar sizin boyun eğici olmanız için ne gerektiğiyle ilgili bir öykü anlatır. O cinsel ilişkiler sırasında imgelenen fanteziler bazen giderek çarpıtılır, çarpıtılır ve en sonunda en sapkın noktalara kadar gider. Bazı insanlar masum ve karşı koyamayacak kadar aciz olan birisine tecavüz etme imgelemesiyle orgazma ulaşırlar. İşte bu yüzden bugün bu dünyada tecavüzcüler vardır. Benim zamanımda

bunlar asla yoktu, ama bugün aciz kadınlara, hatta çocukları tecavüz edenler var, çünkü onlar fantezisini kurarak bunu var etmişlerdir. Onlar bununla doğmamışlardı, onu sonradan oluşturdular. Anlıyor musunuz?

Böylece, bu açıklama gidip gizli güdüye dayanır. Her eylemin ardındaki gizli güdü nedir? Size bedendeki yedi mührü, yani yedi düzeyi, onlardan hangi enerjinin aktığını, hangi salgıbezlerinin aktifleştirildiğini anlatmıştım; beynin o mühürlerde yaşadığını söyleyebiliriz (*bkz. şekil 2*). Bir bireyin beyninin sinir-hücresi-ağının işlemlerini çok açık biçimde görebilirsiniz, çünkü beyin başınızda yer alıyor olsa da, onun sinir-hücresi-ağı işlemi ilk üç mühür tarafından belirlenir ve bu işlemleri bireyin eylemlerinde açık biçimde görebilirsiniz. Peki, o insanların gizli güdüsü nedir? Onların gizli güdüsü ya da gerçekten istedikleri şey enerjidir.

Böylece, ışık katında bu, o eylemleri izleyen bireysel veçhe için utandırıcı bir şeydir. O, Gözlemci için utandırıcı bir şey değildir, o sadece ruhun kaydetmiş olduğu olguları sunmaktadır. Sadece sizin kişilik-birey veçheniz onu izlediğinde utanır. Tanrısal veçheniz her şeyi izlemektedir ve ruhunuz kaydettiği şeyleri sergilemekle meşguldür ve siz bu durumdan bir an önce kurtulmak istersiniz. Ama sonra gizli güdünün tüm yaşamınızda yer aldığını görürsünüz. Yaşamınızın her gününde o gizli güdü vardır ve siz "Aman Tanrım" dersiniz.

Tanrınız, "Evet?" der.

"Bu gerçekten ben miydim? Ben yaşamımın serüven dolu ve çok verimli olduğunu düşünüyordum. Hayatımdaki tüm o insanlarla aramda güzel ve neşeli bir dostluğun olduğunu düşünüyordum. O yaşamda çok daha fazla ilerleme kaydettiğimi düşünüyordum."

Sizin kim olduğunuz önemli değildir. Siz dünyanın kralı

olmuş olabilirsiniz ya da sokaklarda dilenen yoksul biri olmuş olabilirsiniz, ama eğer her gün aynı gizli güdüyle davranıyorsanız, realiteniz aynı olacaktır. Yaşamınıza kaç kişi girmiş olursa olsun, ne kadar çok şeye sahip olmuş olursanız olun, onların hepsi kişilik benliğin hareket tarzının, gizli güdünün sonucuydu. Siz, "Tanrım, ben çok iyi şeyler yaptığımı düşünüyordum" diyebilirsiniz. Peki, onun ardındaki gizli güdü yirmi iki yaşındayken kullandığınız aynı güdü değil miydi? Ya yedi yaşındayken mağdur olduğunuzu düşünmenize ne dersiniz? Siz bir mağdur oldunuz ve o size güç verdi. (Istırap çeken bir kişi iyi kalpli bir kişi üzerinde güce sahiptir.) O öykünün ardındaki gizli güdü budur.

Öyleyse sonunda nasıl bitirdiniz? Yaşamınızın her günü "aynı eski şey, aynı eski şey"di ve bu utandırıcıdır. Ve orada, yaşlanmaya başladıkça daha fanatikleştiğinizi ve böylece kontrol biçimlerinde daha kurnazlaştığınızı görürsünüz. Bir başka deyişle, yaşlılığınızda yumuşayabilirsiniz, ama gizli güdünüz yok olmuş mudur? Hayır, çünkü ona asla bakmamış, onun yaptığı tüm şeylerin, yarattığı tüm dramın, çektirdiği tüm acının ve ondan kaynaklanan tüm hastalığın asla farkına varmamışsınızdır.

Işıkta yaşamınızı gözden geçirmek korkunç bir deneyimdir. İşte bu yüzden eskinin rahip Firavunlarının, o büyük varlıkların hükümdarlıklarındaki hedefi, yaşamlarının sonunda ruhları Osiris'in terazisinde tartıldığında, terazinin bir gözüne onların kalbi, diğer gözüne de bir tüy koyulduğunda terazinin dengelenmesiydi; kalbin, yani niyetin bir tüye karşı tartılabilmesiydi. Bu yüzden, onların tüm hükümdarlık dönemi çok riskliydi, ama onlar tarafından yönetilen halk kutsanmıştı, çünkü bu Firavunlar öyle güçlü bir mevkide en üst düzeyde hizmetkâr, en üst düzeyde rahip ve en üst düzeyde yönetici

olabilmek için mücadele eden, gerçekten asil varlıklardı. Bugün hiçbir politikacı yoktur ki ruhu bir tüye karşı tartılabilsin. Bu yeni ve ilginç bir politik kampanya güdüsü oluşturmaz mıydı? "Eğer bana oy verirseniz, size öyle liderlik edeceğim ki bu yaşamımın sonunda niyetlerim bir tüye karşı tartılacak." Hepiniz ona oy verirdiniz. Bu ne anlama gelir? Gizli güdüsüz ve önyargısız olmak anlamına gelir. Önyargısızlık önemli bir şeydir. Gördüğünüz gibi, ışıkta yaşamınızı gözden geçirme sürecinde çok şey olup biter ve siz o yaşamın gizli güdülere, önyargıya dolaşıklıklarını görmeye başlarsınız.

Size onlar gibi olmayı öğretmeye çalıştığım bu varlıklar, ışıkta yaşamlarını gözden geçirme yolculuğunda, yol boyunca bir yerde, anlamlı bir değişime ihtiyaç olduğunu ve değişimin ille de çevresel bir değişim olmadığını, onun önce kendi içlerinde meydana gelmesi gerektiğini anlamış olmalılar.

Kendinizi sevin, o zaman özgür olacaksınız. Bu ne anlama gelir? "Kendi içinizi kazın, gizli güdünüzü bulup çıkarın" anlamına gelir. Sizin gizli güdünüz ve önyargınız nedir? Çok basit. Güzel kadınlar erkeklerde cinsel istek uyandırırlar ve o kadınlar bunu bilirler. Kadınlar aslında öyle olmak için uğraşırlar ki karşılığında bir yere, bir evliliğe, çocuklara, yaşam garantisine kavuşacak güce sahip olabilsinler. Eğer çabaları işe yaramazsa, onlar yine süslenip bir başka erkeğin peşine düşebilirler; onların güçleri budur. Ya da bunun tam tersi olur: Kadın rahata kavuştuğunda ve güzelliği solmaya başladığında ve erkek artık ona ilgi duymaz olduğunda, kadın eski durumun yerine bu kez karşı tarafta suçluluk duygusu yaratmayı, çocukları ve yasal konumunu geçirir. Erkek yoldan çıkmaya ve yeni heyecan aramaya başlar, böylece kadın yükleri sırtlanmak zorunda kalır. Ama o hâlâ güce sahiptir; ona (erkekte yaratılan) suçluluk duygusu denir.

Böylece, erkek dışarı gidip istediği her şeye kendini kaptırabilir, ama erkeği baştan çıkaranın, onu elinde tutanın ya da bırakanın kadının önyargısı olduğu kadar, erkeği yoldan çıkarmış olan da kendi önyargısıdır. Anlıyor musunuz? Bu oyunun kurallarını anlamalısınız ve bu dünyaya indiğinizde o kurallar epeyce katılaşır. Işıkta yaşamınızı gözden geçirirken tüm bunları görürsünüz ve o hoş bir görüntü değildir. Aranızda, göreceği her şeyden gurur duyacak tek bir kadın yoktur. Aranızda, göreceği her şeyden gurur duyacak tek bir erkek yoktur. İşte bu yüzden siz bu dünyaya geri dönersiniz, çünkü bu birinci kattan ve insan deneyiminden çıkmanın tek yolu, onu yenmektir. Peki, onu nasıl yenersiniz? Gizli güdünüzü ve onu kullandığınız önyargı derecelerini açığa çıkararak. O zaman o bütün öyküyü anlatır.

Öyleyse siz bu acı verici, ama en olağanüstü biçimde açığa çıkarıcı, ifşa edici yaşamdan neyi devşirirsiniz? Ruh o yaşama büyülenmiş gibi bakmaktadır: "Tüm bunları yapmış olduğuna inanamıyorum." Bu gözden geçirme sona erdiğinde ruh sizin en iyi arkadaşınız olur. "Bunu yapmış olduğuna inanamıyorum."

"Sen beni geceleri geç saatlere kadar uyutmadın."

"Geceleri geç saatlere kadar uyuyamadın, çünkü ben sana burada (vicdan azabıyla) rahat vermiyordum."

"Ah, evet, bunu hatırlıyorum."

"Peki, öğrenmen gereken şeyi ne zaman öğreneceksin? Biliyorsun, senin bu yaşamının tüm günleri boyunca biz hep aynı sayfanın üzerindeydik. Onu ben kaydetmiştim. Artık sıkıldım, çünkü her gün aynı şeyi kaydetmiştim."

Işıkta yaşamınızı gözden geçirmeyi bitirdiğinizde, ne kadar ilkel ya da ne kadar gelişkin olduğunuzu çok net bir biçimde görürsünüz. Ama en gelişkin olanlar bile ilkel olduklarını

düşünürler. Bu çok güzel bir şeydir, çünkü onlar sonunda muhteşem bir kusursuzluğa erişme özlemiyle bu dünyaya geri döner ve kendileriyle birlikte o yüceltilmiş varoluşun armağanlarını getirirler. Onların enerjisi normal gizli-güdü âleminde bulunamaz. Onlar başka bir yerdedirler. Onlar son derece özgündürler. Bağımsız ve kendi kendine yeten kişilerdir.

Işık katında yaşamınızı gözden geçirdikten sonra ne olur? O süreç sona erdiğinde kendinizi adeta tükenmiş hissedersiniz ve sonra Vecit Katına gidip, orada istediğiniz kadar uzun bir süre dinlenir, istediğiniz şeyi yer ve içer, istediğiniz şeyi yaparsınız. Cennet de denilen Vecit Katı altın ışıklı, çok güzel, kusursuz bir kattır. Sizin orada okula da gitmeniz gerekir. Okulda siz esasen zorluğunuzun ta kökenini incelersiniz ve onu, gözden geçirmiş olduğunuz yaşamınızın size gösterdiği bir biçimde incelersiniz. Siz aslında arkadaşlarınıza, sevgililerinize, çocuklarınıza ve ailenize yapmış olduğunuz şeyleri ve onların size yapmış oldukları şeyleri incelemektesinizdir ve sizin okulunuz tümüyle bununla ilgilidir. Ama doğru soruyu nasıl soracağınızı bilmedikçe, oradaki daha yüksek bir okula ya da daha büyük bir öğrenim salonuna asla geçemezsiniz. Böylece, sizin orada gerçekten yaptığınız tüm şey Tanrı'nın bir bütün olarak birliğini ve birey vasıtasıyla ifade edilen Tanrı'nın, Tanrı'nın bütününü ve büyüklüğünü etkilediğini öğrenmektir. Siz orada bunu öğrenirsiniz.

Sonra uzun bir düşünüp tasarlama dönemine girersiniz ve bu güzel katta bu dönemi zihninizi dinginleştiren herhangi bir yerde geçirebilirsiniz. Örneğin, siz her neyi dinginlik olarak adlandırıyorsanız, o hemen karşınızda belirir. Bazıları için bu, durgun bir yaz gününde yüzeydeki gümüşî dalgacıkların salkımsöğütleri ve ara sıra rastgele sürüklenen bir çiçeği yansıttığı sakin bir göldür. Bu sizin düşünüp tasarlama yeriniz o-

lur. Orada, aynı türde bir yer yaratmış olan başka varlıklarla karşılaşır ve o yeri onlarla paylaşırsınız. Eğer mutlak bir yalnızlık istiyorsanız, ona sahip olursunuz; aynı yerde hiçbir ziyaretçiniz olmaz. Orada her şeye saygı gösterilir, hiçbir şey dışlanmaz. Eğer düşünüp tasarlama yerinizi yüksek ve karla kaplı bir dağ olarak hayal etmişseniz, karşınızda o belirir. Eğer tasarlama yeri olarak bir ölüm kalım savaşında büyük bir küheylanın sırtında olmayı hayal etmişseniz, enerjiniz ve adrenalininiz en çok orada yükseliyorsa, o zaman karşınızda o sahne belirir.

Eğer tasarlama yeri olarak çocukların çevresinde bulunmayı seçmişseniz, o zaman orada küçük çocukların çevresinde olursunuz. Peki, o varlıklar neden küçük çocuklar olarak kalmaktadırlar? Çünkü çocukluk onların yeni yaşamlarını düşünüp tasarlayabilecekleri en büyük masumiyet yeridir, bu yüzden onlar Vecit Katına küçük çocuklar olarak gelirler. Belki onlar son yaşamlarında seksen iki ya da elli iki veya yirmi dokuz yaşında ölmüşlerdir. Ama onlar bir çocuk olarak dinlenip tasarlarlar ve belki siz onların huzurunda bulunmayı istersiniz. Onlar o durumda o kadar sade ve basit olmayı öğrenmektedirler, öyle ki, bu dünyaya geri döndüklerinde bu sadelikleri her şeye ağır basacaktır. Sadelik içinde sizin gizli güdüleriniz olmaz; siz sadece sadesinizdir. Anlıyor musunuz?

Gerçekten anlıyor musunuz? Biz daha ileri gitmeden önce biraz durup, şu ana kadar öğrenmiş olduklarınızı yanınızdaki kişiye açıklayın. Bakalım gerçekten anlamış mısınız? Bu güzel bir çalışmadır. Siz bu bilgiyi böyle başkasına ifade ederek daha iyi kavrarsınız. Eğer bu bilgiyi açık seçik ifade edebilir ve anlayabilirseniz, o zaman kendi gizli güdünüzü açığa çıkarmaya başlayabilirsiniz. Şimdi iyi dinleyin: Gizli güdü yaşamınızdaki en güçlü tutkudur. O sizin gerçek tutkunuzdur.

O, gerçek güç merkezinizin olduğu yerdir. Siz gizli güdünüzü açığa çıkardığınızda, yaşamınızın büyük enerji deposunu ortaya çıkarmış olursunuz. O enerji deposunu yüzeye çıkarabildiğinizde, onunla harika şeyler yapabilirsiniz.

İşte bu yüzden, ben bir dinleyici topluluğuna gizli güdülerden söz ederken iğne yere düşse duyulacak kadar bir sessizlik olur, çünkü herkes o anda dikkat kesilir. Ben ne zaman burada cinsellikten, paradan, olağanüstü fenomenden söz etsem, dinleyici dikkat kesilir. Çünkü bunlar gizli güdülerdir. Bu gizli güdülerin üçünün de bir yerlerde farklı düzeylerde kullanılması ilginç değil midir?

Sizin ışıkta yaşamınızı gözden geçirmeye gitmenizin nedeni budur: O yaşamınızda hangi gerçeği barındırdığınızı görmeniz gerekir. Bütün mesele, bunu yapmanızın tek nedeni, bilinmeyeni bilinir kılmakta kaydettiğiniz ilerlemeyi görmek ve nerede genişleyemeyecek kadar kapana kısıldığınızı anlamaktır.

GEÇMİŞİN ALDATMASINDAN ÖZGÜRLEŞMEK

Biliyorsunuz, sizin hayaliniz özgür olmaktır, sevgili varlıklar, gerçekten özgür olmak. Gerçek güdünüz bu olmalıdır: Özgürlük. Özgür olmak için herhangi bir kişiyi, yeri, şeyi, zamanı ya da olayı kullanmak zorunda olmadan, sadece özgür olmak. Üstatlık onu insanlardan, yerlerden, şeylerden, zamanlardan ve olaylardan arındırmaktır, öyle değil mi? Çünkü ışıkta gözden geçirilen yaşam tümüyle insanlardan, yerlerden, zamanlardan ve olaylardan ibaret değil midir? Evet, öyledir.

Şunun üzerinde düşünün: Şu anda milyonlarca ruh bu dünyadan ayrılıp ışık katına gidiyor ve geçmiş yaşamını gözden geçirmeye başlıyor. Şu anda milyonlarca varlık geçiş yapı

yor. Buradan birkaç mil uzaklıkta birisi az önce öldü. Onlar gittiler, artık burada değiller. Yoldalar. Buraya çok uzak olmayan bir kentte biri az önce vurularak öldü. Ölen o varlığın ne yaptığını biliyor musunuz? O, bedenden az önce çıktı ve geriye dönüp, orada yatan bedenine bakıyor ve paniğe kapılıyor. Neden, biliyor musunuz? Çünkü o, bu bedenden ibaret olduğunu düşünüyordu. O, artık çalışmayan bir beyne geri dönmeye çalışıyor. Kanın artık dolaşmadığı bedendeki kana geri dönmeye çalışıyor. Bunu yapamaz; o yüzden ölü bir bedene girip çıkıyor. Bu tür varlıkların bütün hareket tarzı fiziksel bir yaşamla ilgilidir. Onların vurulmalarının nedeni, yaşamlarının fiziksel üstünlükten ibaret olmasıdır. O ruhlar ne kadar aydınlanmışlardır? Eh, pek fazla değil.

Ya da bir kadın tecavüz edilerek öldürülür. Bu kadın ne tür fantezilere sahipti? O fanteziler onu en sonunda nereye götürdü? O fantezilerinde erkekleri nasıl baştan çıkarıyordu? Onun nihai fantezisi neydi? Şimdi o bedeninden ayrılmıştır. O varlığın değeri nedir? Eğer bir bedeniniz yoksa sizin değeriniz nedir? Birlikte olduğunuz insana bir bakın. Eğer bu bedene değil de bir başka bedene sahip olsaydınız, hâlâ o kişiyle birlikte olur muydunuz? Bunun üzerinde düşünün. Sevdiğinizi söylediğiniz o kişiye bakın, eğer o başka türlü görünseydi, yine de onu sevebilir miydiniz? Eğer sevemezseniz, o zaman siz kimsiniz? Bir bedenden daha fazla bir şey değilsiniz. Size ne olacak? Eh, bir sürü soruna sahip olacaksınız.

Bu dünyadan ayrılan herkes ışık katında yaşamını gözden geçirmeye gitmez. Bir sürü varlık bu dünya ile ay arasında takılıp kalır. Onlar dünyanın üzerinde süzülüp dururlar. Bir sisin içindedirler. Atmosferdedirler. Geceleri ayın gölgesindedirler. Barlara ve meyhanelere takılırlar. Aşırılığa kaçılan yerlere takılırlar. Onların düzeyine indiğinizde size bağlanır-

lar. Sevgili varlıklar, herkes ışıkta yaşamını gözden geçirmez. Varlıkların çoğu o katı bulamaz, çünkü onların gerçek güdüsü tümüyle bedenle ilgilidir. Bakın, sizin kim olduğunuz, ne kadar güzel ya da çirkin olduğunuz önemli değildir; eğer bedeniniz sizin biletiniz olagelmişse, siz bir kaybedensinizdir.

Büyük ve kadim bilgelik okulu bedenlerle ilgili değildir. O, görünmeyen, kendi kendine yeterli asli veçhenin gelişimiyle ilgilidir. Siz hareket tarzınızı, gizli güdünüzü anlayarak oraya erişirsiniz. Siz kendi içinizde spiritüel öz geliştirdiğinizde kendinizi seversiniz. O, bedenden çok aşkın ve üstündür. Işık katına gidenler yüksek varlıklardır, çünkü onlar gerçekte o spiritüel özdür; onlar bedenlerinden kolayca ayrılabilirler ve onunla bir işleri kalmaz. Çünkü yaşamlarının çoğu gününde onlar bedenlerinin dışındadırlar; bu onların bedenlerinden gerçekten ayrıldıkları anlamına gelmez, ama düşüncelerini sadece bedene harcamazlar; günlük yaşamları esnasında farklı düzeylerde düşünürler. Onların tutkusu bedenle değil, yaşamla ilişkilidir. Tekâmül etmekle ilişkilidir. Tanrı'yla ilişkilidir. O yükseklikten aşağı inip bedenle uğraşmak zorunda kalmak, bu insanlar için aşağı çekici, ezici, kasvet verici bir deneyimdir.

Bu, bedenle ilgili bir okul değildir; büyük benliği bedene hâkim olacak şekilde eğiten bir okuldur. En sonunda bu yaşamı gözden geçirecek olan da bu büyük benliktir. Bu yaşam, bu beden tüm yaşamların dolabındaki bir giysidir.

Peki, verimli deneyim nedir? Burada neden bulunduğunuzu hatırlayın: Sizin bilinmeyeni bilinir kılmanız gerekiyor; bilinene tutunmamanız, bilinmeyen olmanız gerekiyor. İşte siz bu yüzden buradasınız, sevgili varlıklar. İşte bu yüzden Kutsal Öz fiziksel bedende açlık çeker. İşte bu nedenle, kişilik onun ne olduğuyla ilgili bir ipucu elde edemez ve çok ıstırap

çeker; çünkü o fazlasıyla fiziksel bedene dayalıdır.

Bunun felsefî bir şey olduğunu biliyorum. Ama meselenin özü şu ki, insan onu yaşayabilecek kadar onun gerçeğini anlama tutkusuna sahip olmadıkça, o günlük yaşamda uygulanabilir değildir. Onu yaşayabildiğinde, insan cennet âleminin anahtarlarını elde eder, çünkü o yaşanması gereken bir şeydir. Siz bedeninizi oluşturan kütlenin genel toplamı değilsiniz. Sizin için orada oturup, "Ne yapayım, ben böyleyim" demek kolaydır. "Öyle olmak"tan bıkıp usandığınızda gelip beni görün. Siz değişebilirsiniz, çünkü sizin doğanız tanrısaldır.

Aranızda, geçmiş yaşamını gözden geçirdiğinde dizleri üstüne çökmeyecek tek bir kişi bile yoktur, çünkü yaşamınızda yaptığınızdan utanmayacağınız pek bir şey yoktur. Siz birçok şeyi utançla yaptınız ve onların çoğunu daha iyisini yapabileceğinizi bildiğiniz halde yaptınız. İşte o zaman gerçek utanç ortaya çıkar ve işte o zaman o bilinçli eylemin işleyişi kişiliği ve sinir-hücresi-ağı işlemini düzeltmeye, onu yeniden oluşturmaya başlar. O bugünle ilgilidir. Bugün siz bilgiyi öğreniyorsunuz; o bilgiyi sinir-hücresi-ağınıza aktardığınızda ve onu her gün düşünme sürecinizin hedefi kıldığınızda, o bilgi yaşamınızda görünür hale gelecektir. O zaman bu bilginin sonuçlarını görmeye başlarsınız. Tanrısal-olanın yaşamınızda meydana gelmeye başlayan eylemini görürsünüz: Verimli ve mucizevi değişim.

Aranızda değişemeyecek kimse yoktur. Şunun üzerinde düşünün: Eğer yaşamınızı şimdi gözden geçirecek olsaydınız, neleri değiştirirdiniz? Eğer şimdi bedeninizi kuşatan o bantların dışına çıkıp, her şeyi her görüş noktasından görebilseydiniz, her şeyi hem tanrılık görüş noktasından, hem spiritüel görüş noktasından, hem ruh kişiliğin görüş noktasından görebilseydiniz, neleri değiştirirdiniz? Bakın, eğer bunun yanıtını

bilirseniz, o zaman bugün ölüp tekrar cahil olarak doğmak zorunda kalmazsınız. Eğer -siz herkes ve her şeyken- kendinizde neyi değiştireceğiniz, hangi gizli güdüyü değiştireceğiniz sorusunun yanıtını bilirseniz, eğer bu yanıtı bugün bilirseniz, bu hayatta asla ölmeniz gerekmeyecektir. İnsanlar varoluşlarının güdüsünü bilmedikleri için ölürler. Bu kadar. O güdüye öbür tarafta, ışıkta baktığınızda, o çok belli olur. Bu, Gözlemci olma eğitiminin çok harika olduğu yerdir, çünkü Gözlemci kişilikten ve duygusal bedenden ayrılır. Kişinin niyetini her görüş noktasından gözlemleyebilir; oku ve onun nereye atıldığını görür. Onu gözlemleyebilir, görebilir ve her yerde o olur.

Ayrılmak ve Gözlemci olmak zordur. Çünkü siz en çok kendi eleştirinizden korkarsınız. Siz kendi Gözlemcinizden korkarsınız. Başkalarını aldatabilirsiniz, ama kendinizi aldatamazsınız. Ve görüş noktanızı değiştirmekten korkarsınız, çünkü bunu yaptığınız anda, gerçekte nasıl olduğunuzu göreceksinizdir. Ve o görüş noktasından ışık en derin etkisini yapar. Anlıyor musunuz? Kendinizi bilin, o zaman özgür olacaksınız. Siz Gözlemci olabildiğinizde ve bu yaşamdaki eylemlerinizi gözlemleyip hareket tarzınızı, gizli güdünüzü ortaya çıkardığınızda, bu kişiliğin eleştirileceği anlamına da gelir. Kişilik kendini tehdit altında hisseder. Gözlemci olarak, eleştiriyi rahatça kabul edebilirsiniz. Görüş noktasını değiştirip kişilik olduğunuz anda, onun hissettiği duygunun ıstırabını çekersiniz. Ağlar ve inkâr edersiniz, tabii bu tümüyle sizin imgelemenizdir, ama o gözden geçirmeyi yapan bu niteliklerdir ve sizin oradan Vecit Katına gitmenize olanak veren de bu niteliklerdir.

Ama bunu yapmak için ölmeniz gerekmez. Onu burada yapabilirsiniz. Peki, onun süreci nedir? Uzun uzun düşünmek ve farklı insanlara karşı nasıl davrandığınızın, gündeminizin

keskin bir biçimde farkında olmak? Siz doğaya nasıl davranıyorsunuz, gündeminiz nedir? İşyerinizde nasıl davranıyorsunuz, gündeminiz nedir? Ailenize nasıl davranıyorsunuz, gündeminiz nedir? Cinsel yaşamınızda nasıl davranıyorsunuz; gerçek gündeminiz, güdünüz nedir? Ona iyice bakın. Bakmaktan korkmayın, gerçekten baktığınızda onu bulabilirsiniz, güzel varlıklar; o zaman o gerçekten aşikâr hale gelecektir.

O basittir, karmaşık değildir. Onu anlamak için bir psikiyatra ihtiyacınız yoktur, zaten psikiyatrlar onu anlayamazlar; kendiniz anlayabilirsiniz ve o tümüyle bireysel olacaktır. Onu ortaya çıkarınca, simya kazanında eritip yok etmelisiniz. O güdü o potaya atılıp (kökenine inene dek çözülüp) yok edilmelidir. Siz tam o noktada gerçekten değişirsiniz; yoksa yüzeysel olarak değişmek nüvenizi değiştirmez.

Siz yüzeysel olarak değişebilirsiniz. Birçoğunuzun yaptığı gibi partnerlerinizi değiştirebilirsiniz, birinden diğerine geçebilirsiniz. Çevrede dolanıp durabilirsiniz. Bir şeyleri atıp, yerine yeni şeyler alabilirsiniz. Eski giysilerinizi atıp, yenilerini satın alabilirsiniz. Bunların bir önemi yoktur. Bunlar tümüyle yüzeysel değişimlerdir ve nüveyi etkilemezler. Sizin ve buradaki işinizin nüvesi gizli güdüdür. Değişmesi gereken odur. O değiştiğinde, bu tüm çevrenizi derin bir biçimde etkileyecektir. İşte o zaman yaşamınızın saflığını bozan değersiz şeyler yok olmaya başlayacaktır. Gerçek sınav budur.

Biliyorsunuz, Tanrı sizi sınamaz. Buradaki herkes bunu söylüyor: "Eh, bu bir sınav." Hiçbir sınav yoktur. Bir yerlerde çetele tutan kimse yoktur; bu sadece seçimdir. Eğer siz seçime bir sınav diyorsanız, öyle olsun. Ama hiçbir sınav yoktur; sadece seçim ve fırsat vardır. Siz nüveyi değiştirdiğiniz için her şey dağılmaya başladığı anda, eğer benlikteki o nüve değişiminin dıştaki etkilerinden dolayı ıstırap çekmeye başlarsanız,

her şeyi tekrar bir araya getirme dürtüsü, ayartısı hissedersiniz; çünkü daha yüksek bir görüş noktasından, Gözlemci olarak yapmış olduğunuz şeyi kişilik olarak, duygusal olarak yapamazsınız. Siz duyguyla başa çıkamazsınız ve Gözlemci duygusal değildir ve ne yapmış olduğunuzu kişiliğe geri dönene dek bilmezsiniz. O zaman kıyamet kopar. O zaman görürsünüz. Anlıyor musunuz?

Herkes "O gerçek bir sınavdı" der. "Şimdi ben bununla ne yapacağım? Geri dönüp kaçacak mıyım? Ona dayanamıyorum. Büyük bir suçluluk duyuyorum ve o kişinin bu kişiye sahip olmasını istemiyorum. Onun bu kişiyle yatmasını düşünemiyorum. Buna dayanamam. Bunu yapamam, şunu yapamam. Şunları kaybedemem. Evimi kaybedemem. Görüş noktamı kaybedemem. Yapamam. Yapamam." Bakın, Sıfır Noktasından gelen nüvesel reaksiyonla başlayıp biyofiziksel reaksiyona dönüşen şey bir sınav değildir. Siz bu süreci sonuca ulaştırıp her şeyin dağılmasına izin verebilir misiniz? Onu tekrar bir araya getirmeye çalışmadan, bunu yapabilir misiniz?

İşte size her zaman yaptığım bir uyarı: Geçmişinize geri dönmeyin. Burada kastettiğim şey tam olarak budur. Bir kez değiştiğinizde, değişimi tekrar değiştirmeyin. Dağılan şeyi tekrar bir araya getirmeye çalışmayın. Siz duygusal, kişilik yaratıkları olduğunuz için bunu yapma dürtüsü duyarsınız. O zaman ne olur? Duygu yoluyla geçmişinize geri dönersiniz. Duygu nedir? Suçluluk, utanç, korku, güvensizlik, kıskançlık, tehdit, güç. Bunlar geçmişe dönmenize neden olan tüm o duygulardır. Eğer o duyguya tutunur, geçmişe döner ve onu tekrar bir araya getirmeye çalışırsanız, o zaman bir sorunla karşılaşırsınız, çünkü meydana gelmiş olan nüve değişimi şimdi tekrar bir araya getirilmiş olan fiziksel değişimi yansıtmamaktadır. Böylece, şimdi büyük bir çekişme yaşarsınız.

Bazılarınız bunu bilirsiniz, geçmişinize dönüp onu bir araya getirdiğinizde, onun asla aynı olmadığını bilirsiniz. Neden aynı değildir? Çünkü bir şey esas itibarıyla değişmiştir. Geçmişe dönüp, onu tekrar bir araya getirmiş olmanıza rağmen, meydana gelmiş olan bir değişim vardır. Peki, o durumlarda ne olur? Tüm duygular yükselir. Çünkü gizli güdü değişmiştir. Bir duygunun kendi başına durması gerekir. O artık gizli güdünün temel desteğine sahip değildir, bu yüzden duygu isteriktir. Anlıyor musunuz?

ONURLU VE KUSURSUZ BİR KİŞİ OLMAK

Burada bir an durup, onurun ne olduğundan söz etmek istiyorum. Herkes onurlu olmaya değer verir, değil mi? Herkes şöyle ya da böyle onurlu olmak ister. O, asil ve uygun bir varoluş biçimi gibi görünür. Size onurun ne olduğunu söyleyeyim: Onur, sizin oyunlar oynamamanız ve sadece gerçek güdünüz olmanızdır. Kusursuz olmak budur. O ille de güzel olmayabilir, ama kusursuzdur. Onurlu olmak budur. Açık ve dürüst olmak budur. Ortada tutarsız bir karışım yoktur. Açıkça anlaşılmayan bir durum yoktur. Belki diye bir şey yoktur. Sıcak ve soğuk yoktur. Bir gün açık, bir gün kapalı olmak yoktur. İstikrarsızlık yoktur. Şu anda neyseniz o olduğunuzda, içiniz dışınız bir olduğunda, bu onurlu ve kusursuz olmaktır. Bundan sapmak kusurlu olmaktır. Anlıyor musunuz?

İşte ben buna kusursuz bir kişi derim. Ben kusursuz bir kişinin huzurunda bulunmaktan çok zevk alırım. Biliyorsunuz, ben kimin benim huzurumda bulunacağı konusunda çok titizim, çünkü sizin daima gizli güdüleri olan insanların melodramlarıyla başa çıkmanız gerekir. Bir sabun köpüğü gibi, onlar renk değiştirirler, bulanıktırlar ve asla gerçekten bilmek

istemezler. Böylece sizin daima onları eğlendirmeniz ya da onlarla hiç konuşmamanız gerekir. Onlar kusursuz insanlar değildirler. Göründükleri gibi değildirler. Taklit eder, ...miş gibi davranırlar. Doğal ve samimi değildirler. Sizin aranızda da böyle samimiyetsiz insanlar var. Onlar samimiyetsizler, çünkü burada öğrendiklerini hayata geçirmiyorlar. Samimiyetsizler, çünkü burada öğrendiklerini alıp uygular gibi yapıyor, ama aslında ahlâksızlığa imreniyor, gizli güdülerini saklıyorlar.

Ben doğal ve samimi varlıklardan zevk alırım, onlarla meşgul olurum. Çünkü onlarla aramızda gerçek bir etkileşim vardır, çünkü onların saklayacakları bir şeyleri yoktur. Açık sözlü ve doğrucudurlar. Öğretileri gerçekten öğrenirler.

Bu, ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken de farklı değildir, çünkü ışıkta her şey ortaya çıkar ve melodram dizisi karşınızda oynar. Siz o dizideki tüm oyuncularsınızdır ve gördüklerinizden hiç hoşlanmazsınız. O dizinin gösterimi sona erdiğinde, büyük benliğin kişilik veçhesi olarak, onurunuzu lekelediğinizi, diğer insanları kendi çıkarlarınız için kullandığınızı, bu yüzden samimiyetsiz ve sahtekâr olduğunuzu hissedersiniz.

Sizin tüm düşünceleriniz, sanki gökyüzüne yazılmış gibi, çevrenizdeki enerjiye yazılıdır. Siz her neyseniz o olduğunuzda, asla sakınarak konuşmak zorunda olmazsınız ve ne dediğiniz hakkında endişelenmeniz gerekmez. Eğer bundan yüz bin yıl sonra o düşünceler, o gerçek güdü size geri dönse, siz ondan utanmazsınız, çünkü güdünüz samimiyetsiz ve art niyetli değildi. O tekâmül eden bir güdüydü. Birçok kişiyi kendine boyun eğdirmemişti. İnsanları kullanmamış, istismar etmemişti; doğal ve samimiydi. Bu gerçek tekâmüldür.

Eğer bugün var olan hayvanların atalarının fosil kalıntılarını ortaya çıkarırsanız, onların on milyon yıl önceki halleri ile şimdiki halleri arasında bir değişimin olduğunu görürsü-

nüz. O kalıntılara baktığınızda, "Bunlar kötü, bunlar bir hataymış, bugünkü hayvanlar çok daha iyi" demezsiniz. Tekâmülü bu açıdan görmezsiniz. O hayvanların geçmişteki hallerine ve şimdiki hallerine bakar ve o türlerin jeolojik çağ boyunca evrimini görürsünüz. Ve o değişimi kutlarsınız. O size kendiniz için umut verir. Ama asla bir hayvanın geçmişteki haline bakıp onu kınamazsınız.

Eğer onurlu bir insansanız, ışıkta geçmiş yaşamınızı gözden geçirirken bu onuru görürsünüz. İçiniz dışınız bir olarak yaşamış olduğunuzu, bu konuda net sınırlara sahip olduğunuzu görürsünüz. Nasıl biri olduğunuzu ve herkesi nasıl etkilemiş olduğunuzu açıkça görürsünüz. Kuşkusuz, bu eşsiz insanların sizin hayatınızda onurlu kişiler olarak yaşamalarını gerektirmiştir, ama aynı şekilde siz de onların hayatlarında bir onur kıvılcımı olmuşsunuzdur. Öyleyse ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken eylemlerinizin sonuçlarına Tanrı olarak, Gözlemci olarak baktığınızda ne göreceksiniz? Bunun üzerinde düşünün. Orada siz o onuru yansıttığınız kişiler olur ve o anda onların onurunu hissedersiniz. Bu destansı bir tekâmül noktası olmayabilir, ama o yaşamın tekâmül noktasıdır. O somutlaşmıştır, gerçektir.

Böylece, çevrenizdekiler sadece onurlu olduğunuz için sizinle birlikte olabilirler. Onların sizi sevebilmelerinin nedeni, sizde kendilerinde sevdikleri şeyi görmeleridir: O keskin gerçeği, o onuru, o asaleti. Bunun tersi de olabilir, ama sonuçta o somuttur, gerçektir. İllüzyoni değildir.

Siz bir illüzyonu sevdiğinizde, tek başınasınızdır. Bu yüzden o asla sürmez. İllüzyoni sevgiye dayanan ilişkiler bir illüzyondur ve taraflar illüzyonidir. O ilişkiler asla devam etmez. Buhar gibidirler; güneş vurduğunda dağılırlar. O ilişkilerde gizli güdüler karşı karşıyadır ve arada melodram vardır.

SİZ ÖLMÜŞ DE OLABİLİR MİSİNİZ?

Siz daha önce birçok kez ışıkta yaşamınızı gözden geçirdiniz, yoksa şimdi burada olmazdınız ve bunu tekrar yapacaksınız. Burada yaşadığınız her şeyi orada tekrar yaşayacaksınız. Şimdi şu şekilde düşünebilir misiniz: Şu anda burada yapmakta olduğunuz şeyi öbür tarafta, ışıkta görmekte olduğunuzu düşünebilir misiniz? Siz hem gören, hem de görülen varlıksınız. Bunun üzerinde düşünün. Lineer düşünmeyin. Şu anda ölmüş olduğunuzu ve öbür tarafta bu yaşamı görmekte olduğunuzu düşünün. Ve bu şu anda olmaktadır, sevgili varlıklar.

Öyleyse öbür tarafta ne işitiyorsunuz? Ben size ne söylüyorum? Ne düşünüyorsunuz? Tüm bunları şu anda görüyorsunuz. Bu sizin zaman akışınız içindedir. O şu anda olmaktadır. Siz öbür tarafa geçmişsiniz ve bu toplantıyı izliyorsunuz. Tüm varlığınız bu katılımı hatırlıyor. Bu mümkün müdür? Siz sadece bu realitede mi yaşıyorsunuz, yoksa aynı anda birçok realitede yaşayan bir varlık mısınız? Eğer siz aynı anda birçok realitede birden yaşıyorsanız, o zaman aynı anda öbür tarafta bulunmakta ve şu anda görmekte olduğunuz şeyi yaşamaktasınızdır. Tanrı'da bizim ebedi ve ezeli olduğumuzu hatırlayın. Biz aynı anda hem geçmiş, hem şimdi, hem de geleceğiz. Siz bir insanken, sadece, bir gelecek için çabalayan geçmişsiniz, ama Tanrı'da o zaten vuku bulmuştur. Yanınızdaki kişiye dönüp bunu açıklayın.

Siz zamansızlığı düşünebilir, onu hayalinizde canlandırabilir misiniz? Eğer bunu yapabilirseniz, büyük üstatların kumaşındansınız demektir, çünkü onlar da zamanı devreden çıkarma yeteneğine sahiptirler. Bu, hâkim etken olarak zamanı ortadan kaldırmak anlamına gelir.

Konuyu tekrar gözden geçirelim. Sizin ölmüş de olmanız

mümkün müdür? Evet. Eğer bunu dikkate alabilirseniz, o zaman bedeninize çok gevşek bir biçimde bağlı olursunuz.

Eğer size bunun böyle olmadığını söyleseydim, ben ne tür bir Üstat Öğretmen olurdum? Bir Tanrı böyle düşünür. Az önce size dinamik bir sır verdiğimi ve sizi boyutsal bir zihin yaptığımı anlamıyor musunuz? Boyutsal bir zihin, lineer zaman ya da tek bir zaman ve uzay boyutu çerçevesinde düşünmeyen bir üstadın zihnidir. O, tüm potansiyelleri aynı anda görebilen bir zihindir. Evet, bir an için sizi boyutsal bir zihin yaptım. Ve öbür tarafta yaşamınızı gözden geçirirken bu süreçte gerçekten yaşadığınızı düşünebilirsiniz. Belki az önce öldünüz ve ışıkta bir anı tekrar yaşıyorsunuz.

Bugün siz bu okuldasınız. Şu anda izlemekte olduğunuz şeyi öğreniyorsunuz. Ve bu bilgiyi ne yapacağınızı, onu nereye koyacağınızı bilmek istiyorsunuz. Harika, onu koyacağınız bir yer yoktur. Bu güzel bir durumdur.

Fikir şudur: Diyelim ki siz ölmüşsünüz. Işıkta bu dersi izliyorsunuz ve geri dönmüşsünüz ve bu deneyimi tekrar yaşıyorsunuz. Neden mi? Kendi sınırlılıklarınızın ve yetersizliklerinizin nedenini fark etmek ve onlardan kurtulmanın anahtarını bulmak için. Eğer o anahtarı bulursanız, ölü olmaktan tekrar bu yaşama geçmiş olursunuz. Bu yaşama geri dönmüş olursunuz ve yeni bir gündeminiz olur. Ölümsüz bir bedenle yeniden enkarne olmuş olursunuz, çünkü ben ölümsüzlükten, fikir denen canlı, yaşamsal enerji bağlamında söz ediyorum. Yanınızdaki kişiye dönüp bunu açıklayın.

Size hatırlatmak isterim ki, Öz için yaşam ile ölüm arasında hiçbir ayrım yoktur. Öz için, yaşam ya da ölüm diye bir şey yoktur; sadece bireysel kişilik ve onun içinde yaşadığı beden için yaşam ve ölüm vardır. Ama Öz ve tanrılık açısından, yaşam ve ölüm arasında hiçbir net ayrım yoktur. Yani az önce

söylediğim şey şu anda vuku buluyor olabilir. Öyleyse neden buradasınız? Bir anahtarı öğrenmek, onu anlamak, bilgi almak, ne soracağınızı bilmek için. Çünkü Vecit Katı tümüyle bununla ilgilidir.

Bakın, gerçek üstatların fiziksel-olan üzerinde hâkimiyet kazanmalarının gerçek bir nedeni vardır. Onlar önce fiziksel-olana ölürler. İnisiyasyonlarının bir yerinde, fiziksel-olana ölürler. Bu şu anlama gelir ki, onlar artık fiziksel-olanla ilgilenmezler. Onlar dünyaya ölürler. Sonra bir inisiyenin, bir üstadın yaşamına doğarlar ve o hayatta yaşam ile ölüm arasında hiçbir net sınır yoktur. Onlar böyle bir sahnenin içine dönüp onu gözden geçirebilir ve -bedensel olarak ölmek zorunda olmadan- o sahneyi tekrar tekrar yaşayabilirler.

Bakın, var olan tüm potansiyellerin, fikirlerin, yani atomlardan üretilebilecek şeylerin sınırı yoktur; siz onları tüketip bitiremezsiniz. Onlar, tümüyle, enerji olarak yoğunlaşmış fikirlerdir. Siz onları tüketemezsiniz. Siz bir ömürde, onları olma potansiyeline sahip oldukları her şey yapacak kadar yeterince çok düşünemezsiniz. Öyleyse sizin (ölmeden) Vecit Katına geri dönmediğinizi kim söyleyebilir? Sizin öbür tarafta bulunan ve aydınlanmaya, yükselişe çok yaklaşmış olan üstatlardan biri olmadığınızı kim söyleyebilir? Siz bu zamana geri döndünüz. Onu tekrar gözden geçiriyor, kaçırdığınız bir şeyi tekrar gözden geçiriyorsunuz. Bunu yapacak güce sahipsiniz.

O halde bunu -ölmeden- yapmayı neden isteyesiniz? Neden bu fiziksel bedenden vazgeçmemeli? Yani o kesinlikle bir kapan, bir hapishane. Öyleyse neden onu bırakmamalı? Siz bedeninizi bırakacak, buradan çıkacak güce sahipsiniz. Öyleyse gerçek üstatlar neden uzun yaşama ve ölümsüzlük sanatını öğrenirler? Onların bedenlerini muhafaza etmek istemelerinin bir nedeni olmalı. Bu onların görünüşleriyle, kaç kere orgaz-

ma ulaşabilecekleriyle ve ne kadar çok yemek yiyebilecekleriyle ilgili değildir. Onlar bedenlerini korumak isterler. Bu o bedenin ne kadar biçimli ya da biçimsiz olduğuyla ilgili değildir; bunun dış görünüşle hiçbir ilgisi yoktur. Üstatlar buna uzun zaman önce ölmüşlerdir; çünkü onlar spiritüel olarak yeniden doğduklarında, spiritüel olandan başka bir şeyi sevemezler.

Öyleyse onlar bu bedeni korumayı neden isterler? Onlar neden buradalar? Neden bazılarınız -hepiniz değil, sadece bazılarınız gerçek üstatlardır- birdenbire bu ölüm (geçmiş yaşamı gözden geçirme) sahnesine geri dönüyorsunuz? Siz öbür taraftasınız ve bunu yaşıyorsunuz. Bunu neden yapıyorsunuz? Çünkü kendi hakkınızda öğreneceğiniz, bilmeyi büyük bir tutkuyla istediğiniz bir şey var: Onlar gizli güdülerinizdir ve siz onları ortaya çıkardığınızda, nüvenin, atom çekirdeğinin gücünü açığa çıkarmış olacaksınız. Siz sınırsız ışık yayan, atomik enerjiye sahipsiniz. İşte gizli güdünün içine hapsolmuş olan odur. Öyleyse neden ölü olduğunuz (öbür tarafta yaşamınızı gözden geçirdiğiniz) bu sahneye geri dönmek, bunu bir enkarnasyon esnasında görmek isteyesiniz? Çünkü eğer burada, ışıkta tekrar tekrar ziyaret edip incelemekte olduğunuz bir şeyi elde edebilirseniz, ondan yanıtına sadece sizin sahip olduğunuz soruyu çekip çıkaracaksınız ve o bu tarafta, bedende ölümsüzlüğü ortaya çıkaracaktır. Ve siz onu istiyorsunuz.

Onu neden istiyorsunuz? Çünkü bilinmeyeni bilinir kılmak için, bedenin ölümsüzlüğü denilen gizemli şey arzu edilir. Biz fiziksel bedeni ölümsüz kılabilmek isteriz ve sadece güçlü bir Öz bunu yapabilir. Sadece aydınlanmış bir varlık bunu yapabilir. Sadece metin, iradeli ve niyetli bir varlık bunu yapabilir. Neden? Çünkü bu Tanrı'nın imgesinin gerçek tezahürüdür ve böyle varlıklar vasıtasıyla Tanrı'nın büyük ve harika işleri gözler önüne serilir.

Tüm üstatlar ölümsüzdürler. Bu onların sonsuza kadar o fiziksel bedende kalacakları anlamına mı gelir? Onlar o bedenin nasıl olmasını istiyorlarsa, o öyle olur. Bir üstat, o bedenin titreşim frekansını yükselterek ya da düşürerek onu gökkuşağı bedene, altın bedene, mavi bedene, ışık bedene, kızıl-ötesi bedene ve fiziksel bedene dönüştürebilir.* Üstatlar tüm basamakların, tüm boyutların efendileridir. Asla ölmek zorunda değillerdir, ölümü yenmişlerdir. Böylesine güçlü bir spiritüel niyetle birlikte ölümsüzlüğün tohumları gelir. Sizin spiritüel bir niyetle ölümsüzlük güdüsüne sahip olup da, yaşamınızda onun özüne sahip olmamanız mümkün değildir.

Aranızda bazıları zamanda geriye doğru gitmişlerdir ve şu anda uzun zaman önce yaşanmış olan bu anı yeniden gözden geçirmekte ve daha önce anlayamadıkları bir şeyi anlamaya çalışmaktadırlar. Onlar bunun bir fırsat olduğunu bilmektedirler; çünkü ışıkta siz hem katılımcı, hem Gözlemci, hem de Tanrı'sınızdır. Böylece, o üstat orada her şeyi bütün-benliğin düzeylerinden görür. O tüm-benlik, burada yaşanmakta olan bu zaman birleşmesini görmekte hiçbir sorun yaşamaz. Gerçekten fiziksel bir kişi bunu anlamakta çok zorlanacaktır, ama spiritüel bir kişi zorlanmayacaktır. Çünkü spiritüel bir kişi tezahür-ettirmenin zamanda yoğunlaşmayla değil, düşüncede yoğunlaşmayla ilgili olduğunu anlar.

Geçmiş yaşamı tekrar gözden geçirmek, o yaşamı tekrar ziyaret etmek gelişme fırsatı sağlar mı? Evet. Eğer bu doğru

*Bunlar yedi bilinç ve enerji düzeyine ait olan ve sizi o düzeylere ya da katlara bağlayan bedenlerdir. Bunlar sırasıyla Fiziksel Beden, Kızıl-ötesi Beden, Görünür Işık Beden, Mor-ötesi Mavi Beden, X-Işını Beden, Gamma Işını Beden ve Sonsuz Bilinmeyen Bedendir. Bunlar fiziksel bedeni bir arada tutan ve kuşatan frekans bantlarıdır ve auranızı oluştururlar. Her bir bandın yedi frekans tabakasının her biri, insan bedenindeki yedi bilinç düzeyinin yedi mührüne karşılık gelir. (Ç.N.)

olmasaydı, tekrardoğuş yasası, tekrardoğuş olmazdı; Özün ve ruhun bir bedenden diğerine göçü olmazdı. Ama bu var. Peki, zamanda bu yolculuk nasıl yapılabilir, zamanı ne aşabilir? Zihin. Zihin Tanrı'ya tabidir, ikisi arasında sadece zaman vardır.

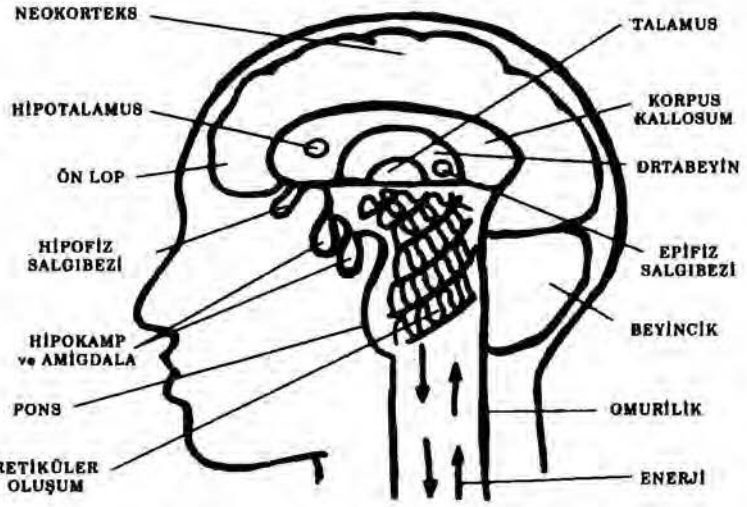
Siz bu yaşamda ışık katını ziyaret ettiğinizde, yaşamınızı o perspektiften gözden geçirdiğinizde, arınıp gelişmek, ilk seferde işitmediğiniz, hissetmediğiniz şeyi işitip hissetmek için bir başka fırsat bulursunuz. Eğer aynı durumu daha fazla bilgilenmiş olarak ziyaret ederseniz, sahne değişecek midir? Daima. Bu, bilinmeyeni bilinir kılma yasasıdır. Öyleyse daha kaç kere ışığa geri gidip, ruhun sunduğu aynı kaynak malzemeyi -ta ki onu değiştirene dek- tekrar gözden geçirmek zorundasınız? Bilginin ve onun zihnen idrak edilmesinin o malzemeyi değiştiren ateş olduğunu anlamalısınız. Siz en zayıf noktanızı bilgiyle tekrar ziyaret ettiğinizde, onu değiştirirsiniz.

BOŞLUK, SIFIR NOKTASI, AYNA BİLİNÇ VE İNSAN ENKARNASYONU

Tanrı bütün benliğimin
tüm seslerinin
işitilip görülmesini
kutsasın, kabul etsin
ve buna izin versin.
Öyle olsun.

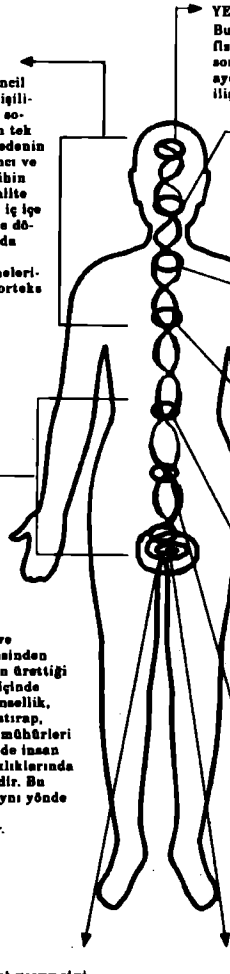
Oturun. Şimdi sizden o çizimleri çıkarmanızı istiyorum. Bunlar, bildiğiniz gibi, beynin, insan bedeninde yedi bilinç düzeyini oluşturan yedi mührün, bilinç ve enerjinin sıfır noktasından aşağı inişinin, birincil ve ikincil bilincin çizimleridir.

Şekil 1: BEYİN

Bu, Ramtha'nın beynin işlevi ve işlemleri konusundaki öğretisi için kullandığı iki-boyutlu, karikatür tarzındaki çizimdir. Ramtha, bu çizimde beynin farklı veçhelerinin inceleme ve anlama amacıyla abartıldığını açıklamıştır. Bu çizim, beyin konusunda verilen öğretilerde değişmez gereç olmuştur.

Şekil 2: İNSAN BEDENİNDE YEDİ BİLİNÇ DÜZEYİNİ OLUŞTURAN YEDİ MÜHÜR

YEDİNCİ MÜHÜR
Bu mühür başın tepesiyle, hipofiz salgısıyla, ultrabilinçle, sonsuz bilinmeyen frekansla ve aydınlanmaya erişmeyle ilişkilidir.

ANALOJİK ZİHİN
O, birincil bilinç ile ikincil bilincin, Gözlemci ile kişiliğin uyum sağlamasının sonucudur. Analojik Zihin tek zihin anlamına gelir. Bedenin dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci mühürleri bu zihin hali içinde açılır ve dualite imajı yok olur. Bantlar, iç içe çarklar gibi sıra yönlerde dönerek, beynin ön lobunda tutulan düşüncelerin yoğunlaşıp tezahür etmelerini sağlayan güçlü bir vorteks yaratır.

ALTINCI MÜHÜR
Bu mühür epifiz salgısıyla, hiper-bilinçle ve gamma ışını frekans bandıyla ilişkilidir. Bilinçaltı zihnin bilişini filtreden geçiren ve perdeleyen retiküler oluşum bu zihin aktifleştiğinde açılır.

BEŞİNCİ MÜHÜR
Bu mühür tiroit salgısıyla, süper-bilinçle, x-ışını frekansıyla ve dualizm olmadan gerçeği söylemek ve yaşamakla ilişkilidir.

DÖRDÜNCÜ MÜHÜR
Bu mühür koşulsuz sevgi, köprü bilinci, mor-ötesi mavi frekansı, timüs salgı-bezi ve onun yaşlanmayı-geciktirici hormonlarıyla ilişkilidir.

İKİLİ ZİHİN
Bu, dualitede yaşayan ve Tanrı'sından, Gözlemcisinden ayrılmış olan bir kişinin ürettiği zihindir. Bu zihin hali içinde sadece ilk üç mühür, cinsellik, hayatta kalma, acı ve ıstırap, mağduriyet ve zorbalık mühürleri aktifleşir. Bunlar genelde insan dramının tüm karmaşıklıklarında devrede olan mühürlerdir. Bu zihin halinde bantlar aynı yönde dönerek, geçmişin aynı düşüncelerini tekrarlar.

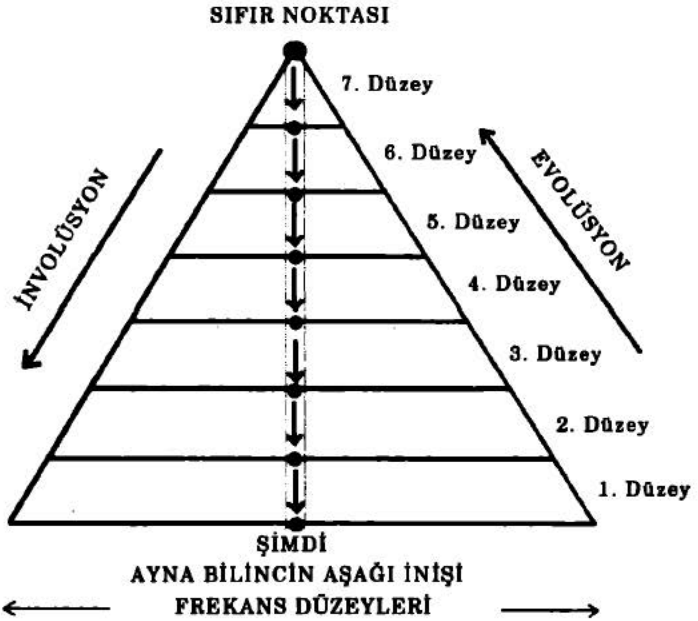
ÜÇÜNCÜ MÜHÜR
Bu mühür bilinçli farkındalığın ve görünür ışık frekans bandının enerji merkezidir. Kontrol, zorbalık, mağduriyet ve güç ile ilişkilidir. Güneş sinirağı bölgesinde yer alır.

İKİNCİ MÜHÜR
Bu mühür toplumsal bilincin ve kızıl-ötesi frekans bandının enerji merkezidir. Acı ve ıstırapla ilişkilidir ve alt karın bölgesinde yer alır.

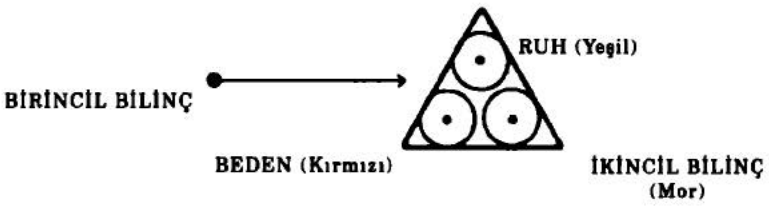
KUNDALİNİ ENERJİSİ

BİRİNCİ MÜHÜR
Bu mühür üreme organları, cinsellik, hayatta kalma, bilinçaltı ve bertaian frekans bandıyla ilişkilidir.

Şekil 3: BİLİNÇ VE ENERJİNİN SIFIR NOKTASINDAN AŞAĞI İNİŞİ

Şekil 4: BİRİNCİL VE İKİNCİL BİLİNÇ

Hepiniz bu çizimleri ilk Bilinç ve Enerji dersinden hatırlıyorsunuz. Şekil 4'te gördüğünüz o siyah nokta Sıfır Noktası, yani birincil bilinçtir. O siyah noktanın yanına birincil bilinç yazın. Bu basit çizimdeki mor nokta ya da daire ikincil bilinçtir. Yeşil nokta ya da daire ise ruhtur ve ruh ikincil bilinçle birlikte hareket eder. Olayları kaydeder. Kırmızı nokta ya da daire fiziksel bedendir. Burada onu beden/zihin bilinci olarak adlandıracağız. Bir başka deyişle, bedenin kendi zekâsı vardır. O bilinçli bir zekâdır; biyofiziksel, hisseden bir varlıktır.

Onlar bu düzenle gelirler. Büyük benlik, şekil 4'te görülen bu dört unsurun bütünleşmesiyle oluşur. Bu beden ister bir altıncı-kat bedeni, ister bir beşinci-kat bedeni, ister bir dördüncü kat bedeni, ister bir üçüncü-kat bedeni, ister bir ikinci-kat bedeni, isterse bir birinci-kat bedeni olsun, o bir bedendir. Fiziksel beden spiritüel beden ya da ikincil bilinç tarafından bir arada tutulur ve onların hepsini bir arada tutan da bütün benliğin spiritüel etkileşimi olan Kutsal Özdür. Şekil 4'te görülen o üçlü grup fikri bundan kaynaklanır. Böylece, Vecit Katından buraya enkarne oluşunuzu daha iyi anlamak için başlangıçtaki olaya geri dönüyoruz.

Size önemli bir soru sormak istiyorum. Önceki derste söylediğim şeye, sizin ölmüş de olduğunuza ve şu anda ışıkta yaşamınızı gözden geçirdiğinize neden inanmıyorsunuz? Bu neden inanılabilir bir şey değildir? Bu çok güçlü bir sorudur, çünkü onun zaman, uzay ve bilinç hakkında bir araya getirdiğiniz esas bilgiyle her türlü ilgisi vardır. O size zihninizde taşıdığınız o bilginin derecesini söyler. Şekil 4'te görülen beden/zihin bilinci az önce söylediğim şeye asla inanmayacaktır. Onu gerçek dışı bir hayal, bir paradigma olarak görecek ve ona asla inanmayacaktır.

Bakın, eğer bu sizin realiteyi onunla belirlediğiniz seçim

etkeni olursa, o zaman içinde bulunabileceğiniz potansiyellere tümden inanmayacaksınız. Bir başka deyişle, o zaman bedeninizle aynı tarafta olacaksınız. Öyle değil mi? Söylediğim şeyin mümkün olmadığına inanırsanız, bedeninizle aynı tarafta olursunuz. Peki, bu ne anlama gelir? Eğer bedeninizle aynı tarafta olursanız, "Bak, ben yaşamaya devam ediyorum. Bir gün öleceğim" dersiniz. Böyle yaptığınızda, yanıltıcı bir illüzyonda yaşıyor olursunuz.

Neden bedeninizle aynı tarafta olmak isteyesiniz? Bunun üst tarafı nedir? Ya beden yerine, birincil ve ikincil bilinçle aynı tarafta olsaydınız? Neden ikincil bilinç? Çünkü o bedende yer alan ve ruhun içinde bulunduğu spiritüel bedeni içeren Özdür. Ve ruhun sizin tüm geçmişinizin kaydını tuttuğunu hatırlayın. O sizin olduğunuz her şeyi kataloglar, yani o kişiliğin belleğinin taşıyıcısıdır. Şimdi şu gerçekle yüzleşin: Eğer ölmüş birinin cesedini görmüşseniz, o kişinin nereye gittiğini merak edersiniz? Öptüğünüz o yüze, bir zamanlar canlı olan o gözlere ve ellere, bir zamanlar yumuşak olan o tene, bir zamanlar atletik devinime sahip olan o bedene bakarsınız; şimdi o beden cansızlaşmış ve katılaşmıştır. O cansızdır. Onu ne bırakmıştır? İkincil bilinç, ruh kişiliği; onu bırakmış olan odur. Öyleyse beden gerçekten siz midir? O gerçekte sizin bir parçanızdır.

Eğer bugün bu öğretiyi kabul edebilseydiniz, şu anda gerçekten ışıkta yaşamınızı gözden geçirmekte olduğunuzu, tam da meşgul olduğunuz konuyla ilgili bir derste bulunan sizi gözden geçirmekte olduğunuzu kabul edebilseydiniz ve bilincinizde buna yer verebilseydiniz, bu kişisel bilincinizin tekâmülünde büyük bir mezuniyeti ifade ederdi. Bu, sizin bu fikri hiç de şaşırtıcı bulmayan çok yüksek bir bilince sahip olduğunuz anlamına gelirdi.

Bu konuda birincil ve ikincil bilinç ile aynı tarafta olmak neden sizin yararınıza olurdu? Yanıt aşikârdır: Çünkü doğum, ölüm ve tekrardoğuş döngüsel olarak sürüp giderken, bunlar mevcut kalan benliklerdir. Diğer yarar da şudur: Eğer bugün size söylediğim şeye gerçekten inanırsanız, bu günün sonunda gizli güdünüzü bilebilirsiniz. Bilebileceğiniz için de, onu değiştirebilirsiniz. Ancak, söylediğim şeyin gerçek olduğunu, onun gerçekliğini reddettiğiniz kadar güçlü bir biçimde kabul etmelisiniz. Eğer öyleyse, o zaman burada incelemekte olduğumuz olasılıkları düşünün. Siz daha önce burada olduğunuzu ve geri döndüğünüzü ve bunların çoğunun aşina geldiğini gözlemlediğiniz, hem gözlemci hem de katılımcı olduğunuz bir anda olursunuz. Ve o zihninizin yüzeyine çıkmaya başlar.

Az önce söylediğim şeyin mümkün olduğuna inanmak neden önemlidir? Çünkü döngüsel tekrardoğuşta, yani doğum, ölüm, ölümden sonraki yaşam ve tekrar doğuşu içeren lineer süreçte, tüm mesele, bir yaşamı insanlara özgü biçimde tekil noktadan değil, bütünün geniş görüş sağlayan noktasından görebilmektir. İnsanlar çok tekil ve çok ayrıdırlar. Onlar Tanrı'nın zihniyle değil, sadece bedenin kişiliğinin zihniyle görebilirler. Sizin yaşam biçiminizde bu çok aşikârdır.

Eğer bu böyle idiyse, o zaman, daha önce de anlattığım gibi, ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken her şeyi görür ve sorununuzun nerede olduğunu anlarsınız. O gözden-geçirmede, o sorun hakkında çok şey öğrenebilir ve sonra Vecit Katında, aynı sorunu ya da o sorunun bir parçasını paylaşan varlıklarla karşılaşır ve onlarla daha sonra bu dünyada yaşayacağınız ilişkiyi tasarlarsınız. Bu plâna göre, o kişi bu dünyada hayatınıza girecektir ve Vecit Katında oluşturduğunuz o bağın anısı çok güçlü olduğu için onu yadsınamayacak bir biçimde tanıyacaksınızdır. O bireyi anında kabul edeceksinizdir; onunla aranız-

da belirgin bir uyum, belki de -plân gereği- bir uyumsuzluk olacaktır. Böylece, kör insanlar olarak burada ne yaptığınızın büyük ve derin gizemini ortaya çıkarmak için mücadele edeceğiniz bir yaşama başlamış olacaksınız. O kişi size sizin hakkınızda ne söylemeye çalışmaktadır ve gerçekte siz kendinize kendi hakkınızda ne söylemeye çalışıyorsunuz, çünkü onların hepsi sizin yansımalarınızdır. Onlar size dersler öğretmek için buradalar ya da belki her ikiniz de bir dersi çeşitli derecelerde öğrenmek için buradasınız. O derse neden ihtiyacınız vardır? Çünkü o göz korkutucudur, cesaret kırıcıdır. O ders tekrar tekrar ortaya çıkmaya devam eder. Böylece, herkes herkesin yaşamında bir oyuncu olur.

Daha önce de belirttiğim gibi, bir konuda Yeni Çağ düşünürleriyle yollarımız bir dereceye kadar ayrılıyor, çünkü onlar tüm bilgiye sahip değiller. Onlar sizin ebeveynlerinizi seçtiğinizi düşünürler. İnsan kültürünün saflığıyla, onlar sizin gökyüzündeki o büyük ebeveyn bahçesine gidip, "Seni ve seni ebeveyn olarak seçiyorum" dediğinizi ve o ebeveynlerin kimler olacaklarını önceden bildiğinizi düşünürler. Bu doğru değildir. İçinde doğruluk payı vardır, ama tam doğru değildir.

Bu süreç şöyle işler: Sizin sorunlarınız her neyse, Vecit Katında bu dünyada onlar üzerinde çalışacağınız bir sonraki düzeyi belirlersiniz. Aslında o iki bin yıl önce de üzerinde çalıştığınız ve peş peşe kuşaklar boyunca ve teknolojik değişiklikler sonucunda az bir ilerleme kaydettiğiniz aynı şeydir, siz hâlâ o sorununun içindesinizdir. Tüm dünya o sorunun içindedir. Siz hâlâ iki bin yıllık bu sorunla uğraşmaktasınızdır. O, yirminci yüzyıla ait; teknolojiye-dayalı, hızlı-gelişen, yapay yaşam yüzyılına ait bir şey değildir. Bu çok eskiye dayanan bir sorundur. Ve onunla ilgili çok düş kırıklığı yaratıcı şey şu ki, o aslında çok basit bir şeydir. Ama Öz için basit olan şey, insan

için çok zordur, çünkü insan duyguları tarafından karmaşıklaştırılır.

Böylece, bu Gösteri Katında öğreneceğiniz şeyi Vecit Katında tasarladıktan sonra ebeveynlerinizi seçmezsiniz. Siz sormuş olduğunuz sorudan daha büyük bir bilgiyi ve bilinci içermeyen bir genetik havuza çekilirsiniz. Bu neden bir süreklilik içermesin ki? Tanrı sadece sizin bildiğiniz şeyi bilir. Neden sizden daha fazla şey bilen bir genetik havuza çekilesiniz ki? Çekilmezsiniz. Siz realitede sadece -o ister atomik yapı, ister hücresel biyoloji, ister çevre, isterse düşünce ve fikirler olsun- sadece denk olduğunuz ve buradaki öğreniminiz için uygun olan şeyi tezahür ettirebilirsiniz. Siz ebeveynlerinizi benzerin benzeri çekmesi anlamında seçebilirsiniz.

Bedene odaklanan, o bilinçte olan, daima en iyi, en güzel bedene sahip olmak isteyen varlıklar vardır. Onlar daima, kendileri için öyle bir bedeni üretebilecek olan genetik havuza çekilirler, ama bu beden/zihin bilincidir. Bu da onların dış görünüşlerinde aşikâr olur; çünkü onların en büyük nitelikleri, en büyük servetleri budur, başka bir şey değildir.

Dâhilere gelince... gelmiş geçmiş en parlak zihinler, çok basit ve sade bir genetik havuzdan gelmişlerdir. Bu şaşırtıcı bir şey değil mi? Adeta, genetik havuzun kendisi karmaşık değil, basittir. Bir başka deyişle, genlerin koruyucu perdeleri vardır, böylece onlara geçirmiş olduğunuz şeyi büyüyüp gelişmesi için bir hayata, bir zihne berrak bir biçimde taşıyabilirler. Siz basit ve sade bir bahçede çok güzel bir çiçek olarak büyüyüp gelişebilirsiniz. Eğer o karışıklıkla dolu bir bahçeyse, yabani otlar ve çalılar sizi boğar. Anlıyor musunuz?

Sonra siz -bedensel olarak- doğarsınız. Siz değişmiş gündeminize, karma'nıza, dersinize uyacak ve onu bitirmenize yardımcı olacak genetik bedenle doğarsınız. Bu çok şaşırtıcı

bir şeydir, çünkü bedenlere baktığınızda, kimin hangi bedeni ve hangi nedenle seçtiğini açıkça görebilirsiniz. Her beden bir öykü anlatır. Gizli güdüler bedende gerçekten görülebilirler.

Siz bir ailede doğarsınız. Bu aile kimlerden oluşmaktadır? Birlikte bir enkarnasyonu paylaştığınız kardeşleriniz Vecit Katındaki aynı (sizin geldiğiniz) yerden mi gelmişlerdir? Hayır, çünkü geldikleri genetik havuz onlara ilkel ya da gelişkin fırsatlar sunar. Onlar sizinle farklı bilinç düzeylerindedirler, ama bedenleri onlara uygundur. Anlıyor musunuz?

Şimdi şu soruyu tekrar sormak istiyorum: Neden şu anda ışıkta yaşamınızı gözden geçirdiğinize inanmazsınız? Buna kimler inanmak istemezler? Mağdurluk bilincinde olanlar buna inanmak istemezler, materyalist insanlar buna inanmak istemezler ve bedensel insanlar buna inanmak istemezler. Çünkü onlar size sunduğum bu olasılığı reddettiklerinde, yaşamlarını değiştirme tehdidiyle karşılaşmamış olurlar. Onlar, "Ben neysem oyum ve değişemem. Ben olduğum şeyden hoşlanıyorum. Ben olduğum şeyden nefret etmekten hoşlanıyorum ve böylece onu değiştirmek zorunda olacağım diye endişelenmeme gerek yok" diye düşünürler. Yani bu onlar için güvenli bir konumdur, değil mi?

Siz yarın sabah uyanacaksınız, bu okulda olacaksınız. Ondan sonraki gün uyanacak ve başka bir yere gidiyor olacaksınız. Buna güvenebilirsiniz. Bedensel-fiziksel bir yaşamda, siz her gün uyanıp, her gece uyuyacağınıza ve arada çalışıp eğleneceğinize güvenebilirsiniz. Bu bir güvenlik duygusudur. Böylece, siz birincil bilinci (*şekil 4*) yadsıyacak ve onun var olmadığını söyleyecek pragmatik zihinlere sahipsinizdir.

Ama bununla ilgili küçük bir sorun vardır. Bilim, kuantum teorisiyle birlikte, tüm potansiyellerin aynı anda var olduğu gerçeğine uyanmaya başlamaktadır. Kozmik atomlar,

atomların doktrini hakkında size ne söylediğimi hatırlıyor musunuz: Siz atomları yapı taşları olarak kullanarak potansiyelleri tüketemezsiniz.

Size önemli bir soru sormak istiyorum: Eğer bunu kabul etmiş, buna inanmış olsaydınız, eğer birden, "Aman Tanrım, ben aynı zamanda ölüyüm ve şu anda ışıkta yaşamımı gözden geçiriyorum. Ben bu hayatı aslında nasıl yaşadığımı Gözlemci olarak görüyorum. İyi ki bu okula gelmişim, aksi takdirde bu konuda ışıkta düşünmem gerektiğini kabul edecek kadar uyanamazdım" deseydiniz, yaşamınız nasıl değişirdi? Çok değişirdi. Siz yaşamınızı ışıkta izlerken ne düşünüyor olmalısınız? "Tanrım, şu anda ben hayatımı değiştirebilirim."

Sizin yaşamınızın geriye kalanını hatırlamanız çok zor değildir. Bunun üzerinde düşünün. Eğer yüksek düşüncelerle çalışmadıysanız, yaşamınızın geriye kalanını hatırlamak çok zor olmayacaktır. O oldukça tahmin edilebilirdir, değil mi? Siz dışarı çıkıp eğleneceğiniz geceleri sabırsızlıkla beklersiniz, sonra işe gidersiniz, sonra şunu bunu yaparsınız, arada ailenizle küçük kavgalar yaşarsınız, ama onların er ya da geç çözüme ulaşacağını bilirsiniz. Arada küçük sorunlar yaşarsınız, ama sonra her şey yoluna girecektir. "Ben bir yaş daha büyüdüm, ben şuyum, ben buyum" dersiniz. Peki, henüz yaşamamış olduğunuz şeyi nasıl hatırlayabilirsiniz? Çünkü o çoktan vuku bulmuştur, çünkü o önceden tahmin edilebilirdir. Bu önceden tahmin edilebilirlik güçlü bir güvenliktir ve bu tahmin edilebilir güvenlik uğruna değişme fırsatını reddedecek insanlar vardır. Bu her gün yaşanır.

Eğer omuzlarınızın üzerindeki o güzel kafada en nihayet jeton düşer ve o şöyle derse ne olur: "Ya ben aynı zamanda ölüysem? Bu benim için bir şans. Hayatımda farklı ne yapabilirim? Buradan neyi edinerek çıkabilirim? Her şeyden daha

çok istediğim şey nedir? Eğer tekrar yaşama şansım olursa, ne isterim? Tanrım, bu anı unutmayı asla istemem. Tekrar cahil doğmak istemiyorum. Bir biçimde bu anı sürdürmek istiyorum. Onun çabucak geçmesini, uçup gitmesini istemiyorum. Onu doğum kanalında kaybetmek istemiyorum, onu gençlikte kaybetmek istemiyorum ve onu pervasız yetişkinlikte kaybetmek istemiyorum. Bunu nasıl hatırlayabilirim?"

Bunun üzerinde düşünün. "Bu an benim hayatımı değiştirebilir. Hiçbir şey ayarlanmamış ve belirlenmemiştir. Bu, ışıkta yaşamını gözden geçirmektir ve ben onun ortasında bulunuyorum. Şu anda kendimi nasıl görmek istiyorum?" Sevgili varlıklar, siz aslında kendinizi birincil bilincin sizi gördüğü gibi görmek istersiniz; sizin istediğiniz şey budur. Siz kendinizi beden/zihin bilincinin sizi gördüğü gibi görmek istemezsiniz; çünkü eğer öyle isterseniz, eski halinizle, hiç değişmeden geri döner, tekrardoğuş çarkından kurtulamazsınız. O ışıkta, her şey isteyen herkese açıktır. Harika bir düşünce, değil mi? Eğer bu gerçekse, o mutlak özgürlüktür. Siz bir hazineyle ne yaparsınız? Bu andan itibaren nasıl olmak istersiniz? Kendinizi nasıl görmek istersiniz? Işıktaki nihai gözleminizi hangi büyük ve derin düşünceyle aydınlatmalısınız?

Şimdi şunun üzerinde düşünün: Siz, eğer beden/zihin bilincindeyseniz, öleceksiniz. Siz ışığa gideceksiniz, çünkü onun hakkında bilgiye sahipsiniz. Orada bu günü tekrar göreceksiniz. Ruhunuz bu günü neden atlasın ki? O sizin kapalı kapılar ardında yaptığınız tüm o şeyleri hatırlayıp da bu günü unutacak mı? Hayır. Ruhunuz her şeyi kaydeder. Tıpkı not tutanlarınız gibi, siz ruhunuzun yazdığı aynı sözleri yazıyorsunuz. Ama ruhunuz sayfanın altına dip notlar, yani ruh notları koyuyor. Ruh notları, yazılan notları gözlemleyen Gözlemcidir. Anlıyor musunuz?

Böylece, siz orada Kutsal Özünüz ve Tanrı'nız ile birlikte dikiliyor olacaksınız ve doğduğunuz andan itibaren yaşadığınız her şey gibi, bu sahne de gözlerinizin önünden geçecektir. Öyleyse bu gün çok önemlidir. Bugün kendinize ne söylemek istiyorsunuz? O tekrar sahnelenecektir. Siz orada neyi görmek ve işitmek istiyorsunuz? Bunu yanınızdaki kişiye ifade edin.

Şimdi sizden kalem kâğıt çıkarıp bunu yazmanızı istiyorum. Daha önce yaşanmış ve şimdi tekrar gözden geçirilen bugünden kendinizle ilgili neyi hatırlamak istiyorsanız onu yazın. Neyi işitmek ve görmek istediğinizi yazın. Bu her şey olabilir. Eğer gizli güdünüz olarak bulduğunuz şeyi yazarsanız çok akıllıca davranmış olursunuz. Onu yazın. O nedir ve size nasıl hizmet etmiştir? Onun ne olduğunu, sizin nasıl olduğunuzu, sizi bu dünyaya geri getirmeyi sürdüren kancanın ne olduğunu kendinize hatırlatmanız önemlidir. Bunu ifade etmeniz önemlidir.

Bunu ifade ettikten sonra, eğer onu bırakmaya gönüllüyseniz, bunu da dürüstçe açıklamalısınız. Eğer onu bırakmaya gönüllü değilseniz, o zaman -o gözden geçirmede her ne görmüş olursanız olun, kaç insan incinmiş olursa olsun, kaç insan kullanılmış ya da istismar edilmiş olursa olsun, siz her ne yapmış olursanız olun ve ne kadar akıllı olursanız olun, eğer onu bırakamazsanız- onu tekrar yaşamaya mahkûm olursunuz. Onu tekrar yaşamaya mecbur olursunuz. Böylece, siz şimdi bu sahneyi gözden geçiren veçhenize, neyi değiştirmesi gerektiğini ve ne olmayı arzu ettiğinizi haykırmalısınız ve sonra bunu büyük bildirim, büyük soru, büyük arzu takip etmelidir. Bunun Vecit Katıyla ne ilgisi vardır? Her türlü ilgisi vardır.

ÖLÜMDEN-DÖNME DENEYİMLERİ VE MISIR'IN GEÇİŞ RİTÜELLERİ

Ölümden dönme deneyimleri geçiren kişilerin bu deneyim sayesinde ruhen zenginleştikleri ve harika bir biçimde değiştikleri bildirilmiştir. Onlar bu deneyimden sonra asla eskiden oldukları gibi olmaz, asla eski hallerine geri dönmezler. Çünkü onlar, örneğin, kalp krizi geçirdikten, boğulduktan, elektrik çarptıktan ya da öldürücü dozda ilaç aldıktan sonra bedenlerinden çıkmış ve ta o "ışıkta yaşamını gözden geçirme" ye kadar gitmişlerdir. Bazıları yaşamlarını tümüyle gözden geçirmiş ve benliği tüm perspektiflerden görmüşlerdir. Onlar -Tanrı denen veçheleri, yani koşulsuz ve derin sevgi yağdıran o büyük varlık hariç- tüm perspektiflerden benlik olmuşlardır. Onların hepsi bu varlığa bağlı olduklarını, ama onun Tanrı olduğunu söylemişlerdir. Onlar o büyük, ışık yayan varlığın Tanrı olarak kendileri olduğunu bilecek kadar gelişmemişlerdi. Bunu bilmiyorlardı, ama her şeyle birbirlerine-bağlı-olduklarını hissetmişlerdi. Ve orada yaşamlarını gözden geçirirken eşlerine, çocuklarına, sorunlarına, başarı ve başarısızlık konularına, önyargılarına ve gizli güdülerine bakmışlardı.

Kendini öldürmek isteyen bir insanın gizli güdüsü ne kadar büyüktür? Kendilerini öldüren insanlar bunu diğerlerinden intikam almak için yaparlar. Bu, birisini üzerek ondan intikam almanın yoludur. Birisine yükleyebileceğiniz en büyük suçluluk duygusu budur. Bir kalp krizi, aslında yaşamayı başaramamaktır. Kendini ifade etmeyi başaramamaktır. Bırakılması gereken şeyleri içinde ve bir arada tutmaktır. O, bir anlamda, intihardır.

Bu insanlar o yaşamı-gözden-geçirme yerine gider ve birden her şeyi görürler; diğer insanların yaşamlarında yaratmış

oldukları etkiyi görürler. Dikkat edin, bu sizin bir sonraki deneyiminiz olabilir. Onlar, bunları gördükten sonra, birden yaşamın önemini çok iyi anlarlar. Bir başka deyişle, onlar ışıkta yaşamlarını gözden geçirirken uyanırlar. İşte bu yüzden geri dönerler. Geri döner ve o masada yatan ölü bedeni yeniden diriltirler; böylece kalp tekrar atmaya, kan damarlarda dolaşmaya, beyin-dalgası faaliyeti görülmeye başlar. Onlar bedenlerine geri dönmüşlerdir. Bu nasıl bir kurtuluştur... Onlar bedende uyandıklarında, o bedende birkaç dakika önce yaşayan aynı kişi değildirler. Derin bir biçimde farklıdırlar. Yaşama bakışları o kadar çarpıcı bir biçimde değişmiştir ki yakınları onların aynı kişi olamayacağını düşünebilirler. Size bunu neden anlatıyorum? Çünkü onların deneyimledikleri her şeyi siz de bugün ve bu gece aynı şekilde deneyimleyebilirsiniz.

Belki bu, tüm yaşamınız boyunca başınıza inatla belâ olmuş olan bir şeyi görme fırsatıdır. Belki bu sizin uyanıp öbür tarafta sahip olduğunuz şeyin değerini idrak edeceğiniz gündür. İki taraf arasında bir fark yoktur. Belki siz aynı zamanda oradasınızdır. Siz her günü bilinçli olarak yaşamalı ve yaşamınızı bu bilinçle gözden geçirmeyi ertelememelisiniz. Her günü ikincil bilinçte ya da beden/zihin bilincinde değil, birincil bilinçte yaşamalısınız; çünkü her gün ikincil bilincin Özünü ateşleyen odur. Öyleyse bunun bekleyebileceğiniz ve erteleyebileceğiniz bir şey olduğunu neden düşünüyorsunuz? Hayatınızın ne kadar güzelleşeceğini biliyor musunuz? Az önce, daha sonra hatırlanması için ne yazdınız? Onu bu gece yapacağınız Alacakaranlık* çalışmasında söyleyeceksiniz. Bu gece, ışıkta bu gözden geçirmeyi yapan veçhenizle konuşacaksınız ve o hatırlanacaktır. O veçheniz olarak neyi işitmek isteyeceksiniz?

Farkı ne yaratacaktır? Siz o veçheniz olarak ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken, bedeninize -yaşamınıza- şunu söyle-

yecek misiniz: "Bak ben senin belleğinim. Bu anı bekliyordum. Sana ne istediğimi söyleyeyim. Ben ölüydüm. İlhamsızdım. Ben, spiritüel halin vecdine erişmek için uğraşan bir insan olarak yaşadım. Onu arzu ettim, ama henüz yapamadım. Sana bunu söylediğimi hatırla. Ben ne istiyorum? Hayatımın bu gününün öldüğüm ve bir değişime -içime işlemiş, temel bir değişime- yeniden doğduğum gün olarak hatırlanmasını istiyorum. Senden bunu hatırlamanı istiyorum."

Siz ne söylemek istiyorsunuz, iyi düşünün. "Senden bedenimi yeniden diriltmeni istiyorum. Senden bu bilgiyle geri dönmeni istiyorum. Tekrar bir başka bedende doğmak istemiyorum. Bir şans daha istiyorum, ama bildiklerimi unutmak istemiyorum. Bilmek ve hatırlamak istiyorum. Bunun için bedene geri dön, onu yeniden canlandır ve beni ona bilinçli biçimde değişmiş olarak koy. Neyin değişmesini istiyorum? Bir daha sınırlı bir insan olmak istemiyorum. Benim değerimin bedenime dayalı olmasını istemiyorum. Değerimin, içimde gelişen bilince dayalı olmasını istiyorum. Artık oyunlar oynamak istemiyorum. Büyük gizemin benim için gerçekleşmesini istiyorum, o ölümsüzlük iksirini içmek istiyorum. Ölümsüz bir üstat olmak istiyorum. Şimdi o bedene geri dön ve uyan."

Hiç kimse size bunları ifade etmenizi söylemedi. Ben söylüyorum, çünkü siz bir anlamda zaten ölüsünüz. Ben size bir enkarnasyonda ölümsüz olmalısınız diyorum. Enkarne olmanız gerekmez. Sadece şimdi uyanmanız gerekir.

Siz, "Sorun ne? Ben şimdi bunu anlamıyorum" diyebilirsiniz. Sorun, sizi neyin kısıtladığını, gücünüzün nerede yoğunlaştığını idrak etmemiş olmanızdır. O sizin gizli güdülerinizde yoğunlaşmıştır. Gerçek tutkunuz oradadır ve tutku güçtür. Eğer siz yeni bir şey başlatmaya çalışıyorsanız, ama o gizli güdünüzle uyumlu değilse, onu gerçekleştirecek tutkuya sahip

olamazsınız. Bu sizin tutkunuz olmalıdır. Eğer sözünü ettiğim şey için, gizli güdünüz için olduğu kadar tutkulu olsaydınız, sonsuza dek bilinçli olarak yaşardınız. Sonsuza dek yaşardınız. Bunu nereden biliyorum? Çünkü ben oyum. Çünkü birincil bilinç ve ikincil bilinç uyuşmalıdır. Bu uyuşma, Kutsal Öz ve Onun gücüdür. Birincil ve ikincil bilinç sizsiniz. Onlar her halükârda yaşayacaklar. Ama buna neden ihtiyacınız vardır? Çünkü siz araştırmanın ve keşfin bu aşamasını bitirmemişsinizdir. Gerçek şu ki, siz ikincil bilinçte birincil bilinç olana, ikincil bilinç birincil bilince aynalık yapana dek tam olarak birincil bilinç olamazsınız. Bunu başardığınızda, sadece birincil bilince sahip olacaksınız.

Böyle bir emrin hızlandırılmayacağını kim söyleyebilir? Sizi kim durduracak? Tanrı ve melekleri mi? Siz Tanrı ve meleklerisiniz. Sizi kim durduracak? Sizi durduracak tek kişi yine sizsiniz. Kendinizi neden durduracağınızı biliyor musunuz? Çünkü siz ona inanmıyorsunuz; siz sadece fiziksel bedene inanıyorsunuz. Neden budur.

Siz rüyada ne zaman uyanırsınız? O rüyaya ne zaman hâkim olur, ona ne zaman komuta edersiniz? Siz, yaşamınızı öbür tarafta gözden geçiren size şöyle dediğiniz zaman ne olur: "Şimdi beni izlediğini biliyorum. Orada devam eden sana şimdi bir mesaj veriyorum. Sen beni tekrar göreceksin. Ben senim. Ben bedende göründüğüm gibiyim. Sen beni o bedenin dışından görüyorsun. Ne yapmanı istediğimi sana söyleyeyim: Beni hatırla. Eğer ben gömülmüşsem, öğrenmiş olduğun bilgeliğin de gömülmüştür. Sen tamamen açık olacak bir genetik çocuk bulamayacaksın. Beni hatırla. Benim arkamdan gel ve bu bilgiyi birlikte getir ki bu hayata yeniden doğayım. Sana beni bugün yeniden diriltmeni emrediyorum." Bu emri verdiğinizde ne olur? O emir yerine getirilir, çünkü bilinç ve enerji

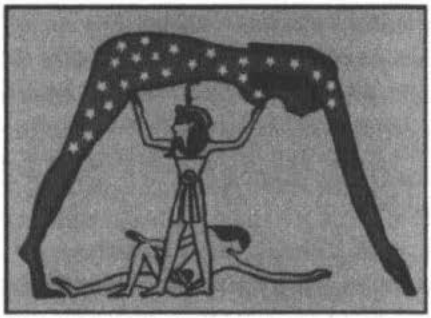
realitenin doğasını yaratır.

İnisiyasyon nedir? Yeniden diriliş nedir? Ölümden sonra yeniden dirilmek, yeniden doğmak nedir? O inisiyasyon ne içindir? Onun amacı, sizi ölümden sonra nasıl davranacağınız konusunda hazırlamaktır. *Mısır'ın Ölüler Kitabı* bununla ilgilidir. *Mısır'ın Ölüler Kitabı,* bir varlığa bedeninden ayrıldığı anda ne olacağını, nereye gideceğini, kiminle konuşacağını, kimi göreceğini, ne yapacağını öğreten bir metindir. Varlıklar o rehberlikle güçlenirlerdi. Mısırlı rahipler neden günde yirmi dört saat o duaları yüksek sesle okur, o ibareleri tekrarlardı? Çünkü o rahip, bedeninden ayrılmış olan o varlığın ışıkta yaşamını gözden geçirişine katılmaktaydı. O rahip o varlık için dua etmekte, ışıkta yaşamını gözden geçiren varlık rahibin öbür taraftan gelen sesini işitmekteydi. Anlıyor musunuz? Neden ölmüş varlıkların ruhları için dua etmek gereklidir? Eh, onlara söyleyecek bir şeyiniz yoksa dua etmeyin.

Ama eğer böyle bir komuta bir eli cennette ve bir ayağı dünyada olan usta bir arabulucunun ellerinde olsaydı ne olurdu? Hem cennete, hem dünyaya erişebilen yüce arabulucu bir üstattır. Eğer üstat bir arabulucu öbür tarafta nereye uzanıp sizi bulacağını ve size ne söyleyeceğini tam olarak biliyorsa ne olur? O zaman yüksek sesle okunan dualar duyulacaktır ve rahipler, duaları tekrar tekrar okuyarak, varlığı kalbin, yani ruhun tartılışına dek Nut'un üzerinden geçireceklerdir.* Tekrar tekrar, ruhun ağırlığı bir tüyün ağırlığına eşit gelmelidir. Ölen

*Mısırlı Tanrıça Nut. Görünümü, bedeni gökyüzünde yay çizen, yıldızlarla süslü bir giysi giyen bir kadına benzer. Nut, bedeni dünya üzerinde bir kubbe yaratan gök tanrıçasıydı ve yer tanrısı Geb'in karısıydı. Ayrıca İsis, Osiris, Nepthy ve Seth'in annesiydi. Kadim Mısırlılar, günün sonunda Nut'un güneş tanrısı Ra'yı yuttuğuna ve ertesi sabah tekrar doğurduğuna inanırlardı. Ramtha'nın öğretilerinin ışığında, tanrıça Nut ruhun ölümden sonra dinlenip geçmiş yaşamını gözden geçirdiği ara yeri temsil eder.

Şekil 5: MISIR TANRIÇASI NUT

varlık bir tüy gibi olmadığını ne kadar çok görecektir? Bir hayli. Yine de, varlık tartıyı gördüğünde bir tüy görmeye devam edecektir. O bir tüye karşı tartılacaktır. Peki, onu kim tartmaktadır? Kendisi.*

Bunu anlıyor musunuz? Bu tümüyle aynı zamanda, aynı anda vuku bulmaktadır. Öyleyse öbür taraftaki veçhenize kim hitap edecek? O savunmasız anda en büyük arabulucu kimdir? Sizsiniz. Siz ne diyeceksiniz? "Buraya geri dön ve aydınlan. Beni dirilt ve yolumuza devam edelim."

Işıktaki veçheniz olarak siz diyeceksiniz ki: "Ben artık o bedeni istemiyorum. O canımı çok yakıyor. Bu hantal hapishaneden kurtulduğum için çok mutluyum." Siz de ışıktaki size diyeceksiniz ki: "Senin orada ne düşündüğünü biliyorum, bana sahip olmamanın ne kadar iyi bir his verdiğini biliyorum. Kendini harika hissediyorsun, çünkü artık başın ağrımıyor, sırtın ağrımıyor; şişmansın, ama yemek yemeyi seviyorsun ve orada dilediğini yapabilirsin. Sen bensiz daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Ama beni dinle. Eğer benim için geri döner ve be-

*Bkz. Genelde *Mısır'ın Ölüler Kitabı* olarak bilinen, ölümden sonraki yargılamada bireyin kalbinin bir tüye karşı tartıldığı *Ani'nin Papirüsü*.

ni istediğin gibi yaparsan, birlikte daha iyi olacağız. Beni Tanrı'nın suretinde yarat. Eğer bunu yaparsan, bir daha asla ölmek ve tekrar doğmak zorunda kalmazsın."

Bir gün siz de bir üstatlar topluluğuyla birlikte oturma fırsatını bulacak, orada bulunma hakkını kazanmış olacaksınız; çünkü gerçekten onlar gibi düşünecek kadar değişmiş olacaksınız. İşte bugünkü öğretimiz üstatların nasıl düşündükleriyle ilgili olacaktır.

BİR ÜSTAT İÇİN DOĞUM VE ÖLÜM YOKTUR, SADECE YARATIM VARDIR

Bakın, bir üstat için doğum ve ölüm yoktur. Doğum ve ölüm onlar için bir illüzyondur. Onlar için, realite hallerini hayal etme yeteneklerinin sürekliliğinden başka bir şey yoktur. Bir üstat ile anlamlı bir sohbet yapabilmek için, o sohbeti bunun gibi düşünce düzeylerinde tutmanız gerekir. Çünkü başka türlü olduğunuzda, daralıp bencil insan düzeyine indiğinizde, o düzeyde konuştuğunuzda, bu o üstat için çekici bir sohbet olmayacaktır. Onlar melodramlara, pembe dizilere ve değişken insanlara çekilmezler.

Evet, sizin her iki tarafta da olmanız ve ışıktaki veçhenize istediğiniz değişimle ilgili talimat vermeniz mümkündür. Bugün eğer siz aynı zamanda ışıkta yaşamınızı gözden geçiriyorsanız ve size yine sizin tarafınızdan güçlü bir yönelim verilmişse, eğer bu sizin için anlamlıysa ve bunun gerçekten olabileceğine inanıyorsanız, tekâmülde dev bir atılım yapmış olursunuz. Çünkü olanı ve olacağı kurmuş olursunuz; kendi kendinize tam olarak istediğiniz şeyle ilgili talimatlar ve rotalar vermiş olursunuz. Evet, bu yapılabilecek çok uygun bir şeydir.

Her an kaç insan ışığa gider ama bunu bilmez? Kaç insan

aynı anda ölü (ışıkta) olduğunu ve yaşamını gözden geçirdiğini anlayamaz? Bunu çok fazla insan anlayamaz, değil mi? Ve bu oturma odanızda ya da pazarda yapacağınız bir sohbet değildir. Bu nadir bir sohbettir. Ama bakın, her şey sanki o tüm sonsuzluğun ışığında yapılıyormuş gibi yapılmalıdır.

Siz kartallarla, yani üstatlarla nasıl bir araya gelebilirsiniz? Bunu ne gerçekleştirebilir? Bu konuyu daha sonra derinlemesine inceleyeceğiz.

Bu okula ilk başladığınızda size bir bilgi vermiştim, o başlangıç için çok önemli bir bilgiydi, çünkü o olmadan kaybolurdunuz. Neydi o bilgi? Boşluk, her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama hiçbir şeyin maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçliktir. Sıfır Noktası ise Boşluk tarafından, kendini düşünüp tasarlama yoluyla yaratılmış ilk farkındalık noktasıdır. Sıfır Noktası, Boşluğun ilk, asıl çocuğudur. Hepimiz o Sıfır Noktasıyla başladık. Bu öğretiyi hatırlıyor musunuz? Ne kadar güzel ve kusursuz, değil mi? Siz, en nihayet tekrar canlı olana dek, onun ne kadar güzel ve kusursuz olduğunu ve onun birincil realite olduğunu bilemezsiniz. Ve bu bilgi bundan daha fazla basitleştirilemez. Sıfır Noktasının herhangi bir şey yapabilmesinin tek yolu bir şeyin sahnesini yaratmaktı. Ve o bu etkileşimi Boşluk ile sağlayamazdı, çünkü Boşluğun -içinde zaman sahnesinin oluşturulabileceği- bir parametresi yoktur. Zaman önemlidir, çünkü o enerjinin bir fikri yoğunlaştırıp tezahür ettiren kuvvet haline gelmesini sağlar.

Boşluğun, genişlemek için kendini düşünüp tasarlamak üzere kendi içine dönmek zorunda olması ilginç değil midir? Bu, tüm tayflardaki tüm katlarda, tüm gezegenlerde, tüm geçmişte ve gelecekte tüm yaşamı başlatmış olan en büyük yasadır. Hepsi şu basit kavrama dayanır. Şimdi şu çizime bakın ve bana zamanı gösterin (*şekil 6*).

Şekil 6: ZAMANIN YARATILIŞININ ELLERLE TASVİRİ

Şekil 7: AYNA BİLİNCİN SALINIM HAREKETİ

Sıfır Noktası ve Ayna Bilince, yani birincil ve ikincil bilince sahip olmamızın, onların arasında da, tıpkı dünyanın atmosferi gibi, ama daha seyrelmiş bir atmosferin bulunmasının nedeni neydi? Dünyadan güneşe kadar, her ikisi arasında paylaşılan bir atmosfer vardır. Aynı şekilde, birincil ve ikincil bi-

linç arasında da bir atmosfer vardır. (O atmosfer uzay ve zamandır.)

Şimdi, hatırlamanızı istediğim çok önemli bir şey var: Ben sizin Tanrı olduğunuzu nereden biliyorum ve siz bunu kesin olarak nasıl bilebilirsiniz? Çünkü siz tam burada (*şekil 6*) dağıldınız ve yaşam atmosferine katkıda bulunmaya başladınız. Yani sizin taraftan (birincil bilinç) enerji yine siz olan parlak aynaya yayınlanır; o taraf ile zihin arasında, bir yandan öbür yana bir enerji alışverişi sürüp gider. Birincil ve ikincil bilinç arasında takas edilen enerjiyi, enerji dalgasını ne kadar zamana sahip olduğumuzla belirleyebiliriz; hangi frekansın hangi düzeyde (*bkz. şekil 3*) var olduğunu frekansın anatomisiyle, onun ne kadar kısa ya da uzun olduğuyla belirleyebiliriz. O enerjinin nereden geldiğini iyi anlayabiliriz.

Örneğin, skuarklar (süperkuarklar), yani kaydedilemeyecek (varlığı deneysel olarak gözlemlenemeyecek) kadar kısa bir an için belirip kaybolan geçici takyonlar, olağanüstü bir atmosferden geliyor olmalıdır. Olağanüstü atmosfer nedir? Şunu hatırlayın: Atmosfer iki bilinç noktası arasında var olan şeydir ve var olan iki bilinç noktası birincil ve ikincil bilinç noktalarıdır. Bir takyon zamanda kısa bir an süren bir patlamadır, ama o farklı bir zamandan, farklı bir atmosferden geldiği için burada ele geçmez (deneysel olarak gözlemlenemez). O bu atmosferde ele geçmez, çünkü o bir yabancıdır; başka bir yere aittir. Bu *(şekil 6)* lineer bir çizim olmasına rağmen, size bunun aslında bir katlanma ve katlarını açma olduğunu da öğretmiştim. Bu, Boşluktan, birincil bilinçten ikincil bilince doğru bir katlanma ve açılmadır. O bir niyet, bilinç, bir fikir taşımaktadır, bu yüzden, yoğunlaşıp çöktüğünde bir şey haline gelecek zekâya sahiptir. Bir fikrin enerjisi sizden çıkar, Tanrı'nın zihnine gider ve size geri döner. O, Tanrı'nın zihninden size geç-

tiğinde ve her ikiniz uyuştuğunuzda (*şekil 7'deki Şimdi hali*), o zaman o şeye yaşam verirsiniz. Anlıyor musunuz?

Öyleyse başlangıçta, birincil ve ikincil bilinç arasındaki atmosfer bu bilinçlerin çocuğuydu. Peki, o atmosfer ne'den oluşuyordu? Enerjiden ve parçacık potansiyellerinden oluşuyordu. Enerjiyi yönlendiren fikri kim ortaya koyar? Enerjiyi yoğunlaşıp, çöküp, maddeye dönüşme fikrini kim verir? Bunu kim yapar? Onun öylece meydana geldiğini mi düşünüyorsunuz? Gökyüzünde bu şeylerin dışarı yağdığı büyük bir kazanın bulunduğunu ve ondan sizin değil, bir başkasının sorumlu olduğunu mu düşünüyorsunuz? Hayır, o sizsiniz. Daima da siz oldunuz.

Öyleyse ben size ne söylüyorum? Bu dünyayı kim yarattı? Ağaçları, böcekleri, balıkları, solucanları, bakterileri kim yarattı? Tüm bunları kim yaptı? Zekâya sahip doğal yaşamın bu bolluğu nereden geldi? Kayaların bile zekâsı vardır; bu zekâ nereden geldi? Onun gelmiş olabileceği sadece iki yer vardır. Birincil ve ikincil bilinç. Bir kaya o zekâyı nereden almıştır? O, zekâsını ilkel bir kutuplaşma formuyla almıştır. Peki, kutuplaşma nereden kaynaklanmıştır? İki bilinç noktasından, birincil ve ikincil bilinçten. Onlar ne yapıyorlardı? Yaratıyorlardı. Ne yaratmışlardı? Düşünceler. Düşünceler neredeydi? Kayadadır. Olduğunuz ve olmuş olduğunuz tüm yaşamdadır.

Daha önce size bunun ne olduğu; çiçekleri, hayvanları, böcekleri nasıl yarattığımız; ve o sembiyotik (ortakyaşamayla ilgili) ilişkinin kudretli tanrısal yaratıcılar olarak paylaştığımız sembiyotik ilişkinin sadece bir yansıması olduğu ve o yaşamın bizden fışkırdığı, çünkü aklımıza bir düşünce geldiği her seferinde onun kendiliğinden maddi olarak tezahür ettiği ile ilgili harika bir öykü anlatmıştım. Bizim bir kaya yaratma konusunda düşünmemiz gerekmiyordu; kaya adeta kafamız-

dan dışarı fışkırıyordu. O bizim ayna bilinç tarafındaki devinimimizin bir sonucuydu (*bkz. şekil 7*). Biz Sıfır Noktası ve Ayna Bilinç olarak, yani birincil ve ikincil bilinç noktası olarak ikiye ayrıldığımızda, düşünceleri yoğunlaştırıp tezahür ettirmeye başlamıştık. O küçük şeyler (skuarklar) nelerdir? Onlar, biz analojik düşünürken, yani birincil ve ikincil bilinç tek bir zihin olarak Şimdide birleştiğinde, tanrısal olarak yarattığımız o zeki düşüncelerdir.

Analojik düşüncelerin nereye gittiklerini düşünüyorsunuz? Siz birincil ve ikincil bilincin bir birleşmesini yaşadığımızı, sonra ayrıldığımızı ve ebediyen dost kaldığımızı mı düşünüyorsunuz? O analojik birliğe ne olur? Analojik birleşmeden kaynaklanan tepki nedir? Bir atmosfer. Atmosfer nedir? Atmosfer, analojik birliğin yoğunlaşmasıdır.

Biz buradayken, bir varoluş katı yarattık. Onu biz yarattık. Bunu nasıl yaptık? Analojik düşünerek, bunu yaparak (*şekil 7*). Ve bunu yaptığımız her seferinde, bir şey meydana geliyordu: Atmosfer yoğunlaşıyordu; bir şeyler yoğunlaşıp maddeleşmeye başlamıştı; düşünceler ve fikirler form kazanmaya başlamıştı. Bir form neydi? Daha önce asla bir form görmemiştik; formun ne olduğunu bilmiyorduk. O bizim için doğal olan bir niyetin sonucunda ortaya çıkan bir şeydi. Meydana gelen fenomen realite haline geldi. Bunu bilmiyorduk. Kimse bunu bize söylememişti. O, zamanın (iki bilinç noktası arasındaki atmosferin) enerjide çalışma biçimiydi, düşüncelerin ve fikirlerin zaman ile gittiği yerdi. Onlar sadece analojik bir kaynaktan fışkırıyorlardı ve biz o kaynaktık.

Size söylemeye çalıştığım şey şudur: Biz bu basamaklardan, bu düzeylerden (*bkz. şekil 3*) aşağı indik ve güzel, bakir çevrelerden oluşan o katları geride bıraktık. Onların ne kadar bakir olduklarını bir düşünün, çünkü onlar masumiyet çağla-

rıydı; doğru ve saf tanrısallık çağlarıydı. O katlar tarife sığmazlar. Peki, bu kat nereden geldi? Tarif edilemez olandan. Biz enerjiyi etkilediğimiz her seferinde, involüsyon* yolunda ayrılmış-olduğumuz her seferinde, tüm katları fikirlerimizle etkilemeye başladık. O katları fikirlerimizle dölledik.

Öyleyse dünya nasıl ortaya çıktı? Tüm bu gezegenler nasıl ortaya çıktı? Kara delikler ve ak delikler, o açılan ve katlanan potansiyel kütle ve gazın kuantum tünelleri nasıl ortaya çıktı? Onlar analojik zihinden ve hepinizin zekâsından kaynaklandı. Onlar görünen, görünmeyen tüm varlıkların zekâsından; diğer galaksilerde, diğer gezegenlerde, diğer boyutlarda, diğer formlarda ve diğer katlarda yaşayan varlıkların zekâsından kaynaklandı. Onlar hepimizden kaynaklandı.

Öyleyse kendimizi bir inişte, bir düşüşte olarak mı görmeliyiz? Hayır. Siz bu birinci kata, madde katına inmeden, Tanrı'yı tüm düzeylerde ifade edemez, bilinmeyeni bilinir kılamazdınız. Peki, çok sayıda olduğumuz için kendimizi bir kıvılcım olarak mı görmeliyiz, yoksa güçlü bir ateş olarak mı? Biz güçlü bir ateşiz. Ve siz ancak analojik zekâ kattığınız bir çevrede yaşayabilirdiniz. Siz katkıda bulunmadığınız bir çevrede yaşayamazsınız. Yani siz bulunmanız gereken yerdesiniz.

Sizin bu dünya enkarnasyonunda bulunmanızın tek nedeni, bunun katkıda bulunduğunuz tek yer olmasıdır. Anlıyor musunuz? Öyleyse Vecit Katından ayrıldığınızda başka nereye gideceksiniz? Venüs'e gideceğinizi mi düşünüyorsunuz? Başka bir evrene gideceğinizi mi düşünüyorsunuz? Bunu da yapabilirsiniz, ama bunun için önce başarmanız gereken bir şey var. Bunun için size bir örnek vereceğim: Benim bu kattan daha yüksek bir kattaki başka bir evrende de büyük bir okulum var ve o okulda olağanüstü varlıklar yetişiyor. Onlar uzun zaman önce benimle ve sizinle birlikte o zamanki dünyanın büyük bö-

lümünü kapsayan uzun bir fetih yürüyüşü yapmışlardı. Peki, onlar nasıl oldu da o evrene gidebildiler? Çünkü onlar, ben bu dünyada yükselmeden önce birlikte geçirdiğimiz yüz yirmi gün içinde hepinize anlattığım öyküye inandılar. Bu öykü neydi? Ben size fiziksel bedenimden ayrılarak gittiğim o sınırlarına erişilemez, dayanılmaz güzellikteki yeri anlatmıştım. Ve anlayabilenler anladılar. Ve onlar sonuçta o yere katkıda bulundular, çünkü onların özlemi ve gerçek tutkusu orası olmuştu. Peki, siz tutkunuzun nerede olduğunu biliyor musunuz? Neden bu dünyada olduğunuzu biliyor musunuz? Çünkü bu sizin katkıda bulunmuş olduğunuz tek yerdir.

O insanlar gittiler, çünkü beni takip etmeyi tutkuyla hayal ettiler ve oraya gittiler. Onlar bu dünyanın yaratıklarıydılar ve şimdi başka bir yerde bulunuyorlar. Onlar da, bugün size öğrettiğim gibi, ışıkta yaşamlarını gözden geçirdiler. Onlar size öğrettiğim şeyi biliyorlardı ve ondan sonra, çok geçmeden gerçek üstatlar olarak ortaya çıktılar ve aralarında kadınlar da vardı. Onlar anlamışlardı. İdrak etmişlerdi. Elde ettiler ve onu asla bırakmadılar. Onlar onu pes ettirene (taleplerini kabul ettirene) dek Tanrı'yla güreştiler. Anlıyor musunuz? Onlar savaşçılardı ve bu mücadeleyi de kazandılar. Onlar yürüyen bir orduydu. Kuşatmayı anladılar ve teslim olmadılar; kavramı iyi kavradılar ve onu yendiler.

Öyleyse, eğer siz sadece ait olduğunuz yerde bulunabilirseniz, o zaman yaşamınıza bir bakın. Siz artık çevrenizdeki herhangi bir şey veya herhangi biri tarafından mağdur ediliyor olamazsınız. Sizin hayatınızda kimler varsa, tam olarak onları hak ediyorsunuzdur. Hayatınızda her ne varsa, tam olarak onu hak ediyorsunuzdur. Ondan daha fazlasını ya da daha azını hak etmiyorsunuzdur. Her neye lâyıksanız, tam olarak ona sahipsinizdir. Sizin katkıda bulunmuş olduğunuz şey o-

dur. Yaşamınızdaki fırsatlar her neyse, siz sadece o fırsatları elde edeceksiniz, çünkü sizin katkıda bulunmuş olduğunuz tüm şey odur. Ve onları bile elde edemeyebilirsiniz, çünkü bir noktada onlara inanarak onları hayata geçirmemişsinizdir, çünkü bu dünyadaki fiziksel işle ilgilenmekle çok meşgul olmuşsunuzdur. Anlıyor musunuz? Siz ait olmadığınız bir yere asla gidemezsiniz. Bu asla olmayacaktır. Bu, birincil ve ikincil bilincin realitenin doğasını yaratması yasasına aykırıdır.

İçinde bulunduğunuz çevreyi tümüyle siz yarattınız. Siz bir solucanın zekâya nasıl sahip olduğunu düşünüyorsunuz? Zekâ bir ruhu işaret eder. Bir solucanın ruhu var mıdır? Evet. O bir ruhu nasıl elde etti? Siz başlangıçta o olduğunuzda (solucan fikrini düşünürken o adeta kafanızdan fışkırdığında) elde etti. Evet, solucan içgüdüyle yaşayan bir yaratıktır, ama o içgüdü bir duyarlılıktı; o duyarlılık içgüdüsel, genetik bir belleğe dönüştü ve o da hisseden bir varlığı yarattı. O halde, hisseden bir varlık zekâya sahiptir ve zekânın bir işaretinin bulunduğu yerde, o zekâya yakalanmış bir ruh vardır. Evet, o küçük ve önemsiz bir zekâdır, ama yine de zekâdır. Eğer sadece birincil ve ikincil bilinç varsa, solucan o zekâyı nereden aldı? Sizden. Siz o yaratıklara nasıl yaşam verdiniz? Tesadüfen fikirler yaratarak. Sizin yapmanız gereken tüm şey bir fikre sahip olmaktı. Siz genetik tekâmülün motorlarını ateşlemek zorunda değildiniz, yapmanız gereken tüm şey bir fikre sahip olmaktı. Vecit Katında, fiziksel kattan ayrı olan o olağanüstü yerde de bu böyledir. Orada her şey anında ve sizin olmasını dilediğiniz gibi tezahür eder.

Peki, o katta tezahür eden şeyin gerçek olduğunu söyleyebilir misiniz? Siz neye gerçek diyorsunuz? Gerçeğin belirleyici etkeni nedir? "Ona dokunabilir miyim, onu koklayabilir miyim, onu hissedebilir miyim?" Kesinlikle evet. Siz onun ger-

çek olmasını istersiniz, değil mi? Oradaki o durgun göle atladığınızda, orada balıklar olacak mı? Evet, olacak. Islanacak mısınız? Evet, ıslanacaksınız. Suyu içebilecek misiniz? Evet, içebileceksiniz. Sudan çıkıp, çimenlerin üzerinde sıcak güneşin altında ısınacak mısınız? Isıyı hissedecek misiniz? Evet, hissedeceksiniz. O halde o kat gerçek midir? Bu kat gerçek midir? Siz neredesiniz? Şimdi bunu merak etmeye başlamıyor musunuz? "Ben neredeyim? Burada ne yapıyorum? Ben kimim? Artık bunu bile bilmiyorum." Ama sizin bu şekilde düşünmeniz gerekir. Büyük bir inisiye böyle oluşur. "Ben artık nerede olduğumu bilmiyorum. Neyin gerçek olduğunu bilmiyorum ve bu yüzden artık her şey önemli bir işmiş gibi davranacağım."

Gerçek şu ki, bulunduğunuz çevre sizin katkıda bulunmuş olduğunuz çevredir. Böylece, çevrenizdeki tüm doğa sizin bir yansımanızdır, çünkü bir noktada siz ona bir ziyarette bulunmuşsunuzdur. Bunu anlıyor musunuz? Peki, bu güzel bir şey değil mi? Bu, bir yanımızdan yaşamın fışkırması gibidir. Zihnimizden fikirler fışkırmış ve -bizim başka bir şey yapmamıza gerek kalmadan- maddi olarak tezahür etmiştir; çünkü o fikirler atomik dünyanın yasa koyucusudur. Öyleyse atomik dünya zekâsını nereden alır? Onu atmosfer olarak yaratmış olan bizden. Yukarıya, ta Sıfır Noktasına kadar bu böyledir.

Şunun üzerinde düşünmenizi istiyorum: Eğer siz düşündüğünüz şey yüzünden hak ettiğiniz şeyi alıyorsanız, o zaman ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken ve kendi kendinizle konuşurken, söylemeyi unutmamanız gereken bir şey vardır: "Senden, bana bilinmeyene ulaşma tutkusu vermeni istiyorum. Ben sonsuzluğa ait olmak istiyorum. Potansiyellere ait olmak istiyorum. Fikirlerin çevremde yağmur damlaları gibi tezahür ederek gerçekleşeceği bir çevrede var olmak istiyorum. Bunu istiyorum, çünkü benim geldiğim çevre çoktan sabitleşmiş, yo-

ğunlaşıp maddeleşmiş. Ben yeni bir çevre istiyorum."

Sizin üstatlarla birlikte olabilmenizin yolu, onlar gibi düşünmenizdir. Siz böylesine yüksek bir kavram hakkında konuşmaya başladığınızda ve sonra onun doğru olup olmadığını düşündüğünüzde, kendinizi nasıl ikna edeceksiniz? Bunu asla yapamayacaksınız. Ama şimdi aklınıza şunu sokmak istiyorum: Siz bu şeyleri düşünüp tasarlamaya başladığınızda, harika bir şey meydana gelmeye başlar. Dinleyin:

Başlangıçtaki olaya, birincil ve ikincil bilince geri dönelim. Siz bir şeyi düşünüp tasarladığınızda, bunu (*bkz. şekil 6*) yapıyorsunuz (birincil ve ikincil bilinci tek bir zihin olarak Şimdide uyumluyorsunuz). Siz bu dünyada birinci kattasınız; fiziksel, Hertzian bedende yaşıyorsunuz. Bugün ifade ettiğim düşünceler ise genellikle beşinci ve altıncı katlarda bulunan büyük zihinlere aittir. Öyleyse bu ne anlama gelir? Bu, sizin bu sohbeti ilk üç mühre (bilinç ve enerji merkezine) dayanarak yapamayacağınız anlamına gelir. Siz böyle bir sohbeti dördüncü mühürde yapabilirsiniz; ama büyük olasılıkla bu tür bir sohbet beşinci ve altıncı mühürde yapılacaktır. Üzerinde düşünürseniz, bunun nedenini anlayabilirsiniz.

Anlatmaya çalıştığım şey şudur: Bu durumda siz aslında beşinci katta düşünmeye başlarsınız. Böyle düşündüğünüzde, analojik* olursunuz. Siz beşinci ya da altıncı kattasınızdır, hedefe o kadar yaklaşmışsınızdır. Bu sizi, tekrar, seyrelmiş (daha az yoğun, daha spiritüel) bir atmosfere sokar. Birincil/ikincil bilinçte, iki bilincin uyumlandığı tek bilinçte, siz bedeni umursamazsınız, çünkü bu beden konuşması değildir. Bu Tanrı-Öz-ruh konuşmasıdır ve siz beşinci kattasınızdır. Beşinci katta seyrelmiş bir atmosfere girersiniz. Bugün bu salonda o atmosferi hissedenler var mı? Siz bir şeyi bilmeye başladınız mı? Birden, söylemekte olduğum şeyi idrak etmenin eşiğine

geldiniz mi? Siz beşinci mühürde bu atmosfere giriyorsunuz. O mühür süper-şarj oluyor.

Eğer o atmosferde bir süre kalmayı öğrenirseniz, kaçınılmaz olarak Sıfır Noktası ile uyum içine girersiniz. Eğer bunu yaparsanız, çok değişmiş bir realiteye geçiyor olursunuz. Bu konular konuşulurken siz bir sis tüneline girebilirsiniz. O durumda, çevrenize bakar, ama çevresel olarak göremezsiniz; çevreniz bulutlanmıştır. O sise bakıp, "Yoksa gözlerim mi bozuluyor?" diye düşünebilirsiniz. Hayır, siz o sırada seyrelmiş bir realiteye geçmektesinizdir.

Sonra, gözlerinizi ovuşturarak ve buraya geri dönmekte ısrar ederek bu birinci kata geri dönebilirsiniz ve o sis dağılacaktır. Eğer orada kalsaydınız, sonra mavi ve parlak altın-renkli ışıkların yanıp söndüğünü görmeye başlayacaktınız. Onları gördüğünüzde, seyrelmiş bir atmosferdesiniz demektir. Beşinci düzeydesinizdir. Zihninizden çıkan atmosferin, yani düşündüğünüz şeyin tezahür etmeye başlayacağı bir yerdesinizdir. Orada, normal-üstü normal olarak meydana gelmeye başlayacaktır. İşte o zaman üstat sislerin içinden ortaya çıkacaktır, çünkü onlar zaten oradalar. Anlıyor musunuz?

İşte o bilinç yerinde biz Büyük Çalışmayı* da yapar, yaşamı atmosferle dölleriz. Sizin bu atmosferde, bu enerjide, sizden akan fikirlerle yaşamanız gerekir. Yapmanız gereken tüm şey onun içinde olmak, onun içinde kalmaktır; o zaman tezahürler sizden ter gibi akacaktır. Ancak, her ter damlasında bir idrak vardır. O, maddi olarak tezahür etmek üzere yoğunlaşmış düşünce olan değerli özdür; o harika bir serüvendir. Siz yeni bir katmana böyle geçersiniz. Bunu nasıl yapabilir, nasıl uygulayabilirsiniz? Prensibe geri dönün: Bilinç ve enerji realiteyi yaratır. Eğer soruyu sorabilirseniz, eğer daha büyük bir bilgiyi dileyebilirseniz, o bilgide yaşamayı hak edersiniz.

Size öğrettiğim gibi ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken, eğer dünyevi, sıradan varoluşun mevcut durumundan farklı olmayı dileyebilir, tüm gösteriye dur diyebilir, bir yeniden-düzenleme isteyebilir ve onda ısrar edebilirseniz, o zaman ışık ve diğer her şey gözden kaybolacak ve yeni yaşam bir rüya gibi belirecektir. O zaman siz değişeceksiniz, ama rüyayı hatırlayacaksınız. "Ben rüya mı görüyordum, yoksa rüya bu mu?" diye merak edeceksiniz. "Ben neredeyim? Ben kimim? Burada hangi rolü oynuyorum? Ben bunu nasıl ürettim?" İşte o tür bir zihinle gerçek tekâmüle, Sıfır Noktasına doğru evolüsyon yolculuğuna başlarsınız.

Bu, her şeyin -şeylerin- geriye, ta birincil bilince dayanan bir gelişimsel tarihinin bulunduğunu da ifade eder. Her şeyin o çok önemli ana dayanan bir tarihi vardır. Bir başka deyişle, belki simyacı ilk başta algılanandan daha fazlasını biliyordur. Belki simyacı o atmosferi yakalamak için yukarıya, yedinci kata erişmeye çalışmaktadır. Ve belki filozofun taşı, yani ölümsüzlük iksiri yedinci katın yakalanmış atmosferidir. Eğer öyleyse, eğer o atmosfer elektromanyetik bedene takdim edilmişse, onu etkilemişse, bu, bedeni tekrar yedinci-düzey varoluşuna doğru hızla yükseltecek ve sonsuza dek yaşatacaktır. Sonuçta, prima materia, yani her şeyin nihai özü (evrenin maddi nedeni olarak görülen belirsiz ilk madde) de sizsiniz.

Sizden Listeyi* tekrar tekrar uygulamanızı istiyorum; ama o bugün Tanrı'nıza taleplerinizi yazdığınız Liste olmalıdır. Ve siz onu uygulayarak uykuya dalmalısınız. Bir başka deyişle, siz bu birinci kattaki realiteyi değiştirmeye başlayacaksınız. Bazen, yatakta uzanırken teslim olmalı ve şöyle demelisiniz: "Belki ben gerçekten öldüm. Öyleyse ne yapmam gerekiyor? Mevcut durumu düzeltmek için burada ne yapmam gerekiyor?" Eğer bunu şimdi yapmazsanız, daha önce defalarca yap-

mış olduğunuz gibi, öldükten sonra ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken yapacaksınız. Eğer ölmüş olduğunuza gerçekten inanır ve o halde o soruyu sorarsanız, belki böyle bir metanet, niyet, irade ve kuvvetle, yarın sabah uyandığınızda yeniden doğmuş olabilirsiniz. Öyle olsun.

KALBİNİZİN BİR TÜYE KARŞI TARTILMASI

Merhaba, sevgili üstatlarım. Varlığımın Tanrısı varlığınızın Tanrısı'nı selamlıyor. Önce bir bardak su içelim.

Sevgili Tanrım,
bu güzel günde beni kutsa.
Ruhumu ve vicdanımı
işitmesi için uyandır.
Tanrım, hayatımı
ve onda meydana getirilen
tüm değişimleri kutsa.
Öyle olsun.

Sevgili varlıklar, dün gece, sizden istediğim o çok anlamlı iletişimi kurdunuz mu? Tutkuyu hissettiniz mi? Amaçlı iyiliği görüyor musunuz? Öyle olsun.

Yaptığınız her şey, düşündüğünüz her düşünce tüm sonsuzluğun ışığında tartılmalıdır. Her düşünce ve her his bir tüye karşı tartılmalıdır. Ruh göğüs kafesinizin ortasındaki boşlukta yer alır. Kalbin neden göğüs kafesinin solunda bulunduğunu düşünüyorsunuz? Göğüs kafesindeki boşlukta, timüs denen çok güçlü bir salgıbezi de vardır. Ruh o boşlukta yer alır. Siz bir şeyi düşündüğünüzde, çoğu kez orada bir tepki hissedersiniz. Eğer o tepkiyi analiz etmişseniz, orada bir his duydu-

ğunuzda, onun ister suçluluk, ister utanç, ister korku, ister kuşku, isterse tereddüt olsun, aynı his olduğunu fark etmişsinizdir. Bunun üzerinde düşünün. Siz korktuğunuzda da, suçluluk duyduğunuzda da, utanç duyduğunuzda da, kendinizi kötü hissettiğinizde de göğsünüzde aynı hissi duyarsınız. Öyleyse o hissin duygusal halini kim belirler? Siz belirlersiniz.

Siz bir şey düşünerek ruhunuza ters düştüğünüzde, göğsünüzde hissettiğiniz şey, aslında, ışık katında oluşturmuş olduğunuz şeydir. Işık katında -tıpkı dün gece yaptığınız gibi ve dün incelediğimiz gibi- siz bir yaşamı büyük benliğin, yani Tanrı'nın, Kutsal Özün, ruhun ve kişiliğin perspektifinden görürsünüz. O yaşamı tüm farklı perspektiflerden görürsünüz. O zaman siz bir başkasına verdiğiniz acı olursunuz, çünkü birden bir başkasına yaptığınız haksızlığı hissedersiniz. Başkalarına çektirdiğiniz acıyı hissedersiniz. Bunu, önce, yaptığı şeyde kendini tamamen haklı gören benlik olarak hissedersiniz, ama bunu yaptığınız anda ruhun hissini de algılarsınız. Sizin beyniniz ruhunuz ya da kalbinizle güreşmektedir ve sonunda ona pes dedirtir. Pes dedirttiğinde, kendini haklı çıkmış hisseder. Böylece, benlik ışıkta yaşamını gözden geçirirken bunu görmektedir. Sonra Tanrı yanınız bunun tepkisini hisseder, çünkü siz realiteyi yaratırsınız. Sizin işiniz realiteyi yaratmaktır. Öyleyse sizin niyetiniz neydi ve o niyet deneyim bolluğuna ne katmıştır? Bunu hissetmeniz gerekir, böylece birden diğer kişiye ne olduğunu hissedersiniz. Yapmış olduğunuz şeyi hissedersiniz.

Siz ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken ruh tüm bunları kaydetmiştir ve böylece siz tüm bu gözden geçirmeden bir hisler, süptil enerji fikirleri, niyetler derlemesi elde edersiniz; sizin o derlemeyi alıp incelemeniz gerekir. Başkalarına yaptığınız şeyi aslında kendinize yaparsınız. Siz ruh tarafından kay-

dedilmiş tüm o derlemeye bakar ve o deneyimden karışık bir birikimle ayrılırsınız, çünkü orada başkalarına ne yaptığınızı görmüşsünüzdür.

Siz düşüncelerinizi görürsünüz. İnsanın asi doğasına karşı iyiliği, şefkati ve anlayışı seçtiğinizde, kendinizi bir bireyin yerine koyabildiğinizde, o bireye şöyle diyebilirsiniz: "Senin deneyimini tamamen anlamıyorum, ama onun bir parçasını, o deneyimdeki kendi rolümü anlıyorum. O deneyime ne katmış olduğumu anlıyorum. Şimdi varlığımın berraklığı içinde, daha iyisini yapabileceğimi, ama yapmamayı seçtiğimi görüyorum. Ama senin ne deneyimlediğini tam olarak anlamıyorum, çünkü o özel ve kişisel. Bu senin yolun ve sen onu Vecit Katında kurdun. Benim o deneyimdeki rolümü -senin için değil, kendim için- düzeltmeme izin ver."

Böyle bir anlayış içinde dürüst olabilir ve "Senin yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu tamamen bildiğimi söyleyemem. Sende gözlemlediğim ve sorumluluğunu üstlenip sahiplendiğim şeylerin bilgeliğine sahibim, ama benim gördüğüm şeyleri görmek için senin de onları sahiplenmen gerekiyor; aksi takdirde o senin için bir anlam ifade etmeyecektir" diyebilirsiniz. Ve bunlar fırsatlardır. Siz hayatta dış görünüşte sizden talep edilmeyen iyilikleri yaptığınızda da daima gizli güdünüzü kontrol etmelisiniz, çünkü ışık katında tartılacak olan odur. Sonunda gördüğünüz şey odur, sizin en temiz ve berrak olmasını isteyeceğiniz şey odur. Böylece, zahmete katlanıp birisine yardım edişleriniz de, bir karşılık beklemeden iyi davranışlarınız da, sabırlı davranışlarınız da, zayıflık hissi karşısında güçlü oluşlarınız da görülür ve tartılır. Öte yandan, o gözden-geçirme deneyiminden biraz yara almış, ama kendinizi iyi hissederek çıkarsınız; yaşamınız bir ölçüde başarılı olmuştur, diğer insanlar için yaşamı daha iyi kılmışsınızdır, çünkü onu

kendiniz için daha iyi kılmışsınızdır.

Gördüğünüz gibi, anlamanız gereken şey, her şeyin esas yaratıcısına geri döndüğü ve her bireysel yaşamın esas yaratıcısının siz olduğunuzdur. Çünkü sizler özgür irade ve niyet yetkisi verilmiş olanlarsınız ve sizin onu -iyi ya da kötü ayrımı olmadan- nasıl uygun görüyorsanız öyle kullanmanız gerekir.

Öyleyse çektiğiniz acı nedir? Size acı veren şey, başkalarına çektirmiş olduğunuz acıdır. Istırabınız başka birisiyle ilgili değildir, kendi ıstırabınızla ilgilidir. O gözden-geçirmede her şey tartılır. Birçok yaşamda, o kışkırtılmamış, talep edilmeden yapılmış iyilikler, hayatta kalmak uğruna kışkırtılmış yok etme, kötülük yapma ya da incitme niyetinden daha ağır gelmez. Birçok yaşam adaletsiz bir biçimde yaşanmıştır, çünkü onlar tanrılığın kendisi uğruna değil, hayatta kalmak uğruna yaşanmıştır. Böylece, her bir yaşamda yaptıklarınız kusursuzluktan çok kusurda ağır gelir; işte bu yüzden siz bu dünyaya geri dönmeye devam edersiniz. Siz ışık katına gitmeye, orada yaşamınızı gözden geçirmeye, buraya geri dönmeye ve gelişmeye devam edersiniz, ta ki bir gün sizdeki olağanüstü iyilik o kusurlardan daha ağır gelene dek. Siz bunun için, bilincinizi arındırıp parlatmak için çalışıyorsunuz. Çünkü bunu yapmadan başka bir yere de gidemezsiniz. Boşluğun bütününde ve cennet âleminin bütününde başka bir yere gidemezsiniz.

Bu konuda anlamanız gereken nokta şudur: Siz sadece bildiğiniz şeyi yapabilirsiniz. Sadece bildiğiniz ve bağlı olduğunuz yere gidebilirsiniz. Ve herkes -onu düzeltip kusursuz hale getirmek üzere- kusurluluğa bağlıdır. Neden herkes kusursuzluğa erişmek ister? Özgür olmak için. Siz neden özgürlük istersiniz? Çünkü bu katı sahiplenmek istersiniz; kültürle işbirliği yapar görünen, ona uyan açgözlü tutumları sahiplenmek istersiniz. Onları, içinizde onların hiçbiri kalmayana dek sa-

hiplenmek istersiniz (yaptıklarınızı idrak etmek, onların sorumluluğunu üstlenmek, onları düzeltmek ve tüm bu süreci bilgeliğe dönüştürmek istersiniz), çünkü sizin bilinmeyeni bilinir kılma misyonunuz var. Bir başka deyişle, siz Boşluğun kâşiflerisiniz. Siz Sonsuz Bilinmeyene, yani yedinci kata ve ultra-bilince giden yolcularsınız.

Eğer bu yaşamın görebileceğiniz tek amacı ve sonucu, hiçbir zorluk, sıkıntı ve gelişme içermeyen, herkesin kendine ait olanı korumaya çalıştığı sıradan bir durumda sıradan insanlar gibi yaşamak olsaydı, ben size ne tür bir Tanrı'yı öğretiyor olurdum? Ne tür bir Tanrı size böyle bir yaşamı verirdi? Yani, bir yaşamın kazanımının en yüksek noktası, zirvesi bu olabilir mi? Hayır, herkes onu zaten yaşamıştır. En yüksek nokta, hayatta maruz kaldığınız zorluğu hemen ortadan kaldırmaktır, çünkü ona bağlı kalmak istemezsiniz. Eğer herhangi bir önyargıyla ve güdüyle ona bağlanırsanız, kendinizi ışıkta tartarken de bağlı olursunuz.

Hepinizin değil ama bazılarınızın fark ettikleri olağanüstü bir armağan, dünkü öğretidir. O çok derindir, çünkü o size şunu sormaktadır: Eğer bu böyle olsaydı -ki bunun böyle olması çok mümkündür ve böyle olmadığıyla ilgili bir kanıta sahip değilsiniz- yani şu anda siz ışık katından kendinize bakmakta olduğunuzu bilseydiniz, kendinizi nasıl görmek isterdiniz? Çünkü o kat bir otobüs durağıdır, bir tren istasyonudur. Ve siz yaşam için daha büyük hedeflere sahip değil misiniz? Deneyimlenmeden geçip gitmiş tüm o hayallerden ne haber? Onları nasıl elde edebilirsiniz? Yaşamınızda onlara yer açarak. Peki, bunu nasıl yapabilirsiniz? Yaşamınızda hiçbir şeye bağlanmamış olarak ve fikirlerinizin -zihninizin sıhhi tesisatında tıkanmadan- tezahür edebileceği kadar berrak olarak. Anlıyor musunuz?

Her düşünceyi, o sanki herkesin görebileceği şekilde gökyüzüne yazılabilirmiş gibi düşünün; her düşünceyi, onun sizi er geç geri döneceğini bilerek düşünün. Aynı şekilde, yaptığınız her şeyi tüm sonsuzluğun ışığında yaptığınızı düşünün. Ne tür bir küçük intikam bu dünyada on bin kere enkarne olmaya değer? Bu bedel biraz fazla ağırdır ve kimse buna değmez. Gerçekten hiç kimse buna değmez. Hiç kimse, onun uğruna tekâmülü kaçırmaya değmez. Sizin binmenizi istediğim tren bu tekâmül (evolüsyon) trenidir.

Işıkta yaşamınızı gözden geçirdikten sonra, her şey söylendikten ve yapıldıktan sonra, siz duygulardan soyunursunuz. O duygular ışık tarafından beslenmiştir ve onlar kutuplaşmış duygulardır ve siz onlardan soyunursunuz. Sonra sizin Vecit Katına gidip dinlenmenize ve orada düşünüp tasarlamanıza izin verilir. Siz orada, içinde gelecek yaşamınızı tasarlamak için, hayal edebileceğiniz en güzel yeri yaratırsınız. O dinlenme yerinde düşünmek, iyileşmek, olgunlaşmak ve geri dönmeye hazırlanmak için istediğiniz kadar uzun bir zaman geçirebilirsiniz; orada geçireceğiniz binlerce yıl burada size sadece bir öğleden sonra gibi görünebilir.

OLAĞAN DÜŞÜNCE GÜNLÜK YAŞAMINIZI YARATAN ŞEYDİR

Vecit Katındaki bilinç ve enerji dünya katında iş görür mü? Kesinlikle evet. Siz o sakin gölün kıyısında düşünüp tasarlarken, her durumda olağanüstü bir biçimde ve cesaretle bütün benlik olurken, her arzuda da öyle olursunuz. Orası sadece yaşamınızın yanlışları üzerinde düşündüğünüz bir yer değildir. Orası yaşamınızın hayalleri üzerinde de düşündüğünüz bir yerdir ve orada uzun hayaller kurabilirsiniz. Bu çoğu

kez en büyük şifacıdır, çünkü hayaller o kadar güçlü bir etkiye sahip olabilir, o kadar analojik olabilir (Şimdide tek zihin olarak yaşanır) ki oradaki bütün varlık o hayalin ortasında dönüşüm geçirebilir.

Siz de, bir şeyi tutkuyla hayal ederek tezahür ettirebileceğinizi öğrendiğinizde, aynı şeyi yapmıştınız. Vecit Katında bütün benlik muktedir olduğunda ve analojik olarak bir dünyayı, bir yaşamı, bir deneyimi hayal ettiğinde, bu sizin burada yaratmak istediğiniz şeye odaklanmanıza benzemez. Siz orada hayal kurarken gerçekten o hayal olursunuz. Her ne yaparsanız yapın, çok derin ve kolay bir odaklanma hali içindesinizdir, çünkü Vecit Katında bu doğal haldir. Orada kendisiyle ilgilenmeniz için sizi çekiştiren bir fiziksel bedeniniz yoktur. Orada siz çoğunlukla spiritüel bedeninizde bulunursunuz ve o güzel ve kusursuz beden sizi çekiştirmez. Orada bedensel sorunlar yaşamazsınız. Böylece, benliğin düşünüp tasarladığı ya da hayal kurduğu bir hal içinde, doğal olarak tamamen o hayalin içinde olursunuz. Orada hiçbir şey sizi çekiştirip rahatsız etmez. İşte Vecit Katındaki hal budur.

Bu ne kadar güçlüdür? Siz bu okula gelip bu uygulamayı öğrendiğinizde, ben sizden onu yaşamınıza taşımanızı isterim, bir odaklanma* halini benimsemenizi ve onu ısrarla sürdürmenizi isterim; çünkü zihninizde olağan düşünce olarak yer alan şey realitenizi yaratır. Eğer siz içsel olarak mutsuzsanız, olağan düşünceleriniz o mutsuzluğu yansıtmaya devam eder. Sizin gizli, yani gerçek güdülerinizi bilerek değiştirmeniz olağan düşüncenizin yapısını çarpıcı bir biçimde değiştirir. O düşünceler daima yaşamınızı etkiler.

Evet, o düşüncelerin tohumu gizli güdüdür. Eğer siz kinci, intikamcı bir kişiyseniz, kalbinizde nefret vardır; o bir tohumdur ve ondan bir olağan düşünce filizlenir. O zaman ya-

şam bahçenizde zehirli bir çiçek açar. Orada gerçekten zehir çiçek açar. Bazılarınızda çiçek açan bilinç odur. O olağan düşünce realite haline gelir. Eğer ben sizin göğsünüzü açıp oradaki tüm çöpü temizleyebilir, o rafları parlatıp oraya tek bir güzel ve parlak şey koyabilirsem, o gerçek güdünüz olursa, o tohumdan filizlenen olağan düşünce sizin büyülü, tatlı ve muktedir bir yaşama, doğayla savaşmak yerine onunla bir olan bir yaşama, hayallerinizin çabucak gerçekleşmesini sağlayan bir yaşama sahip olmanızı sağlayacaktır. O bir ışıktır; o kendinizi bedeninizde ağır değil, hafif hissetmenizin yoludur.

Vecit Katında sizin gerçek güdünüz gizli ya da gömülü değildir, yüzeydedir ve o tohum uzun hayallerinizde filizlenip çiçek açar. Geleceğe ait büyük ve olağanüstü hayaller kuran bazı varlıklar o kadar analojiktirler ve o halde o kadar uzun bir zaman kalırlar ki, onlar bu dünyada enkarne olduklarında, tamamen farklı bir gündeme sahip görünürler. Onlar, diğer insanların normal oldukları anlamda normal değildirler. Diğer insanları ilgilendiren şeyler onları çok kısa bir süre ve çok az ilgilendirebilir, ama siz bu bireylerin itiliminin çok farklı olduğunu, bu dünyaya büyük hayallerle gelmeyenlerden son derece farklı olduğunu görürsünüz. Çocukken bile bu onların gizli (gerçek) güdüleri olur ve bu güdü onların yaşamlarında büyümeye başlar. Onlar toplumun ve kültürün ıstırap verici deneyimlerinden ötürü pas ve kabuk bağlayabilirler, ama çoğunlukla Vecit Katındaki o hayalle, o arzuyla o kadar bütünleşmişlerdir ki o hemen yüzeyin altındadır. O tohumdan filizlenen tüm olağan düşünce, yüzeydeki paslanma tarafından lekelenmiş olsa da, genelde çok güçlüdür. Bunlar anlamlı yaşamlar olacaktır, çünkü onlardaki gizli güdü anlamlıdır. Onu doğuştan gelen ve gerçekleştirilen bir hedef olarak görebilirsiniz.

Siz o katta öyle hayaller kurmadığınızda ve halletmeniz

gereken karışık şeyler torbasıyla bu dünyaya geri döndüğünüzde, onlar içinizde yer alan gizli güdüler olur. Eğer siz daha önce haşin bir varlık idiyseniz, bir kez daha öyle geleceksiniz ki o haşinliği aşma fırsatını bulabilesiniz. Ve bu yaşamınızda aynen geçmiş yaşamınızdaki türde bireyler yer alacaktır; çünkü bir alışverişin gerçekleşebilmesi, kendileri de bir şeyler öğrenmeye çalışan o varlıkları gerektirir. Böylece, bir insanın yaşamındaki her şey bir değişim ve tekâmül fırsatıdır.

Ruha gelince: Ruh göğsünüzde hissedilir. Peki, o size o mesajları neden gönderir? Çünkü bu dünyaya geri dönerken taşıyıcı ruha yerleştirdiğiniz şey bu yaşamın plânıdır. O katta tasarladığınız yaşam plânı bu hayatta daha iyisini yapacağınızı söyler. Ancak, bu hayatta fırsat ortaya çıktığında siz geçmiş kalıpları tekrarlarsanız, anlamsız çöp anlamlılıktan daha ağır basabilir. O durumda sizin göğsünüzde bir sürü çöp vardır ve siz "Ne yapayım, ben böyleyim" diyerek eski kalıbı tekrarlarsınız. Eh, bu sizin seçiminizdir ve ona saygı duyulur. Ama şöyle düşünmeniz daha onurlu bir seçim olmaz mı: "Bu benim şu yanımı değiştirmem için bir fırsat. Ben tekâmül etmek istiyor muyum, istemiyor muyum? Gelişmek istiyor muyum, istemiyor muyum? Buradaki işim bitmediği için başka bir yere gidemem, çünkü başka bir yere gidemeyecek kadar ilkelim veya daha başka bir yere gidemeyecek kadar gelişkinim; ben burada kısılıp kaldım. Artık çok fazla çalışmak zorunda olmadığım bir hayat yaşamak istiyor muyum; bu hayatta iyi bir iş yapıp berraklığa kavuşmak, tüm bağlardan kurtulup çok güçlü olmak istiyor muyum?" Evet, öyleyse gereken şeyi yapmak için bir noktada karar vermeniz gerekiyor.

Siz yapmanız gereken şeye ters düştüğünüzde, göğsünüzde bir acı hissedersiniz. Hepiniz onu hissetmişsinizdir. Ona daima kulak vermelisiniz, çünkü o Vecit Katında oluşturduğu-

nuz o seyir defterini, o plânı hatırlatmaktadır. Ona karşı gelmek, ona ters düşmek, onu tekrarlamak zorunda olmaktır. Bunu yapmaktan ne zaman bıkıp usanacaksınız? Bazen sizin bir tavır almanız, savaşmanız ve yenmeniz gerekir. Onu ortaya çıkarın, kılıcınızı keskinleştirin ve üzerine yürüyün. Bu gurur kırıcı bir deneyim olabilir, ama büyüklük alçakgönüllülükten gelir. Alçakgönüllü insanlar çok cesurdurlar.

Bütün hislerin göğsünüzde aynı şekilde hissedildiğini, aynı hissi verdiğini söylemiştim. O hissin ne olduğuna siz karar verirsiniz. Siz göğsünüzde bir korku hissettiğinizde, hissettiğiniz şeyin korku olduğunu düşündüğünüzde, kendi kendinize "Ben neden korkuyorum?" diye sormalısınız. Daima bu soruları sormalısınız: "Ben neden korkuyorum? Bu yüzleşmeden mi korkuyorum? Dürüst olmaktan mı korkuyorum? Göğsümde hissettiğim bu korku nedir? Yoksa göğsümde hissettiğim şeyi yanlış mı yorumluyorum?" Çoğu zaman hissettiğiniz hissi yanlış yorumlarsınız, çünkü çoğu kişi kendi vicdanıyla uğraşmaktan hoşlanmaz. İşte bu yüzden ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken bütün benliğinizin orada olması gerekir, çünkü yaşamınızı sadece kişiliğin gözünden görmek acı verici ve zordur. İşte bu yüzden, görülen şeyin mutlak sevgi ve destekle değiştirilebilmesi, böylece korku verici olmaması için Gözlemci oradadır, Kutsal Öz oradadır. Sizin en büyük korkunuz vicdanınızla yüzleşmektir ve bundan kaçınırsınız. Burada yaşanan şey budur.

Siz bu dünyaya bir torba şeyle dönersiniz. Onların bazıları hiç hoş değildir, ama bazıları da güzel ve kusursuzdur. Sizler güzel varlıklarsınız, bunu biliyorsunuz ve sizin kendini olduğu gibi seven bir yanınız vardır. Belki mutsuz yanınız o yanınızdan daha ağır basar, ama siz küçük bir şeyi arayın. Her gün ona tutunun. "Şu yanımı seviyorum" deyin. Bu kasten iyi

olmaktır. Ayrıca yüzünüze bir gülümseme yerleştirin ve şöyle deyin: "Hayatımdaki tüm bu sorunlarla, geçinilmesi çok zor olan bu kişilikle ilgili harika olan ve beni sevindiren şey şu ki, ben, kendimi bu şekilde yaratacak kadar güçlü olduğum gibi, her şeyi değiştirecek ve düzeltecek güce sahip olduğumu da biliyorum ve bu çok ferahlatıcı bir şey. Ve ben gerçekten bunu yapma yolundayım. Onları yaratmış olduğum gibi, yok edecek güce sahip olduğumu da biliyorum." Anlıyor musunuz? Belki kendinizde tek parlak şey olarak bunu bulabilirsiniz, ama o yeterlidir.

Aranızda içinde epey iyiliğe sahip olanlar vardır. Onların içinde büyük bir sevinç kaynağı vardır. Sevinç, kendini yenmiş olan insanların doğal bir coşkusudur. Onların yaşamında kederden çok sevinç vardır. Bu insanlar kendilerine hâkim olmayı öğrenmişlerdir. Başkalarına değil, kendilerine hâkim olmayı, kendi kendilerinin efendisi olmayı öğrenmişlerdir. Onlar doğal bir sevinç haline sahiptirler ve bu sizi biraz rahatsız edebilir, çünkü bu durum onların sizin sorunlarınızla hiç ilgilenmediklerini ima eder. Onlar sizin sorunlarınızla gerçekten ilgilenmezler ve bu sizi çok kızdırır. Çünkü siz insanların sizin için üzülmelerini istersiniz ve bunu yapmayanlara özenli davranmazsınız. Siz, sizin için ve kendileri için üzülen bir arkadaş grubu istersiniz.

Ama bakın, sevinç hem özgürleşmeden, hem de bilgelikten kaynaklanır ve kendinizi zorluklarınızı yenecek kadar sevdiğinizde elde ettiğiniz şey odur. Bir başkasının bunu sizin için yapmasını beklemek anlamsızdır. Ben, öğretmeniniz olarak, sizi mutlu edemem. Ben burada size ne olduğunuzu söylemek -ve böylece seçimler yapmanızı sağlamak- size özümseyebileceğiniz mükemmel bir bilgi vermek, umut vermek ve burada Tanrılar'a hitap ettiğimi hatırlatıp durmak için bulunuyo-

rum. Ben burada, ölüme inandıkları için ölebilecek kadar güçlü olan ölümsüz varlıklara hitap ediyorum. İşte siz bu kadar güçlüsünüz. Ben burada Tanrılar'a hitap ediyorum.

Gördüğünüz gibi, sizin unutup durduğunuz şey budur. Asıl mesaj budur. Işıkta yaşamınızı gözden geçirirken bileceğiniz şey budur. Siz sonunda bunu anlamak için buraya geri gelmeye lâyıktınız. Ya öyle olmasaydınız? Ya hepsi bu kadar olsaydı ve siz ölümle birlikte bir daha asla uyanmamak üzere büyük bir uykuya dalsaydınız? Sizin unutup durduğunuz budur; siz tanrısal bir varlık olduğunuzu unutuyorsunuz. Ve bu çok tatlı bir şeydir, çünkü bu sizin Tanrı'nın bağrında yer aldığınız ve orada karşılaşabileceğiniz tek kınamanın ve suçlamanın kendinizden geldiği anlamına gelir. Ve elde edebileceğiniz tek telâfi, tek düzeltme de kendinizden gelecektir. Egemen ve bağımsız bir varlığın böyle olması gerekmez mi? Kesinlikle.

SİZLER TANRILARSINIZ, REALİTENİN YARATICILARISINIZ

Dün size aynı anda ölmüş de olduğunuzdan (ışık katında bulunduğunuzdan) söz etmiştim. Ama size hatırlatmak üzere burada bulunduğum şey ve ışıkta bu yaşamı gözden geçirdiğinizde tekrar işiteceğiniz şey sizin Tanrı olduğunuzdur; bunu hatırlayın. Siz tanrısalsınız; bunu hatırlayın. Her şey seçimle ve fırsatla ilgilidir ki bu sizin cennet âleminde hakkınız olan şeydir. Ve dünkü mesaj sizi şaşırtmış olsa da, o tanrısal bir kulağa lâyık bir mesajdı. Bunu anlıyor musunuz?

Evet, siz onu işitmeye lâyıksınız. Bu sizin büyük bir varlık olduğunuz anlamına gelir ve bunu hatırlayın. Siz enkarne olmuş Tanrı'sınız ve o tanrılığın mutlak güç, mutlak zihin, mutlak sevgi ve sonsuzluk olarak algılanışına giden yolu seç-

melisiniz. Siz o olağanüstü karakterin her zaman içinizden doğru parlayacağı bir yaşam yaratmalısınız. Sizden, Tanrı'nın sizin vasıtanızla tezahür edebileceği, yüce bir zekânın harika işlerinin sizin vasıtanızla tezahür ettirilebileceği bir hayat yaşama gücüne sahip olduğunuzu ve yaşadığınız tüm acıyı, ıstırabı sizin yaratmış olduğunuzu hatırlamanızı istiyorum.

Ne istediğinizi söylemek için, bu oyunu devam ettirmeyi mi, yoksa Kutsal Özün gücünün ve sevgisinin içinden aktığı harika bir varlık olmayı mı istediğinizi söylemek için asla çok geç değildir. Peki, bu hayatta ne kadar uygulanabilir bir şeydir? O, yaptığınız işi zenginleştirir. O bir iş olmamalıdır; o daha iyisini yapmak için bir fırsat, yaratılmış ve güzelleştirilmiş bir fırsat olmalıdır. O, ailenizde ışık saçmak için, koşulsuz sevgi olmak için, her düzeyde gerçeğe izin vermek için; çocuklarınızı koşulsuzca sevmek için, yanlış düşünce ve inançlarınızı görecek kadar büyüdüklerinde çocuklarınızın gözünde küçülmek yerine, devleşebileceğiniz bir hayat yaşamak için; hayatınızı olağanüstü bir biçimde yaşayarak çocuklarınıza daha iyi olmanın, daha büyük olmanın, hiçbir gizli gündeminizin olmamasının nasıl olduğunu göstermek için bir fırsattır. Bu, aynı şekilde, eşinize ya da sevgilinize böyle davranmanız için bir fırsattır.

Dün, neden her şeyi bir arada tutmaya, bitmiş ilişkileri sürdürmeye çalıştığınızı, bunun dürüst olmaktan daha acı verici olduğunu söylemiştim. Sizi hayır diyecek kadar sevmek, kendisini hayır diyecek kadar sevmek büyük bir kişiyi gerektirir. Siz, doğru bir karaktere sahip olan, güvenebileceğiniz kadar sağlam karakterli birini istemez misiniz? O insanlar sizin arkanızda ve yanınızda olacaklardır, çünkü onlar ikiyüzlü değil, güveninize lâyık insanlardır.

O bitmiş ilişkilerin dağılmasına neden izin vermiyorsu-

nuz? Birçoğunuza bu acımasızca gelir. Neden? Çünkü size bir ilişkiyi sürdürmek için fedakârlık yapmanız öğretilmiştir. Ne için fedakârlık yapacaksınız, bir yalan için mi? O bir ilişkide nasıl bir meyve verir? Bırakın gitsin. Ben her düzey hakkında konuşuyorum, hayatınızın hangi düzeyinde bu sorun varsa, bırakın gitsin. Parlayın, ışık saçın. O zaman ne olur? Herkes bavulunu toplayıp gider; buna izin verin. Burada siz sorumluluk üstlenmeli, kontrolü ele almalı ve izin vermelisiniz. Evet, bu duygusal olarak acı vericidir, ama şimdi yeni gerçek güdü onurdur, dürüstlüktür, bütünlüktür. Bu acımasızca gelir, bencilce gelir, ama burada sözünü ettiğimiz şey, benlikle uyum içinde olmaktır. Ve bazen siz onu bıraktığınızda, bu bir kafesi açıp bir kuşun uçmasına izin vermektir. Siz asla bir mahkûm ya da gardiyan olmak istemezsiniz, çünkü öyle olduğunuzda, kendinize karşı öyle olursunuz. Işıkta yaşamınızı gözden geçirirken bunu böyle göreceğinizi hatırlayın.

Onu bırakın. Bırakın o ilişki parçalanıp dağılsın. Siz de dağılabilirsiniz, ama burada esenliğe kavuşma güdüsü vardır. Sizin başka bir şey demeniz gerekmez. Hiçbir şeyi mazur görmemeniz gerekir. İyileşmekten başka bir şey hissetmemeniz gerekir. Bu yeterlidir. Başka herhangi bir şey yoruma ve varsayıma tabidir. Hayatınızı yeniden nasıl şekillendireceğiniz ve nasıl gelişeceğiniz sahip olduğunuz gizli güdüye bağlı olacaktır. Bu yüzden, o güdünün doğru ve temiz olduğundan daima emin olmalısınız.

Öyleyse ne olur? Birçok şey olacaktır. Hayatınızdaki olgunlaşmamış kişiler çekip gideceklerdir. Bu iyidir. Bunun zamanı gelmiştir. Bırakın gitsinler. Onlar biraz uzaktan bağırıp çağıracak, sert ve iğneleyici sözler söyleyecek, sizi suçlayacak ve kendilerine acıyacaklardır. O zaman sizin geçmişte neyi bir arada tutmaya çalıştığınızı görmeniz gerekir. Biraz korkutu-

cu, değil mi? Siz onu da bırakırsınız, çünkü şimdi her şey sizin için gerçekten netleşmiştir. Belki sizin bıraktığınız kişiler de aynı şeyi hissetmektedirler ve böylece iyileşme her iki tarafta da meydana gelmeye başlar. O zaman size yeni bir ilişkiye başlamak kalır, o ilişki her ne ve her nasıl olacaksa. Bu sizinle bir kelebek arasındaki bir ilişki de olabilir (onun gibi kozanızdan çıkıp özgürce uçabilirsiniz). O zaman siz ileriye doğru koşmaya başlarsınız.

Daima alternatifler vardır, ama en çok umursadığınız kendi alternatifinizdir. Öğreti budur, çünkü size garanti ederim ki, eğer siz "Ben hayatımdan vazgeçtim ve şu kişi için yaşadım" diyorsanız, ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken buna çok içerlediğinizi göreceksiniz. Bu sevgi değildir, sevgili varlıklar. Dünkü derste de açıkladığım gibi, siz muhteşem olmak için şu anda bir fırsata sahipsiniz. Her fırsat muhteşemdir. Sizin bir seçim yapmanız gerekir.

Sizin acı verici bir şey daha yapmanız gerekir: Kılıcınızı çıkarıp geçmişinizin kafasını kesmeniz gerekir. Onu yıkıp yerle bir etmeniz gerekir. Yani bunu geçmişi bir daha asla ziyaret edemeyecek biçimde yapmanız gerekir. Geçmişi, onunla ilgili her şeyi yok edin. Onu, asla tekrar ziyaret etmek istemediğiniz için yok etmelisiniz. Geçmişin size hizmet etmiş olduğunu biliyorum. Mağdurluğunuzun, zorbalığınızın, acınızın, ıstırabınızın size hizmet etmiş olduğunu biliyorum. Geçmişteki acılarınızı onlara suçluluk ve utanç hissettirmek, sizin için üzülmelerini sağlamak amacıyla insanlara karşı kullandığınızı biliyorum; bu, insanları kendi çıkarlarınız için kullanmaktır. Bu onları kurnazca yönlendirmektir. Siz insanları kurnazca yönlendirecek kadar çok mutsuz ve acınacak halde misiniz? Gerçekten o kadar acınacak halde misiniz? Eğer öyleyseniz siz zararlı bir pısırık olarak görülürsünüz; Tanrı'nız da sizi öyle gö-

rür. Siz gerçekten, oyunlar oynamak zorunda olacak kadar acınacak halde misiniz? Hayır. Geçmişi asgariye indirgeyin. O kadar. Siz iki dakika önce doğdunuz; iki dakika önce tekrar doğdunuz. Size söylemeye çalıştığım şey budur. Bu bir ışıkta-yaşamını-gözden-geçirmedir; siz tekrar doğacaksınız. Geçmişinize geri dönmek istiyor musunuz? Önceki yaşamınıza geri dönmek istiyor musunuz? Geçmişinize geri dönmek, geçmiş bir yaşama geri dönmektir. Bunu anlıyor musunuz?

Aranızdaki bir üstat, harika bir benzetme yaparak, doğumun ve ölümün gizemini bu okulda Tank* disiplininin sizin tarafınızdan uygulanışına benzetmişti. O labirentteki çalışmaya katılma fırsatını bulmuş olanlarınız bunu anlarlar: Orada, çok fiziksel insanlar birlikte takılırlar. Spiritüel bir yaşamda ilerleme kaydetmekte olan bir varlık ise o labirentte çok ilerleyip sonunda Boşluğu temsil eden merkeze ulaşabilir. Ya da siz diyebilirsiniz ki, "Ben Boşluğa kadar gidebileceğimi biliyorum, ama geriye dönüp burada sizinle takılacağım. Bir başka deyişle, ben Boşluk yerine, labirentin koridorlarında yaşayacağım. Neden mi? Eh, ne de olsa, bu benim geçmişim. O benim için önemli, öyleyse neden ilerlemek için çaba gösteriyorum ki? Bırakın burada kalayım. O bir sorun değil. O benim geçmişim." Ya da siz tüm yolu gitmişsinizdir, sizi Vecit Katına ulaştıracak tek bir basamak kalmıştır ve dersiniz ki, "Hayır, ben oraya gitmek istediğimi sanmıyorum. Ben geçmişime geri dönmek istiyorum. Orada, labirentin koridorlarında dostlarım var ve ben oraya geri dönüp, günün geriye kalan kısmında orada kalmak istiyorum." Bu benzetme doğru değil mi? Bunu anlıyor musunuz?

BÜYÜK ÇALIŞMANIN DİSİPLİNLERİNDE TUTARLI OLMAK

Daha önce size, sizin atmosferi yarattığınızı ve her şeyin yaşam olduğunu söylemiştim. Ruhların bir amip ve bir kaya olarak başlayıp, bir bedenden diğerine göçünden söz eden bir düşünce okulu vardır.* Bu bir dereceye kadar doğrudur, çünkü her şey tekâmül halindedir. Peki, tekâmülün motorları kimlerdir? Sizlersiniz. Eğer bir amip sizin Tanrı'nızla konuştuğunuz bir fikir sonucunda (birincil ve ikincil bilincin alışverişi ve uyumu sonucunda) ortaya çıkmışsa, rastgele başlangıcını öyle yapmışsa, o zaman amip aslında o konuşmayı temsil eder.

Daha önce belirttiğim gibi, tüm enerji dalgaları bir fikir, bir zekâ, bir düşünce taşır. Olağan bir düşünce şöyle görünür:

Şekil 8: ENERJİ DALGASININ ÇÖKEREK BİR PARÇACIĞA DÖNÜŞMESİ

*Ruhların bir bedenden diğerine göç ettikleri inancına çoğunlukla metempsikoz denir: Bu, ölümden sonra ruhun, Özün ya da kişiliğin aynı veya farklı türde bir bedene geçtiği inancıdır. Bu sözcüğün Yunanca kökeni, değişim anlamına gelen "meta" ve ruh anlamına gelen "psişe"dir. Metempsikoz, tekrardoğuş için kullanılan bir başka sözcüktür. Bu inanç kadim Yunanistan'ın tüm dinlerinde ve Doğu dinlerinde geniş bir biçimde yer alır. Geçmişte yaşamış olan insanların büyük çoğunluğu bu inancı barındırıyordu.

Bu basit bir çizimdir, ama bu bilgiyi anlamanıza yardımcı olabilir. Olağan düşünce böyle görünür ve o bir ışının merkezî güneşten yayılması gibi sizden yayılır. Siz bedeninizi kuşatan bantlardan olağan düşünceyi yayarsınız. Bu çizimdeki küçük varlığın oldukça mutlu olduğu belli, çünkü buradaki gizli güdü bir güneş ışığı gibi. O sizin farkında-olan zekânızın temelinde yer aldığı için, olağan düşünceler bilinçli enerji potansiyellerine dönüşerek çevrenizde sarmal çizmeye başlar. Siz o düşüncelerin yoğunlaşıp tezahür etmesiyle, enerji dalgalarının çökerek parçacıklara dönüşmesiyle yaratırsınız, ama bunu yaptığınızı bilmezsiniz.

Bakın, bedeninizin çevresindeki bantlardan yayılan her düşünce bunu (*şekil 8*) yapar ve sonra bantlara doğru sarmal çizer ve siz realiteyi bu süreçle yaratırsınız. Bu okula gelip üstatlık çalışmalarına başladığınızda, daima yapmış olduğunuz şeyin bu olduğunu, yaşamınızda olağanüstü şeyler görmemiş olmanızın nedeninin o olağan düşüncelerin daima tüm çevrenizde bulunmaları olduğunu anlamaya başlarsınız. Bu bir balığın su içmek istemesi gibidir; "Susadım" diyen bir balığa ne söylersiniz? Anlamaya başladığınız şey budur. Siz Vecit Katında bunu gerçekten anlamaya başlarsınız ve orada düşündüğünüz her şey çevrenizde anında tezahür ettiğinden, bunu mucizevi bir şey olarak görmezsiniz; ama aslında bu olgu sizin buradaki realitenizi sürekli olarak yaratmaktadır. Böylece, eğer "Benim hayatım neden böyle?" diyorsanız, o zaman onun öyle olmasına neden olan tohumu beyninizde arayıp bulmalısınız.

Evet, olağan düşünce gücü tezahür ettirendir ve bu yüzden, bu okula geldiğinizde bununla ilgili disiplin uygulamalarını öğrenirsiniz: Alan-çalışmasında* uzun bir süre boyunca odaklanmış konsantrasyon; Listenizi* yapmak; labirentten geçmek (Tank).* Burada uyguladığımız tüm disiplinler realite-

yi bilerek yaratmakla ilgilidir. Siz burada sizin için aslında doğal bir hal olan bir şeyi bilerek yapıyorsunuz. Bu uygulamayla ilgili harika olan şey şu ki, siz benim verdiğim fikirleri, düşünceleri çizip onlar üzerinde bilerek odaklandığınızda, onlar sizden yayılmaya başlıyor. Onlar kendiliğinden orada değildi. Onlar kendiliğinden uyarılmamıştı, çünkü sizin işleyiş biçiminiz, sinir-hücresi-ağınıza kaydolmuş bir güdünün her gün beyin tarafından düşünülmesidir. Anlıyor musunuz? Alan-çalışmasında,* kartınızı bulmaya yoğun bir biçimde odaklandıktan sonra gidip onu bulduğunuz her defasında büyük bir mutluluk hissediyordunuz, çünkü bunu mucizevi türde bir şey olarak görüyordunuz. Ama siz aslında bunu her gün yapıyorsunuz. Biz sadece sizin düşünmemiş olduğunuz bir düşünceyi yapay olarak devreye soktuk. Eğer o kartta simgelediğiniz düşünceyi gerçek güdü olarak sinir-hücresi-ağınıza kaydedebilseydiniz, her gün o düşünceyi -gerçekleştirmek üzere- yayıyor olurdunuz.

Öyleyse ben size Liste* yapmayı neden öğrettim? Liste ciddi öğrenciler için sinir-hücresi-ağını yeniden döşemenin, böylece niyeti ya da gerçek güdüyü yeniden oluşturmanın bir yolu olmuştur. Ancak, çoğunuzun niyeti ya da gizli güdüsü o kadar güçlü bir biçimde kökleşmiştir ki, sıra Listedeki farklı şeylere geldiğinde, onlar bunlara inanmazlar. Yani onlar buraya geldiklerinde, Listeyi desteklemeyen bir gizli güdüye sahiptirler ve o güdü, o düşünce de böyle yayılır *(bkz. şekil 8)*. Bu, sizin için harika olan bir şeyin adeta bilerek reddedilmesidir.

Bu okuldaki ciddi bir öğrenci kendi Listesine bakıp diyebilir ki: "Listemdeki şu şeyleri tezahür ettirebildim, çünkü sürekli olarak onların gerçekleşeceği düşüncesini yayıyorum. Peki, Listemdeki belli şeyler neden gerçekleşmedi?" Bu, gizli güdünün ne olduğunun bir göstergesidir ve o kendini-keşfetmekle ilgilidir.

Ya, kendinizde olağanüstü bir şifa gerçekleştirememiş olmanıza ne dersiniz? Çünkü bunu yapabileceğinize inanmıyorsunuz; gizli güdünüz odur. Onu yapabileceğinize inanmadığınızda, onu yapabileceğinize güvenmezsiniz. Bir başka deyişle, sizin kendi içinde bölünmüş bir eviniz vardır. Siz mucizevi olanı gerçekleştirme fırsatına sahipsiniz, ama ona inanmamaya karar vermişsiniz ve o karar beyninize kaydolmuş. Bu yüzden siz Mavi Beden Şifası* çalışmasına güvenemezsiniz, çünkü o sizin hareket tarzınız değildir. Anlıyor musunuz?

Peki, bu konuda ne yapabilirsiniz? Eh, çalışma budur. Kendi kendinize demelisiniz ki: "Eğer ben Alan-çalışmasında kartımı gözlerim kapalı olarak bulabildiysem, o zaman onun için bir kabullenme haline sahibim. Eğer kendimde olağanüstü bir şifa gerçekleştiremiyorsam, o zaman onun için bir kabullenme haline sahip değilim. Neden?" Bu nedeni bulmak için gizli güdünüzü ortaya çıkarıp ona bakmalısınız. Siz, "Ben bu güdüyü Vecit Katında mı edindim?" diye sorabilirsiniz. Evet. Neden mi? Belki siz iyileşmemek için o güdüyü oluşturdunuz. Belki ıstırap çekmek için onu oluşturdunuz. Belki ıstırap çekmeye ihtiyacınız var. Belki siz tüm yaşam plânınızı bunun üzerine kurdunuz. Çünkü hiçbir şey başınıza tesadüfen gelmez; her şey tasarlanmıştır ve maksatlıdır. Tüm olağan düşünce maksatlıdır. Vecit Katındaki o durgun gölün kenarında, o güzel yerde yaptığınız tasarlama, büyük merkezî bir güneşten yayılır gibi sizden yayılmaktadır.

Peki, o neydi? İçinizde yer alan ve sizin şuna sahip olabileceğinizi, ama buna sahip olamayacağınızı söyleyen o şey nedir? O değişebilir mi? Bugün o değişebilir. Bu anı ışıkta tekrar gözden geçiren veçhenize şunu söyleyin: "Artık bu durumu değiştir. Ben mükemmel bir sağlığa lâyığım. Ona neden lâyık olacağımı biliyor musun? Çünkü ben kendimi ve hayatımı se-

viyorum. Ben hayatımı tümüyle sevmek istiyorum ve yaşamdan başka bir şeye yerim yok." Yani, ona böyle bakmalısınız.

Sonra ne yapmalısınız? Listenizde bir değişiklik yapmalı, ona yeni güdünüzü koymalısınız. Güdünüzü değiştirmelisiniz. "Ben Mavi Beden Şifasını kabul ediyorum" demek yerine, "Ben şimdi hayatı kabul ediyorum. Ben sağlığa lâyığım" demelisiniz. Bunu söylediğiniz her defasında içinizde bir karşı çıkış, bir reddediş olduğunda, o direnç kaybolana kadar bu sözleri yüz kere daha söylemelisiniz. Anlıyor musunuz? Çünkü bunu Vecit Katında, fiziksel beden olmadan yapmak kolaydır. Burada ise o kökleşmiştir, onun içinde bir program vardır ve sizin o programı değiştirmeniz gerekir. Bu, bir üstat olmanın bir parçasıdır.

Eğer bunu yapmazsanız, siz daima hayata lâyık olmadığınız düşüncesini yayıyor olursunuz ve bu her şeyi baltalar, zayıflatır. İçinizde kin ve nefret dolu bir huysuza sahip olduğunuz derecede, sizden yayılan olağan düşünce odur. Siz orada korku, öfke ve kinle otururken, ona bir bakın. Gün esnasında her ne olursa olsun, sabah uyandığınızda kuşlar şakıyor olabilir ve siz onların seslerini duymak istemezsiniz. Çocuğunuz mutlu uyanır ve siz onu görmek istemezsiniz. Her şey size biraz çirkin ve çekilmez gelir. Bu olağan düşüncedir. O, içinizde oturan şeydir. Ondan ne zaman bıkıp usanacaksınız?

Bu aynı zamanda mutlulukla ilgilidir. Sanki Tanrı sizin mutlu olmanızı yasaklamıştır. Sanki Tanrı sizin gerçekten mutlu tek bir gün yaşamanızı bile istemez. Yaşamaya lâyık olmadığını düşünen insanlar vardır ve bu düşünce onlardan çevreye yayılır. Bu onların her cümlesinde, her eyleminde, her duygusunda yer alır. Bu onlardan damla damla akar. Neden? Bu insanlar onu neden değiştirmezler? Siz onu neden değiştirmezsiniz. Onu değiştirin. Onun üstesinden gelin.

Bir de istedikleri serveti bir türlü yaratamayanlar vardır. Bakın, kendi değerini bilmek harika bir şeydir, çünkü o aynı zamanda bir enerji alışverişidir. Eğer bir insan suçluluk, utanç ya da benzeri bir duyguyla yüklü olduğu için kendisini değerli hissetmiyorsa, iş büyük bir serveti kabullenmeye geldiğinde, servet kendi değerini bilmeye eşit olduğundan, bu insanın hissettiği değersizlik duygusu daima o servetin gelişini engeller. Kendi değeriniz hakkındaki gerçek inancınız o serveti geçersiz kılarken, "Ben büyük bir serveti kabul ediyorum" demeye devam etmeniz bir işe yarar mı? Anlıyor musunuz? Bunu değiştirmenizin gerektiğini biliyorsunuz. Kendi kendinize "Ben neye lâyık değilim?" diye sormalısınız. Burada paradan, altından, mücevherden söz etmiyorum. "Ben neye lâyık olmadığımı hissediyorum? Değersiz olduğuma beni kim ikna etti ve ben bu konuda hangi yalana inandım? Ben neyi kabullendim ki fırsatları onunla geçersiz kılıp duruyorum?" Kendi kendinize bunu sorun ve gerçeği bilmekten korkmayın. Gerçeğin ne olduğunu hissetmekten korkmayın. Hatırlayın, sizin en çok korktuğunuz şey kendi vicdanınızdır. O vicdana girin ve yaşamınızda böyle bir yoksunluk çekmenize neden olacak ne yapmış olduğunuzu öğrenin. O yoksunluğun parayla hiçbir ilgisi olmayacaktır; onun kendi değerinizi bilmekle her türlü ilgisi olacaktır. Siz bu enkarnasyona bunu bir biçimde programladınız mı, buraya taşıdığınız torba çok mu ağır ki kendinizi değerli hissetmiyorsunuz?

Bunu şu anda değiştirmelisiniz, çünkü karma herhangi bir anda etkisizleştirilebilir. Gizli güdü değiştiği anda, karma yok olur. O bitmiştir. Siz bir ödeme plânına bağlı bir Tanrı değilsiniz; karma bitmiştir. Sizin sadece beyninizdeki o tohumu bulup değiştirmeniz gerekir.

Mutluluğa gelince: Siz mutluluğu kabul etmeye hazır ol-

duğunuzda, onu başka bir kişiye dayalı olarak kabul edemezsiniz. Siz mutluluğu paraya dayalı olarak kabul edemezsiniz; onu yaşa ve dış görünüşe dayalı olarak kabul edemezsiniz. Siz mutluluğa koşulsuz olarak; insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar olmadan sahip olmalısınız. Çünkü mutluluğu başka şeylere dayandırmak, gücünüzü ve mutluluğunuzu onlara bağışlamaktır. Siz üç fasulye ile mutlu olmayı öğrenmelisiniz. Hayatınızda kimse olmadan mutlu olmayı öğrenmelisiniz. Siz yalnız olacak kadar yeterince iyi değil misiniz? Kendi kendinizin arkadaşı olacak kadar yeterince iyi değil misiniz? Eğer değilseniz ve yalnız olmaktan korkuyorsanız, o zaman belki kiminle yaşadığınıza, yani kendinize bir bakmalısınız. Neden kendi arkadaşlığınızdan zevk almıyorsunuz? Kendi düşüncelerinizden hoşlanmıyor musunuz? Yaptıklarınızdan hoşlanmıyor musunuz? Bu hiç kimsenin ve hiçbir şeyin -çocuklarınızın, dış görünüşünüzün, sahip olduğunuz paranın- sizi mutlu edemeyeceğinin açık bir göstergesi olmalıdır. Eğer siz kendinizi sevmiyor ve kabullenemiyorsanız, hiçbir şey sizi mutlu etmeyecektir, çünkü ışıkta yaşamını gözden geçirecek olan sizsiniz.

Bunu yapmak Tanrı'yı sevmektir. Bunu yapmak başka herkese karşı sevgi duymaktır. Sürekli olarak bir şeyler yapmak zorunda olmadan mutlu olmak ve sadece oturup düşüncelerinizi olgunlaştırmak olağanüstü bir şeydir, çünkü bu süreçte düşünceleriniz gerçekten olgunlaşır. Siz her zaman bir şeyler yaparken, bir şeylerle oyalanırken gizli güdünüz gevezelikle kaplıdır. Sizin dışarı yaydığınız şey odur. Kendinizle mutlu olmak, sizden güneş ışığının yayılacağı kadar temiz ve berrak olmaktır. İşte o zaman büyük çalışmanızı yapmış olursunuz. Bu kitlesel dönüşüm değildir; bu bireysel dönüşümdür.

Bunlar tekrar işiteceğiniz olağanüstü derslerdir. Siz ışıkta Kutsal Özünüzle birlikte dururken, benim sesimin size bu-

nu söylediğini işiteceksiniz. Bunu hatırlamanızı istiyorum. O an gelecek ve siz bunu tekrar işiteceksiniz. Belki onu tekrar işittiğinizde, öyle olmuş olacaksınız ve ruhunuz bir tüy gibi hafif gelecek. Ne güzel.

Bunun bana nasıl bir his verdiğini insan olarak hayal edebilir misiniz? Şimdi benim misyonumun ne olduğunu anlıyor musunuz? Size neden o kadar sabırlı davrandığımı, sizi neden bu kadar çok sevdiğimi anlıyor musunuz? Neden size bu şekilde öğrettiğimi ve herhangi bir biçimde kayıp gitmenize izin vermediğimi anlıyor musunuz? Siz tekrar ışıkta yaşamınızı gözden geçirirken de ben sizinle birlikte olacağım. Orada, sizi seven bir şeyin gerçekten var olduğunu idrak edeceksiniz. Tanrı'nız sizi seviyor. Bu öğretmen de sizi seviyor ve o anın tekrar geleceğini, her sözünüzü, her hareketinizi, hissettiğiniz her şeyi tekrar göreceğinizi biliyor. O an tekrar geldiğinde, eğer bu dönüşümü geçirmiş, evinizi temizlemişseniz, birlikte parlayacağız.

Bakın, bu bana inanmakla ilgili bir mesele değildir. Siz kendinize inanmalısınız. Ben bu yüzden geri döndüm, çünkü bizim yaptığımız her ders anlamlıdır ve eğer o sizi şimdi değiştirmezse, gelecekte değiştirecektir. Anlıyor musunuz?

Işıkta bunun üzerinde düşünün: Şimdi beni anlamaya başlıyorsunuz. Çok daha yüksek düşünmeye başlıyorsunuz. Sahip olduğunuz o küçük yaşamdan çok daha büyük düşünce kalıplarına sahip olmaya başlıyorsunuz. Bunun üzerinde düşünün. Ya şimdi ışıkta görmekte olduğunuz her şey olsaydınız? Bunu düşünün. Bugün vicdanınız kendini nasıl hissediyor? O ağır mı, yoksa gittikçe hafifliyor mu? Gittikçe hafifliyor mu? Bakın, bu tekâmül etmektir, bu evolüsyondur, bu o katlanmış kanatları açmaktır. Siz kendinizi daha hafif ve daha coşkun hissetmeye başlıyorsunuz. Bu hal sizden yayılıyor.

Siz ışıkta bu gözden geçirmeyi yaptığınızda ve bu dönüşümü geçirdiğinizde, bedeninizi de değiştirip dönüştürebilirsiniz. Ama bazen mevcut bedeninizi sevmeniz gerekecektir. Siz bedeninizi efendiniz yapmışsınız. Ona size hükmetme gücünü vermişsiniz. Ama bunu yaparak ona kötülük yapmışsınız, çünkü onun başı derde girdiğinde onu kurtarmak için orada değilsiniz. Siz onu nasıl kurtaracağınızı bilmiyorsunuz ve bunu yapacak güce sahip değilsiniz. Onun yaşlanmasını nasıl önleyeceğinizi bilmiyorsunuz. Onu nasıl sağlıklı tutacağınızı, ona nasıl huzur ve dinginlik vereceğinizi bilmiyorsunuz. Onun efendisi olmayarak ona kötülük yapmış oluyorsunuz.

Siz ışıkta duran veçhenize, "Artık bedenine geri dön" diyeceksiniz; o ana kadar bedeninizi, onun kölesi olmak yerine, efendisi olacak kadar yeterince sevmiş olmanızı, dış görünüşle değil, gerçek bir sağlıkla ilgileniyor olmanızı dilerim.

ÖLÜMÜ YENMEK VE DÖNÜŞÜMÜN SİMYASI

Işıktaki veçheniz olarak siz bedene geri dönecek kadar kendinizi sevdiğinizde, buraya geri döndüğünüzde, büyük bir üstatlar grubuna katılacaksınız, çünkü siz buraya bilinçli bir belleği ve gücü getirmiş olacaksınız. O zaman yaşlanmayı önleyebilirsiniz; güzel, çekici bir görünüm yaratabilirsiniz. Genç, yaşlı, her ne istiyorsanız o olabilirsiniz. Güce sahip olursunuz. Bu asla ölmeyen bir yetenektir, böylece siz şimdi bilgi ve bellek kaybı olmayan bir bedene sahipsinizdir ve bu işi bitirebilir ve yavaş yavaş hafifler, hafifler ve hafiflersiniz.

Şimdi düzelteceğiniz bir kusur yoktur, siz tamamen güzelsinizdir. Tanrı'nın âleminde çirkinlik diye bir şey yoktur. Siz insanlar tarafından değil, Tanrı tarafından; başkaları tarafından değil, kendiniz tarafından yargılanmışsınızdır ve bu ke-

sinlikle saf ve güzel olmaktır. Bunu yapmayı seçenleriniz olağanüstü biçimde aydınlanmış olarak geri döneceksiniz, öbür tarafı görmüş ve bunun gerçek olduğunu biliyor olacaksınız. Size söylemiş olduğum başka her şeyin gerçek olduğunu bileceksiniz. Siz ölümü yenmiş ve hayatı nihai bir özgürlükle yaşıyor olacaksınız. O durumda sizde hiçbir gri bölge olmayacaktır, sadece gerçek güdünüz olacaktır.

Siz diyebilirsiniz ki: "Şimdi o kadar çok şey biliyorum ki bedenimi yeniden yaratmak istiyorum. Şimdi bunu nasıl yapacağımı biliyorum. Onu nasıl yaratacağımı, onu ışıkta yaşananları unutmayacağı şekilde nasıl yaratacağımı biliyorum." Ve bunu yapacaksınız. Çünkü bu sizin sahip olacağınız -çoğu kişinin, örneğin, ışığa gidip İsa'nın onları kurtarmasını bekleyen zavallı Hıristiyanların ve sadece unutuşa giden Budistlerin sahip olmadığı- bir bilgi alanıdır.

Siz yaşam hakkında sunacağınız gerçek bilgiye sahip olacaksınız. Bakın, yaşam kötü değildir. Bu yaşamı biz yarattık. Sizi kuşatan tüm bu harika atomlara, onların sizden nasıl döküldüklerine bakın. Onlar sizin yaratmış olduğunuz her atmosferde, her âlemde sizden dökülürler. Siz bir şeyi hayal edip, onu analojik olarak yoğunlaştırdığınızda, o fikir enerjiyi döller. Hayal ettiğiniz şey adeta sizden dökülürken tezahür eder. Çevrenize bir bakın; siz başlangıçta kendi yaratmış olduğunuz şeylerin arasında yaşıyorsunuz. Başlangıçtan beri var olan o şeyler sizin zekânızdan kaynaklanmıştır. Simyacılar en alçak olanı en yükseğe çıkarmak isterler. Topraktan, kumdan daha alçak, daha mütevazı bir şey yoktur. Simyacılar kumu alıp onu Sıfır Noktasındaki aslına geri döndürmek isterler. Onların bunu yapmak için epey yükseğe, ta yedinci kata çıkmaları gerekir.

Filozofun taşı ya da ölümsüzlük iksiri yedinci katta tezahür ettirilir. O aslında orada çoğaltılır, aşağıya gönderilir, yu-

karıya gönderilir, yani involüsyon ve evolüsyon meydana gelir (*bkz. şekil 3*). Evet, simya involüsyon ve evolüsyon ile ilgilidir. O, parçacıkların, kütleye dönüşmeyi ve kütleden tekrar aslına dönmeyi içeren aşkın yaşamıyla ilgilidir. Simyacılar onun büyük iksir olduğunu, yani her şeyin şifası ve ölümsüzlük iksiri olduğunu nasıl bildiler? Çünkü o yedinci katta tasarlanmıştı. O, Sıfır Noktasında, başlangıç noktasında tasarlanmıştır. Biz ne kadar ebedi olabiliriz? Simyacıların itilimi, olağanı olağanüstüye dönüştürmek, onu şunu (*bkz. şekil 6*) ilk yaptığımız ana geri döndürmektir. Orada her ne varsa, o filozofun taşıdır, ölümsüzlük iksiridir.

Bu mümkün müdür? Evet, çünkü her parçacık kendi içindeki parçacıklardan oluşur. Ve onlar çözüldüklerinde yoğun bir sıvı olarak görünürler. Öyleyse o nedir? Simyacı, yarattığı ölümsüzlük iksirini, Tanrı olarak ilk sahip olduğunuz bir fikirden kaynaklanmış olan bir maddeyi yiyip içer. Bu çok harika bir şeydir. O, yedinci kattaki bilinç ve enerjiyi yiyip içer. Bu, fiziksel bedene ve diğer bedenlere ne yapar? O iksir, dönüştüren, güçlü ve ışık yayan bir kuvvettir. Beden artık bu birinci kattaki zamana tabi değildir. O, Sıfır Noktasındaki sonsuzluğa tabidir. Bunu anlıyor musunuz? O iksir bedenin moleküler yapısını değiştirir ve beyni tamamen açar. Simyacı, ilk düşüncenin öz-maddesini yiyordur. Kendi ilk düşüncesini yiyordur. Kendi fikrini yiyordur. Tanrı'nın ilk bedenlerini yiyordur. Şimdi bir simyacıyı anlıyor musunuz?

Gerçek bir simyacı daima filozofun taşını yaratacaktır. Neden, biliyor musunuz? Çünkü bir insanı gerçek bir simyacı yapan şey onun yedi düzeyin *(bkz. şekil 3)* bilgisine sahip olmasıdır. Bir simyacının başlangıcı, Sıfır Noktasını; inişi, involüsyonu; deneyimi, evolüsyonu anlamak için gnostik* bir zihne sahip olması gerekir. Ve simyacılar bunu anladılar. Dahası,

onlar tüm maddenin, her şeyin, o başlangıcın doğal bir serpintisi olduğunu, böylece parçacıkların bizzat tanrısal olanı içeren düzeylerinin olduğunu da anladılar.

Yusuf oğlu İsa -eğer insanlar onu anlamışlarsa- tıpkı Tyanalı Apollonius gibi, çok dikkate değer bir şey söylemiş, "cennet âleminin bir kum tanesinde ya da bir hardal tohumunda bulunabileceğini" açıklamıştı. Şimdiye kadar hiç kimse bu sözü tam olarak açıklayamadı; ama o, bu kadar küçük bir şeyin tüm varoluş düzeylerini içerdiğini ifade ediyordu. O, bu düzeyleri atmosferik bilinç ve enerjide içerir. Orada var olan fikirler ve bilgi bir kum tanesinde bulunur.

Bilinç ve enerjiyi anlayan simyacılar realitenin doğasını yaratırlar. Simyacıların hepsi bunu, yani enerjinin bir fikir taşıdığını (enerjinin, çıktığı kaynağın bilincini ya da düşüncesini taşıdığını) anlamadı; ama anlayanlar filozofun taşını, ölümsüzlük iksirini geliştirmekte başarılı oldular. Çünkü onlar toprağın, kumun özünde bir fikir olduğunu ve yedinci kattan gelen bir serpinti olduğunu anladılar. O, Sıfır Noktasından dökülen bir serpintidir. O, yedinci kattan, altıncı kata, beşinci kata, dördüncü kata dökülen bir serpintidir; onlar bunu anladılar. Ve yapmaları gereken şeyin kum tanelerini alıp çürütmek (çözmek) olduğunu anladılar.

Siz öldüğünüz anda, Öz ve ruh bedenden ayrıldığı anda, çürüme başlar. Ölümden sonra dakikalar ya da saatler içinde beden kasları katılaşır; çürüme o kadar hızlı meydana gelir. Aynı şekilde, siz evinizi bırakıp iki haftalık bir seyahate çıktığınızda da, evinizde bir çürüme başlar. Neden? Çünkü siz her şeyi bir arada tutarsınız. Siz evinizden ayrıldığınızda, Kutsal Öz oradan ayrıldığında, ev çürümeye başlar. Çürüme nedir? O sadece çözülmedir.

Simyacılar, kum tanelerini çürütmeleri, yani çözülmeleri-

ni sağlamaları gerektiğini biliyorlardı. Böylece (güçlü ateşlerin üzerindeki simya kazanlarına koydukları) kum taneleri moleküllerine ayrılmaya başladı. Ardından, moleküller de ayrılmaya başladı ve sonra her bir molekülün içindeki parçacıklar ayrılmaya başladı. Ve hepsiyle birlikte fikir de geliyordu.

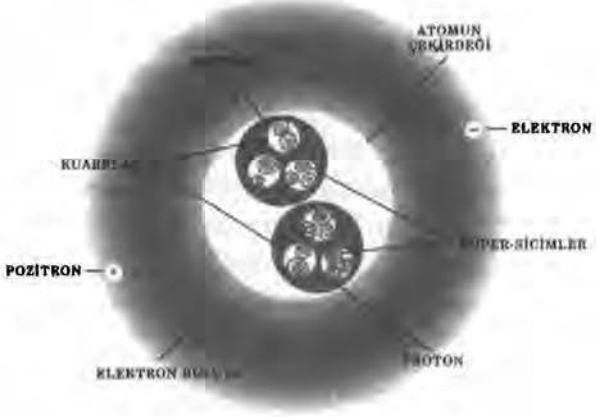
Böylece, ilk önce niyetin (fikrin) kum tanesini terk etmesi gerekiyordu. Bir üstat, niyetin kum tanesini terk etmesini sağlayabilir. Niyet gittiğinde, Kutsal Öz onu terk etmiştir, işte simyacıların peşinde oldukları şey, kaçan o Öz idi. Biz kaçan Özün peşindeyiz, çünkü kaçan Öz, o maddenin fikridir. Anlıyor musunuz? Böylece, daha önce katı madde olan şey şimdi sıvılaşma, sıvı bir akış halindedir. O çürümekte, yani parçalanıp dağılmaktadır. O tıpkı, krizalit aşamasındaki bir tırtıl gibidir; tırtılı bir arada tutan Öz ayrılmış ve yeni bir Öz ortaya çıkmıştır; ona bir kelebek denir. Çürüme sürecinde, kum parçacığı sıvı bir formda birlikte gider ve tüm bu serbest enerji onun içinde taşınır. Simyacıların yapmaları gereken tüm şey, bu çürümeyi, yani çözülmeyi farklı enerji düzeylerinde sürdürmektir.

Bir başka deyişle, simyacılar ısıyı (harlı ateşlerin üzerindeki simya kazanlarını) kullanarak, o kum tanelerini yukarı çıkarırlar. Isı nedir? Isı, atmosferde enerji sürtünmesinden başka bir şey değildir. Simyacılar, ısıyla o kum tanelerinin atmosferini değiştirirler. Ve sürekli değişimle, o küçük kum parçacığı yüksek düzeylere çıkış sürecinde nihayet değişir ve onun çekirdeği atomik yapısı içinde parçalanıp dağılmaya başlar. Çekirdek parçalanır parçalanmaz, simyacı çekirdeğin içindeki yumurtaların (atomaltı parçacıkların) da çözülüp dağılmalarını sağlar. Serbest bırakmaya devam eder. Kutsal Özü, atomaltı parçacıkların içindeki kuarklardan (maddenin esası, en küçük parçası olan zerrelerden) bile çıkarmaya devam eder ve kuark-

ların çözülüp dağılmalarına izin verir. Kuarklar beşinci kata kadar çözülüp dağılmazlar. Onlar ortaya çıktıklarında, beşinci kata ait olan bütün enerjilerine sahiptirler. Ve sonra, simyacı onların altıncı ve yedinci kata çıkana dek çözülmelerini sağlar.

Simyacı, kumu alıp onu başlangıcına, onu yaratan fikre ulaşana dek çözdüğünde, yedinci katın ve yedinci bedenin fikrini ortaya çıkarmış olur. Böylece, Sıfır Noktasına çok yakın (bitişik) olur ve bu mutlak ölümsüzlüktür. Simyacı bu sürecin sonunda elde ettiği yoğun iksiri içtiğinde, iksir tam olarak yapması gereken şeyi yapar: Fikir vericiye geri döner ve ilk vericinin beynini canlandırır. Yani bilinçaltı canlanır, çünkü onun içinde tam olarak o fikrin doğduğu an vardır ve bilinçaltı aktifleşir. O zaman simyacının bedeninin titreşim hızı olağanüstü olur ve beden bir başkalaşım (metamorfoz) geçirmeye başlar. O, yavaş yavaş ölümsüzlüğe doğru çözünür. Ve o daima güzel olacaktır. Anladınız mı? Öyle olsun.

Şekil 9: ATOMİK YAPI

BÖLÜM 6

SONUÇ:
LİNEER ZİHNE KARŞI BOYUTSAL ZİHİN

"Bir insan bilinçte bir ideal yarattığında, onun hayatta bir realite olduğunu, duyuların doğrulaması olmadan, hiç kuşkusuz olarak bilmelidir. Siz mucizevi olanı yaratma gücüne sahipsiniz. Sınırlarınızı olağandışı-olanı içerecek şekilde genişletin."

–Ramtha

Büyük bir üstat, tanrısallığının bilinçli olarak farkında olan ve bu bilgiyi günlük yaşamına uygulayan kişidir. Bu üstatlar, hayal edebileceğiniz gibi, son derece şefkatli varlıklardır ve bilgelikle yüklüdürler. Öyleyse onların nasıl düşünmeleri gerektiğini bir an hayal edin. Bu hafta sonu bunun tadını aldınız. Onların zihinlerinde daima gerçek güdüleri vardır. Ve o güdü geceleri görülen uzay boşluğu kadar engin olabilir. O güdü asla küçük olmayacak, daima yüce ve ilerici olacaktır. Onlar bulundukları yere bu yolla gelmişlerdir ve bilgelikleriyle cahil insanlara yardım etme dürtüsü de hissederler. Ama onlar ayrıca, cahil insanların bir mağdurluk yükü de taşıdıklarını ve bazen onlara yardım etmenin o insanlara en büyük ayak bağı olabileceğini kendilerine öğreten bilgeliğe de sahiptirler; çünkü hayatı sadece bir mağdurun gözleriyle gören birine yardım etmeye çalışmak, hayatı onun için daha da zorlaştırmaktır.

İnsanlarla çalışırken sizin önemli bir içgörüye sahip olmanız gerekir. Onların düşüncelerini, niyetlerini ve onlardan yayılan tüm potansiyelleri görebilmeniz gerekir. Onların ruhunu bilebilmeniz, düşüncelerini okuyabilmeniz, kimin yardımınıza ihtiyacı olduğunu ve kimin olmadığını anlayabilmeniz gerekir. Elbette, herkesin yardıma ihtiyacı vardır, ama herkes o yardımı alacak kadar olgun değildir. Herkes hayatında ilerleme kaydetmeye hazır değildir. İşte bu yüzden birçok insan çok dar kafalı ve çok tembeldir. Onlar, bir şeyi kendileri düşünmek yerine, başka birinin onlar adına düşünmesini tercih ederler.

Size, aynı anda ölmüş de olduğunuzu (ışık katında yaşamınızı gözden geçirmekte olduğunuzu) söylemiştim. Herkes bu mesajı anlamayacaktır, çünkü onlar lineer bir zihinden başka bir şeyi kavrayamazlar. Onlar aynı anda, eşzamanlı ola-

rak yaşanan bölünmüş tabloyu kavrayamazlar. Onlar, yaşadıkları şeyin (daha yüksek bir düzeyden bütün tablo görüldüğünde) aynı zamanda da yaşanmış olduğunu ve onu tekrar gözden geçirmekte olduklarını ve eğer bu böyleyse, o zaman onu her an değiştirebileceklerini hayal edemezler. Onlar bu şekilde düşünemezler. Onlar sadece lineer bir biçimde düşünürler: Yukarı ve aşağı, doğmuş ve ölmüş, geri ve ileri. Onlar çok-boyutlu olarak düşünemezler.

Sözünü ettiğim boyutsal bir zihin, lineer zaman ya da tek bir zaman ve uzay boyutu çerçevesinde düşünmeyen bir üstadın zihnidir. O, tüm potansiyelleri aynı anda görebilen bir zihindir. O tam olarak bir üstadın sahip olması gereken bir zihindir, çünkü bir üstat kendisinin bilinç ve enerji olduğunu bilir. O neden lineer bir yolu seçsin ki? O neden aynı anda, eşzamanlı olarak tüm yolları seçmesin ki? Bu ilginç bir kavram, değil mi? Olmakta olmak yerine, bir üstat çoktan olmuştur. Anlıyor musunuz? Peki, onlar tüm potansiyelleri nasıl aynı anda, eşzamanlı olarak görebilirler? Onlar bunu yapmaya niyet etmişlerdir. Tıpkı sizin belli bir halde olmaya niyet etmeniz gibi, onların niyeti de her şeyi bilmektir. Ve bunu elde ederler. Onları ne durdurabilir ki?

Realiteyi yaratmak sizin hayal edebileceğiniz şeye eşit değil midir? O, bir insanın sahip olduğu bilgi düzeyine eşit değil midir? Bu, bir çocuğun hayal etmesi ile bir yetişkinin hayal etmesi arasındaki farktır. Siz daha fazla bilgi ve veri edindikçe, o sizin ufkunuzu genişletir. Bu hafta sonu bunu yapmaya çalıştık. Ama siz yüksek varlıkların yüksek düşünceler düşündüklerini bilmelisiniz. Onlar o düşünceleri aynı şekilde düşünürler: "Bu anda ben tüm sonsuzluğun ışığında bulunuyorum. Ben nasıl ışık yayacağım? Bana ne tür yararların geri gelmesini istiyorum? Hangi yolda yürümek istiyorum, çünkü yürüdü-

ğüm yola benim bilincimin kumu yayılacak. Bu dikenli bir yol mu olacak? Bu tehlikeli bir yol mu olacak? Üzerinde yürüdüğüm kumlar -ayaklarımın altında yoğunlaşan idealler- patlayıcı parçacıklar mı? Zehirli parçacıklar mı? Tehlikeli parçacıklar mı? Yoksa onlar sevgi, fırsat ve sınırsızlık fikirleri mi?" Peki, sizin yolunuz nasıl -tezahür etmek üzere- yoğunlaşıyor?

Siz bir başkasının yolunda yürüyemezsiniz. Bu konuda konuşmadan önce, şu şekildeki hayranlık verici küçük yaratığa bir bakın.

Şekil 10: ATOM

Bakın, bu şekildeki (*şekil 8*) enerji dalgası, böyle yoğunlaşıp parçacığa dönüşüyor (*şekil 10*). Siz üzerinde yürüdüğünüz toprağı değiştirirsiniz. Yürüdüğünüz yol, günlük yaşamınız kendi bilincinizin ürünüdür. Böylece, siz (bir simyacı gibi) bir parça kumu alıp onu çözerek yedinci düzeye çıkarırken, önünüzde taşlı bir yolun bulunacağına bahse girebilirsiniz, çünkü siz onu öyle döşemişsinizdir.

Bu günden itibaren, nerede durduğunuza bakın; sizi neyin çevrelediğine bakın. O kabini bir arada tutan zamk nedir? Çevrenizdeki o şeylerdeki zihin kuvveti nedir? Onlar zemini öfke olan bir bilinç üzerine mi inşa edilmişti? Onların gerçek güdüsü neydi, çünkü o çevrenizdeki şeylerde ve üzerinde durduğunuz şeyde yoğunlaşıp tezahür eder.* Bunun üzerinde düşünün. Bir üstat böyle düşünür. Bir üstat kendisininkinden başka bir zeminde yürümez. Onlar kendi topraklarından baş-

ka bir yerde yürümezler. Hatırlayın, siz evinizi terk ettiğiniz anda, o çürüyüp çözülmeye başlar. Bunun üzerinde düşünün. Eğer biri gelip o evi onarırsa, onu kendi enerjisiyle onarmış olur. Bunu anlıyor musunuz? Aydınlanmış bir varlık nasıl olur da kendisininkinden başka bir realitenin, başka birinin realitesinin toprağında durabilir?

Böylece şimdi siz safran-renkli toz yolunda yürümüş olan o üstatlarla ilgili o gizemleri anlamaya başlıyorsunuz. Çevrelerindeki hayvanlar onları taparcasına sever ve gelip onların ayaklarının dibinde yatar. Kuşlar onların üzerlerine konar. Onların yürüdükleri yerlerde çiçekler açar, çünkü bu üstatlar şifa

---

*Princeton'daki İleri Araştırma Enstitüsü'nde bir fizikçi olan Edward Witten, kuarkların sicimlerden oluştuğunu savunan süper-sicim teorisinin önde gelen destekçisidir. Süper-sicimler on-boyutlu bir uzay-zaman'da var olur. Bu ekstra altı boyut katlanarak kuarkların ve elektronların içsel yapılarını oluşturur. Sicimin büyüklüğü 10^{33} küryumdur ve bu 10^{13} küryum olan bir protondan bir milyar, milyar kere daha küçüktür. Süper-sicimler uzay-zaman dokusunda titreşen enerji iplikleri ya da yırtıklar olarak tanımlanmıştır. Onlar ya iplik gibi açık-uçlu ya da lastik bantlar gibi ilmek şeklindedir. Her bir sicim, bir piyano teli gibi, birçok farklı titreşim kalıbına ya da armoniye sahiptir. Bu kalıplardan biri uzun zamandır araştırılan gravitonu, yerçekimsel dalgaların kuantumunu tanımlayan özelliklere sahiptir. Yerçekimini olanaksız kılan klasik kuantum teorisinin aksine, sicim teorisi yerçekimini gerektirir. Böylece, sicim teorisi genel görelilik teorisini ve kuantum teorisini, atomaltı madde ve enerji birimleri ve dört kuvvet modellerini birleştirir. 1970'ten 1994'e kadar beş süper-sicim teorisi ve bir süper-yerçekimi teorisi geliştirildi ve bunların her biri sicimlerin genel özellikleri konusunda birbirinden önemli biçimde farklıydı. 1995'te, Witten, bu altı teoriyi M Teorisi adını verdiği tek ve daha temel bir teoride birleştirdi. Burada M harfi matriksi veya zarı (membrane) temsil eder ve on bir boyut içerir. M Teorisi'nde, sicimler ve ilmekler d-zarları ya da d-daralmış-zarları denen tabaka ve kabarcıklara demirlenir. Onlar ayrıca bazı bilimciler tarafından üzerinde düşünülen teorik atomaltı kara delikleri de tanımlar. Ramtha'nın, bilinç ve enerjinin Sıfır Noktasından başlayarak yedi kat involüsyonunu (katlanışını) gösteren sekiz-uzamsal şeması (*bkz. şekil 3*) bu M Teorisi ile tanımlanabilir. Burada Sıfır Noktası, atomaltı bir kara deliğe benzer olacaktır. Süper-sicimler yedi varoluş katına karşılık gelecektir ki bu katlardan altısı bükülür veya katlanır; birinci kat, üç uzay (uzunluk, genişlik ve derinlik) ve bir zaman boyutunu içerir.

yolunda yürürler. Onları her kim takip ediyorsa, sırf onların bastıkları toprağa bastığı için şifa bulur. Çünkü o toprak onlardır. Siz çevrenizden ayrı değilsiniz. Sizin çevreniz yoğunlaşmış olağan-düşünce kuvvetidir.

Siz bir yerin tekinsiz (hayaletli) olduğunu neden düşünürsünüz? O kocakarı hikâyelerinde bir doğruluk payı yok mudur? Dünyaya bağlı ruhlar, ölmüş olan, ama o yaşamı ve fiziksel varoluşunu bırakamayan ruhlardır. Onlar bu dünyada yaşarken, günbegün bedenleri için yaşamaktan başka bir şey bilmemişlerdir. Onlar bedenleri olmadan kendilerini anlayıp kavrayamazlar, çünkü onların bedenleri bilinçleridir. Bu onların yoluydu. Ama o beden şimdi çürümekte ve dağılmaktadır. Böylece, onlar dünyaya-bağlı ruhlar olur ve enerji alabilecekleri bölgelerde kalırlar. Atmosferde kalırlar. Oturdukları yerde kalırlar, çünkü onların dayandıkları yer orasıdır. Ayrıca onların üslendikleri yer de sürekli olarak bir enerjiyi tekrar canlandırır. Bazen bu tür yerlerde görülen buğulu görüntüler, yerden yükselen buğunun içinde belli belirsiz görülen görüntüler bunlardır. Çünkü o toprak o olağan düşünceden oluşmaktadır.

Kuzey ve Güney Amerika Yerlileri, büyükbabalarının Özlerinin dağlarda, analarının Özlerinin ovalarda yaşadığına, büyük şeflerin Özlerinin bir kanyonda ya da bir dağın zirvesinde toplandığına, büyük bizonun Özünün hâlâ var olduğuna inanırlardı. Onlar neden böyle düşünürlerdi? Çünkü o yerleri spiritüel enerji oluşturmuştu. İşte bu yüzden onlar kutsaldı. İşte bu yüzden onlar gidip o yerlerde toplanır, o yoğun olağan-düşünce yerinde oturur ve atalarının enerjisini alırlardı. Bu bir gerçektir.

O neden gerçek olmasın ki? Madde denen şey başka nasıl yaratıldı ki? Tesadüfen mi, kazara mı? Tanrı'nın âleminde tesadüf diye bir şey yoktur, sadece niyet vardır. Bir yeri kutsal

yapan nedir? Kutsal bir düşünce. Bu okuldaki uygulamalar için kullanılan Alan kutsal bir yerdir. Bu Büyük Salon da kutsal bir yerdir, çünkü siz burada oturdunuz ve büyük çalışmayı yaptınız. Eğer burası büyük trajedilerin yaşandığı bir yer olsaydı, siz keder içinde oturuyor olur ve onu hissederdiniz. Çünkü burada yavaş bir çürüme ve dağılma içinde bulunan parçacıklar o kederin enerjisini yayıyor olurdu. Siz hiç böyle bir şey deneyimlediniz mi?

İşte bu yüzden, geçmişi yok etmek bazen tam da yapmanız gereken şeydir. O enerjiyi çözülüp dağılmaya bırakmanız gerekir. Bırakın o kaynağına geri dönsün ve arınsın. Ateşle arındırma, bir keder yerini yakmayı, bir anı yerini yakmayı, size musallat olan bir şeyi yakmayı içeren uzun bir ritüeldir. Yakma işlemi ne yapmaktadır? O, odunun içsel kükürdünün yanıp çözülmesini ve olağan düşüncenin o duman içinde yükselip gitmesini sağlar. Anlıyor musunuz? İşte bu yüzden, Bilinç ve Enerji çalışması yaparken, odaklanırken takılarınızı -özellikle geçmişle ilgili metalleri- çıkarırsınız, çünkü onlar geçmişin enerjisini taşır.

Metal belki de var olan en büyük bilinç ve enerji kaydedicisidir. İşte bu yüzden arkadaşlık ve aşkta altın takı verilir. Aşk ve dostluk sona erdiğinde, o altın takı çıkarılıp eritilmelidir, çünkü eğer onu takmaya devam ederseniz, sürekli olarak aynı düşünceyle beslenirsiniz. Anlıyor musunuz?

Bu sizin gidip evinizi ateşe vermeniz anlamına mı gelir? Elbette bunu yapmanızı istemem. Sadece şunu anlamanızı istiyorum ki, belki bazen hissettiğiniz o görünmez keder ve kasvet bulunduğunuz yerden kaynaklanmaktadır. Belki o bulunduğunuz odadan kaynaklanmaktadır. O, çevrenizde bulunan, sizi geri-besleyen ve temizlenmesi gereken bir şeydir. Hatırlayın, siz etkilenmemiş bir toprakta bulunamazsınız. Her yer et-

kilenmiştir. Üstatlar kendi yollarını yaratırlar. Bunu anlıyor musunuz? Sizden bunu yapmanızı istiyorum, çünkü bunu yapmaz da, gittiğiniz ortamın uzantısı haline gelirseniz, siz bir üstat değil, hâlâ olgunlaşmamış bir öğrenci olursunuz. Bu etkinin her yerde olduğunu ve olağan düşüncenin serpintisinin her zaman -tezahür etmek üzere- yoğunlaşmakta olduğunu anlayın.

Şunun üzerinde düşünün: Siz kaç kere, neredeyse hava geçirmez bir biçimde kapatılmış olan bir odaya geri dönüp de orada toz gördünüz? O toz nereden gelmiştir? O, orada yoğunlaşan düşüncelerinizden ya da o odada başlayan çürümeden kaynaklanır. O tozun başka bir kaynaktan gelmesi gerekmez. O atmosferdedir.

Öyleyse siz gizli güdünüzü değiştirdiğinizde ne olur? O zaman onun olağan düşüncesini yayınlamaya başlarsınız ve o çevrenizde tezahür etmeye başlar. Üstatlar giysilerinin kirlenmesini istemediklerinde -çünkü kir oraya ait değildir- kir asla o giysilere bulaşmaz. Üstatlar kendi yollarında hafif bir biçimde yürürler, çünkü onların olağan düşünceleri hafiftir. Üstatlar kusursuz bir yaşama sahip görünürler, çünkü onlar o yaşamı öyle kılmışlardır. Onlar her ne yaparlarsa yapsınlar, onu iyi yaparlar ve onlar için her şey daima yolunda gider. Çünkü onlar bunu böyle kılarlar. Çünkü onlar esasen bu şekilde düşünürler ve yörüngelerindeki her şey bu düşünüşte bir araya gelir. Anlıyor musunuz?

Bu sizin için çok etkili olmalıdır. Evinize gidip sizi neyin kederlendirdiğine, size neyin kasvet verdiğine ve nerede bulunduğunuza bakmalısınız. Çevrenizdeki dokuda ne tür düşünceler depolanmıştır? Onları değiştirmelisiniz. Dahası, gününüzü, size öğretildiği gibi sorumlulukla yaratırken, onu -olağan düşüncenizin serpintisinin gününüzü yarattığını bilerek-

maksatlı, tasarlanmış bir olağan düşünceyle yaratmalısınız.

Siz şu anda, sabah uyanıp bir üstat gibi düşünmeye başladığınız bir noktada değilsiniz. Siz şöyle düşünme alışkanlığındasınız: "Ah, Tanrım, sabah oldu, saat geç olmuş, ama ben daha çok uyumak istiyorum." Yani siz sabah gözlerinizi açtığınızda, sırf düşünme biçiminizle gününüzün yarısını yaratmış olma alışkanlığında değilsiniz. Kendinizi gününüzü tam olmasını istediğiniz gibi oluşturacak o olağan düşünceleri yaratacak şekilde eğitmelisiniz. Bu büyü gibidir. Çünkü olağan düşüncenizin serpintisi yoğunlaşarak sizin yolunuzu, gününüzü oluşturur.

Siz gününüze istediğiniz her şeyi dahil edebilirsiniz. Eğer niyetiniz harika bir gün, büyülü bir gün, şifa verici bir gün, enerjik bir gün, mucizevi bir gün yaşamaksa, sizin yayınlamanız gereken olağan düşünce odur ve o gün size tam olarak bunu verecektir. Eğer sizin bunu engelleyecek bir gizli güdünüz yoksa, bu yaklaşım her zaman işe yarar. Sizin o güdülerden kurtulmanız gerekir. O zaman o günün serpintisi mucizeler olur ve Tanrı sizi hayal kırıklığına uğratmaz.

Öyleyse bu yaşam nedir? O, Vecit Katından gelen serpintidir. Bu, ışıkta yaşamını gözden geçirme nedir? O sizin yaşamınızdan bir serpintidir. Bu gözden geçirmeyi hatırlayacaksınız. Ondan ne alacaksınız? Genişletilmiş bilgeliğin, fırsatın, seçimin ve değişimin tüm yararlarını. Bununla ne yapacağınız tamamen size bağlıdır, çünkü siz varlığınızın Tanrısı olan egemen bir varlıksınız. Ama hiçbir günün boşa harcanmasına izin vermeyin. Bu, günbegün sonsuzluğa biraz daha yaklaşabileceğiniz değerli bir yaşamdır.

Her şeyi tüm sonsuzluğun ışığında konuşmayı ve düşünmeyi unutmayın; kıstasınız bu olsun. Bunu yaptığınızda, üstatların düsturunu öğrenmiş olacaksınız ve hayatınız daha

zengin, daha mutlu, daha huzurlu, daha rahat, daha güzel ve daha mükemmelce tahmin edilebilir olacaktır. Siz bu şekilde yaşarken, korkacağınız hiçbir şey yoktur.

Dahası, eğer bu hafta sonu size gizli güdü ve niyetinize dair bir şeyler öğrettiyse -ve siz göğsünüzde hissettiğiniz en büyük korkunun kendi vicdanınızla yüzleşmek olduğunu anladıysanız- belki artık bunu yapmanızın, oraya girmenizin, görmeye korktuğunuz şeyi görmenizin ve onu değiştirmeye başlamanızın zamanı gelmiştir. Eğer bunu yaparsanız, Vecit Katını anlayacaksınız. O zaman bu yaşam Vecit Katı olabilir.

Hatırlayın, siz lineer-düşünen bir Tanrı ya da çok-boyutlu bir Tanrı olma fırsatına sahipsiniz. Her düzeyde bu hedefe ulaşmaya çalışın ve her gününüzü çok-boyutlu yaşayın ve onu sanki ışıkta yeniden gözden geçiriyormuşsunuz gibi, onun yaşanmış olmasını isteyeceğiniz gibi yaşayın. Öyle olsun.

Sizi seviyorum. Işıkta görüşmek üzere, hoşçakalın.

Sevgili Tanrım,
bu bilgi için
ve değer verdiğim
ve saygı duyduğum
bu yaşam için
çok teşekkür ediyorum.
Sevgili Tanrım,
ben berraklığa kavuşmayı
ve serüveni arzu ediyorum.
Hayatımı illüzyonlardan kurtar ki
serüvenim başlayabilsin.
Öyle olsun.

Alacakaranlık: Bu terim, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencilerin bedenlerini derin uykuya benzer kataleptik bir hale sokup, bilinçli farkındalıklarını korumayı öğrendikleri disiplini tanımlamak için kullanılır.

Alacakaranlık İmgeleme İşlemi: Bu, Liste disiplinini ya da diğer imgeleme biçimlerini uygulamak için kullanılan işlemdir.

Alan-çalışması: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun temel disiplinlerinden biridir. Burada öğrencilerden bilip deneyimlemek istedikleri bir şeyin simgesini oluşturmaları ve onu bir kartın üzerine çizmeleri istenir. Bu kartlar büyük bir alanın çit parmaklıklarına boş tarafları dışa bakacak şekilde yerleştirilir. Öğrenciler gözlerini bağlayıp simgeleri üzerinde odaklanırlar, bilinç ve enerji ve analojik zihin yasasını uygulayarak, doğrudan kendi kartlarına doğru yürürler.

Altın beden: Bu, beşinci kata, süper bilince ve x-ışını frekansına ait olan bedendir.

Altıncı kat: Altıncı kat, hiper-bilinç ve gamma ışını frekans bandının âlemidir. Bu katta tüm yaşamla bir olma farkındalığı deneyimlenir.

Altıncı mühür: Bu mühür epifiz salgıbezi ve gamma ışını frekans bandı ile ilişkilidir. Bu mühür aktifleştiğinde, bilinçaltı zihnin bilişini filtreleyip perdeleyen ağımsı oluşum açılır. Beynin açılışı bu mührün açılışını ve onun bilinç ve enerjisinin aktifleşmesini ifade eder.

Ana/Baba prensibi: Bu tüm yaşamın, Tanrı Baba'nın, ebedi Ana'nın, Sıfır Noktasının kaynağıdır.

Analojik: Analojik olmak, Şimdide yaşamak anlamına gelir. O yaratıcı andır ve zamanın, geçmişin ve duyguların dışındadır.

Analojik zihin: Analojik zihin tek bir zihin demektir. O, birincil bilincin ve ikincil bilincin, Gözlemcinin ve kişiliğin uyumlanışının sonucudur. Bedenin dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci mühürleri bu zihin halindeyken açılır. Bantlar, bir çarkın içindeki bir başka çark gibi, zıt yönlerde dönerek güçlü bir vorteks yaratır ve böylece beynin ön lobunda tutulan düşüncelerin yoğunlaşıp tezahür etmesini sağlar.

Aydınlanma: Aydınlanma, insanın kendini tam olarak idrak etmesi, ölümsüzlüğe ve sınırsız zihne erişmesidir. O, omurganın dibindeki kundalini enerjisini beynin uykudaki bölümlerini açan yedinci mühre yükseltmenin sonucudur. Enerji, beyinciğe ve orta-beyne nüfuz etti-

ğinde ve bilinçaltı zihin açıldığında, birey aydınlanma denen göz kamaştırıcı bir ışık patlaması deneyimler.

Ayna bilinç: Sıfır Noktası, Boşluğun tasarlama eylemini taklit ederek kendi ayna yansımasını yarattı; bu, Boşluğu keşfetmeyi mümkün kılan bir referans noktasıdır. Ona ayna bilinç ya da ikincil bilinç denir. *Bkz.* ***Benlik.***

Bantlar: Bantlar insan bedenini kuşatan ve onu bir arada tutan yedi frekanslı iki dizidir. Her bir bandın yedi-frekans tabakasının her biri insan bedenindeki yedi bilinç düzeyinin yedi mührüne karşılık gelir. Bantlar, iki-zihin ve analojik zihin süreçlerini sağlayan aura alanıdır.

B&E: Bu, Bilinç&Enerji'nin kısaltılmış halidir ve Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilen, tezahür ettirme ve bilinci yükseltme temel disiplininin simgesidir. Bu disiplin yoluyla öğrenci analojik bir zihin hali yaratmayı, yüksek mühürleri açmayı ve realiteyi Boşluktan yaratmayı öğrenir. Başlangıç B&E semineri, ilk başlayan öğrenciler için bir tanıtım semineridir; bu seminerde öğrenciler Ramtha'nın öğretilerinin temel kavramlarını ve disiplinlerini öğrenirler.

B&E=R. Bilinç ve enerji realitenin doğasını yaratır.

Beden/zihin bilinci: Beden/zihin bilinci, fiziksel kata ve insan bedenine ait olan bilinçtir.

Benlik: Benlik, insanın -kişilikten farklı olan- gerçek kimliğidir. Kişinin aşkın veçhesidir. O, ikincil bilinci, involüsyon ve evolüsyon ya da bilinmeyeni bilinir kılma yolculuğundaki yolcuyu ifade eder.

Beşinci kat: Beşinci varoluş katı süper-bilinç katı ve x-ışını frekansıdır. Ayrıca, Altın Kat ya da cennet olarak da bilinir.

Beşinci mühür: Beşinci mühür, spiritüel bedenimizin bizi beşinci kata bağlayan merkezidir. Bu mühür tiroit salgıbeziyle, gerçeği dualizm (ikilik) olmadan söyleyip yaşamakla ilgilidir.

Bilinç: Bilinç, Boşluğun kendi kendini düşünüp tasarlamasından doğmuş çocuktur. Tüm varlığın özü ve dokusudur. Var olan her şey bilinçten kaynaklanır ve onun hizmetkâr enerjisiyle dışsal olarak tezahür eder. Bilinç akımı Tanrı zihninin sürekliliğini ifade eder.

Bilinçaltı zihin: Bilinçaltı zihnin yeri beyincik ya da sürüngen beynidir. Beynin bu bölümü ön lob ve tüm bedenle bağımsız bağlantılara; ayrıca Tanrı'nın zihnine, çağların bilgeliğine erişme gücüne sahiptir.

Bilinç ve enerji: Bilinç ve enerji yaradılışın dinamik kuvvetidir ve ayrılmaz biçimde birleşiktir. Var olan her şey bilinçten kaynaklanmış ve onun enerji etkisinin maddeye dönüştürülmesiyle tezahür etmiştir.

Bilinmeyeni bilinir kılmak: Bu ibare, Kaynak bilince verilen ve Boşluğun tüm sonsuz potansiyellerini tezahür ettirip bilinçli farkındalığa çıkarmayı içeren ilk tanrısal emri ifade eder. Bu bildirim, dinamik tekâmül, açılma (evolüsyon) sürecini teşvik eden temel niyeti temsil eder.

Bilinmeyen Tanrı: Bilinmeyen Tanrı, Ramtha'nın atalarının, Lemuryalıların tek Tanrısı idi. Bilinmeyen Tanrı aynı zamanda insanın unuttuğu tanrısallığını ve tanrısal kökenini temsil eder.

Birinci kat: Bu, maddesel ya da fiziksel katı ifade eder. Bu imaj bilincinin ve Hertzian frekansının katıdır. Yoğunlaşmış bilinç ve enerjinin en düşük ve yoğun formudur.

Birincil bilinç: O Gözlemcidir, büyük benliktir, insanın içindeki Tanrı'dır.

Birinci mühür: Birinci mühür, üreme organları, cinsellik ve hayatta kalma mücadelesi ile ilişkilidir.

Boşluk: Boşluk, her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik olarak tanımlanır.

Boyut: Bir boyut herhangi iki bilinç noktası arasında yaratılmış atmosfer ya da çevredir. Yedi büyük varoluş katı vardır ve her biri sonsuz sayıda boyut içerir.

Boyutsal zihin: Boyutsal bir zihin, artık lineer zaman ya da tek bir zaman ve uzay boyutu çerçevesinde düşünmeyen bir üstadın zihnidir. Bu, tüm potansiyelleri aynı anda görebilen bir zihindir.

Büyük Çalışma: Büyük Çalışma, Kadim Bilgelik Okullarının öğretilerinin pratik uygulamasıdır. Bu terim insanın aydınlanmasını ve ölümsüz, tanrısal bir varlığa dönüşmesini sağlayan disiplinleri ifade eder.

Büyük Çalışmanın Disiplinleri: Ramtha'nın Kadim Bilgelik Okulu Büyük Çalışmaya adanmıştır. Bu okulda uygulanan Büyük Çalışma Disiplinlerinin hepsi Ramtha tarafından tasarlanmıştır. Bu uygulamalar öğrencinin Ramtha'nın öğretilerini uygulama ve deneyimleme fırsatına sahip olduğu güçlü inisiyasyonlardır.

Değişmiş-ego: Değişmiş-ego, insanın sınırlı kişiliği anlamına gelir ve bireyin kendi gerçek ve tanrısal benliğini değiştirmesini ve bastırmasını ifade eder.

Dördüncü kat: Dördüncü varoluş katı köprü bilincin ve mor-ötesi mavi frekansın âlemidir. Bu kat, eskinin yok edicisi ve yeninin yaratıcısı olan Şiva katı olarak tanımlanır. Bu katta, enerji henüz pozitif ve negatif yüke bölünmemiştir. Fiziksel bedenin her kalıcı değişimi ya da şifası önce dördüncü kat ve Mavi Beden düzeyinde gerçekleşmelidir. Bu kata ayrıca Mavi Kat ya da Şiva katı da denir.

Dördüncü mühür: Dördüncü mühür, koşulsuz sevgi ve timüs salgı-bezi ile ilişkilidir. Bu mühür aktifleştiğinde, bedeni kusursuz bir sağlık içinde tutan ve yaşlanma sürecini durduran bir hormon salgılanır.
Duygular: Bir duygu bir deneyimin fiziksel, biyokimyasal etkisidir. Duygular geçmişe aittir, çünkü onlar beynin sinir-hücresi-ağında çoktan bilinen ve yaşanmış deneyimlerin ifadesidir.
Duygusal beden: Duygusal beden bir bireyin kişiliğini tanımlayan geçmiş duyguların, tutumların ve elektrokimyasal kalıpların bir toplamıdır. Ramtha, onu aydınlanmamış olanın ayartması olarak tanımlar. O, tekrardoğuş döngüsünün nedenidir.
Düşünce: Düşünce bilinçten farklıdır. Beyin, bir bilinç akımını işlemden geçirerek onu düşünceler denen nörolojik, elektriksel ve kimyasal etki parçalarına, holografik görüntülere ayırır. Düşünceler zihnin yapı taşlarıdır.
Enerji: Enerji bilincin karşılığıdır, onunla aynı amaca hizmet eden şeydir. Tüm bilinç kendisiyle birlikte dinamik bir enerji tesiri, ışıma ya da kendisinin doğal ifadesini taşır. Aynı şekilde, tüm enerji formları, kendileriyle birlikte, onları tanımlayan bir bilinç taşır.
Enkarnasyon: Bu belli bir yaşam-diliminin deneyimini ifade eder. Öz (Spirit) ya da bireyin gerçek benliği Boşluğun ölümsüz bir çocuğudur. Ruh (soul), Özden farklıdır. Ruh ölümsüz Özün deneyimlerini kaydedendir. Böylece Öz ve ruh fiziksel varoluş katıyla ilişki ve etkileşime girmek amacıyla bir enkarnasyonda fiziksel olarak bedenlenirler. Ölümle, Öz ve ruh fiziksel bedeni bırakır ve bu katta öğrenmek istedikleri şeyi tamamlamak için yeniden enkarne olma, yeni bir fiziksel beden edinme fırsatı bulurlar.
Evolüsyon: Evolüsyon (tekâmül, açılma), en yavaş frekans ve kütle düzeyinden, en yüksek bilinç düzeylerine ve Sıfır Noktasına, yani yuvaya geri dönüş yolculuğudur.
Frekans: Frekans, bir enerji dalgasını tanımlayan titreşim hızıdır. Belirli bir varoluş katının parçacıklarının ve dalgalarının titreşim hızını tanımlamakta kullanılır.
Gnosis: Yunanca kökenli bu sözcük bilgi anlamına gelir. Hıristiyanlığın başlangıcında, gnostik hareketler tarafından, aşkın bir kaynak tarafından ifşa edilen ve Tanrı, yaradılış, insanın durumu ve kaderi ile ilgili bir bilgi sistemini ve anlayışı tanımlamak için kullanılmıştır. Bu kutsal bilgi, birey üzerinde kurtarıcı ya da özgürleştirici bir etki yapmıştır.
Gnostisizm: Bu, Hıristiyanlığın başlangıcındaki, mevcut çeşitli geleneklerden derlenen geniş bir öğreti dizisi sunan gnostik hareketler

için 18. yüzyılda kullanılan bir tanımlamadır. Bu geleneklerin temel fikirleri dünyanın dualistik bir görüşüdür. Onlar her insanın maddenin kapanına kısılmış tanrısal bir kıvılcıma sahip olduğuna, bunun ışık ile karanlık, bilgi ile cehalet, iyi ile kötü arasında bir çatışmaya neden olduğuna inanırlar. Kutsal bilginin ifşa edilmesi, bireyin ruhunun maddeden kurtulup, özgürleşip tekrar Tanrı'ya, kaynağına dönmesini sağlar.

Göndermek-ve-almak: Göndermek-ve-almak, Ramtha tarafından öğretilen bir disiplindir. Burada öğrenci duyusal algıyı dışlayarak orta-beynin yetisini kullanıp bilgiye erişmeyi öğrenir. Bu disiplin, öğrencinin telepati ve geleceği görme psişik yeteneğini geliştirir.

Gösteri katı: Fiziksel kata ayrıca gösteri katı da denir. Bu, kişinin duygusal anlayışını genişletmek için yaratıcı potansiyelini kütlede sergileme ve bilinci maddesel formda gözlemleme fırsatı bulduğu kattır.

Gözlemci: Bu, kuantum mekaniğinin parçacık/dalga'sını çökertmekten (enerjiyi yoğunlaştırıp maddeye dönüştürmekten) sorumlu olan Gözlemciyi ifade eder. O, insanın içindeki gerçek benliği, Özü, birincil bilinci, Tanrı'yı temsil eder.

Hieropant: Bir hieropant öğrettiği şeyi tezahür ettirebilen ve öğrencilerini böyle bir bilgiye inisiye edebilen bir üstat öğretmendir.

Hiper-bilinç: Hiper-bilinç, altıncı katın ve gamma ışını frekansının bilincidir.

Işık: Işık, üçüncü varoluş katını ifade eder.

Işık-beden: Bu, üçüncü bilinçli farkındalık katına ve görünür ışık frekansı bandına ait olan bedendir.

İçimizdeki Tanrı: O, Gözlemcidir, gerçek benliktir, birincil bilinçtir, Özdür, insanın içindeki Tanrı'dır.

İkili zihin: Bu terim iki zihin anlamına gelir. O, derin bilinçaltı zihnimize erişmeden, insan kişiliğinin ve fiziksel bedenin bilgisine erişerek üretilen zihindir. İkili zihin sadece neokorteks'in ve ilk üç mühürün bilgisine, algısına ve düşünce süreçlerine dayanır. Dördüncü, beşinci ve altıncı mühürler bu zihin hali içindeyken kapalı kalırlar.

İkinci kat: Bu, toplumsal bilinç ve kızıl-ötesi frekans bandının varoluş katıdır. Acı ve ıstırapla ilişkilidir. Bu kat, görünür ışık frekansı katı olan üçüncü katın negatif kutbudur.

İkincil bilinç: Sıfır Noktası, Boşluğun kendini tasarlama eylemini taklit ederek kendi ayna yansımasını yarattı; bu, Boşluğun keşfedilmesini mümkün kılan bir referans noktasıdır. Ona ayna bilinç veya ikincil bilinç denir. *Bkz.* **Benlik**

İkinci mühür: Bu mühür, toplumsal bilincin ve kızıl-ötesi frekans bandının enerji merkezidir. Acı ve ıstırapla ilişkilidir ve alt karın bölgesinde yer alır.

İlk üç mühür: İlk üç mühür cinsellik, hayatta kalma mücadelesi, acı ve ıstırap, mağdurluk ve zorbalık mühürleridir. Bunlar genelde insan dramının tüm karmaşıklıklarında rol oynayan mühürlerdir.

İmaj: İmaj, toplumsal bilinci ifade eder. Ayrıca, sinir-hücresi-ağı ya da kişilik tarafından üretilen zihni ifade eder.

İnsanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar: Bunlar insan deneyiminin kişiliğin duygusal olarak bağlı olduğu ana alanlarıdır. Bu alanlar insanın geçmişini temsil eder ve duygusal bedenin içeriğini oluşturur.

İnvolüsyon: Bu, Sıfır Noktasından ve yedinci kattan, en yavaş ve yoğun frekans düzeylerine ve kütleye yapılan yolculuktur.

İsim-alanı: İsim-alanı, Alan-çalışması disiplininin uygulandığı büyük alana verilen isimdir.

JZ Knight: JZ Knight, Ramtha tarafından, ona kanallık yapması için seçilmiş kişidir. Ramtha, JZ'den sevgili kızı olarak söz eder. O, Ramtha'nın bu dünyadaki enkarnasyonu sırasında Ram'ın Evinin çocuklarından biri olan Ramaya idi.

Karma: Karma, bir insanın düşüncelerinin ve eylemlerinin doğal sonucudur. Karma, kişinin henüz sahiplenip bilgeliğe dönüştürmediği tüm çözümlenmemiş meselelerden, tutumlardan ve duygulardan oluşur. Ruh tarafından henüz çözümlenmemiş o meseleler sürekli tekrarlanan enkarnasyon devrelerinin gerçek nedenidir.

Kişilik: Kişilik ikincil bilinçtir, ayna bilinçtir, tanrısal kökenini unutmuş olan yolcudur. *Bkz.* **Duygusal beden.**

Koşulsuz sevgi: Koşulsuz sevgi, dördüncü mührün bilincinin ifadesidir. O, aydınlanmanın başlangıcı ve kişilik tarafından algılanan dualizmin, yoksunluğun ve ayrılığın son buluşudur. Hiçbir duygusal bağlılık olmadan, özgürlük içinde sevgidir. Yaratıcı ve verici yapıda bir zihin halidir. Tanrı'nın en yakın temsilidir.

Kundalini: Kundalini enerjisi, bir insanın ergenlik çağında yüksek mühürlerden omurganın dibine inen yaşam gücüdür. Bu genelde omurganın dibinde çöreklenmiş bir yılan olarak resmedilen, insan tekâmülü için ayrılmış büyük bir enerji paketidir. Bu enerji, ilk üç mühürden gelen ve cinsellikten, acıdan ve ıstıraptan, güçten ve zorbalıktan sorumlu olan enerjiden farklıdır. O genelde uyuyan yılan ya da ejderha olarak tanımlanır. Kundalini enerjisinin başın tepesine çıkış yolculuğuna aydınlanma yolculuğu denir. Bu yolculuk bu yılan uya-

nıp omurga çevresinde dans etmeye, omurga sıvısını iyonlaştırmaya ve onun moleküler yapısını değiştirmeye başladığında gerçekleşir. Bu eylem orta-beynin ve bilinçaltı zihnin kapısının açılmasına neden olur.

Kutu: Kutu, insanın kabul ettiği ve onun yeni düşünce ve deneyim paradigmalarını araştırmasını engelleyen bir dizi tutumu, alışkanlığı, inancı ve düşünce sürecini ifade eder. Kutu, beynin sinir-hücresi-ağı ve insan kişiliği ile aynı şeydir.

Liste: Liste, Ramtha'nın öğrettiği bir disiplindir. Burada öğrenci bilmek ve deneyimlemek istediği şeylerin bir listesini çıkarır ve sonra ona analojik bir bilinç hali içinde odaklanır. Liste, kişinin sinir-hücresi-ağını değiştirmek ve yeniden programlamak için kullanılan haritadır. Kişide ve onun realitesinde anlamlı ve kalıcı değişimler yaratmaya yardımcı olan bir uygulamadır.

Mavi Ağ'lar: Mavi Ağ'lar fiziksel bedenin süptil bir düzeyindeki temel yapıyı temsil eder. O, fiziksel âlemin mor-ötesi mavi frekans düzeyinde titreşen görünmez iskelet yapısıdır.

Mavi Beden: Bu dördüncü varoluş katına, köprü bilincine ve mor-ötesi mavi frekans bandına ait olan bedendir. Mavi Beden, ışık-bedenin ve fiziksel katın efendisidir.

Mavi Beden Dansı: Bu, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine yükselttiği bir disiplindir. Bu disiplin, Mavi Bedene erişilmesini ve dördüncü mührün açılmasını sağlar.

Mavi Beden Şifası: Bu, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin fiziksel bedenini şifalandırmak ya da değiştirmek amacıyla bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine ve Mavi Bedene yükselttiği bir disiplindir.

Maymun-zihin: Maymun-zihin kişiliğin kararsız biçimde hareket eden zihnini ifade eder.

Mesih: Mesih, tek bir bireyin ismi ya da ünvanı değildir. Bu, fiziksel katın üzerinde hâkimiyet kurmuş ve ölümü yenmiş tüm o bireylere verilmiş isimdir. İnsandaki Mesih, içimizdeki Tanrı'yı, kişinin tanrısal veçhesini ifade eder.

Mesih yürüyüşü: Mesih yürüyüşü, Ramtha tarafından tasarlanmış ve öğrencinin çok yavaş ve keskin bir farkındalıkla yürümeyi öğrendiği bir disiplindir. Bu disiplinde öğrenci attığı her bir adımla bir Mesih'in zihnini tezahür ettirmeyi öğrenir.

Müthiş: Ramtha, bu sözcüğü olağanüstü ve alışılmadık, eyleminde kontrolsüz ve aşırı derecede cesur ya da ateşli bir şeyi ya da birini ifade etmek için olumlu bir biçimde kullanır.

Müthiş düşünce: Bu tip düşünce sınırsız, yüksek, aşkın bir düşünceyi ifade eder.

Odaklanma: Bir düşünce üzerinde odaklanma yeteneği Büyük Çalışmanın disiplinlerinin esas unsurlarından biridir. Bu çalışmada bir düşünceyi temsil eden holografik bir resim beynin ön lobunda bilinçli ve analojik olarak tutulur.

Öz: Öz, Sıfır Noktasının dinamik veçhesidir. O, bilinmeyeni bilmeyi ve deneyimlemeyi arzulayan irade ya da niyettir. Tanrı'nın ışık olarak genişlemiş halidir, tekil haldeki Tanrı zihnidir, tanrısal benliktir, varlığın özüdür. O, fiziksel bedenin tüm moleküler yapısını kuşatır, böylece bedenin kütlesini bir arada tutar. Auranız, varlığınızın Özüdür.

Özgür yer: Özgür yer, sınırlı kişiliğin kalıplarından kurtulma deneyimidir. Bireyin yaşamında daha önce kaotik ve çözümsüz görünen şeyleri berrak biçimde görüp anlamasını sağlayan daha geniş ve yüksek bir perspektif deneyimidir.

Ram: Ram, Ramtha isminin daha kısa bir versiyonudur. Ramtha, Baba anlamına gelir.

Ruh: Ramtha, ruhtan, bireyin tüm involüsyon ve evolüsyon yolculuğunun bilgelik olarak kaydolduğu Yaşam Kitabı olarak söz eder.

Sarı beyin: Sarı beyin, Ramtha'nın neokortekse, analitik ve duygusal düşüncenin evine verdiği isimdir. Ona sarı beyin denmesinin nedeni, Ramtha'nın beynin işlevi ve işlemleri üzerine verdiği öğretide kullandığı ilk iki-boyutlu karikatür-tarzı çizimde neokorteks'in sarı olarak renklendirilmesiydi. O, bu çizimdeki beynin farklı veçhelerinin iyice anlaşılması için abartıldığını ve renklerle vurgulandığını açıklamıştı. Bu çizim beyin üzerinde yapılan tüm öğretilerde kulanılan standart gereç oldu.

Sıfır Noktası: Bu, Boşluk tarafından, kendini düşünüp tasarlama yoluyla yaratılmış ilk farkındalık noktasını ifade eder. Sıfır Noktası Boşluğun ilk, asıl, birincil çocuğudur.

Sinir-hücresi-ağı: Birlikte bir işlev gören sinir hücreleri ağı.

Sonsuz Bilinmeyen: Bu, yedinci varoluş katının ve ultra-bilincin frekans bandıdır.

Süper-bilinç: Bu, beşinci katın ve x-ışını frekans bandının bilincidir.

Şiva: Tanrı Şiva, Mavi Katın ve Mavi Bedenin Efendisini temsil eder. Şiva burada Hinduizm'in o ünlü tanrısı anlamında kullanılmamaktadır. Burada o dördüncü kata, mor-ötesi mavi frekans bandına ve dördüncü mührün açılışına ait bir bilinç halini temsil etmektedir.

Şiva ne erkek ne de kadındır. Çift cinsiyetli bir varlıktır, çünkü dördüncü katın enerjisi henüz pozitif ve negatif kutuplara ayrılmamıştır. Bu, onunla, Şiva'nın bir karısı olan erkek tanrı olduğu geleneksel Hindu temsili arasında önemli bir farktır. Onun ayaklarındaki kaplan derisi, üç dişli mızrak ve başıyla aynı düzeydeki güneş ve ay bu bedenin ilk üç bilinç mührü üzerindeki hâkimiyetini temsil eder. Kundalini enerjisi omurganın dibinden başın tepesine yükselen ateşli bir enerji olarak resmedilir. Bu da, Kundalini enerjisinin beşinci mühür ya da boğaz düzeyinden dışarı çıktığı Hindu geleneğinin Şiva temsilinden farklıdır. Şiva'nın bir başka simgesel imajı uzun koyu renk saçlar ve boynundaki inci kolyelerin bolluğudur ki bu da onun zengin deneyimlerini bilgeliğe dönüştürmüş olduğunu gösterir. Okluk, yay ve oklar Şiva'nın güçlü iradesini fırlatıp kusurluluğu yok ettiği ve yeniyi yarattığı vasıtadır.

Tahumo: Bu, Ramtha tarafından öğretilen bir disiplindir. Burada öğrenci doğal çevrenin insan bedeni üzerindeki etkileri, soğuk ve sıcak üzerinde hâkimiyet kurmayı öğrenir.

Tank: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun disiplinlerinin bir parçası olarak kullanılan labirente verilen isimdir. Öğrenciler gözleri bağlı olarak bu labirentin girişini bulmayı ve onun içinden duvarlara dokunmadan ya da gözleri veya duyuları kullanmadan, Boşluk üzerinde odaklanarak ilerlemeyi öğrenirler. Bu disiplinin hedefi gözler bağlı haldeyken labirentin merkezini ya da Boşluğu temsil eden odayı bulmaktır.

Tank alanı: Bu, Tank disiplini için kullanılan labirentli büyük alanın ismidir.

Tanrı: Ramtha'nın öğretileri "Siz Tanrı'sınız" bildiriminin bir ifadesidir. İnsanlık kendini unutmuş Tanrılar olarak tanımlanır. Tanrı, Boşluktan farklıdır. Tanrı kendini düşünüp tasarlayan Boşluktan kaynaklanmış farkındalık noktasıdır. O, araştıran ve Boşluğun bilinmeyen potansiyellerini bilinir kılan bilinç ve enerjidir. Tüm yaradılışın her-şeye-kâdir ve her yerde mevcut Özüdür.

Tanrı/insan: Bir insanın kendini tam idrak edip, Tanrı'yı tezahür ettirmesi.

Tanrılar: Tanrılar, teknolojik olarak gelişmiş ve 455.000 yıl önce diğer yıldız sistemlerinden dünyaya gelmiş olan varlıklardır. Bu varlıklar bizim DNA'mızı kendilerininkiyle birleştirip değiştirerek, insan ırkını genetik olarak yönlendirdiler. Onlar neokorteks'in evriminden sorumludurlar ve insan ırkını zorla boyun eğdirilmiş bir iş gücü olarak kullandılar. Bu olayların kanıtı Sümer tabletlerinde ve sanat

eserlerinde kaydedilmiştir. Bu terim ayrıca, insanlığın, kendini unutmuş Tanrılar'ın gerçek kimliğini tanımlamak için de kullanılır.

Tanrı'nın zihni: Tanrı'nın zihni, herhangi bir zamanda herhangi bir boyutta yaşamış ya da herhangi bir gezegende veya yıldızda yaşayacak her yaşam formunun zihnini ve bilgeliğini kapsar.

Toplumsal bilinç: Bu, ikinci katın ve kızıl-ötesi frekans bandının bilincidir. Buna ayrıca insan kişiliğinin imajı ve ilk üç mührün zihni denir. Toplumsal bilinç insan toplumunun ortak bilincini ifade eder. O insan ırkı topluluğunun düşüncelerinin, varsayımlarının yargılarının, önyargılarının, yasalarının, ahlâkının, değerlerinin, tutumlarının, ideallerinin ve duygularının toplamıdır.

Ulak: Bir ulak Ramtha'nın bu dünyadaki yaşamında belirli mesajları ya da bilgiyi getirmekten sorumluydu. Bir üstat öğretmen diğer insanlara kendi sözünü ya da niyetini bir deneyim veya bir olay şeklinde tezahür ettiren ulaklar yollama yeteneğine sahiptir.

Ultra-bilinç: Bu, yedinci katın ve Sonsuz Bilinmeyen frekans bandının bilincidir. Bu bir yükselmiş üstadın bilincidir.

Üçüncü kat: Bu, bilinçli farkındalık ve görünür ışık frekansı bandı katıdır. O ayrıca ışık katı ve zihinsel kat olarak da bilinir. Mavi Katın enerjisi bu frekans bandına düşürüldüğünde, o pozitif ve negatif kutuplara ayrılır. İşte bu noktada ruh ikiye ayrılıp eşruhlar fenomenini başlatır.

Üçüncü mühür: Bu mühür, bilinçli farkındalık ve görünür ışık frekansı bandının enerji merkezidir. Kontrol, zorbalık, mağdurluk ve güç ile ilişkilidir. Bu mühür güneş sinirağı bölgesinde yer alır.

Üstat: Bir üstat, tanrısallığının bilinçli olarak farkında olan ve bu bilgiyi günlük yaşamına uygulayan kişidir. Ramtha, öğrencilerine üstatlar der, çünkü onlar üstatlar gibi düşünüp davranmayı öğrenmektedirler.

Üstteki dört mühür: Bunlar dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci mühürlerdir.

Vecit Katı: Bu, ruhların geçmiş yaşamlarını gözden geçirdikten sonra bir sonraki enkarnasyonlarını plânladıkları dinlenme katıdır. Bu ayrıca, ıstırabın, acının, ihtiyacın ya da yoksunluğun bulunmadığı, her dileğin anında tezahür ettiği cennet katı olarak da bilinir.

Yaşam gücü: Yaşam gücü, insanın içindeki Tanrı'dır, Özdür, yaşam nefesidir; insanın üzerinde illüzyonlarını ve hayallerini yarattığı sahnedir.

Yaşamını gözden geçirmek: Bu, insanın ölümden sonra üçüncü kata eriştiğinde geçmiş enkarnasyonunu gözden geçirmesidir. O sü-

reçte insan kendi eylemlerinin Gözlemcisi, oyuncusu ve hedefi olma fırsatını bulur. Geçmiş yaşam gözden geçirilirken ortaya çıkan halledilmemiş meseleler bir sonraki enkarnasyonun gündemini oluşturur.

Yaşam kitabı: Ramtha, ruhtan, her bireyin involüsyon ve evolüsyon yolculuğunun bilgelik şeklinde kaydolduğu Yaşam Kitabı olarak söz eder.

Yedi mühür: Yedi mühür, insan bedenindeki yedi bilinç düzeyini oluşturan güçlü enerji merkezleridir. Bu mühürlerin enerji bantları fiziksel bedeni bir arada tutar. Her insanda enerji ilk üç mühürden ya da merkezden dışarı sarmal çizer. İlk üç mühürden nabız gibi atarak yayılan enerji sırasıyla cinsellik, acı ya da güç olarak tezahür eder. Üstteki mühürler açıldığında, yüksek bir farkındalık düzeyi aktifleşir.

Yedinci kat: Yedinci kat, ultra-bilinç ve Sonsuz Bilinmeyen frekans bandı katıdır. Bu, involüsyon yolculuğunun başladığı kattır. Bu kat Sıfır Noktası tarafından, o Boşluğun düşünüp tasarlama eylemini taklit ettiğinde yaratılmıştı ve böylece ayna bilinç ya da ikincil bilinç yaratılmıştı. Bir varoluş katı ya da uzay ve zaman boyutu iki bilinç noktası arasında var olur. Tüm diğer katlar yedinci katın zaman ve frekans bandı yavaşlatılarak yaratılmıştır.

Yedinci mühür: Bu mühür başın tepesiyle, hipofiz salgıbeziyle ve aydınlanmayla ilişkilidir.

Yusuf oğlu İsa: Ramtha, o zamanın Musevi geleneğini izleyerek İsa Mesih'ten Yusuf oğlu İsa olarak söz eder.

Yükseliş: Yükseliş aydınlanmanın doğal sonucudur. İnsan bedenindeki tüm bilinç ve enerji merkezlerini, yani mühürleri açmanın ve bilinçaltı zihnin tamamen açılıp tüm varoluş katlarında mutlak özgürlük kazanmanın sonucudur. Ramtha, bir adamdan ve bir kadından doğup da bu kattan ölümü deneyimlemeden yükselen ilk insandı. O, halkına Bilinmeyen Tanrı hakkında öğrendiklerini yüz yirmi gün boyunca öğrettikten sonra yükseldi. Halkıyla vedalaştıktan sonra, bedeninin frekansını yükselterek en sonunda göz kamaştıran bir ışık patlamasıyla gözden kayboldu. İsa'nın, ölümünden ve yeniden dirilişinden sonra, Galile Denizi kıyısında havarilerinin gözleri önünde fiziksel kattan yükseldiği kaydedilmiştir.

Yükselmiş üstat: Yükselmiş bir üstat, fiziksel kat, uzay ve zamanın sınırlamaları üzerinde hâkimiyet kazanmış ve ölümü yenmiş kişidir. Bu üstatlar fiziksel bedenlerinin frekansını -bu katı terk edip istedikleri her varoluş katında ya da boyutunda tezahür edebilecek noktaya dek- yükseltme yeteneğini kazanmışlardır. Ramtha, İsa, Buda, Rat-

habim, Zerdüşt, Takaşhunuman, Tyanalı Apollonius gibi birçok üstat yükselmiş üstattır. Ramtha, insan ırkının, bu katı aşıp, ölümü hiç deneyimlemeden yükselen ilk üyesiydi.

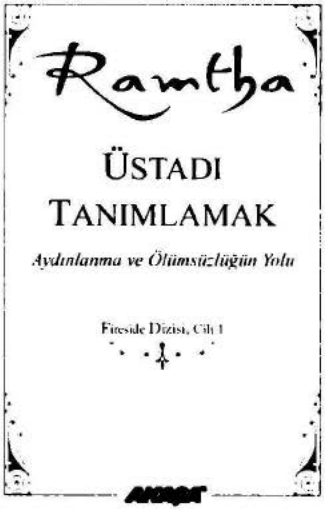
Zaman'sızlık: Bu kavram, Şimdi -ebedi, yaratıcı, analojik an- deneyimini ifade eder. Zaman bu yaratıcı anın sonucu, tezahürü ve deneyimidir.

Zihin: Zihin, beyni etkileyip düşünce formları, holografik parçalar -ya da bellek denen nörosinaptik kalıplar- yaratan bilinç ve enerji akımlarının ürünüdür. Bu bilinç ve enerji akımları beyni canlı tutan şeydir. Onlar onun güç kaynağıdır. Bir insanın düşünme yeteneği ona bir zihin veren şeydir.

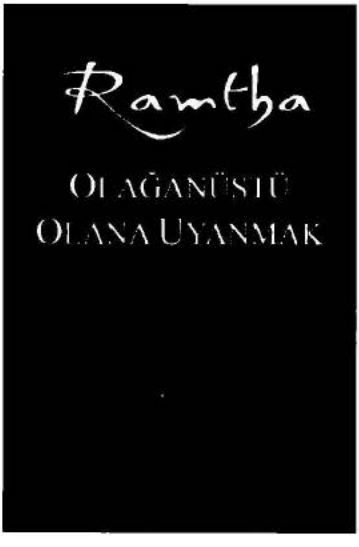
KAYNAKÇA

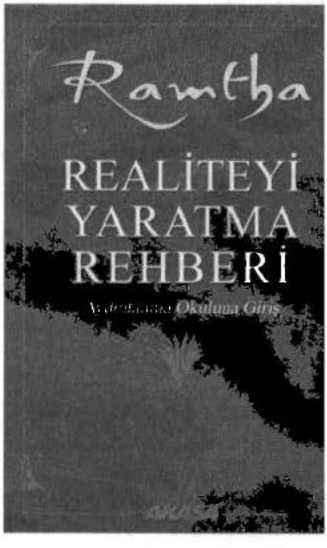
Bölüm 1: Aydınlanma Yoluna Girmek: Ramtha Diyalogları Bant 268, *The Plateau for Learning*, 7 Kasım 1989; Bant 269, *The Bridge to Infinity*, 8 Kasım 1989; Bant 348, *Plane of Bliss I*, 24-26 Ocak 1997; ve Bant 355, *Plane of Bliss II*, 8-10 Ağustos 1997.
Bölüm 2: Tekrardoğuş Çarkı: Ramtha Diyalogları, Bant 336, *Only One Thing*, 19 Eylül, 1996.
Bölüm 3: Zorbalığa ve Köleliğe Karşı Son Savaş: Ramtha Diyalogları Bant 302, *Update on Change*, 9 Ocak 1991.
Bölüm 4: Benliği Spiritüel Benlik Olarak Yeniden Tanımlamak: Ramtha Diyalogları, Bant 348, *Plane of Bliss I - On Earth As It Is In Heaven: Our Journey Through Life, Death, and Beyond*, 24-26 Ocak 1997.
Bölüm 5: Ölüm ve Gizli Güdünüzün Açığa Çıkması ve
Bölüm 6: Sonuç: Lineer Zihne Karşı Boyutsal Zihin: RamthaDiyalogları, Bant 355, *Plane of Bliss II*, 8-10 Ağustos 1997.

A Beginner's Guide to Creating Reality, Revised and Expanded ed. Yelm: JZK Publishing, a division of JZK, Inc., 2000.
Crossing the River Part I. Bant 364 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1997.
Crossing the River Part II. Bant 347 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1997.
Only One Thing. Bant 336 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1996.
Plane of Bliss I -On Earth As It Is In Heaven: Our Journey Through Life, Death and Beyond. Bant 348 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1997.
Plane of Bliss II. Bant 355 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1997. Reese, William L. *Dictionary of Philosophy and Religion, Eastern and Western Thought*. Expanded ed. New York: Humanity Books, 1999.
Selected Stories III: Shambhala - Leaving No Footprints. Specialty Bant 033 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1989.
The Bridge to Infinity. Bant 269 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1989.
The Complete Works of William Shakespeare. Art-Type ed. New York: Books, Inc.
The Plateau for Learning. Bant 268 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1989.
Update on Change. Bant 302 ed. Yelm: Ramtha Dialogues, 1991.
Wallis, E.A. *The Egyptian Book of the Dead; the Papyrus of Ani, Egyptian Text Transliteration and Translation*. New York: Dover Publications, Inc., 1967.

Ramtha
ÜSTADI
TANIMLAMAK
Aydınlanma ve Ölümsüzlüğün Yolu
Fireside Dizisi, Cilt 1
AKASA

Ramtha
RUHUMUZUN
BİLGELİK YOLCULUĞU
Fireside Dizisi, Cilt 2
AKASA

Ramtha
OLAĞANÜSTÜ
OLANA UYANMAK

Ramtha
REALİTEYİ
YARATMA
REHBERİ
Okuluma Giriş

Değerli Okurlarımız,

AKAŞA Yayınlarını

www.akasa.com.tr adresinden,
kredi kartınızla veya banka havalesi ile satın alabilirsiniz.

Kitaplar, normal şartlarda İstanbul içinde bir günde, diğer illerde ise en geç iki günde kargo ile adresinize teslim edilir.

AKAŞA YAYINLARI / www.akasa.com.tr

İçimdeki Yolculuk
Sevginin Sonsuz Dansı
Dışarıda Hiçbir Şey Var
Ramtha / Beyaz Kitap
Ramtha / Eşruhlar
%100 Düşünce Gücü
M.S. 2150
Yaratıcı İmgeleme
Az Seçilen Yol
Ra Bilgileri
Ra Bilgileri 2
Ra Bilgileri 3
Ra Bilgileri 4
Ben O'yum
İllüzyonların Anımsanışı
%51 Zararsızlık
Rüyadan Uyanış
Özgürlüğe Davet
Hayatınızın Amacı
Mutlak Gücün Yolu
Ruhsal Büyüme
Işık Habercileri
Ruhsal Şifa Teknikleri
Işığın Çağrısı
Yükseliş
Galaktik İnsan
Sevgiye Dönüş
Yükseliş 2
Yükseliş 3
Hathor Bilgileri
Yükseliş 4
Feng Shui
Kendini Tanıma Rehberi
Ölümün Ötesi
Ptaah-Pleiades Mesajları 1
Arkturus Mesajları
Ptaah-Pleiades Mesajları 2
Kryon 1-Bitiş Zamanı
Yüksek Bilinç Kılavuzu
İlahi Rehberlik
Lemurya Yolu
Kryon 2-Bir İnsan Gibi Düşünmeyin
Kryon 3-İnsan Ruhunun Simyası
Işık Temsilcileri
Işık Temsilcilerinin Sırrı
Kryon 4-Tanrıyla Birlikte
Kryon-YuvayaYolculuk
Kryon 5-Yuvadan Mektuplar
Şimdi'nin Gücü
Kryon 6-2000: Eşiği Geçmek
Hatırla
Işığı Arayanların Karanlık Yanı
İndigo Çocuklar
Mucize İlaçlar
Omni-Yaradılışın Dört Prensibi
Kryon 7-Yeni Başlangıç
Yuvaya Hoşgeldiniz
Şimdinin Gücü Uygulama Kitabı
İçimizdeki Kahraman
Sonsuzluğa Açılan Kapı
Dinginliğin Gücü
Ruhsal Astroloji
Kristal Çocuklar
Ruhun Pusulası
Maya Takvimi ve Bilincin Dönüşümü
Kryon 8-Yeni Bir İlahi Takdir
Ruhsal Psikoloji
Bilginin Sesi
Feng Shui ile Yaşamını Yeniden Yarat
Aydınlanma Fenomeni
Bireylerin, Ailelerin ve Ulusların İyileşmesi
Rüya Kitabı
Kryon 9-Perdeyi Kaldırmak
Kirael-Büyük Değişim
Tanrı Çağı
Kryon 10-DNA'nın On İki Tabakası
Ölümsüz Üstatların Yaşam ve Öğretisi
Ramtha-Doğumun ve Ölümün Gizemi
Her Şey Yolunda
Tüm Hastalıkların Zihinsel Nedenleri
İmza Hücresi Şifası
İyileştiren Nefes
Kryon 11-İnsanlığın Yeniden Ayarlanışı
İnsan Tasarımını Anlamak
Ramtha-Üstadı Tanımlamak
Büyük İnsan Potansiyeli
Ramtha-Ruhumuzun Bilgelik Yolculuğu
Kryon - Gaia Etkisi
Ramtha-Olağanüstü Olana Uyanmak
Kryon - İnsan Akaşası
Ramtha-Realiteyi Yaratma Rehberi
Kryon - İnsan Ruhu

Ramtha

DOĞUMUN ve ÖLÜMÜN GİZEMİ

Benliği Yeniden Tanımlamak

Bu kitap, bu güne dek verdiği aydınlatıcı öğretilerle pek çok insanı uyandırmış ve yaşamlarını olağanüstü bir biçimde değiştirmiş olan Ramtha'nın kendi kurduğu Aydınlanma Okulu'nda öğrencilerine sunduğu çok önemli ve kadim bir bilgelik öğretisini içermektedir. Bu öğreti,

- İlahî kökenimiz ve kaderimiz,
- Tüm tekâmül yolculuğumuzun mekanizması ve ulaşabileceğimiz bilinç ve enerji katları,
- Ölümden sonra nereye gittiğimiz, neler deneyimlediğimiz ve tüm bu sürecin amacı,
- Binlerce yıldır tekrar doğuş çarkından kurtulamamamızın nedeni,
- Ve bu engeli nasıl aşıp üstatlığa, ölümsüzlüğe, sınırsız bir yaratıcılığa ve tam bir mutluluğa erişebileceğimiz konularını ve daha birçok bilgiyi kapsamaktadır. Binlerce yıldır az sayıda inisiyenin ulaşabildiği çok değerli bilgiler ve uygulamalar bu kitapta çok açık ve idrak ettirici bir biçimde sunulmaktadır. Bu anlamda, elinizdeki kitap, okurun sunulan öğretiyi bizzat deneyimleyip doğrulamasını sağlayabilecek eşsiz bir inisiyasyon kitabıdır.

ISBN 978-975-6793-81-7
9 789756 793817
www.akasa.com.tr
AKAŞA®

